

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Novotného a přísedících Ing. Elišky Vránové a Ing. Dobromily Hronové v hlavním líčení konaném dne 22. února 2016

t a k t o :

Obžalovaní:

1) V.Č.,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, technik společnosti XXXXX,

2) I.F.,

roz. XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, jednatelka společnosti XXXXX,

3) J.H.,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, zaměstnanec společnosti XXXXX,

4) J.K.,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, jednatel společnosti XXXXX,

5) M.S.

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, zaměstnanec XXXXX,

6) K.Š.,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, zaměstnanec společnosti XXXXX

7) A.V.,

roz. XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, předsedkyně XXXXX,

8) A.Z.,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, jednatel společnosti XXXXX,

9) Z.Z.,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, jednatel společnosti XXXXX.

jsou vinni, že:

1)

A.Z. jako jednatel společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX a **J.H.**, zastupující společnost XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, v přesně nezjištěné době před jeho doručením na Energetický regulační úřad v Jihlavě s datem 29.11.2010 na blíže nezjištěném místě podepsali nepravdivý Předávací protokol mezi společnostmi XXXXX (objednatelem) a společností XXXXX (zhotovitelem), podle kterého předmětem předání bylo kompletní konečné plnění předmětu díla fotovoltaické elektrárny XXXXXa podle kterého dílo bylo převzato bez výhrad, ačkoli oba věděli, že fotovoltaická elektrárna společnosti XXXXX není dokončena ani zčásti a je ve výstavbě, přičemž dne

9.12.2010 byl tento předávací protokol doručen na Energetický regulační úřad v Jihlavě do správního spisu jako jeden z vyžádaných podkladů pro vydání licence na výrobu elektřiny pro společnost XXXXX na provozovnu fotovoltaické elektrárny v Chomutově, kterým bylo prokázáno vlastnictví energetického zařízení společností XXXXX a zároveň i dokončenost uvedeného energetického zařízení;

Z.Z. jako jednatel společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX a **J.H.**, zastupující společnost XXXXX, v přesně nezjištěné době před jeho doručení na Energetický regulační úřad v Jihlavě s datem 29.11.2010 na blíže nezjištěném místě podepsali nepravdivý Předávací protokol mezi společností XXXXX (objednatel) a společností XXXXX (zhotovitelem), podle kterého předmětem předání bylo kompletní konečné plnění předmětu díla fotovoltaické elektrárny XXXXX a podle kterého dílo bylo převzato bez výhrad, ačkoli oba věděli, že fotovoltaická elektrárna společnosti XXXXX není dokončena ani zčásti a je ve výstavbě, přičemž dne 9.12.2010 byl tento předávací protokol doručen na Energetický regulační úřad v Jihlavě do správního spisu jako jeden z vyžádaných podkladů pro vydání licence na výrobu elektřiny pro společnost XXXXX na provozovnu fotovoltaické elektrárny v Chomutově, kterým bylo prokázáno vlastnictví energetického zařízení společností XXXXX a zároveň i dokončenost uvedeného energetického zařízení;

V.Č. jako technik společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX a zároveň jako revizní technik dne 5.12.2010 v Chomutově vyhotovil výchozí Zprávu o revizi elektrické instalace, Ev. č. – REA 158/2010, na fotovoltaickou elektrárnu společnosti XXXXX a v ní uvedl, že revizi provedl mezi 1.12. až 4.12.2010 se závěrem, že elektrická instalace je z hlediska bezpečnosti schopna bezpečného provozu, a dále dne 6.12.2010 tamtéž vyhotovil výchozí Zprávu o revizi elektrické instalace, Ev. č. – REA 159/2010, na fotovoltaickou elektrárnu společnosti XXXXX a v ní uvedl, že revizi provedl mezi 2.12. až 5.12.2010 se závěrem že elektrická instalace je z hlediska bezpečnosti schopna bezpečného provozu, ačkoli věděl, že fotovoltaická elektrárna společnosti XXXXX k 5.12.2010 a fotovoltaická elektrárna společnosti XXXXX k 6.12.2010 nebyly v rozsahu revidovaných zařízení dokončeny a byly ve výstavbě a nebyly tak splněny podmínky pro úplnost dané revizní zprávy; následně V.Č. zaslal obě uvedené revizní zprávy emailem dne 9.12.2010 ve 12:20h. **J.K.**, obchodnímu

řediteli a místopředsedovi představenstva společnosti XXXXX, který taktéž věděl, že fotovoltaická elektrárna společnosti XXXXX k 5.12.2010 a fotovoltaická elektrárna společnosti XXXXX k 6.12.2010 nebyly (v rozsahu revize) dokončeny a byly ve výstavbě, přesto J.K. obě uvedené revizní zprávy zaslal dne 9.12.2010 v 16:16h. mj. J.H. a K.Š., aby následně dne 10.12.2010 byly obě revizní zprávy doručeny na Energetický regulační úřad v Jihlavě do správních spisů jako jeden z vyžádaných podkladů pro vydání licencí na výrobu elektřiny pro společnost XXXXX na provozovnu fotovoltaické elektrárny společnosti XXXXX a pro společnost XXXXX na provozovnu fotovoltaické elektrárny společnosti XXXXX v Chomutově, kdy těmito zprávami mělo být prokázáno splnění technických předpokladů podle § 7 odst. 4 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (dále jen energetický zákon) a podle § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů;

tímto způsobem V.Č., J.H., J.K., A.Z. a Z.Z. uvedli v omyl Energetický regulační úřad s úmyslem, aby Energetický regulační úřad vydal licence na výrobu elektřiny společnosti XXXXX a společnosti XXXXX ještě v roce 2010 a poté aby na základě pravomocných licencí a provedeného tzv. prvního paralelního připojení k distribuční soustavě společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, ještě v roce 2010 vznikl společnosti XXXXX a společnosti XXXXX akceptovaný nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12 150,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5 500,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let, čímž v průběhu následujících 20 let by se společnost XXXXX neoprávněně obohatila minimálně o částku 868,5 mil. Kč a společnost XXXXX by se neoprávněně obohatila o částku 1013,2 mil. Kč zejména na úkor společnosti XXXXX, která by následně vyplacenou garantovanou cenu zpětně refinancovala jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky, avšak ke škodě v daném případě nedošlo, neboť Energetický regulační úřad na základě rozhodnutí z 16.12.2010 provedl dne 20.12.2010 zajištění důkazu ohledáním věci nemovité - fotovoltaické elektrárny společnosti

XXXXX a fotovoltaické elektrárny společnosti XXXXX v Chomutově a zjistil, že obě fotovoltaické elektrárny nejsou dokončeny, že obě nesplňují k danému dni podmínky pro udělení licence a že předložené revizní zprávy neodpovídají skutečnému stavu obou fotovoltaických elektráren.

2)

J.H. zastupující společnost XXXXX, zhotovitele fotovoltaické elektrárny společností XXXXX a XXXXX, dne 22.12.2010 v 12:01h. emailem ze své kanceláře v provozovně společnosti v areálu na adrese XXXXX ve XXXXX požádal **J.K.**, obchodního ředitele a místopředsedu představenstva společnosti XXXXX, subdodavatele společnosti XXXXX na fotovoltaické elektrárně společnosti XXXXX a fotovoltaické elektrárně společnosti XXXXX, o nové zprávy o výchozí revizi na vysoké napětí a nízké napětí s datem 27.12.2010 z důvodu kontroly Energetického regulačního úřadu a **J.K.** dne 23.12.2010 v 8:55h. ze své kanceláře v provozovně společnosti v Chomutově emailem zaslal **J.H.** obě Zprávy o revizi elektrické instalace V.Č.z 5.12.2010 a 6.12.2010 k úpravě, přičemž následně **J.H.** dne 23.12.2010 v 18:39h. emailem zaslaným **K.H.**, **K.Š.** a **M.Š.** přeposlal uvedené zprávy o revizi a vydal pokyn, že se musí opravit datum na uvedených revizních zprávách; následně **K.Š.** dne 29.12.2010 v 14:12h. ve své kanceláři v provozovně společnosti v areálu na adrese XXXXX ve XXXXX na svém služebním notebooku přepsal datum vyhotovení na Zprávě o revizi elektrické instalace (Ev. č. – REA 158/2010) na fotovoltaickou elektrárnu společnosti XXXXX z 5.12.2010 na 27.12.2010 a přepsal datum provedení revize od 1.12.2010 do 4.12.2010 na 23.12.2010 až 26.12.2010 a také téhož dne v 14:11h. přepsal datum vyhotovení na Zprávě o revizi elektrické instalace (Ev. č. – REA 159/2010) na fotovoltaickou elektrárnu společnosti XXXXX z 6.12.2010 na 28.12.2010, přepsal datum provedení revize od 2.12.2010 do 5.12.2010 na 23.12.2010 až 27.12.2010, ačkoli **J.H.**, **J.K.** i **K.Š.** věděli, že obě fotovoltaické elektrárny nejsou dokončeny a nejsou způsobilé pro provedení revize a ačkoli **J.K.** věděl, že revizní technik **V.Č.** je od 18.12.2010 nemocen; následně dne 29.12.2010 byla tato padělaná Zpráva o revizi elektrické instalace (Ev. č. - REA 158/2010) z 27.12.2010 na fotovoltaickou elektrárnu společnosti XXXXX doručena na Energetický regulační úřad v Jihlavě a dále dne 30.12.2010 byla padělaná Zpráva o revizi elektrické instalace (Ev. č. - REA

159/2010) z 28.12.2010 na fotovoltaickou elektrárnu XXXXX doručena na Energetický regulační úřad v Jihlavě, kdy těmito padělanými zprávami se prokazovalo splnění technických předpokladů podle § 7 odst. 4 písm. d) energetického zákona a podle § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů;

tímto způsobem **J.H., J.K. a K.Š.** uvedli v omyl Energetický regulační úřad (jeho konkrétní pracovníky rozhodující o udělení licence) a na základě padělaných zpráv o revizi elektrické instalace z 27. a 28.12.2010 na fotovoltaickou elektrárnu společnosti XXXXX a na fotovoltaickou elektrárnu společnosti XXXXX získali k 31.12.2010 pravomocné licence na výrobu elektřiny ve prospěch společnosti XXXXX a společnosti XXXXX a zároveň díky provedení tzv. prvního paralelního připojení k distribuční soustavě společnosti XXXXX také ještě v roce 2010 vznikl společnosti XXXXX a společnosti XXXXX akceptovaný nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12 150,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5 500,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let, čímž v průběhu následujících 20 let by se společnost XXXXX neoprávněně obohatila o částku nejméně 868,5 mil. Kč a společnost XXXXX by se neoprávněně obohatila o částku nejméně 1013,2 mil. Kč zejména na úkor společnosti XXXXX, která by následně vyplacenou garantovanou cenu zpětně refinancovala jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky s tím, že jen za období od 1.1.2011 do 31.12.2012 ve vztahu ke společnosti XXXXX byla způsobena primárně společností XXXXX škoda ve výši 83 651 335,06 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost XXXXX o částku nejméně 44 568 027,06 Kč; dále vzhledem k legislativní změně, a to nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie, od 1.1.2013 vstoupila do práv poškozeného společnost ČEZ Prodej, s.r.o., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, a v období od 1.1.2013 do 31.3.2013 ve vztahu ke společnosti XXXXX byla způsobena primárně společností ČEZ Prodej, s.r.o. škoda ve výši 4 430 979,04 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost XXXXX o částku nejméně 2 360 650,37 Kč; za období od 1.1.2011 do 31.12.2012

ve vztahu ke společnosti XXXXX byla způsobena primárně společností XXXXX škoda ve výši 90 415 702,70 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost XXXXX o částku nejméně 48 172 032,70 Kč; dále vzhledem k legislativní změně, a to nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie, od 1.1.2013 vstoupila do práv poškozeného společnosti ČEZ Prodej, s.r.o. a v období od 1.1.2013 do 31.3.2013 ve vztahu ke společnosti XXXXX byla způsobena primárně společností ČEZ Prodej, s.r.o. škoda ve výši 5 438 512,54 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost XXXXX o částku nejméně 2 897 424,36 Kč; společnost XXXXX následně refinancovala uhrazené prostředky jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností ČEPS, a.s. a PREdistribuce, a.s. a z dotací ze státního rozpočtu České republiky a společnost ČEZ Prodej, s.r.o. refinancovala uhrazené prostředky od společnosti OTE, a.s.

3)

I.F. jako specialistka odboru licencí Energetického regulačního úřadu a jako oprávněná úřední osoba, která zastupovala ředitele odboru licencí Energetického regulačního úřadu po dobu čerpání jeho dovolené ve dnech 30.12.2010 a 31.12.2010, po převzetí správních spisů o žádostech společnosti XXXXX a XXXXX o vydání licencí na výrobu elektřiny, provedla s nedostatečnou péčí kontrolu uvedených správních spisů, zejména zpráv o revizi elektrické instalace a předávacích protokolů mezi zhotovitelem a objednatelem, neboť

a) ve správním spise č.j. 13917/2010-ERU ohledně žadatele společnosti XXXXX zcela ignorovala skutečnost, že jsou v něm založeny dvě Zprávy o revizi elektrické instalace, a to z 5.12.2010, Ev. č. – REA 158/2010, vyhotovená V.Č. na fotovoltaickou elektrárnu společnosti XXXXX a z 27.12.2010, Ev. č. - REA 158/2010, vyhotovená V.Č. na fotovoltaickou elektrárnu společnosti XXXXX, přičemž obě zprávy mají shodné evidenční číslo a navíc na druhé zprávě o revizi elektrické instalace z 27.12.2010 byl zjevně na první pohled naskenovaný otisk razítka revizního technika V.Č. a podpis V.Č., dále že v této zprávě jsou uvedeny chybně jednotky odporu, chybně uvedeny naměřené hodnoty délek kabelů versus naměřené hodnoty odporu a opačně a že tedy tato zpráva nemůže prokazovat splnění

technických předpokladů pro udělení licence podle § 5 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., energetického zákona, a podle § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb. o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, přičemž taktéž první zpráva z 5.12.2010 nemůže prokazovat splnění technických předpokladů, když ve správním spise byl založen Protokol Energetického regulačního úřadu o zajištění důkazu ohledáním věci nemovité fotovoltaické elektrárny společnosti XXXXX z 20.12.2010, ze kterého vyplývalo, že fotovoltaická elektrárna je nedokončená, nesplňuje k danému dni podmínky pro udělení licence a předložená revizní zpráva neodpovídá skutečnému stavu,

dále přes uvedená zjištění vyplývající z Protokolu Energetického regulačního úřadu o zajištění důkazu ohledáním věci nemovité fotovoltaické elektrárny společnosti XXXXX nevzala v potaz, že za těchto podmínek nelze akceptovat jako důkaz listinou Předávací protokol s datem 29.11.2010 mezi společnostmi XXXXX (objednatelem) a společností XXXXX (zhotovitelem) s tím, že předmětem předání bylo kompletní konečné plnění předmětu díla fotovoltaické elektrárny společnosti XXXXX v Chomutově, kdy dílo bylo převzato bez výhrad, neboť tento protokol byl logicky zjevně nepravdivý,

dále ačkoli dne 31.12.2010 v 19:46h. obdržela emailem mj. naskenovaný Protokol o zajištění důkazu ohledáním věci nemovité fotovoltaické elektrárny společnosti XXXXX v Chomutově z 31.12.2010, ze kterého vyplývalo, že v sekci E a F nebyly z fotovoltaických panelů propojeny vodiče, které měly vést k jednotlivým měničům, výstupní kabely z měničů nebyly zapojeny do rozvaděčů, kdy se jednalo o celkem 11 řad fotovoltaických panelů, že aktuální výroba elektrárny v době kontroly činí 0MWh a že za prosinec 2010 činila naměřená hodnota výroby elektřiny pouhých 0,4MWh při celkovém výkonu fotovoltaické elektrárny 6MW a navíc u rozhodování dne 31.12.2010 neměla k dispozici samotný správní spis ani kopii správního spisu žadatele společnosti XXXXX,

přesto se řídila doporučením zaslaným emailem L.P.31.12.2010 v 20:43h. a dne 31.12.2010 v sídle Energetického regulačního úřadu na adrese Masarykovo nám. 5, Jihlava, vydala jménem Energetického regulačního úřadu Rozhodnutí o udělení licence č 111018049 společnosti XXXXX na výrobu elektřiny na dobu 25 let pod č.j. 13917-23/2010-ERU, které na místě převzal K.H. a zároveň se vzdal práva podání rozkladu proti tomuto rozhodnutí;

b) ve správním spise č.j. 13916/2010-ERU ohledně žadatele společnosti XXXXX zcela ignorovala skutečnost, že jsou v něm založeny dvě Zprávy o revizi elektrické instalace, a to z 6.12.2010, Ev. č. – REA 159/2010, vyhotovená V.Č. na fotovoltaickou elektrárnu společnosti XXXXX a z 28.12.2010, Ev. č. - REA 159/2010, vyhotovená V.Č. na fotovoltaickou elektrárnu společnosti XXXXX, přičemž obě zprávy mají shodné evidenční číslo a navíc na druhé zprávě o revizi elektrické instalace z 28.12.2010 byl zjevně na první pohled naskenovaný otisk razítka revizního technika V.Č. a podpis V.Č., dále že v této zprávě jsou uvedeny chybně jednotky odporu, chybně uvedeny naměřené hodnoty délek kabelů versus naměřené hodnoty odporu a opačně a že tedy tato zpráva nemůže prokazovat splnění technických předpokladů pro udělení licence podle § 5 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., energetického zákona, a podle § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb. o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, přičemž taktéž první zpráva z 6.12.2010 nemůže prokazovat splnění technických předpokladů, když ve správním spise byl založen Protokol Energetického regulačního úřadu o zajištění důkazu ohledáním věci nemovité fotovoltaické elektrárny společnosti XXXXX z 20.12.2010, ze kterého vyplývalo, že fotovoltaická elektrárna je nedokončená, nespĺňuje k danému dni podmínky pro udělení licence a předložená revizní zpráva neodpovídá skutečnému stavu, dále přes uvedená zjištění vyplývající z Protokolu Energetického regulačního úřadu o zajištění důkazu ohledáním věci nemovité fotovoltaické elektrárny společnosti XXXXX nevzala v potaz, že za těchto podmínek nelze akceptovat jako důkaz listinou Předávací protokol s datem 29.11.2010 mezi společnostmi XXXXX (objednatelem) a společnostmi XXXXX (zhotovitelem) s tím, že předmětem předání bylo kompletní konečné plnění předmětu díla fotovoltaické elektrárny společnosti XXXXX v Chomutově, kdy dílo bylo převzato bez výhrad, neboť tento protokol byl logicky zjevně nepravdivý, dále ačkoli dne 31.12.2010 v 19:46h. obdržela emailem mj. naskenovaný Protokol o zajištění důkazu ohledáním věci nemovité fotovoltaické elektrárny společnosti XXXXX v Chomutově z 31.12.2010, ze kterého vyplývalo, že v sekci G nebyly z fotovoltaických panelů zapojeny vodiče, které měly vést k jednotlivým měničům a výstupní kabely z měničů nebyly zapojeny do rozvaděčů, kdy se jednalo o celkem 5 řad fotovoltaických panelů, že aktuální výroba elektrárny v době kontroly činí 0MWh a že za prosinec 2010 činila naměřená hodnota výroby elektřiny pouhých 0,2MWh při celkovém výkonu fotovoltaické elektrárny 7MW a ačkoli dne

31.12.2010 neměla k dispozici samotný správní spis ani kopii správního spisu žadatele společnosti XXXXX,

přesto se řídila doporučením zasláným emailem L.P.31.12:2010 v 20:43h. a dne 31.12.2010 v sídle Energetického regulačního úřadu na Masarykovo nám. 5, Jihlava, vydala jménem Energetického regulačního úřadu Rozhodnutí o udělení licence č 111018048 společnosti XXXXX na výrobu elektřiny na dobu 25 let pod č.j. 13916-26/2010-ERU, které na místě převzal K.H.a zároveň se vzdal práva podání rozkladu proti tomuto rozhodnutí;

tímto způsobem I.F. zmařila splnění důležitého úkolu v podobě zajištění zákonnosti v procesu udělování licencí na fotovoltaické elektrárny, kdy následkem jejího jednání bylo vydání nezákonných rozhodnutí o udělení licencí na výrobu elektřiny společnosti XXXXX a XXXXX, přičemž na základě pravomocných licencí z 31.12.2010 a na základě provedeného tzv. prvního paralelního připojení ještě v roce 2010 vznikl společnosti XXXXX a společnosti XXXXX nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12 150,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5 500,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let, čímž v průběhu následujících 20 let by se společnost XXXXX neoprávněně obohatila o částku nejméně 868,5mil. Kč a společnost XXXXX by se neoprávněně obohatila o částku nejméně 1013,2 mil. Kč, zejména na úkor společnosti XXXXX, která by následně vyplacenou garantovanou cenu zpětně refinancovala jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky s tím, že jen za období od 1.1.2011 do 31.12.2012 ve vztahu ke společnosti XXXXX byla způsobena primárně společnosti XXXXX škoda ve výši 83 651 335,06 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost XXXXX o částku nejméně 44 568 027,06Kč; dále vzhledem k legislativní změně, a to nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie, od 1.1.2013 vstoupila do práv poškozeného společnost ČEZ Prodej, s.r.o., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, a v období od 1.1.2013 do 31.3.2013 ve vztahu ke společnosti XXXXX byla způsobena primárně společnosti ČEZ Prodej, s.r.o. škoda ve výši 4 430 979,04 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost XXXXX o částku nejméně 2 360 650,37 Kč; za období od

1.1.2011 do 31.12.2012 ve vztahu ke společnosti XXXXX byla způsobena primárně společnosti XXXXX škoda ve výši 90 415 702,70 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost XXXXX o částku nejméně 48 172 032,70 Kč; dále vzhledem k legislativní změně, a to nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie, od 1.1.2013 vstoupila do práv poškozeného společnost ČEZ Prodej, s.r.o. a v období od 1.1.2013 do 31.3.2013 ve vztahu ke společnosti XXXXX byla způsobena primárně společnosti ČEZ Prodej, s.r.o. škoda ve výši 5 438 512,54 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost XXXXX o částku nejméně 2 897 424,36 Kč; společnost XXXXX následně refinancovala uhrazené prostředky jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností ČEPS, a.s. a PREDistribuce, a.s. a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky a společnost ČEZ Prodej, s.r.o. refinancovala uhrazené prostředky od společnosti OTE, a.s.,

4)

M.S. jako ředitelka odboru licencí Energetického regulačního úřadu a jako oprávněná úřední osoba dne 13.2.2012 v dopoledních hodinách na Energetickém regulačním úřadu v Jihlavě

a) v rozporu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu vydala jménem Energetického regulačního úřadu Rozhodnutí pod č.j. 03104-43/2011-ERU o zastavení řízení o nařízení obnovy řízení o žádosti společnosti XXXXX o udělení licence na výrobu elektřiny, které odůvodnila tím, že Zpráva o revizi elektrické instalace z 5.12.2010, Ev. č. – REA 158/2010, vyhotovená V.Č.na fotovoltaickou elektrárnu XXXXX je řádným doložením splněných technických předpokladů pro udělení licence ve smyslu § 7 odst. 4 písm. d) energetického zákona a podle § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů, což však bylo zcela v rozporu s tím, co v řízení vyšlo najevo, neboť ve správním spise č.j. 13917/2010-ERU ohledně žádosti společnosti XXXXX o vydání licence na výrobu elektřiny byl založen Protokol o zajištění důkazu ohledáním věci nemovité č.j. 13917-13/2010-ERU na fotovoltaické elektrárně XXXXX z 20.12.2010, ze kterého vyplývaly závažné nedostatky

fotovoltaické elektrárny a celková nedokončenost elektrárny se závěrem, že fotovoltaická elektrárna jako celek nesplňuje k danému dni podmínky pro udělení licence na výrobu elektřiny a revizní zpráva neodpovídá skutečnému stavu, když ve správním spise byl založen i Protokol o ústním jednání z 21.12.2010 v 13:00h. na Energetickém regulačním úřadu, ve kterém zástupci společností XXXXX a XXXXX uvedli, že skutečně nebyla dokončena propojení na uvedených fotovoltaických elektrárnách v důsledku klimatických podmínek, přičemž tento protokol byl podepsán mj. jak A.Z., tak i Z.Z., přičemž nevzala v úvahu ani skutečnost, že ze stejných důvodů při rozhodování o udělení licence nebylo možno akceptovat ani zjevně nepravdivý Předávací protokol k elektrárně z 29. 11. 2010 jako doklad předání dokončené elektrárny vlastníku, když následná Zpráva o revizi elektrické instalace ohledně dané fotovoltaické elektrárny z 27.12.2010, Ev. č. - REA 158/2010, byla zjevně padělaná,

b) v rozporu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu úmyslně vydala jménem Energetického regulačního úřadu Rozhodnutí pod č.j. 03103-43/2011-ERU o zastavení řízení o nařízení obnovy řízení o žádosti společnosti XXXXX o udělení licence na výrobu elektřiny, které odůvodnila tím, že Zpráva o revizi elektrické instalace z 6.12.2010, Ev. č. – REA 159/2010, vyhotovená V.Č.na fotovoltaickou elektrárnu XXXXX je řádným doložením splněných technických předpokladů pro udělení licence ve smyslu § 7 odst. 4 písm. d) energetického zákona a podle § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů, což však bylo zcela v rozporu s tím, co v řízení vyšlo najevo, neboť ve správním spise č.j. 13916/2010-ERU ohledně žádosti společnosti XXXXX o vydání licence na výrobu elektřiny byl založen Protokol o zajištění důkazu ohledáním věci nemovité č.j. 13916-13/2010-ERU na fotovoltaickou elektrárnu XXXXX z 20.12.2010, ze kterého vyplývaly závažné nedostatky fotovoltaické elektrárny společnosti XXXXX a celková nedokončenost elektrárny se závěrem, že fotovoltaická elektrárna jako celek nesplňuje k danému dni podmínky pro udělení licence na výrobu elektřiny a revizní zpráva neodpovídá skutečnému stavu, když ve správním spise byl založen i Protokol o ústním jednání z 21.12.2010 v 13:00h. na Energetickém regulačním úřadu, ve kterém zástupci společností XXXXX a XXXXX uvedli, že skutečně nebyla dokončena propojení na uvedených fotovoltaických elektrárnách v důsledku klimatických podmínek, přičemž tento protokol byl podepsán mj. jak A.Z., tak i Z.Z., přičemž nevzala v

úvahu ani skutečnost, že ze stejných důvodů při rozhodování o udělení licence nebylo možno akceptovat ani zjevně nepravdivý Předávací protokol k elektrárně z 29. 11. 2010 jako doklad předání dokončené elektrárny vlastníku, když následná Zpráva o revizi elektrické instalace ohledně dané fotovoltaické elektrárny z 28.12.2010, Ev. č. - REA 159/2010, byla zjevně padělaná,

následně obě citovaná rozhodnutí převzal dne 13.2.2012 kolem 14:00h. na Energetickém regulačním úřadu P.G., právní zástupce společností XXXXX a XXXXX a zároveň se na místě vzdal práva rozkladu proti těmto rozhodnutím;

kdy toto jednání směřovalo k ponechání v platnosti nezákonných rozhodnutí Energetického regulačního úřadu o udělení licencí společnosti XXXXX a společnosti XXXXX na výrobu elektřiny, a tím znemožnění odstranění závadného stavu, který vznikl neoprávněným vydáním licencí, když na základě pravomocných licencí na výrobu elektřiny společností XXXXX a XXXXX z 31.12.2010 a provedeného tzv. prvního paralelního připojení ještě v roce 2010 vznikl společnosti XXXXX a společnosti XXXXX akceptovaný nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12 150,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5 500,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let, čímž v průběhu následujících 20 let by se společnost XXXXX neoprávněně obohatila o částku nejméně 868,5 mil. Kč a společnost XXXXX by se neoprávněně obohatila o částku nejméně 1013,2 mil. Kč zejména na úkor společnosti XXXXX, která by následně vyplacenou garantovanou cenu zpětně refinancovala jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky s tím, že jen za období od 1.1.2011 do 31.12.2012 ve vztahu ke společnosti XXXXX byla způsobena primárně společnosti XXXXX škoda ve výši 83 651 335,06 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost XXXXX o částku nejméně 44 568 027,06 Kč; dále vzhledem k legislativní změně, a to nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie, od 1.1.2013 vstoupila do práv poškozeného společnost ČEZ Prodej, s.r.o., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, a v období od 1.1.2013 do 31.3.2013 ve

vztahu ke společnosti XXXXX byla způsobena primárně společností ČEZ Prodej, s.r.o. škoda ve výši 4 430 979,04 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost XXXXX o částku nejméně 2 360 650,37 Kč; jen za období od 1.1.2011 do 31.12.2012 ve vztahu ke společnosti XXXXX byla způsobena primárně společností XXXXX škoda ve výši 90 415 702,70 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost XXXXX o částku nejméně 48 172 032,70 Kč; dále vzhledem k legislativní změně, a to nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie, od 1.1.2013 vstoupila do práv poškozeného společnost ČEZ Prodej, s.r.o. a v období od 1.1.2013 do 31.3.2013 ve vztahu ke společnosti XXXXX byla způsobena primárně společností ČEZ Prodej, s.r.o. škoda ve výši 5 438 512,54 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost XXXXX o částku nejméně 2 897 424,36 Kč; společnost XXXXX následně refinancovala uhrazené prostředky jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností ČEPS, a.s. a PREDistribuce, a.s. a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky a společnost ČEZ Prodej, s.r.o. refinancovala uhrazené prostředky od společnosti OTE, a.s.

5)

A.V. jako předsedkyně Energetického regulačního úřadu, ačkoli věděla o předchozích četných kontaktech v roce 2011 mezi M.S., tehdy zastupující společnost XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, jehož byla A.V. jednatelkou a jediným společníkem, a Z.Z., nar. XXXXX, který mj. zastupoval na základě plné moci společnost XXXXX a společnost XXXXX při úkonech ve správním řízení před Energetickým regulačním úřadem a který byl zároveň otcem A.Z., jednatele společnosti XXXXX a Z.Z., jednatele společnosti XXXXX, a který byl také předsedou představenstva společnosti XXXXX, což byl jediný společník společnosti XXXXX i společnosti XXXXX a ačkoli věděla, že na Energetickém regulačním úřadu byla vedena správní řízení týkající se obou fotovoltaických elektráren ve vlastnictví společností fakticky ovládaných Z.Z. a bylo připraveno rozhodnutí o nařízení obnovy řízení o žádosti společnosti XXXXX o udělení licence na výrobu elektřiny pro provozovnu fotovoltaické elektrárny společnosti XXXXX v Chomutově o výkonu 6MW, neboť důkazy, na základě kterých byla vydána licence, se ukázaly jako nepravdivé,

poté, co dne 4.2.2012 v 18:34h. obdržela email od M.S., který obsahoval v příloze návrh zcela opačného rozhodnutí Energetického regulačního úřadu o zastavení řízení o nařízení obnovy řízení ve věci žádosti společnosti XXXXX o vydání licence na výrobu elektřiny, ačkoli věděla, že navrhované rozhodnutí je v rozporu s tím, co v řízení vyšlo najevo, neboť obsahem emailu byla i citace původní adekvátní argumentace úřadu, v době od 4.2.2012 do 13.2.2012 blíže nezjištěnou formou udělila M.S.souhlas s vydáním tohoto rozhodnutí a dále i souhlas s vydáním obdobného rozhodnutí Energetického regulačního úřadu o zastavení řízení o nařízení obnovy řízení ve věci žádosti společnosti XXXXX o vydání licence na výrobu elektřiny, čímž umožnila, aby následně

M.S. jako ředitelka odboru licencí Energetického regulačního úřadu a jako oprávněná úřední osoba dne 13.2.2012 v dopoledních hodinách na Energetickém regulačním úřadu v Jihlavě

a) v rozporu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu vydala jménem Energetického regulačního úřadu Rozhodnutí pod č.j. 03104-43/2011-ERU o zastavení řízení o nařízení obnovy řízení o žádosti společnosti XXXXX o udělení licence na výrobu elektřiny, které odůvodnila tím, že Zpráva o revizi elektrické instalace z 5.12.2010, Ev. č. – REA 158/2010, vyhotovená V.Č.na fotovoltaickou elektrárnu XXXXX je řádným doložením splněných technických předpokladů pro udělení licence ve smyslu § 7 odst. 4 písm. d) energetického zákona a podle § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů, což však bylo zcela v rozporu s tím, co v řízení vyšlo najevo, neboť ve správním spise č.j. 13917/2010-ERU ohledně žádosti společnosti XXXXX o vydání licence na výrobu elektřiny byl založen Protokol o zajištění důkazu ohledáním věci nemovité č.j. 13917-13/2010-ERU na fotovoltaické elektrárně XXXXX z 20.12.2010, ze kterého vyplývaly závažné nedostatky fotovoltaické elektrárny a celková nedokončenost elektrárny se závěrem, že fotovoltaická elektrárna jako celek nesplňuje k danému dni podmínky pro udělení licence na výrobu elektřiny a revizní zpráva neodpovídá skutečnému stavu, když ve správním spise byl založen i Protokol o ústním jednání z 21.12.2010 v 13:00h. na Energetickém regulačním úřadu, ve kterém zástupci společností XXXXX a XXXXX uvedli, že skutečně nebyla dokončena propojení na uvedených fotovoltaických elektrárnách v důsledku klimatických podmínek,

přičemž tento protokol byl podepsán mj. jak A.Z., tak i Z.Z., přičemž nevzala v úvahu ani skutečnost, že ze stejných důvodů při rozhodování o udělení licence nebylo možno akceptovat ani zjevně nepravdivý Předávací protokol k elektrárně z 29. 11. 2010 jako doklad předání dokončené elektrárny vlastníku, když následná Zpráva o revizi elektrické instalace ohledně dané fotovoltaické elektrárny z 27.12.2010, Ev. č. - REA 158/2010, byla zjevně padělaná,

b) v rozporu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu úmyslně vydala jménem Energetického regulačního úřadu Rozhodnutí pod č.j. 03103-43/2011-ERU o zastavení řízení o nařízení obnovy řízení o žádosti společnosti XXXXX o udělení licence na výrobu elektřiny, které odůvodnila tím, že Zpráva o revizi elektrické instalace z 6.12.2010, Ev. č. – REA 159/2010, vyhotovená V.Č. na fotovoltaickou elektrárnu XXXXX je řádným doložením splněných technických předpokladů pro udělení licence ve smyslu § 7 odst. 4 písm. d) energetického zákona a podle § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů, což však bylo zcela v rozporu s tím, co v řízení vyšlo najevo, neboť ve správním spise č.j. 13916/2010-ERU ohledně žádosti společnosti XXXXX o vydání licence na výrobu elektřiny byl založen Protokol o zajištění důkazu ohledáním věci nemovité č.j. 13916-13/2010-ERU na fotovoltaickou elektrárnu XXXXX z 20.12.2010, ze kterého vyplývaly závažné nedostatky fotovoltaické elektrárny společnosti XXXXX a celková nedokončenost elektrárny se závěrem, že fotovoltaická elektrárna jako celek nespĺňuje k danému dni podmínky pro udělení licence na výrobu elektřiny a revizní zpráva neodpovídá skutečnému stavu, když ve správním spise byl založen i Protokol o ústním jednání z 21.12.2010 v 13:00h. na Energetickém regulačním úřadu, ve kterém zástupci společností XXXXX a XXXXX uvedli, že skutečně nebyla dokončena propojení na uvedených fotovoltaických elektrárnách v důsledku klimatických podmínek, přičemž tento protokol byl podepsán mj. jak A.Z., tak i Z.Z., přičemž nevzala v úvahu ani skutečnost, že ze stejných důvodů při rozhodování o udělení licence nebylo možno akceptovat ani zjevně nepravdivý Předávací protokol k elektrárně z 29. 11. 2010 jako doklad předání dokončené elektrárny vlastníku, když následná Zpráva o revizi elektrické instalace ohledně dané fotovoltaické elektrárny z 28.12.2010, Ev. č. - REA 159/2010, byla zjevně padělaná,

následně obě citovaná rozhodnutí převzal dne 13.2.2012 kolem 14:00h. na Energetickém regulačním úřadu P.G., právní zástupce společností XXXXX a XXXXX a zároveň se na místě vzdal práva rozkladu proti těmto rozhodnutím;

tímto způsobem A.V. podpořila M.S. v jednání směřujícím k ponechání v platnosti nezákonných rozhodnutí Energetického regulačního úřadu o udělení licencí společnosti XXXXX a společnosti XXXXX na výrobu elektřiny a tím znemožnění odstranění závadného stavu, který vznikl neoprávněným vydáním licencí, když na základě pravomocných licencí na výrobu elektřiny společností XXXXX a XXXXX z 31.12.2010 a provedeného tzv. prvního paralelního připojení ještě v roce 2010 vznikl společnosti XXXXX a společnosti XXXXX akceptovaný nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12 150,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5 500,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let, čímž v průběhu následujících 20 let by se společnost XXXXX neoprávněně obohatila o částku nejméně 868,5 mil. Kč a společnost XXXXX by se neoprávněně obohatila o částku nejméně 1013,2 mil. Kč zejména na úkor společnosti XXXXX, která by následně vyplacenou garantovanou cenu zpětně refinancovala jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky s tím, že jen za období od 1.1.2011 do 31.12.2012 ve vztahu ke společnosti XXXXX byla způsobena primárně společnosti XXXXX škoda ve výši 83 651 335,06 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost XXXXX o částku nejméně 44 568 027,06 Kč; dále vzhledem k legislativní změně, a to nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie, od 1.1.2013 vstoupila do práv poškozeného společnost ČEZ Prodej, s.r.o., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, a v období od 1.1.2013 do 31.3.2013 ve vztahu ke společnosti XXXXX byla způsobena primárně společnosti ČEZ Prodej, s.r.o. škoda ve výši 4 430 979,04 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost XXXXX o částku nejméně 2 360 650,37 Kč; jen za období od 1.1.2011 do 31.12.2012 ve vztahu ke společnosti XXXXX byla způsobena primárně společnosti XXXXX škoda ve výši 90 415 702,70 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost XXXXX o částku nejméně 48 172 032,70 Kč; dále vzhledem k

legislativní změně, a to nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie, od 1.1.2013 vstoupila do práv poškozeného společnost ČEZ Prodej, s.r.o. a v období od 1.1.2013 do 31.3.2013 ve vztahu ke společnosti XXXXX byla způsobena primárně společností ČEZ Prodej, s.r.o. škoda ve výši 5 438 512,54 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost XXXXX o částku nejméně 2 897 424,36 Kč; společnost XXXXX následně refinancovala uhrazené prostředky jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností ČEPS, a.s. a PREDistribuce, a.s. a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky a společnost ČEZ Prodej, s.r.o. refinancovala uhrazené prostředky od společnosti OTE, a.s.

t e d y

V.Č., A.Z. a Z.Z. (ad 1)

dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k uvedení někoho v omyl, obohacení jiného a způsobení na cizím majetku škody velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustili v úmyslu čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

J.H. (ad 1-2), J.K. (ad 1-2) a K.Š. (ad 2)

ke škodě cizího majetku jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k uvedení někoho v omyl, obohacení jiného a způsobení na cizím majetku škody velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustili v úmyslu čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

I.F.(ad 3)

tedy jako úřední osoba při výkonu své pravomoci z nedbalosti zmařila splnění důležitého úkolu a způsobila tak škodu velkého rozsahu,

M.S. (ad 4)

jako úřední osoba v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonala svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu a způsobila takovým činem škodu velkého rozsahu a dopustila se jako úřední osoba jednání, které bezprostředně směřovalo k vykonání své pravomoci způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch a způsobení takovým činem škody velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustila v úmyslu čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

A.V.(ad 5)

úmyslně usnadnila jinému jako úřední osobě v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonat svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu a způsobit takovým činem škodu velkého rozsahu a dopustit se jako úřední osoba jednání, které bezprostředně směřovalo k vykonání pravomoci způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch a způsobit takovým činem škodu velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustit v úmyslu čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

t í m s p á c h a l i

V.Č., A.Z. a Z.Z.

zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

J.H., J.K. a K.Š.

zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku zčásti dokonáný a zčásti ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

I.F.

přechin maření úkolu úřední osoby z nedbalosti podle § 330 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

M.S.

zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku zčásti dokonáný a zčásti ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

A.V.

zvlášť závažný zločin účastenství ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k trestnému činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, zčásti dokonánému a zčásti ukončenému ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzují se**V.Č.**

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

5 (pěti) roků a 5 (pěti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu odnětí svobody do věznice **s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu funkce revizního technika na dobu **8 (osmi) let.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 100 celých denních sazeb po 1.000,- Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, že by peněžitý trest ve stanovené lhůtě nebyl vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) měsíců.**

A.Z.

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

7 (sedmi) roků a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu odnětí svobody do věznice **s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu, prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu **10 (deseti) let**.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 700 celých denních sazeb po 10.000,- Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, že by peněžitý trest ve stanovené lhůtě nebyl vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Z.Z.

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

7 (sedmi) roků a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu odnětí svobody do věznice **s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu, prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu **10 (deseti) let**.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 700 celých denních sazeb po 10.000,- Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, že by peněžitý trest ve stanovené lhůtě nebyl vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

J.H.

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

6 (šesti) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu odnětí svobody do věznice **s ostrahou**.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 500 celých denních sazeb po 1.000,- Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, že by peněžitý trest ve stanovené lhůtě nebyl vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) měsíců**.

J.K.

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

6 (šesti) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu odnětí svobody do věznice **s ostrahou**.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 500 celých denních sazeb po 1.000,- Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, že by peněžitý trest ve stanovené lhůtě nebyl vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) měsíců**.

K.Š.

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

5 (pěti) roků a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu odnětí svobody do věznice **s ostrahou**.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 500 celých denních sazeb po 1.000,- Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, že by peněžitý trest ve stanovené lhůtě nebyl vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) měsíců**.

M.S.

podle § 329 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

8 (osmi) roků a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaná zařazuje pro výkon trestu odnětí svobody do věznice s **ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu v zákazu výkonu zaměstnání či funkce, v němž rozhoduje jako úřední osoba ve správním řízení na dobu **10 (deseti) let**.

A.V.

podle § 329 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

8 (osmi) roků a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaná zařazuje pro výkon trestu odnětí svobody do věznice s **ostrahou**.

U I.F.

se podle § 44 trestního zákoníku upouští od uložení souhrnného trestu k trestu, který jí byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Brně sp. zn. 46T 5/2013 ze dne 27. 6. 2014 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 5To 54/2015 ze dne 21. 10. 2015.

O d ů v o d n ě n í

A) S k u t k o v á z j i š t ě n í

Shora ve výroku rozsudku popsany skutkový děj byl prokázán dokazováním provedeným v hlavním líčení. V souladu s ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu soud zjišťoval skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Podle § 2 odst. 6 trestního řádu provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Obžalovaný V.Č. v přípravném řízení dne 24. 10. 2012 (č. 1. 319-322) uvedl, že na obou fotovoltaických elektrárnách (dále i FVE) pracoval jako zaměstnanec společnosti XXXXX servis a.s., (dále jen XXXXX), kdy dělal technický dozor. Na stavbě byl od samého počátku do 18. 12. 2010, kdy byl v pracovní neschopnosti (do 20. 1. 2011). Na obě elektrárny prováděl i revize elektroinstalace a výsledkem byly výchozí revizní zprávy ze dnů 5. a 6. 12. 2010. V revizích dospěl k závěru, že elektroinstalace na elektrárnách je bezpečná. Tyto v tištěné podobě předal nadřízenému J.K.. Na elektrárnách pracovalo několik desítek až stovek zaměstnanců a docházelo na nich i ke krádežím, kdy mezi 17. až 19. 12. 2010 byly obě elektrárny vyloupeny, a byla způsobena odhadovaná škoda 4.000.000,- Kč. Na dotazy pak uvedl, že revize se dělá na elektrické zařízení, které by mělo být hotové, ale je ji možno provést ještě před dokončením. Ke sdělení Státního úřadu inspekce práce, podle kterého elektrické zařízení musí být v době inspekce dokončeno, řekl, že provedl revizi kabelů a zapojení a výrobky vlastně neřešil. Revize začal dělat průběžně, už dříve než 1. 12. 2010. K otázkám dokončenosti elektráren, ve vztahu k Inventarizacím ze dnů 30. 11. 2010 a 4. 12. 2010, podle kterých elektrárny nebyly dokončeny, uvedl, že tyto nepodepisoval, není si vědom, že by jakékoli inventarizace dělal, uváděné údaje nejsou možné. Když byl seznámen se skutečností, že tyto byly zajištěny v jím užívaném počítači, nebyl schopen na toto reagovat. Obdobně reagoval i ve vztahu k dotazu na důvody nahlášení údajných krádeží (ve větším rozsahu odpovídajícím zjištěním při ohledání dne 20. 12. 2010) až dne 10. 1. 2011. Teprve na policii se dozvěděl, že existují i revizní zprávy s datem 26. 12. 2010. Tyto revize však neprováděl a nemá tušení, kdo tak činil. Poté co mu byly přehrány záznamy odposlechu jeho telefonního čísla ze dne 17. 6. 2011 (těsně před tím, než měl podávat ve věci vysvětlení) potvrdil pravost záznamu komunikace s obžalovaným K. (obsahově návod, co má uvádět).

V hlavním líčení dne 2. 6. 2014 (č. 1. 7343-7354) na této obhajobě setrval, když uvedl, že měl na starosti elektroservis, dělal technika, a má oprávnění dělat revize. Montáže se prováděly podle projektové dokumentace, kterou vymyslel projektant, jeho úkolem bylo kontrolovat, jestli se skutečně používá daný materiál, dané jištění a tak dále. Co se týká revize, tak podle normy 331500 se u nových zařízení musí dělat výchozí revize, která ovšem může být nahrazena protokoly o kusových zkouškách, prohlášením o shodě, osvědčením o kompletnosti a jakosti výrobků a typovými zkouškami. Uvedl, že u elektrických výrobků se revize nedělá, výrobce je povinen udělat takový výrobek, aby po dobu své životnosti byl bezpečný. U revize dělal pouze propojení z bodu A do bodu B, to znamená, že jeden rozvaděč, na kterém bylo

osvědčení o typové zkoušce, propojil s druhým rozvaděčem, kde bylo také osvědčení o kompletnosti výrobků, respektive o kusové zkoušce. Jednalo se pouze o propojení jednotlivých prvků celé elektrárny. Dělal revize na elektroinstalace podle normy 332000-6. V jeho revizní zprávě je napsáno, jakého měření dosáhl a o jaké měřicí přístroje se jednalo. Při měření izolačního stavu musí být kabely nebo vodiče odpojeny od zdroje, tudíž podle toho také postupoval. Jeho revizní zpráva je rozdělena na DC – stejnosměrné kabely a AC – střídavé kabely a uzemnění. Do revizní zprávy sepsal typ kabelů, délku a hodnotu měření. Kontroloval i kabely, které byly v zemi. Část kabelů nešla do země a zůstaly na betonových plochách. Podotkl, že byl pouze jeden blok, kde byly kabely na betonové ploše. Podkladem pro zpracování revizní zprávy byla projektová dokumentace. Projektant vymyslí, spočítá a odpovídá za to, že kabel přenesení tu energii dál a nic se mu nestane. Klíčovou byla smlouva o provedení díla mezi investorem a společností XXXXX. Investor dal termínový požadavek, který museli jako dodavatel splnit. Úkolem revizního technika je zajistit bezpečnost. Vyjádřil se k propojení panelů ve stringu. Klimatické podmínky v té době byly velice nepříznivé, bylo kolem mínus deset stupňů. Výkopy byly provedeny ještě před napadením sněhu, vodiče se musely chránit. Bylo tam hodně oprav i před revizí i po revizi. Co se týká bezpečnosti, byla elektroinstalace v pořádku. Na dotazy uvedl, že dne 17. 6. 2011 po výsledku na policii v Hradci Králové mluvil s obžalovaným K., informoval ho o průběhu řízení na policii a byl překvapen existencí dalších revizních zpráv, kterých nebyl autorem. Tato revizní zpráva byla ze dne 27. 12. 2010 a 28. 12. 2010, byla podepsaná jeho jménem, ovšem autorem nebyl a v té době byl nemocen. Poté, co se vrátil dne 20. 1. 2011 do práce, zjistil, že dne 31. 12. 2010 byla provedena také kontrola. O tom, kdo provedl záznam o falešné revizi, dodnes nemá žádné informace. Revizní zprávy ze dne 6. 12. 2010, které předal obžalovanému K. byly naskenované do PDF, poté je kolega z práce pan H. předělal do formátu Word a K. poslal obžalovanému H. koncept jeho revizních zpráv pro usnadnění dalšímu reviznímu technikovi. V tištěné podobě s originálem razítka a podpisem poté revizní zprávu přinesl osobně obžalovanému K.. K. neměl tušení, že někdo naskenoval jeho razítka a podpis. Konstatoval, že obžalovanému K. říkal o záznamu policie, kde je zaznamenáno, že kabely nejsou mezi sebou propojeny. Po jeho revizi totiž došlo k odcizení asi 68 střídačů a z policejního zápisu vyplynulo, že došlo ke škodě minimálně 4.000.000,- Kč. Uvedl, že tato skutečnost neměla vliv na bezpečnost a bylo to funkční od 22. 12. 2010, kdy zařízení bylo připojeno na zdroj. Ode dne 22. 12. 2010 běžel i elektroměr, na kterém bylo natočeno 4 MWh. V době revize bylo vše v pořádku, funkční a přezkoumatelné. V rámci elektroinstalace kontroloval všechna zapojení, ovšem zabýval se pouze nízkým napětím. Dále uvedl, že podkladem pro revizní zprávu byla projektová dokumentace, ovšem on revizní zprávu vytvářel nejen z ní, ale byl celé dny přítomen na stavbě. V e-mailu JUDr. Půčkovi ovšem zmínil, že revizní zprávu tvořil z projektové dokumentace a nezmiňoval se o prohlídce, zkoušce či měření. Vyjádřil se k dokumentu s názvem inventarizace dodávek a montáží FVE ze dne 4. 12. 2010, kdy uvedl, že s tímto dokumentem nemá nic společného a informace, které zde byly uvedené, že FVE i blok F měl usazeno 0 % panelů, nejspíše nebyly ke dni 4. 12. 2010 a dodal, že situace se měnila během dne, jelikož zde bylo velké množství pracovníků. Dne 20. 12. 2010, když došlo k ohledání obou elektráren ze strany Energetického regulačního úřadu (dále jen ERÚ), tak panely zapojeny nebyly, ale tento stav byl slučitelný s revizí, jelikož panely nebyly předmětem revize a v revizní zprávě se o nich nepsalo. Dále uvedl, že měření impedanční smyčky na straně DC nebylo potřeba, jelikož na straně nízkého napětí se měří pouze izolační stav, který byl uveden v revizní zprávě. V rámci celé elektrárny měření impedanční smyčka

ale potřeba bylo. Pokyn, že by měl vypracovávat nepravdivé zprávy, nedostal. O licencích a penězích nic nevěděl, pouze vytvořil revizní zprávu a předal ji obžalovanému K., který byl jeho vedoucím. Pracoval denně 12-14 hodin, měření prováděl průběžně od položení prvního kabelu. Uvedl, že po 20. 1. 2011 probíhaly na FVE stále práce, běžel zkušební provoz. Po revizní zprávě došlo i k demontování panelů, jelikož se muselo dosáhnout toho, aby elektrárna měla výkon podle projektové dokumentace. Byl přítomen u provádění prací již od samého počátku, byl technický dozor a měl na starost stavbu. Revizní zprávu zpracoval na stolním počítači připojeném v síti, a to v nezamčené kanceláři, kde byli celkem tři. Zda zadával na počítači heslo, si nevzpomněl. Do souboru inventarizace mohl mít přístup kdokoli, jelikož byl na „zetku“ na hard disku. Vyjádřil se k záznamu hovoru, kde řekl, že "je to hrozné, katastrofální, že všechno ví a mají natočené", kdy uvedl, že za katastrofu považoval to, že někdo zfalšoval revizní zprávu, zneužil razítko, jeho podpis a že přijela kontrola, která zjistila, že panely byly rozpojené, což bylo proto, že se prováděla kontrola. Ke znaleckému posudku, ve kterém bylo uvedeno, kolik panelů na elektrárnách bylo osazeno, uvedl, že neví, z jakého dne byl tento posudek, a revizní zpráva o panelech nemluvila, jelikož on je ani nerevidoval. O licencích neměl žádné informace.

V rámci vyjádření k jednotlivým provedeným důkazům, kdy obsahově setrval na své obhajobě, pak dále uvedl, že revize z 5. a 6. 12. 2010 byly zaslány do XXXXX s tím, že obžalovaný Š. je vrátil zpátky, že ERÚ chce mít v revizních zprávách typy a počet panelů, včetně výkonu. Do revizních zpráv, které vzal zpátky, doplnil tabulky podle projektové dokumentace a 9. 12. 2010 poslal obžalovanému K. nové revizní zprávy s datem 5. a 6. 12. 2010, které obsahovaly podle požadavku ERÚ typ panelů, výkon atd. (v hlavním líčení dne 20. 11. 2014 k č. 1. 668). Fakticky existují čtyři revizní zprávy NN. První revizní zpráva byla vystavená na začátku zkušebního provozu na stavebním úřadě, druhá revizní zpráva s datem 5. 12. 2010 a 6. 12. 2010 byla vystavena jím, třetí revizní zpráva existuje s datem 26. 12. 2010 a 27. 12. 2010 a ve čtvrté jsou uvedeny tabulky (v hlavním líčení dne 19. 1. 2015). Dne 20. 1. 2015 potvrdil své údaje o krádežích a vyjádřil se k výpočtům životnosti FVE (a tedy výši možné škody), kdy dle zkušeností firmy XXXXX se po 10 letech střídače budou muset měnit, když v současné době jsou střídače přetěžovány teplotně i výkonově, není tedy možné, aby při 12 hodinovém denním užívání v létě i zimě vydržely 20 let. Proto po 10 letech dojde k obnově střídačů, kterou ERÚ nazve modernizací FVE a majitel si bude muset zažádat o novou licenci. Ani mechanické části nemůžou vydržet 20 let, vydrží pouze část 5-7 let, pak se budou muset obnovit. Nelze tedy říct, že životnost elektrárny je 20 let. Dne 21. 1. 2015 opětovně potvrdil své údaje o krádežích a to i ve vztahu k provedeným ohledáním (fotodokumentaci) a co se týká revize, tak uvedl, že nedělal revizi panelů, rozvaděčů, transformátorů, protože to jsou výrobky, které podléhají zákonu č. 102/2001, kdy výrobce musí udělat takový výrobek, aby po dobu své životnosti byl bezpečný. Prováděl revize elektroinstalace, tzn. veškeré kabeláže, která tam byla provedena řádně a při jeho revizi byla v pořádku, poruchy se odstraňovaly v rámci zkušebního provozu, resp. potom v rámci optimalizace výkonu.

Dne 14. 10. 2015, zjevně s ohledem na dosud provedené dokazování, bylo soudu předloženo vyjádření ("Zásadní prohlášení") obžalovaného, kde mimo jiné uvedl, že revizní zprávy vypracoval na pokyn svého nadřízeného pana K. a tyto nebyly výchozími revizemi

kompletních FVE, když k takové revizi pokyn nedostal. Bylo mu jasné, že se jedná o dílčí zprávy a tyto budou muset být po zapojení kabelů dopracovány (č. l. 8721-8724).

S ohledem na obsah tohoto podání, i s ohledem na možnou kolizi se spoluobžalovaným K., kdy oba obhajuje stejný obhájce, byl v hlavním líčení dne 19. 10. 2015 znovu vyslechnut. Zde setrval na svých údajích o řádném provedení revizí dne 5. a 6. 12. 2010 s tím, že jeho revize ale nebyla první, byla druhá, protože první revizní zprávu jako takovou udělal revizní technik Novotný z Hodonína, který napsal revizní zprávu na Z. a S., a to byl doklad pro stavební úřad, který rozhodl, že může být zahájen zkušební provoz. Jeho výhoda byla v tom, že na ty FVE s kolegou objednávali materiál, který dodávala společnost XXXXX. Měl tak jistotu, že objednal kabel, který byl napsaný v projektové dokumentaci, a nemohlo dojít k tomu, že by to někdo ošidil, nebo při té revizi napsal něco, co není pravda. Je fakt, že elektrárna musí být pod napětím, aby se mohlo dokončit to měření, které je v revizní zprávě, tzn. impedance smyčky. Impedance smyčky měla být změřená, to jediné v té revizní zprávě není uvedeno. K důvodům, proč vůbec dané revizní zprávy vytvořil (když i dle něj byly neúplné), uvedl, že ve smlouvách byly termíny, kdy zhotovitel má předat investorovi, objednateli revizní zprávy vysokého napětí a nízkého napětí, tzn., že oni jako firma měli ty revizní zprávy předat provozovateli (investorovi) do 10. 12. 2010. Protože dělal technický dozor, znal všechny technické podmínky, tak udělal revizní zprávu nízkého napětí a zajistil revizi vysokého napětí. Na opakovaný dotaz (i s ohledem na obsah jeho podání) pak uvedl, že na poradě bylo řečeno, že se musejí udělat revizní zprávy, tak se vyjádřil, že revize udělá. Na rozdíl od písemného podání nyní popřel, že by mu kdokoli dal k tomuto konkrétní pokyn. K doplnění revizních zpráv o údaje o FV panelech uvedl, že toto dělal z projektové dokumentace, panely nekontroloval ani nepočítal. Revizní zpráva není inventární seznam. Ta tabulka neznamenalala, že tam ty panely jsou, z toho se stanovilo, jaký bude výkon.

Jeho obhajobu, i přes uvedené změny, lze shrnout tak, že se trestné činnosti, která je mu kladena za vinu, vůbec nedopustil. Provedl řádně část revizí části FVE, kdy vše, co uvedl do revizní zprávy, osobně kontroloval. Pokud existovaly falešné revize, toto netušil, tyto vytvořil někdo jiný.

Obžalovaný J.K. v přípravném řízení dne 24. 10. 2012 (č. l. 334-337) uvedl, že výstavbu obou elektráren měl na starosti jako obchodní ředitel a řešil především smluvní vztahy a předání dokumentace. Kontrola technického stavu nebyla předmětem jeho činnosti a věděl o něm jen okrajově. Popřel existenci pokynu obžalovanému V.Č. k vyhotovení revizních zpráv ke dnům 5. a 6. 12. 2010. O vydání revizí se musel obžalovaný V.Č. rozhodnout samostatně. K padělaným revizním zprávám ze dnů 27. a 28. 12. 2010 sdělil, že veškeré dokumenty odešly z jeho mailu objednateli v tom stavu, jak je vyhotovil obžalovaný V.Č.. S ohledem na jeho nemoc měl za to, že svůj závazek splnili dodáním těchto revizí, případně tyto zprávy budou využity jako podklad (koncept) pro dalšího zpracovatele. Jiný důvod jeho nešťastná formulace „k Vaší úpravě“ (viz e-mail z 23. 12. 2010) neměla. K úplnému dokončení elektráren včetně předání dokumentace došlo v březnu 2011. K dokumentu inventarizace dodávek ze dne 4. 12. 2010 sdělil, že vytvořil toliko rámec dokumentu a pak vycházel z jednotlivých podkladů, které obdržel od obžalovaného V.Č.. Revizní zprávy z 5. a 6. 12. 2010 odeslal objednateli, neboť nebyl povinen zkoumat, do jaké míry je zařízení způsobilé k provozu a ani revizní technik není povinen zkoumat kompletnost zařízení. O vypracování nových revizních zpráv požádal J.H. (viz e-mail z 22. 12. 2010).

Řekl mu, že toho pro nemoc revizního technika nejsou schopni a poslal mu staré zprávy jako koncepty pro zpracovatele dalších revizí. O existenci nových revizí se dozvěděl až od V.Č. po jeho podání vysvětlení na policii. Kdo vytvořil padělky obou revizních zpráv, neví. Nedokázal vysvětlit své vyjádření v telefonu s obžalovaným K.Š. z 12. 8. 2011 o dílčí revizní zprávě, kterou sháněl obžalovaný K.Š. a přitom navrhl, že zprávy vytisknou, schovají razítko a natisknou nové razítko a podpis, na což mu odpověděl „tohle už jsme jednou udělali a víte, co je z toho za průser“. Dále se vyjádřil k ovlivňování vysvětlení u ERÚ i na Policii ČR s tím, že se spoluobžalovanými se bavil (účastnil schůzek), konzultovali postup, měl zájem, aby spoluobžalovaný K.Š. „zbytečně“ nevyprávěl, ale konkrétní pokyny mu nedával.

V hlavním líčení dne 2. 6. 2014 (č. 1. 7355-7361) uvedl, že obě zakázky řídil z obchodního hlediska. Měl na starost dodržování smluvních vztahů, kontakt s objednatelem a předávání podkladů pro fakturaci. Poté, co obdržel revizní zprávy od obžalovaného Č., tak je přeposlal objednateli. Kolem 20. 12. 2010 byl požádán o vypracování další revize, ale odpověděl, že to není možné, že smluvní závazek splnili, a dodal, že by byl schopen přeposlat pouze koncept pro vypracování nových revizí, které by si objednatel zajistil sám. Na dotazy uvedl, že po výsledku obžalovaného Č. na policii od něho dostal pouze informace, že se určitým způsobem jednalo. Vůči FVE vypracovával předávací protokoly na základě podkladů, které dostával a řídil fakturaci. Podklady mu předával obžalovaný K.Š.. Předávací protokol se vždy dělal z celku, který vycházel ze smlouvy o dílo. Konstatoval, že inventarizace dodávek a montáže byl přehled sloužící pro informaci na kontrolních dnech, doklad o činnosti v průběhu realizace. Inventarizaci tvořil obžalovaný K.Š., on ji schvaloval. Uvedl, že o stavu zařízení a jeho bezpečném provozu vypovídala revizní zpráva, kterou vypracovával obžalovaný K.Š.. Poznatek o tom, že by revizní zpráva neodpovídala realitě, neměl, měl za to, že odpovídala skutečnosti. O existenci druhé revizní zprávy se dozvěděl až po výpovědi obžalovaného Č. na policii. V této souvislosti obžalovaný H. po něm požadoval vypracování nových revizních zpráv, což odmítl. Řekl mu, že nové revizní zprávy vypracovávat nebudou, že smluvní závazek splnili, a že obžalovaný K.Š. je nemocen, že by si to musel zajistit od jiného revizního technika. Přeposlal mu podklad pro vypracování revizí a očekával, že je bude někdo kontaktovat ohledně nahlédnutí do technické dokumentace. Ovšem nikdo je nekontaktoval, tak to vypustil a dál neřešil. Nevěděl o tom, co se dělo dál, až po půl roce se dozvěděl, že existují další revizní zprávy, které neodpovídají ani technicky, protože převedení z formátů není věrná kopie. K rozhovoru s obžalovaným Š., kde bylo řečeno, že tohle už jednou udělali a byl z toho průser, uvedl, že rozhovor se odehrál po výsledku obžalovaného Č. na policii a že to vnímal tak, že někde mezi nimi se to muselo odehrát (mezi objednatelem a zhotovitelem), na jejich straně k žádnému průseru nedošlo. Dále uvedl, že schvalování inventarizace bylo formální. V rozhovoru s obžalovaným Č., kde ho vyzval, aby neřikal, že byl nemocný, to udělal proto, aby se nevědělo, že od 18. 12. 2010 na stavbě chyběl technický dozor. Ohledně vzdělání odpověděl, že má elektrotechnické vzdělání a absolvoval školení podle vyhlášky č. 50. Dále uvedl, že v souvislosti s R.le se měnícím stavem a vytížeností lidí, u firmy nejspíše nebyla osoba, která by denně doplňovala údaje do inventarizace odpovídající realitě. Stav na elektrárně (-nách) ze začátku prosince do 20. 12. 2010 byl setrvalý. Vycházel z revizní zprávy ze začátku prosince, která konstatovala schopnost bezpečného provozu. Po zpracování revizní zprávy už probíhaly jen opravy poškozených zařízení a optimalizoval se výkon, tudíž stav zůstal zachovalý. Dne 20. 12. 2010 byl přítomen kontrole, kterou provedli zaměstnanci ERÚ. Při kontrole se dál pracovalo,

mohlo se stát, že tam něco chybělo nebo nebylo, jelikož probíhaly opravy nebo náhrady rozbitých a odcizených částí. Terénní úpravy záležely na klimatických podmínkách, jelikož v mrazech byla manipulace s kabely ztížená. Krádeže hlásili objednateli a objednatel podle rozsahu krádeže policii. U menších krádeží a vandalismu se jednalo o každodenní záležitost. Revizní zprávy na obě FVE z počátku prosince 2010 objednateli zaslal e-mailem.

V rámci vyjádření k jednotlivým provedeným důkazům, kdy obsahově setrval na své obhajobě (zejména dne 20. 11. 2014, kdy se vyjadřoval ke komunikaci se spoluobžalovaným H.), pak dále uvedl, že obžalovanému H. zaslal dne 23. 12. 2010 revizní zprávy vyhotovené obžalovaným Č. s datem 5. a 6. 12. 2010 v otevřeném formátu, který běžně používali jako podklad, jako konverzi původních dokumentů, ze kterých by bylo možné technické údaje potřebné pro nové revize zkopírovat. Tuto konverzi na jeho žádost provedl pan H., který měl program ve svém počítači. Protože během této konverze dojde k určitým změnám zejména v řazení textu a v definování technických značek, nejednalo se o věrné kopie původních originálů a bez dalšího zpracování nebylo tak možné tyto podklady použít jako nové revizní zprávy. Vzhledem k tomu, že se na něj již nikdo neobrátil ve věci revizních zpráv za účelem možnosti prohlídky, poskytnutí projektové dokumentace, jiných údajů měření, považoval proto původní revize s datem 5. a 6. 12. 2010 za platné a dostačující. V roce 2011 po výpovědi obžalovaného Č. na policii, zjistil, že nějaké pozdější revizní zprávy obou fotovoltaických elektráren existují a že byly použity. Opakovaně proto žádal obžalovaného H. o vysvětlení. Dne 28. 6. 2011 mu pak obžalovaný H. zaslal email, kde ho informoval, že původní revizní zprávy obou fotovoltaických elektráren ze dne 5. a 6. 12. 2010 byly skutečně aktualizovány z důvodu doplnění proměřených poškozených větví a v příloze mu poslal revizní zprávy datované 27. a 28. 12. 2010. Z tohoto emailu je tedy zcela zřejmé, že o tom, že byly nějaké nové revizní zprávy nakonec vypracované a použity, až do té doby vůbec nevěděl. Ve svém vyjádření v hlavním líčení dne 19. 1. 2015 uvedl, že předání provozních souborů, dodávka a montáž trafokiosků a uzemnění bylo provedeno až v únoru, kdy klimatické podmínky umožnily kompletní finální dokončení zemních prací na díle. Nemělo žádný vliv na provoz FVE XXXXX a XXXXX. Tyto části byly zprovozněny již v průběhu listopadu a prosince 2010. Začátkem roku 2011 pak probíhalo vypracování projektové dokumentace skutečného provedení obou FVE, které byly předány v únoru a březnu 2011, o čemž svědčí i předávací protokoly. Toto předání bylo konzultováno s finanční ředitelkou, jeho starostí bylo zajištění předávacích protokolů, které byly podkladem pro fakturaci, ale samotná fakturace už nebyla v jeho kompetenci. Dále se vyjádřil k počtu pracovníků nasazených 27. a 29. 12. 2010. Podle informací, které měl k dispozici, se jednalo o pracovníky, které prováděli na FVE opravu a likvidaci škod způsobené vandalismem, krádežemi a extrémními klimatickými podmínkami. V hlavním líčení dne 20. 1. 2015 doplnil, že ke krádežím docházelo poměrně ve velkém počtu, část se policii ani nehlásila, ihned probíhaly opravy a vandalismus, který s těmito krádežemi byl spojen, způsobil velký rozsah oprav, které se musely po období realizace provádět.

Vzhledem k podání spoluobžalovaného Č. byl opakovaně vyslechnut dne 19. 10. 2015, kdy setrval na svých dosavadních údajích, kdy k údajům obžalovaného uvedl, že v průběhu realizace, proběhlo několik porad, kdy seznámil všechny zúčastněné, především technický dozor a vedoucí práce, s jednotlivými smluvními termíny a milníky, které byly zakotveny ve smlouvě. Věděl, že revize se zpracovávají už v průběhu té realizace, protože

revizní technik obžalovaný K.Š. byl zároveň i technickým dozorem, takže měl přehled o tom, v jakém stavu je to v souladu s dokumentací. Potom, když mu je obžalovaný K.Š. předal, tak je zaslal investorovi. Pracovní příkaz jako takový neexistoval, na poradě jenom došlo k vyjádření těch termínů a nic jiného neřešili. Potvrdil, že na základě požadavku Š. došlo k úpravě revizí. On sám v té době netušil nic o spojení revizí s licenčním řízením.

Jeho obhajobu lze shrnout tak, že se trestné činnosti, která je mu kladena za vinu, vůbec nedopustil. V rámci svého postavení komunikoval se zástupci zadavatele stavby, kdy v rozsahu revizí poskytl pouze podklady pro další revizi. Pokud existovaly falešné revize, toto netušil, na jejich tvorbě se úmyslně nepodílel.

Obžalovaný J.H. v přípravném řízení dne 24. 10. 2012 (č. l. 327-328) i dne 11. 2. 2013 (č. l. 329) využil svého práva a k věci fakticky nevyprávěl. Dne 11. 2. 2013 pouze předložil písemné vyjádření k věci (č. l. 330-333). V něm popsal svoje pracovní zařazení a sdělil, že si již nevybavuje, z jakého důvodu byl právě on oprávněn podepsat předávací protokol z 29. 11. 2010, neboť k tomu zmocnění neměl. Protokol připravil obžalovaný Š., který byl v pracovním vztahu se zástupci společnosti XXXXX. Spolehl se na ostatní spoluzaměstnance. Předávacím protokolem vyjadřovali přechod vlastnictví ze zhotovitele na odběratele, nikoli stav dokončenosti díla. Na konci prosince 2010 byl na stavbě elektráren a měl informace o problémech s jejich dokončením včetně údajů o kontrole dne 20. 12. 2010 a jednání na ERÚ dne 21. 12. 2010. Protože pomáhal s koordinací podkladů k žádosti o licenci, urgoval po spoluobžalovaném K. dodání nových revizí dle požadavku ERÚ. Odezva však byla taková, že toto není třeba, neboť není nutno další revize dělat a elektrárny jsou z hlediska bezpečnosti instalace v pořádku. Protože v podstatě musel respektovat stanovisko investora, které uvedl v protokolu na ERÚ dne 21. 12. 2010, požadoval nové revize. Obžalovaný K. mu řekl, že nové revize nebyly potřebné, neboť stav elektráren nebyl odlišný od doby vydání původních revizních zpráv z 5. a 6. 12. 2010. Proto dokumenty ve formátu Word od obžalovaného K. dne 23. 12. 2010 poslal na mailové adresy Š., H.a Š. s tím, že by se mělo upravit datum a pouze v rámci formálního splnění povinnosti dodat ERÚ revize s upraveným aktuálním datem. Za deklaraci dokončenosti vnímal opětovnou fyzickou kontrolu ze strany úřadu, kterou očekával a která by jistě jakékoliv podvodné jednání odhalila. Neměl úmysl cokoli měnit a falšovat, neměl odborné předpoklady k posouzení obsahu revizní zprávy a důvěřoval ve spolupráci se společností XXXXX. Udělal velkou chybu, že se spoléhal na pouhou formálnost revizních zpráv, ovšem žádná z předaných listin nemohla ovlivnit rozhodnutí ERÚ. Dva členové kontrolní komise úřadu (ERÚ) pak navíc doporučili licence vydat, aniž by se s revizními zprávami seznámili, takže revize rozhodnutí ERÚ ani neovlivnily. Rozhodně vyloučil, že by se chtěl dopustit podvodného jednání.

V hlavním líčení dne 2. 6. 2014 (č. l. 7364-7369) uvedl, že v roce 2010, kdy probíhala výstavba FVE, byl zaměstnancem Z-Groupu, měl na starosti přípravu investiční akce, která začínala přípravou podkladů týkajících se rozsahu FVE, zabezpečení auditů, podkladů pro projekty, projektové dokumentace, dokumentace pro stavební územní řízení, jednání s dotčenými orgány státní správy, vydávání stavebních povolení, jednání se zástupci bank a činnosti, které souvisí s přípravou těchto akcí. Co se týká elektráren v Chomutově, tak jeho činnost skončila tím, že po vydání stavebního povolení zpracoval harmonogram výstavby a dál už byly jeho kompetence omezené do komunikace s technickými zástupci bank. Byl podřízen panu Z.. Do jeho kompetence patřil obžalovaný Š.a pan P.. Obžalovaný Š. měl na

starosti elektro část FVE a s tím související dokumenty. Ze strany zhotovitele se setkal s panem K. asi v říjnu 2010 a obdobně tomu tak bylo s obžalovaným K.. Průběh výstavby FVE v Chomutově nesledoval, ale měl informace v rámci běžného styku v holdingu a zejména od pana K., H.a částečně i od Z. a obžalovaného Š.. Co se týkalo revizní zprávy a předávacího protokolu, uvedl, že mu bylo známo, jaké doklady se předkládají k žádosti o licenci. Důvěřoval zaměstnancům, jednak ze strany XXXXXU, a ze strany zhotovitele. Bylo mu známo, že byla uzavřena smlouva o dílo mezi Železárnami Veselí a firmou XXXXX, kdy XXXXX zabezpečoval elektro část s tím, že mechanickou část konstrukce dodávala firma ze skupiny Hesco a montovala firma interStroj, a.s. Ve smlouvě o dílo a ani jinou listinou nebyl pověřen za XXXXX k převzetí díla ani k podpisu předávacího protokolu. Přesto předávací protokol podepsal, jelikož měl tehdy za to, že se jedná o technickou stránku věci, a měl informace o průběhu výstavby od pana K. v tom smyslu, že podepisoval předávací protokoly ze strany společnosti XXXXX na XXXXX. Spoléhal se na kompetentní pracovníky, kteří s tím měli co do činění. Co se týká předávacího protokolu, neví, zda předávací protokol, zpracovaný obžalovaným Š., který byl datován 29. 11. 2010, byl i podepsán k tomuto datu. Předmět předání uváděno plnění, nezkoumal, jelikož ho měl potvrzené od K.. Nesouhlasí, že by FVE nebyly dokončeny ani z částí, protože byl povolen zkušební provoz dne 20. 11. 2010 Stavebním úřadem v Chomutově, byly zpracovány revize vysokého napětí. Tento předávací protokol byl použit až 9. 12. 2010, kdy byly zpracovány a dodány revizní zprávy NN. S revizními zprávami obžalovaného Č. se seznámil dne 9. 12. 2010, kdy mu byly zaslány, stejně jako i jeho kolegům e-mailovou poštou od obžalovaného K., vždy to byly čtyři revizní zprávy pro jednotlivou fotovoltaickou elektrárnu. Podrobně se s revizními zprávami neseznamoval. V listopadu a v prosinci denně dostával kolem čtyřiceti až padesáti e-mailových zpráv, nezabýval se všemi zprávami. Na stavbě se vyskytoval minimálně, v prosinci 2010 jen 28. a 31. Dne 22. 12. 2010 požádal obžalovaného K. o dodání nových revizních zpráv VN a NN a DC strany, vyplývalo to z požadavků, které se dozvěděl od Z., který jednal 21. 12. 2010 na regulačním úřadě se svými syny, a v rámci hladkého průběhu licenčního řízení připustil dodání nových revizních zpráv. Žádost poslal asi obžalovaný Š.. Obdržel e-mailovou zprávu, která obsahovala dvě revizní zprávy, jež byly oráženy razítkem revizního technika a podpisem s datem ze začátku prosince. Protože očekával dodání nových revizních zpráv, tak jak žádal, zavolal tedy obžalovanému K. a chtěl vědět, co to znamená. Apeloval na smlouvu o dílo, protože byli povinni tyto zabezpečit tak, aby měli podklady pro revizní zprávy v pořádku. Obžalovaný K. odpověděl, že dle nich jsou FVE v pořádku, odpovídají revizním zprávám, že novou revizní zprávu nedodají, že jsou obě dvě fotovoltaiky z hlediska provozu bezpečné. Dne 23. 12. 2010 poslal e-mail H., Š. a panu Š., kde napsal, že posílá revize, na kterých se musí opravit datum. Přílohou toho e-mailu byl ten stejný soubor, který obdržel od obžalovaného K.. S revizní zprávou nijak nenakládal, datum neopravil, a ani revizní zprávu netiskl. Pouze dne 30. 12. 2010 posílal e-mail panu J.ovi z firmy ENA, kde uvedl, že revizní zprávy zůstávají stejné, změny pouze u NN, data, ale obsah stejný. Učinil tak po komunikaci s obžalovaným Š., Š. nebo H., kdy už měl zprostředkovanou informaci o změně data a nezměněném obsahu. K této e-mailové korespondenci na vyvrácení úmyslného jednání uvedl, že pokud žádal o dodání revize v PDF formátu, tak to bylo proto, aby došly soubory, které se nedají upravovat. Nemohl vědět, že FVE nejsou dokončeny a nejsou tudíž způsobilé revize. Také měl zprávu, že dne 22. 12. 2010 proběhlo první paralelní připojení do sítě distributora, což deklarovalo provozuschopnost, nezávadnost, a bezpečnost fotovoltaické elektrárny. Nikdy neměl v úmyslu při své činnosti v rámci výstavby jakkoliv uvádět v omyl

ERÚ nebo kohokoliv jiného. Na svoji obhajobu uvedl, že byl přesvědčen, že předávací protokol odpovídá skutečnému stavu s tím, že také věděl, že předávací protokol slouží k deklaraci přechodu vlastnictví ze zhotovitele na S. a Z. Při podání vysvětlení P. bylo deklarováno, že předávací protokol slouží k prokázání přechodu vlastnictví, a obdobně se vyjadřoval i Ž. i paní H.. Byl přesvědčen, že revizní zprávu z počátku prosince zpracovala odborně k tomu způsobilá osoba a tyto revizní zprávy byly v rámci smlouvy o dílo posvěceny i zhotovitelem díla. Obžalovaný K. ho ubezpečil, že FVE jsou v pořádku včetně revizních zpráv, neměl tedy důvod tomuto nevěřit. Nebylo mu známo, že elektrárna je v takovém stavu, že licenci není možné vydat. Nebylo v silách jednotlivce, aby převzal na sebe odpovědnost za veškeré činnosti, které na FVE probíhaly. V rámci kolektivní činnosti se museli spoléhat jeden na druhého. Nejednal s úmyslem nezákonnou cestou ovlivnit řízení o vydání licence a také na ERÚ žádné zfalšované listiny nepředával. Na dotazy uvedl, že neví, kdo vytvořil druhou revizní zprávu, ale požadavek na zabezpečení nových revizí byl přímo od Z.. K rozporu ohledně údajů o ukončení jeho činnosti vůči předmětným FVE (stádium stavebního povolení) a vlastní další činnosti (vyžadování nových revizí) se nebyl schopen vyjádřit pouze odkázal na zadání od Z.. Dále konstatoval, že v rámci vyšetřování vnímá, že došlo při převádění z formátu k rozhození a byla tam jiná data. Ve firmě šly revizní zprávy přes pana Š. (zde jsou jeho údaje v rozporu s tvrzením obžalovaného Š., že tyto k ničemu nepotřeboval). Co se týká koordinace, tak u pěti fotovoltaických elektráren, kde zabezpečoval realizaci, ve Veselí a Kunovicích hlídal doklady až do konce s tím, že komunikaci s regulačním úřadem měl na starost pan Š. a H.. U elektráren XXXXX a XXXXX ukončil svou pracovní činnost na úrovni vydání stavebního povolení. Z útvaru energetiky komunikovali s úřadem pan Š. a H.. Ohledně obsahu a významu předávacího protokolu nehovořil ani s panem A.Z. ani Z.Z.. K tomu, zda se A.Z. či Z.Z. účastnili kontrolních dnů na FVE, se nevyjádřil, jelikož koncem roku u realizací nebyl.

V hlavním líčení dne 2. 12. 2015 své údaje doplnil popisem své pracovní činnosti a dále doplnil údaje k prvnímu paralelnímu připojení, kdy uvedl, že výchozí revize z 5. a 6. 12. 2010 byly jednou z podmínek prvního paralelního připojení. Tyto kontroloval obžalovaný Š.. Protokol o prvním paralelním připojení, tak pro něj představoval odborné posouzení stavu obou FVE.

V rámci vyjádření k jednotlivým provedeným důkazům, kdy obsahově setrval na své obhajobě, pak dále uvedl, že dne 28. 12. 2010 ráno byl přítomen u notářského zápisu na benzině ÖMV, kde byl notář pan Čada, pan M. a M.. Po sepsání tohoto notářského zápisu notáře zavezl do Chomutova, kde proběhla osobní prohlídka a potom byl sepsán notářský zápis za účasti osob jmenovaných v notářském zápisu (ve vyjádření dne 24. 9. 2014). Dne 20. 11. 2014 se vyjádřil k e-mailu, kdy požádal o dodání nových revizních zpráv z toho titulu, že pan Kulovaný byl i na kontrole 20. 12. a informace o průběhu měl. Revizní zprávy požadoval, protože dodání revizních zpráv bylo součástí smlouvy o dílo, a zajišťování dalších revizních zpráv jinou osobou nemělo žádnou logiku. Chtěl tedy dodání legálních nových zpráv s tím, že komunikace ohledně nedodání a že jsou v pořádku původní, proběhly až po otevření e-mailu dne 23. 12. 2012, jehož součástí byly tyto doklady. Co se týče předávacích protokolů, dle metodického pokynu ERÚ dodali předávací protokol a deklarovali tím přechod vlastnictví dodavatele zhotovitele na objednatele. Přechod vlastnictví měli obsažený ve smlouvách o dílo, proto tento protokol ani nemuseli dokladovat, dokládali ho až na základě výzvy, kterou

obdrželi dne 8. nebo 9. 12. 2010. V době podpisu předávacího protokolu měl zásadní informace, a to že byl povolen zkušební provoz, byly zpracovány revizní zprávy, byly podepsány dílčí předávací protokoly ze strany subdodavatele na zhotovitele mezi Železárnami Veselí a firmou XXXXX na dodávku AC kabelů, DC kabelů, dodávka měničů, součástí. V té době nebyly protokoly z února na dodávku rozvaděčů trafokiosků a uzemnění, kde tyto práce nemohly být dokončeny z důvodu zimního počasí s tím, že nechtěli převzít z titulu toho, že nebyly dokončené zemní práce, jinak bylo dílo kompletně dokončeno na přelomu 11. a 12. měsíce. Dle metodického pokynu ERÚ v bodu technické předpoklady byla dokladem prokazujícím splnění požadavku zajištění bezpečnosti uvedena revizní zpráva, takže tím dílo považoval za dokončené proto, že revizní zpráva byla zpracována a opíral se dále o názor odborné veřejnosti, což byl zástupce firmy SIEMENS, zástupce firmy XXXXX i spoluzaměstnanci H., H., od kterého měl informace o tom, že jsou fotovoltaické elektrárny dokončeny. Dále se vyjádřil k údajím, že byl uveden jako zodpovědný za dodání revizních zpráv (č. l. 2200 – 2201). Tato tabulka byla vytvořena na začátku roku 2010, kde se udělal seznam kompetencí a pod jménem H. byl myšlen projektový tým, jehož součástí byli i další zaměstnanci mimo jiné i obžalovaný Š., a podle jednotlivých kompetencí se pak zabezpečovaly jednotlivé úkoly. Na konci roku se úkoly zadávaly individuálně a v tomto případě byl ve smlouvě o dílo určený zodpovědný za dodání revizních zpráv zhotovitel, což v tomto případě byla firma XXXXX. Vyjádřil se i k výzvě ERÚ k odstranění vad a nedostatků a usnesení o přerušení řízení, kdy uvedl, že předávací protokol bez výzvy by ERÚ nepředávali, protože přechod vlastnictví měli specifikovaný ve smlouvě o dílo. Dne 19. 1. 2015 k dokončenosti doplnil, že v průběhu ledna a února probíhala optimalizace a dokončení zemních prací, které nebylo možné dokončovat v průběhu prosince, kdy byla zem zmrzlá, a došlo by k poškození kabelů. Tyto práce neměly vliv na provedení revizních zpráv ani na oprávněnost vydání licence. Veškerá trať byla dodána v průběhu listopadu, poslední trať u XXXXX byla dodána dne 1. 12. 2010. Dále se vyjádřil k převzetí uzemnění v únoru u elektrárny XXXXX. Situace byla obdobná, když přebírali tuto část díla po kompletním dokončení zemních prací, které nebylo možné dokončit v prosinci. Co se týče dodávky a montáže rozvaděčů trafokiosků u elektrárny XXXXX, tak dílo bylo dokončeno na přelomu jedenáctého a dvanáctého měsíc. Bylo to potvrzeno svědky panem K., H. a H.. Veškerá trať byla dodána v průběhu listopadu a poslední trať na XXXXX bylo dodáno kolem 26. 11. 2010. Tyto práce opět neměly vliv ani na zpracování revizních zpráv, neměly vliv ani na oprávněnost udělení licence. Co se týče dodávky a montáže uzemnění u XXXXX, tak práce na uzemnění bylo možné převzít až po odtátí sněhu a dokončení zemních prací. Dne 20. 1. 2015 se vyjádřil k protokolu o prvním paralelním připojení. Uvedl, že protokol o prvním paralelním připojení jasně deklaruje schopnost fotovoltaické elektrárny vyrábět elektrickou energii a připojení do sítě. Součástí protokolu je to, co společnost dokládá, revizní zprávy nízkého napětí, vysokého napětí a montážní předpis. Distribuční společnost měla veškeré podklady proto, aby si zkontrolovala výše uvedený stav a připojila v případě, že vše je v pořádku, společnost do sítě. Dále se vyjádřil k notářskému zápisu z toho titulu, že jsou tam důležitá jména, a to je H. a H., o jejichž názor se opíral začátkem prosince a jako svědci vypovídali, že na přelomu 11 a 12 měsíce byla fotovoltaická elektrárna dokončena. Tento názor byl pro něj důležitý, když podepisoval protokol o předání mezi Železárnami a společnostmi XXXXX a XXXXX, někdy kolem dne 8. 12. 2010. Stejně tak důležité pro něj byly předávací protokoly mezi společnostmi XXXXX a Železárnami Veselí, kde jednotlivé bloky od DC strany, AC strany, měniče, rozvodny a další části fotovoltaické elektrárny byly

postupně předávány už od října roku 2010. Inventury, které jsou založeny opakovaně ve spise, uvádějí pokaždé absolutně jiné hodnoty. Jedná se o nedůvěryhodný materiál, který byl už komentován ze strany firmy XXXXX, kde vysvětlovali, že se nejednalo o zcela aktuální stav, ale jsou to úplně nahodilá čísla. Dne 21. 1. 2015 se vyjadřoval k rozsahu kontrol ERÚ a provedené dokumentaci, s tím, že dne 31. 12. 2010 nafocené trafokiosky byly kompletně dokončeny.

Jeho obhajobu lze shrnout tak, že se trestné činnosti, která je mu kladena za vinu, vůbec nedopustil. Jednání související s podpisem předávacích protokolů učinil za situace, kdy byl přesvědčen o pravdivosti daného dokumentu. Ani svůj podíl v souvislosti se vznikem falešných revizních zpráv nevnímá jako trestný, ale pouze o nešťastnou formulaci v rámci komunikace, kdy ovšem netuší, kdo tyto vytvořil.

Obžalovaný K.Š. v přípravném řízení dne 24. 10. 2012 (č. l. 348-350) i dne 19. 2. 2013 (č. l. 351) využil svého práva a k věci nevyprávěl, pouze dne 19. 2. 2013 předložil písemné vyjádření k věci (č. l. 352-354). V něm uvedl, že se necítí vinen jednáním kladeným mu za vinu. V době výstavby obou elektráren byl zaměstnancem společnosti Z-group a.s. jako projektový specialista s úkolem koordinace dodávek a kontroly průběhu instalace. Jeho nadřízeným byl obžalovaný H. a jeho spolupracovníky byli pánové P., Š. a H.. Na stavbě obou elektráren byl od 22. 12. 2010 do 31. 12. 2010 jednak při odstraňování nedostatků a jednak při provádění kontroly ERÚ. Dodavatelem elektročásti elektráren byla společnost XXXXX, kterou zastupovali obžalovaný K. a K., jednal také s obžalovaným Č.. Důvodem, proč dostal v elektronické formě obě revizní zprávy, bylo dle něj to, že se vyskytoval v místě výstavby elektráren a byl ve styku s uvedenými osobami. Tyto revize pak přeposlal na emailové adresy pánů H. a Š., kteří odpovídali za doručení všech dokumentů úřadu. Výstavba obou elektráren probíhala vcelku normálně a snad koncem listopadu byl spuštěn zkušební provoz a veškeré části elektráren byly provozuschopné. Věděl, že dne 20. 12. 2010 proběhla kontrola elektráren ze strany ERÚ a bylo požadováno dodání nových revizních zpráv. Asi onoho 23. 12. 2010 obdržel emailem od H. soubor s oběma revizními zprávami na dané elektrárny. Nepříslušelo mu zabývat se jejich obsahem a na nějaké debatě za účasti pana K. a obžalovaného K. se tito pánové vyjadřovali tak, že by měla stačit jen nějaká aktualizace starších revizních zpráv, protože tyto byly v pořádku a na elektrárnách se nic podstatného nezměnilo a obžalovaný K.Š. byl nemocen. Pokud pak obžalovaný H. v emailu uváděl, že se musí změnit datum zpráv, neznamenalo to, že byli dohodnuti na nějakém postupu. Protože dokumenty byly ve formátu Word, je možné, že ve svém počítači mohl u obou došlých zpráv změnit datum. Zprávy musely být předtím někým z XXXXXu přeformátovány do tohoto formátu k možnému volnému nakládání se zprávami. Aktualizaci zpráv tak nepřikládal důležitost a nebyl informován o tom, jaký bude další postup s případně vytištěnými zprávami. Podle svého vyjádření nemá dostatečnou kvalifikaci k soudu, zda ke dni 31. 12. 2010 byly obě elektrárny dokončeny. V době jeho přítomnosti ve dnech 26. – 31. 12. 2010 se mu však jevily dokončené. Když doprovázel dva pracovníky ERÚ dne 31. 12. 2010 při jejich pochůzce a u některých rozvaděčů bylo zjištěno, že tam nejsou napojeny kabely. Podle jeho názoru se však jednalo o místa nevyužití kapacity rozvaděčů.

V hlavním líčení dne 2. 6. 2014 (č. l. 7361-7364) uvedl, že měl za úkol organizovat a zajišťovat dodávku strategických elektrokomponent, jako jsou transformátory, střídače napětí,

a zajišťovat firmy, které je budou instalovat nebo budou provádět elektromontáže u všech elektráren, které se budovaly, tj. u deseti elektráren. Tomuto se věnoval do poloviny prosince, zejména šlo o elektrárny v lokalitě XXXXX a Hrádku. Do Chomutova byl povolán v polovině prosince, kdy se mělo provádět první paralelní připojení elektrárny. Po příjezdu měl za úkol zajišťovat kalibraci elektroměrů s pracovníkem ČEPSu, který tam nakonec dne 15. 12. 2010 nepřišel. Věnoval se zajištění připojení všech čtyř elektráren, které jsou v Chomutově, a měl za úkol opět zajistit dodávku transformátorů, kiosků a střídačů. Komunikoval s dodavateli, jak se Siemensem, tak i se zástupci společnosti XXXXX a operativně přejížděl mezi elektrárnami v lokalitě Chomutov. Další dny do 20. 12. 2010 se věnoval další elektrárně v jiné lokalitě, kde s kolegou zajišťoval připojení pro firmu Siemens, poté až 20. 12. 2010 byl povolán, aby se účastnil kontroly s pracovníky ERÚ, tyto pracovníky prováděl po elektrárně a podával jim technické vysvětlení. Pracovníci ERÚ uvedli nedostatky, které odpovídaly skutečnosti. Po této kontrole se věnoval odstraňování, zajišťování a případné řešení nedostatků, které tato kontrola zjistila. Na elektrárně XXXXX probíhaly krádeže. Zajišťoval dodávku střídačů, kterých bylo dodáno celkem 3 500 kusů. Sekce F a N mohla mít přes 100 střídačů. U elektrárny XXXXX, sekce G se jednalo o 30 střídačů a rozvaděče byly zapojené. Střídače dodala firma XXXXX, během listopadu musely být určitě na místě. Dne 22. 12. 2010 proběhlo skutečné připojení elektrárny, kterého se účastnil. Po Vánocích se věnoval další elektrárně ŽV Sun, kde řešili výměnu transformátoru, a také odstraňování nálezu z elektrárny XXXXX a XXXXX. Pak proběhla další kontrola dne 31. 12. 2010, této kontroly se také účastnil a prováděl po elektrárně pracovníky z ERU. Pan Kulovaný pobíhal sám a dělal si záznamy. Revizní zprávy mu byly doručeny e-mailem v naskenované podobě, asi to bylo devátého, v té době byl už týden na elektrárně v Hrádku. Zprávy uložil a informoval kolegy, kteří tyto zprávy sbírali, měli se starat o jejich úplnost a správnost a zaručit, aby se dodaly příslušným úřadům. Revizní zprávy dostával i za jiné elektrárny, chodili nejen mu, ale i jeho kolegům. Sám zprávy nečetl, pouze mu přišla zpráva, protože byl v kontaktu s lidmi, kteří tyto zprávy připravovali za dodavatele, a jako zástupce Železáren Veselí tyto zprávy dále posouval kolegům. To, že tam probíhala revize někdy kolem toho pátého, zjistil z revizní zprávy. Do té doby nevěděl, že obžalovaný K.Š. je revizní technik. Revizní zprávu, která přišla 23. 12. 2010, dostal od svého nadřízeného s tím, že byla v editovatelném souboru Word, a to, že jim to poslali v editovatelném souboru, mu dávalo za to, že to jsou předlohy nebo dokumenty, které můžou použít pro další nakládání. Nicméně tyto zprávy nijak nešířil, nikomu nepředával. Je možné, že tam napsal ten datum, ale dál s těmi zprávami nedělal nic. Zůstaly tak, jak je dostal. Revizní zprávy na vysoké napětí u společnosti XXXXX vyzvedával sám, jelikož byl na místě a pak je předával kolegům z energetiky. Na e-mail tyto zprávy chodily nejen mu, ale i manažerům. Pro něho význam neměly, chodily mu jen pro informaci. S obžalovaným K. telefonoval, jelikož měl zajistit a dát dohromady veškeré revizní zprávy za všechny elektrárny a za zbylé dvě elektrárny nedostal ani jednu revizní zprávu, proto je po obžalovanému K. požadoval. Chtěl, aby obžalovaný K. v případě, že by měl u sebe oskenované kopie, tyto kopie vytiskl, kopii razítka překryl, a pak aby obžalovaný K.Š. otiskl nové razítko, podepsal to a následně by si u něj nové originály vyzvedl. Poté, co si to přijel vyzvednout, dostal dvě revizní zprávy od pana R., ale revizní zprávu z pátého a šestého nedostal vůbec, ani v kopii, ani e-mailem. Obžalovaný K. mu řekl, že to má pouze v kopii PDF, tak ho napadlo, že z toho by z toho udělali nový originál. Uvedl, že neví, co obžalovaný K. myslel tím, když na to řekl, že už se to jednou dělalo a byl z toho průser, jelikož on zde do té doby nepracoval, myšlenka tedy byla náhodně na tuto situaci navazující. Kvůli požadavku

ERÚ na novou revizní zprávu se konala porada, kde řekli, že dodají jediné aktualizaci stávající revizní zprávy nebo dodatek k revizní zprávě.

V hlavním líčení dne 2. 12. 2015 své údaje doplnil popisem své pracovní činnosti, kdy doplnil, že asi po měsíci, kdy zde nebyl, dne 15. 12. 2010 viděl na elektroměrech předmětných FVE výkon a vycházel tak z toho, že jsou dokončeny a funkční. Po kontrole dne 20. 12. 2010 řešili dne 21. 12. 2010 nutnost nových revizních zpráv, kdy z neznalosti spoléhal na zkušenost pánů K. a K..

V rámci vyjádření k jednotlivým provedeným důkazům, kdy obsahově setrval na své obhajobě, pak dále v hlavním líčení dne 24. 9. 2014 uvedl, že připravené předávací protokoly přinesl na sekretariát a předal je buď panu B., nebo některé ze sekretářek. Protokoly s těmi daty oparafoval, aby bylo vidět, že je připravil on, že je to vnitřní dokument a předal je s tím, že potřebuje zajistit podpis. Podepsané originály se mu nevrátily, ale tyto ani nepotřeboval, protože neměl důvod je někam posílat. Dne 19. 11. 2014 (shodně i dne 31. 3. 2015) uvedl, že soubor, který dostali emailem, tzn. revizní zpráva obsahující soubor v dokumentu Word, tak tento obsahoval již razítka a podpisy pana Č.. Dne 20. 11. 2014 pak doplnil, že je sice uvedený jako autor poslední změny, ale neznamená to, že ten dokument vytvořil, dál měnil podstatný obsah nebo s tím dál pracoval. Je možné, že napsal datum 27. a 28. 12. 2010, ale to neznamená, že by to vytiskl, dál odeslal, někomu dal pokyn k vytištění, někomu dal pokyn, aby to odvezl na ERÚ a dál s ním nějak pracoval. Tento dokument měl pouze v počítači smazaný. Dále se vyjádřil (a to i dne 21. 1. 2015) k protokolům o zajištění důkazu ohledáním fotovoltaických elektráren s tím, že tyto jsou psány neodborně, neurčitě a rozhodně zavádějícím způsobem, protože pracovníci ERÚ nebyli školeni, neměli směrnice, nevyužívali svých technických znalostí, ale pouze selský rozum a jejich tvrzení jsou absolutně neurčitá. K dokumentaci (včetně nově předložené svědkem J.em) následně uvedl, že tato dokumentuje klimatické podmínky, ale nikoli závady, které by mohly mít vliv na vydání licence. Dne 19. 1. 2015 se vyjádřil k přehledu dodávek panelů do Chomutova, případně k dokladům o počtu lidí nasazených na fotovoltaikách, kdy přehled dodávek je neaktualizovaný papír, který dávali dohromady různí pracovníci v Chomutově s tím, že se ani vzájemně neinformovali a nemá tedy vůbec žádnou vypovídající hodnotu o tom, jak byly dodávány panely a jak byly vůbec montovány. K počtu pracovníků uvedl, že tyto pracovníci prováděli opravy, kontroly a optimalizace elektráren v řádném zkušebním provozu elektráren. Dne 20. 1. 2015 se vyjádřil k nahrávkám, které byly zajištěny na jeho počítači s tím, že tyto nahrávky si pořizoval pro své vlastní účely bez vědomí nahrávaných.

Jeho obhajobu lze shrnout tak, že se trestné činnosti, která je mu kladena za vinu, vůbec nedopustil. Pouze připustil možnou změnu data na revizní zprávě, ale nikoli manipulaci s razítkem a podpisem, bez toho, že by se podílel na předložení zpráv ERÚ.

Obžalovaný A.Z. v přípravném řízení dne 24. 10. 2012 (č. 1. 381-383) ve spontánní části uvedl, že spíše osobně pracuje ve sféře obchodu a nákupu v oblasti realit a vykonává dozorní funkce finančních toků společností. Jednatel společnosti XXXXX je v důsledku struktury, která vzešla z jednání banky pro projektové financování. Podepisoval řadu dokumentů a také předávací protokol, neboť neměl žádný důvod nedůvěřovat listinám, které mu předložil jejich management. Byl přesvědčen, že elektrárna bude dostavěna v termínu do

konce roku 2010. Sám nerozumí této technice a měl management v podobě lidí, které zná. Následně využil svého práva a odmítl dále vypovídat (zejména odpovídat na případné otázky vyslýchajícího).

V hlavním líčení dne 3. 6. 2014 (č. l. 7386-7396) uvedl, že se necítí vinen a žádného trestného činu se nedopustil. Vyučil se jako mechanik, elektronik se zaměřením na číslicovou a výpočetní techniku. Po škole nastoupil do holdingu, který vede jeho otec a působí tam dodnes. Není však výkonným pracovníkem. Vyjádřil se k historii a složení holdingu a jeho angažovanosti ve společnostech. Uvedl, že ve společnosti Z-Group Steel Holding, a.s. je členem představenstva, otec je předsedou představenstva a ve většině firem je jednatel nebo člen představenstva. S myšlenkou podnikat ve fotovoltaice přišel jeho otec někdy v roce 2008. Do tohoto oboru se pustili zejména proto, že začala v roce 2009 velká krize. Tím dali práci jak Hescu, tak ostatním hlavním firmám v holdingu, když v Železárnách Veselí se pozinkovaly konstrukce, montáže prací prováděla společnost interStroj, podílely se na ní i pracovní divize z ČSAD Investu a zaměstnanci ostatních divizí holdingu. Jeho úloha ve fotovoltaice spočívala zejména v jednání s dodavateli panelů a komponentů pro elektrárnu. Elektrárna XXXXX a XXXXX byla postavena v areálu provozu Válcoven trub v Chomutově. Příprava prací začala v roce 2009 a podíleli se na ní zaměstnanci holdingu tím, že se musely upravovat vnitřní plochy areálu, dělat sanace. Elektrárna byla postavena na skládce a ne na úrodné půdě, jak to bylo v jiných případech v ČR, ale využívali nepotřebné prostory v rámci jejich areálů. Všechny práce, se snažili zajistit sami a využít kapacity jejich zaměstnanců. Odborné elektropráce zajišťovala společnost XXXXX. Byla uzavřena smlouva o dílo mezi Železárnami a společností XXXXX o dodávkách kompletních elektroprací, včetně revizí. Smlouvu a jednání ohledně této věci zařizoval jeho otec. Na začátku projektu byla smlouva mezi společností XXXXXa XXXXX, kde XXXXXjako objednatel a XXXXX jako zhotovitel měly stavět několik FVE v různých lokalitách. Banka chtěla, aby každý projekt byl samostatný, aby na každý projekt byla samostatná společnost. Z toho důvodu vznikly někdy zpočátku roku 2010 dvě nové společnosti XXXXXa XXXXX. Od počátku je jediným jednatel společnosti XXXXX. S ohledem na poskytovaný úvěr bylo třeba R.le založit tyto společnosti. NejR.lejší právě bylo, abych se stal jednatelem právě on, jelikož to bylo logické díky jeho působení v ostatních společnostech v holdingu. XXXXXpřevzala právě plnění ze smlouvy mezi XXXXXa mezi Železárnami Veselí. Tím se XXXXX staly generálním dodavatelem pro stavbu FVE XXXXX. Tyto smlouvy přísně kontrolovala banka. Celou elektrárnu zastřešoval jeden z nových manažerů ze Zetoru Brno, výkonný ředitel společnosti H., součinnost mu poskytoval ředitel Divize Válcoven v Chomutově pan H. a pak hierarchie jeho podřízených, které neznal. Jediného, koho si pamatuje, je pan K.. Projekční práce a věci kolem projektu zastřešoval pan H. a jeho tým a práce kolem ERÚ zajišťoval pan H., který byl ředitelem energetické divize. V Chomutově na stavbě elektrárny byl někdy na konci listopadu roku 2010. Z jeho pohledu byla hotová, ale odborně fotovoltaice nerozumí. V roce 2010 stavěli celkem 10 FVE v lokalitách jejich výrobních areálů. S ERÚ jednal pan H., pomáhal mu i obžalovaný H.. Co se týče předávacího protokolu ze dne 29. 11. 2010, tak ten podepsal, ale (pravděpodobně) až dne 9. 12. 2010. Dokument byl vyžádán ze strany ERÚ, nebyl vystaven z jeho vlastní iniciativy. Podepsal ho na sekretariátu ve Veselí nad Moravou. Dokument připravil někdo z pracovníků, který měl výstavbu na starosti, viděl podepsaného H.a neměl důvod kontrolovat jak obsah, tak fyzický stav na elektrárně, jelikož měl důvěru v lidi, které znal, a tento dokument tedy podepsal. Byl to prakticky dokument mezi dvěma

firmami holdingu. Vnímal ho jako formalitu pro založení na ERÚ. Kontrola na elektrárnách ze strany ERÚ proběhla 20. 12. 2010. Tehdy byl na místě výstavby s bratrem a otcem. Doprovázel je jejich právní zástupce JUDr. Gazárek. Byla tam celá řada zaměstnanců, například H., obžalovaný Š., pan K., pracovníci za firmu. Přijeli tam tři pracovníci z ERÚ, kteří provedli fyzickou kontrolu elektrárny, sepsali zápis do protokolu o ohledání, který obsahoval výtky, na které nebyl schopen reagovat, jelikož technickým věcem nerozumí. Jejich pracovníci poté zpracovali stanovisko ke kontrole, které následující den zavezli do Jihlavy na regulační úřad. Tam se setkali s ředitelem odboru licencí, s panem P.. Na schůzce byl s bratrem a otcem. Schůzku zajišťoval jeho otec. Chtěli zjistit jak postupovat, aby nedošlo ke zmaření investice a zajistili si licenci. Otec vysvětlil panu P. ekonomickou situaci holdingu a konstatoval nepochopení závěru. Pan P. řekl, že mají zpracovat novou revizní zprávu. Podotkl, že protokol, který napsal pan P., ve své podstatě odpovídal průběhu jednání, a že technickým údajům, které zde byly uvedeny, nerozuměl. Pokud by věděl a měl znalosti k tomu, že zde byly uvedeny nepravdivé údaje, tak by protokol nepodepsal. V reakci na větu z protokolu, kde bylo uvedeno, že výrobní byly z podstatné části dokončené, uvedl, že jeho otec vysvětloval panu P., že nedokončené nebyly. Na Silvestra se dozvěděl od otce, že byla licence nakonec udělena, a že proběhla velmi tvrdá kontrola ze strany ERÚ právě před vydáním licence. Další kontrola proběhla v březnu 2011 a následně probíhala obnova řízení, to celé zastupoval jejich právník JUDr. Gazárek. Byl zadržen policií ve firmě HESCO a policie šetřila tuto celou záležitost. Má informace JUDr. Gazárek že nakonec regulační úřad rozhodl o udělení licence v nějaké obnově řízení a to je prakticky vše, co k tomu věděl. O druhé revizní zprávě nevěděl, dozvěděl se o ní až ze spisu. Když byl opakovaně dotazován jak reagoval na skutečnost, že jím podepsané doklady by měly být v rozporu s realitou, či mělo dojít k předkládání falešných revizí uvedl, že o problém se nezajímal, jeho bratr byl v roce 2011 v kontaktu s obžalovaným H., který mu potvrdil, že vše je v pořádku, považoval to tedy za vyřešené. Falešnou zprávu mohl vytvořit buď obžalovaný H., nebo pan H., tito dva pracovali s revizními zprávami a na ERÚ tuto zprávu mohl předat jeden z nich. Nevěděl, že obžalovaný Š. chtěl po otci nějaké peníze, slyšel pouze o tom, že tam byly odposlechy, ale s otcem o tom nemluvil. Obžalovanou S. neznal do doby, než byl zadržen policií a že by se s ní znal jeho otec, nic neví. Není si vědom, že by spáchal něco protiprávního nebo podepsal něco nepravdivého. Nechtěl nikoho uvádět v omyl. Dokumenty včetně předávacího protokolu podepsal v dobré víře.

V rámci vyjádření k jednotlivým provedeným důkazům, kdy obsahově setrval na své obhajobě, pak dále v hlavním líčení dne 20. 11. 2014 uvedl, že k výzvě ERÚ ze dne 9. 12. 2010 byl některým z jejich pracovníků dodán do spisu ERÚ předávací protokol ze dne 29. 11. 2010, který by jinak nebyl do spisu dodán, protože měl sloužit jako protokol k přechodu vlastnictví k energetickému zařízení. Přechod vlastnictví k energetickému zařízení však byl dodán nebo prokázán dodanými smlouvami o dílo. Dále se vyjádřil k jejich jednání na ERÚ, kterých se zúčastnil on, otec a pan P., který sepsal z tohoto jednání zápis, kdy na podpisu zápisu neviděli nic špatného. Určité chyby či nedodělky podle nich nebránily provedení výchozí revize zpočátku prosince 2010. Dne 20. 11. 2014 se vyjádřil ke Smlouvě o dílo, kdy s ohledem na dodatek č. 4 ztrácí význam předávací protokol. K přechodu vlastnictví ze zhotovitele na objednatele, totiž došlo již na základě smlouvy o dílo a předávací protokol tedy již nebyl zapotřebí.

Jeho obhajobu lze shrnout tak, že se trestné činnosti, která je mu kladena za vinu, vůbec nedopustil. Pokud podepsal předávací protokol, tento nemohl mít důsledky, které s ním spojují orgány činné v trestním řízení a jednal při tom v dobré víře.

Obžalovaný Z.Z. v přípravném řízení dne 24. 10. 2012 (č. l. 384-386) ve spontánní části své výpovědi uvedl, že jako jediný statutární orgán společnosti XXXXX, která nemá žádného zaměstnance, podepsal předmětný předávací protokol, ale necítí se být vinen, že by podepsal dokument, který má prokazovat, že elektrárna nebyla dokončená (?). Důvěřoval zaměstnancům Železáren Veselí a.s., kteří mu předložili k podpisu daný dokument. Sám těmto technickým věcem nerozumí. Následně využil svého práva a odmítl dále vypovídat (zejména odpovídat na případné otázky vyslyšajícího).

V hlavním líčení dne 3. 6. 2014 (č. l. 7396-7405) se vyjádřil k historii společností holdingu a jeho angažovanosti v nich a uvedl, že vystupuje téměř všude jako člen představenstva nebo jednatel společností tvořící holding. V době krize se začal objevovat nový obor fotovoltaika a s myšlenkou vytvořit FVE v jejich výrobních areálech přišel jeho otec. Původní záměr byl provozovat FVE pod jednou společností ŽV-Sun, kterou založil jeho otec. Na základě požadavku bank rozdělili tento projekt na několik dílčích, menších projektů, takže založili několik společností s.r.o., které měly být provozovatelé této výroby z obnovitelných zdrojů. Financování společnosti XXXXX zajišťovala banka Commerzbank. Banka měla vlastní technický dozor, který si najala, a měla i nějaké ekonomicky poradenské společnosti působící v ekonomice. V areálu v Chomutově, kde je společnost XXXXX, je dalších asi deset elektráren v těsném sousedství. Jednal několikrát, byl tam většinou se svým bratrem, někdy se svým otcem. Jednalo se o dodávkách panelů, jednali s některými firmami v Německu. XXXXX vlastně takto převzala část plnění ze smlouvy ŽV-Sun. Byla to účelově založená projektová společnost na klasické projektování. Elektrickou část zajišťovala externí firma působící mimo holding v areálu v Chomutově, společnost XXXXX. Osobně byl na elektrárně v druhé polovině listopadu, kdy objížděli FVE, které stavěli. Uvedl, že počátkem prosince tam byla velká kontrola financující banky, kdy tam byli bankéři z Německa, firma, která dělala technický dozor. Dále byl na místě sám, zcela určitě 20. 12. 2010, kdy byla nařízena kontrola z ERÚ, jejímž výsledkem byli hodně zaskočení, protože nepředpokládali, že může nastat problém takový, že by nevydali nebo zamítli vydat licenci. Dokumenty, které se pro řízení připravovaly, měl ve své kanceláři v Kunovicích u Uherského Hradiště, a když bylo něco potřeba, tak se většina dokumentů shromáždila na sekretariátu ve Veselí nad Moravou, a v případě potřeby tam dojel a dokumenty podepisoval. Potvrdil, že všechny materiály obsahující jeho podpis odpovídají jeho podpisu. Předávací protokol byl vystaven nějakým pracovníkem z firmy. Údaje v dokumentu, jež podepsal, nerozporoval, neměl k tomu důvod, jelikož elektrárnu v listopadu navštívil a bylo mu řečeno, že je zapojena. Dodnes tento dokument, který podepsal po výzvě ERÚ, vnímá jako pravdivý. Když pracovníci ERÚ rozporovali tento dokument, byl výsledkem zaskočen, nechali si poté zpracovat znalecký posudek. Na základě znaleckého posudku nedostatky, které byly vytýkány ze strany ERÚ byly bagatelní a neměly vliv na provozuschopnost elektrárny a oprávnění získat licenci. Zda údaj uvedený v zápisu skutečně odpovídal pravdě, nemohl posoudit, jelikož to nechodil na elektrárně kontrolovat. Po výsledcích kontroly ERÚ nevěděli další postup, tak dne 21. 12. 2010 navštívili ERÚ v Jihlavě. S myšlenkou jet problém řešit na ERÚ přišel H. nebo jeho otec. S ERÚ vždy komunikoval H.. Na úřadě je přijal pan P., ředitel licencí, a tam zopakovali,

že byli překvapeni a zaskočeni výsledkem kontroly, která proběhla den předtím. Před schůzkou nevěděl o panu P. žádné informace, jen že byl ve funkci. Pan P. sepsal zápis, který tam podepsali. Ze zápisu vyplynulo, že si mají zajistit nové revizní zprávy, jelikož v jeho silách nebylo, aby nařídil další kontroly. Nařízení dalších kontrol bylo v kompetenci vedení ERÚ. Se vším seznámili pracovníky, kteří to měli na starosti, a po Vánocích odjel do Rakouska se svou rodinou na plánovanou dovolenou a vrátil se až po Novém roce. O (fA.ných) revizních zprávách se dozvěděl až ze spisu, proto se dotazoval H., který měl na starost projekt fotovoltaiky, zda je nějaký problém, ten ho ovšem ujistil, že je vše v pořádku. Komunikoval také s generálním ředitelem Z-Group Steel Holding, a.s. H.. O přesunu revizních zpráv mezi osobou, která je vyhotovovala a ERÚ, nic neví. O žádosti o finanční prostředky obžalovaného Š. také neví nic, s otcem se o tom taky nikdy nebavil. Paní S. neznal. V řízení o zahájení obnovy řízení o licencích zastupoval společnost XXXXX JUDr. Gazárek.

V rámci vyjádření k jednotlivým provedeným důkazům, kdy obsahově setrval na své obhajobě, pak dále v hlavním líčení dne 20. 11. 2014 uvedl k protokolu o ústním jednání, které proběhlo 21. 12. na ERÚ, že z jejich strany požadavek na vypracování nové revize nevzešel, to požadoval a do zápisu dal pan P., který tento zápis tvořil, sepsal, a oni ho potom jen podepsali. Dále se vyjádřil k výzvě z ERÚ, kde na základě této výzvy některý ze zaměstnanců dodal zmíněný předávací protokol do spisu ERÚ a podle nich tento protokol měl prokazovat přechod vlastnického práva a toto splnili smlouvou o dílo ze dne 4. 11. 2010. K této smlouvě uvedl, že se jedná o původní smlouvu mezi Železárnami Veselí a ŽV – Sun, která měla být původně jediná firma, která bude stavět a provozovat fotovoltaické elektrárny v areálu ve Veselí nad Moravou, v Hrádku, v Rokycanech a v Chomutově, ale na základě požadavku bank se rozdělily projekty na několik dílčích projektů, a potom vznikly ostatní společnosti, které převzaly část plnění z této smlouvy, která byla původně podepsána. Chtěli, aby byly vidět souvislosti z té smlouvy.

V hlavním líčení dne 2. 12. 2015 přečetl vyjádření, které je přílohou spisu, které obsahově reaguje na provedené důkazy s tím, že následně na případné dotazy odmítl odpovídat.

Jeho obhajoba je tak obsahově stejná jako v případě jeho bratra.

Obžalovaná I.F. v přípravném řízení dne 25. 10. 2012 (č. 1. 323-325) uvedla, že nikdy oficiálně nezastupovala P. jakožto ředitele odboru licencí Energetického regulačního úřadu, pouze v jeho nepřítomnosti podepisovala dokumenty. Správní řízení vedly jiné oprávněné osoby, nebylo tudíž „její“ a kontrolu měly provádět tedy tyto osoby. Přesto, když obdržela od P. spisy, tak zkontrolovala zběžně důležité dokumenty jako předávací protokol a revizní zprávu (dle ústního pokynu celkový výkon, zda splňuje normy a je schopno provozu – zde razítko a podpis revizního technika). Neměla důvod kontrolovat evidenční čísla revizních zpráv, ani povinnost zkoumat chybné jednotky odporů a délky kabelů, když nemá příslušné vzdělání. Naskenované razítko pak nezbudilo pochybnosti ani u jiných pracovníků úřadu. Tuto kontrolu provedla dne 30. nebo 31. 12. 2010, když viděla spis. Při vlastním rozhodnutí jej neměla, když v určitých případech si pracovníci, co prováděli kontrolu, brali spis s sebou. Kontrola dne 31. 12. 2010 proběhla zcela nestandardně a jeli na ni dva pracovníci z Jihlavy a jeden z Prahy. Výsledkem kontroly bylo, že podle názoru dvou pracovníků z Jihlavy byly

nedodělky v nepoměru k celkovému výkonu elektráren a došlo ke zcizení některých zařízení. Při rozhodnutí se především řídila výsledkem kontroly a chtěla znát jednoznačný názor svého nadřízeného, kdy obdržela e-mail od P. a své rozhodnutí konzultovala telefonicky i s předsedou ERÚ. Případné nevydání licencí by pak ze strany dotčených společností vedlo ke vzniku vysokých škod ve výši cca dvou miliard Kč (dle sdělení obvinění) a veškerá odpovědnost byla ponechána na ní, když jedinou právní radou od legislativně správní sekce ERÚ bývalo, aby se nechala připojistit. K otázkám pak využila svého práva a dále nevyprávěla. Stejný postup, tedy využít svého práva nevyprávět, fakticky zvolila i dne 12. 2. 2013 (č. l. 326), kdy pouze odkázala na předchozí údaje s tím, že si události lépe pamatovala a vyprávěla pravdu.

V hlavním líčení dne 3. 6. 2014 (č. l. 7373-7386) potvrdila výpověď z přípravného řízení a uvedla, že byla úředně oprávněná osoba se stejnými právy a povinnostmi jako ostatních deset kolegů. Je jí kladeno za vinu, že s nedostatečnou péčí provedla kontrolu zmíněných spisů. Oba spisy nebyly jejími spisy, nevedla je. Nahlédla do dokumentů, které pro ni byly důležité, například revizní zpráva, katastry atd., dělala to u všech spisů, které jí přišly pod ruku. To, že ty revizní zprávy měly shodné evidenční číslo, to není problém úředníka, ale revizního technika. Pokud uvede stejné číslo, tak se lze domnívat, že to mohlo být z důvodu, že třeba v té revizi něco opravoval a ponechal stejné číslo. Oskenovaný otisk razítka nekontrolovala, ani nikdo z úředníků před ní to nekontroloval a ani to nezjistil, zjistil to pan P., který si spis vzal k sobě a podrobně ho zkoumal, aby zjistil, jestli je v pořádku. Ohradila se proti tomu, že revizní zpráva nesplňovala technické předpoklady podle vyhlášky o podrobnostech udělování licencí a podle energetického zákona, kdy státní zástupce uvádí, že v ní neodpovídaly jednotky odporu a byly chybně naměřeny hodnoty délek kabelů. Toto v žádném právním předpisu není a nikde napsáno nebylo. Je čistě věcí revizního technika, co je v revizní zprávě napsáno. Měli na základě interní dohody kontrolovat pouze výkon na revizi, kdo tu revizi vydal, zda elektrárna splňuje technické normy a zda je schopna bezpečného provozu. Toto v revizi bylo a pro ni to bylo postačující. Zákon a vyhláška říkají, že ve spise má být pouze výchozí revize, nic o obsahu revize tam není napsáno. Předávací protokol a smlouva o dílo je jedním z dokladů, které v tom spise mohou být. Co se týká samotného ohledání v prosinci 2010, tak to probíhalo tak, že 30. 12. 2010 večer jí volal pan P., že bylo nařízeno ohledání na druhý den, ať sežene nějakého kolegu z licencí, který by byl ochoten jet druhý den na kontrolu. Nejdříve volala panu M., ten to odmítl, pak volala panu Ž. a ten slíbil, že pojede. Druhý den ráno odjížděl pan Ž. a pan L. na kontrolu, v Praze se k nim připojil pan K.. Všichni se sešli na úřadu v Praze, kdy pan Kulovanýhodinu před tím, než odjížděli, byl u pana předsedy, byl tam sám, nebyla tam celá kontrolní skupina, zřejmě se radili o tom, jak bude kontrola probíhat. Pak odjeli do Chomutova. Kontrola probíhala velmi nestandardně, velmi pomalu. Urgovala pana předsedu, ať rozhodne, že se licence nebude vydávat, anebo ať tu kontrolu nějakým způsobem urychlí, protože už bylo pět hodin večer a oni pořád kontrolovali jednu sekci panelů. Nakonec kontrola skončila s tím, že pan Kulovanýposlal nějaký protokol z té kontroly, ve kterém striktně uvedl, že se licence vydat nesmí, protože elektrárna podle něho není dokončena. Ostatní kolegové řekli, že panely nejsou propojené z důvodu krádeží, že viděli i protokol z policie a že nepropojenost těch kabelů není důvodem pro nevydání licence. Neměla za povinnost pana K. poslouchat, protože nebyl žádný odborník v tomto směru a ani nebyl jejím nadřízeným ani kolegou. Dala na radu svých dvou kolegů a licenci vydala s tím, že jak správní spis tak i to ohledání nevykazovalo takové nedostatky, které by

bránily ve vydání. Pokud by tu licenci nevydala a ukázalo se, že vše bylo v pořádku, tak to by byl problém, protože licence se zpětně vydat nedá. Vydaná licence se dá zpětně odebrat a náhrada vyplacených bonusů se vrátí státu, takže žádná škoda, pokud se v budoucnu prokáže, že něco bylo špatně, státu nikdy nevznikne. Kdyby tu licenci nevydala, tak by zhotovitelé škodu vymáhali po ní, po úřadu i po státu. Na Silvestra se po ní chtělo, aby o tak závažné věci rozhodla sama. To, že byla elektrárna technicky v pořádku, dokládá i to, že proběhlo první paralelní připojení. Nezná jiný doklad, který by právě ověřoval technickou způsobilost elektrárny, jako je provedení prvního paralelního připojení. Pokud by nebylo provedeno první paralelní připojení, tak ta elektrárna by nebyla schopna provozu, pokud proběhlo první paralelní připojení, tak elektrárna byla provozuschopná. Vůči těmto spisům měla podpisové právo podepsat licenci, když tam nebyl pan P.. Jako úředně oprávněná osoba mohla zakládat do spisu, kompletovat ho, ale jako úředně oprávněná osoba byla ustanovena až těsně před podpisem, v průběhu správního řízení to dostala na starosti paní H., ale kvůli nemoci to předala panu H. a další manipulace se spisem neví. Kompletní spis měla k dispozici asi až 30. 12. 2010, kdy ho brala tak, že je v pořádku a čekala na ohledání na místě. Ve zprávě zkoumala kilowattpeaky, zda elektrárna splňuje technické normy a zda je schopna technického provozu. Ze zákona musí vložit výchozí revizní zprávu do spisu. K podpisu licence dále musely být prokázány technické předpoklady, vlastnictví elektrárny, finanční předpoklady, musel tam být odpovědný zástupce, rozhodnutí stavebního úřadu. Lišilo se to podle výkonu elektrárny. V tomto případě neměla kontrolovat vůbec nic, protože to bylo věci toho, kdo spis kompletoval, který zkoumal všechny listiny, díval se na to, zda jsou v pořádku, zda odpovídají tomu, co nakonec na licenci bude vytištěno. Kdyby to byl její spis, tak by kontrolovala rozhodnutí stavebního úřadu, předávací protokol, pokud by byl ve spise a revizi. Zaškolená nebyla a uvedla, že ji to mrzí, protože by nestála před soudem. Neměli žádné školení, žádné pokyny k tomu, co studovat v revizní zprávě, co studovat ve stavebním rozhodnutí, co studovat v dokladech, které předkládá jiný člověk nebo jiný orgán. Absolvovala školení ve správním řádu a znala energetický zákon a vyhlášku, protože s nimi pracovala. Musela znát správní řád, jelikož podle něj rozhodovala. Na stanovisko čekala, jelikož potřebovala rozhodnout a bez něho by rozhodnout nemohla. Dále uvedla, že standardně u každé žádosti přišla žádost, v případě, že nebyly kompletní doklady, tak se řízení přerušilo. Pokud těch dokladů chybělo málo, tak se to vyřešilo telefonicky nebo e-mailem, pokud ve spise chyběla většina dokladů, tak se řízení přerušilo a žadatel se vyzval, aby to doplnil. V případě, že to doplnil a byla to elektrárna nad 1 MW, tak podle nařízení z listopadu a prosince 2010 se jelo na tzv. obhlídku, pracovníci zpoza plotu zkontrolovali, jestli tam jsou panely, jestli jsou propojeny. V případě, že shledali, že tam něco chybí, tak už se tam jelo na ohledání podle správního řádu, kdy už to bylo oficiálnější, neměli vstupovat do té elektrárny, protože neměli příslušné vzdělání, nicméně tak se to dělalo, že šli do elektrárny a kontrolovali to s žadateli nebo s majiteli. Zda došlo k přerušení řízení v těchto spisech, si nevybavila, ale řekla, že vzhledem k tomu, že žádost přišla koncem listopadu, tak nejspíš mělo být přerušeno, protože jinak by byla promeškána lhůta třiceti dnů, která je podle správního řádu. Dále uvedla, že ohledání elektrárny bylo dvakrát a měla rozhodnout o udělení licence na základě ohledání. Spis nepřezkoumávala, protože nebyl její, bylo jí řečeno, že je kompletní, zkontrolovala tedy dva až tři dokumenty a licenci podepsala. Namátkově zkontrolovala tedy revizní zprávu a stavební úřad. Neví, zda byl ze strany vedení ERÚ vydán na konci roku 2010 nějaký pokyn související s ohledáním, neboť na porady nechodila, ovšem uvedla, že měla svého nadřízeného, který ji měl informovat. Ke konci roku 2010 byl ale vydán pokyn, že

všechny elektrárny nad 1 MW se budou kontrolovat, zda jsou dokončeny. K tomu, zda byl vydán pokyn striktně dodržovat ustanovení správního řádu, uvedla, že takové rozhodnutí nebylo možné, a i kdyby takové bylo, tak nebylo možné poslechnout, protože uhlídat stovky spisů, jestli jim končí třicet dnů nebo ne, pokud jsou kompletní, tak se ten spis okamžitě uzavřel a vydal, aby byl časový prostor na další žádosti, které se v prosinci a listopadu valily. Nebylo to v psychických ani jiných pracovních silách těch pracovníků na odboru licencí. U těchto dvou elektráren dle pokynů pana P. měla počkat na ukončení kontroly. Kontrola probíhala ještě ve čtyři nebo v pět hodin odpoledne, volala panu předsedovi, aby jí dal písemně, že nemá licenci vydávat, a aby kontrolu ukončil a nechal to na příští rok. Nepočítala s tím, že bude na Silvestra takhle dlouho v práci, ještě v devět hodin seděla na úřadě a čekala, až kontrola, která byla zjevně zdržovaná, skončí. O půl osmé komunikovala s panem P. a poté s vedoucí, která jí řekla, že má počkat, že kontrola se chýlí ke konci, potom vydala licenci a jela domů. Ze tří členů kontrolní skupiny dva říkali, že by licenci vydali, pak mluvila s panem P. a řídila se tím, že licenci může zpětně odebrat, ale nemůže ji zpětně udělit. Tato úvaha vyplývá z právních předpisů. Dále podotkla, že smlouva o dílo a předávací protokol nemusí být ve spise vůbec, ji zajímá doložení vlastnictví buď předávacím protokolem nebo smlouvou o dílo nebo jinými doklady. Nevěděla, že obsah dokumentu není pravdivý, bylo pro ni důležité, že předávací protokol tam byl. Ohledně nezapojených panelů (např. 11 řad) jí bylo řečeno, že z celkového výkonu 6,7 MW nebylo zapojeno asi 200 kW z důvodu krádeží, a to pro ni nebyl důvod pro nevydání licence. Licenci by neudělila, pokud by tam nebyly panely, kabely, anebo nic. Pro účely licenčních řízení vyžadoval úřad pouze kopie listin, jelikož nebyly žádné pokyny, až v roce 2011 a 2012 začal vyžadovat originály. Vlastnictví se dokládalo fakturou, dokladem o zaplacení a jinými podobnými doklady, bylo to na vůli účastníka. Žádný interní ani metodický pokyn k vyžadovaným dokladům neměli. Směrnice, která by se týkala ohledání za plotem, také nebyla, ohledání na místě postupovalo podle správního řádu. Koncem roku tam bylo kolem 10 brigádníků, kteří taky vedli správní řízení. Uvedla, že dle jejího názoru byla kontrola nestandardní a pan Kulovaný byl podjatý, celou kontrolu zdržoval a kontroloval drátek po drátku. Za dobu působení na úřadu měla na starosti stovky spisů a za celou dobu její praxe žádná jiná kontrola neprobíhala tímto způsobem. V tu dobu byl předsedou F. a jejím nadřízeným P.. Neví, co bylo předmětem hodinové schůzky pana K. s panem F., která se konala před kontrolou. Než dostala tento spis, tak ho měla do 14. 12. 2010 paní H., která ale odešla na operaci a předala ho panu H., který ho měl do 30. 12. 2010, než ho předal jí. Následně po vydání licencí si spisy převzal pan P.. Uvedla, že při ohledání v žádném případě ERÚ nedisponoval technickými odborníky. Dne 30. 12. 2010 jí pan P. připravil rozhodnutí o ohledání, které podepsala a dala kolegům, aby s tím mohli jet na kontrolu. Dne 31. 12. 2010 mluvila s panem F. a chtěla, aby byla kontrola zastavena, protože to vypadalo ještě na dlouho, poté pan F. volal panu K. a kontrola do hodiny skončila. Ze skupiny, která jela na ohledání, komunikovala s panem Ž., který jí řekl, že panely jsou nepropojené z důvodu krádeží kabelů, a že by licenci vydal (následně zmínila možnost odpovídající údají tohoto svědka, že doporučoval vydat na nižší výkon). Stejná stanoviska licenci vydat dostala i od pana L. a pana P.. Na základě doporučení pana L. a pana Ž., pak e-mailu od pana P., kde jí napsal jeho názor na danou věc a jak by postupoval, tak se na základě této konzultace s kolegy a panem P. se tedy rozhodla licenci vydat. Na revizní zprávě jí zajímalo, zda splňuje normy a je to schopno provozu. Ústním interním pokynem bylo dáno, že tam musely být kilowattpeaky, i přesto, že to byl z hlediska revizního technika nesmysl. Spis dne 31. 12. 2010 měli už její kolegové, kteří ho potřebovali pro účely kontroly, kopie

k dispozici nebyla. V listopadu bylo vydáno cenové rozhodnutí na další rok, všichni se to dozvěděli na poslední chvíli, proto ke konci roku dostali velké množství žádostí o licenci, kdy se mohlo jednat o 20 až 40 žádostí na osobu. Na odboru licencí skončila v březnu roku 2013. K osobě S. uvedla, že S. je velice dobrý manažer a byli rádi, že se stala ředitelkou, protože vyjednala i pracovní podmínky. Tehdy připravila i metodický pokyn, jak se vlastně ty licence mají udělat, co vše má být v tom spise, dávala to po těch letech dohromady.

Její obhajobu lze shrnout tak, že postupovala v souladu s běžnou praxí ERÚ, kdy nebyla schopna odhalit (technické) rozpory či nedostatky podkladů řízení, když v tomto směru nebyla nijak vzdělána či školená, navíc toto správní řízení nespadlo do její působnosti a bylo jí předložena prakticky pouze k podpisu.

Původně spoluobžalovaný P., jehož trestní věc byla vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí, v přípravném řízení dne 24. 10. 2012 (č. l. 338-342) uvedl, že v prosinci 2010 nesouhlasil s názorem vedení, že by se licence neměly vydávat. V případě těchto elektráren byl problém, že okolo 20. 12. 2010 dle proběhlé kontroly nebyly dostavěny a licence se nevydala. Z. a jeho synové za ním přišli a ptali se co dál. Řekl jim, že musí elektrárny dokončit a před vydáním licencí proběhne znovu kontrola, což byl běžný postup úřadu v takových případech. Někdy po vánocích si jej pak předvolal ředitel úřadu F. a porady se účastnil ještě pan P. a pan N.. Měli názor, že licence se v případě těchto elektráren nevydá. On měl opačný názor, tedy že by se licence mohla vydat na základě výsledků nové kontroly. Vše řekl F. a znovu šli za předsedou úřadu, opět neúspěšně. Pořád mu to nedalo spát a napsal proto panu předsedovi dopis, že pokud jej to nenechá dělat, nemůže být předsedou odboru. Po obdržení emailu mu pan předseda zavolal, že mají připravit usnesení o ohledání na místě a že má určit pracovníka, který na kontrolu pojedí. Už si nepamatuje, zda usnesení o nařízení ohledání pro F. připravil a poslal jí ho, často pracoval doma. I.F. byla na úřadě a čekala na výsledek kontroly, pak pořád volala ohledně toho, co má dělat. Výsledek kontroly byl trochu rozpačitý (K. nevydat, zbývající dva vydat) a on F. sdělil svůj názor, že by licence v případě, když jsou dva proti jednomu, vydal. Účastník může až do konce řízení navrhnout další důkazy a dávat vyjádření a tyto důkazy nešlo pominout. Podle jeho názoru není správně zhodnoceno, že by si počínal v rozporu s ustanoveními správního řádu. Nikomu nemohl nařídit vydání licencí. On sám stav nehodnotil, spis jen zběžně prolistoval a pravděpodobně viděl jen první revize. Řízení vedl jako oprávněná osoba pan H.. Na dotaz, zda viděl originály spisu, uvedl, že asi ano, ale jist si není. Rukama mu probíhalo 60 spisů denně a pravděpodobně i tyto spisy měl v ruce, když si z nich vypisoval data pro usnesení o strpění ohledání. K opatření č. 23/2010 předsedy Energetického regulačního úřadu, v návaznosti na jeho jednání dne 21. 12. 2010 s obžalovanými Z. a jejich otcem, podle kterého jednání s účastníky měli pracovníci úřadu vést ve vyčleněných prostorách monitorovaných kamerovým systémem, uvedl, že si myslel, že se to na něj nevztahuje. Řízení v případě obou elektráren nevedl podle § 51 odst. 3 správního řádu k zamítnutí pro nepravdivost předložených protokolů, neboť účastníci začali předkládat nové důkazy o dokončení elektráren. Podle jeho názoru v prosinci 2010 došlo ve více případech k opakovanému ohledání některé elektrárny. Ve vztahu k e-mailu P. ze dne 22. 12. 2010, podle kterého měla řízení směřovat k zamítnutí žádostí a mělo být podáno trestní oznámení, uvedl, že je možné že jej obdržel, ale nepamatuje si na to. Praxe však byla jiná, jak uvedl výše. Podle svého názoru nemohl obě řízení hned ukončit. Popřel, že by dal pokyn F. k nařízení opětovného ohledání elektráren; povolil to pan předseda úřadu, který mu volal a on

proto příslušné usnesení vyhotovil a to i o své dovolené, činí tak obvykle. Ke sdělení ze dne 27. 12. 2010, kterým zavázal úřad k rozhodnutí do 31. 12. 2010, sdělil, že se tím datem necítil nějak vázán. Pokud by se žádosti zamítaly, stejně by se tak činilo po 31. 12. 2010. Procesní lhůta byla určena, aby účastníci podávali důkazy do určité doby. Na konkrétní dotaz pak připustil neznalost ustanovení § 71 odst. 3, 5 správního řádu. K mailu F. a z 31. 12. 2010, podle kterého je jeho názor v rozporu s tím, na čem se dohodli, uvedl, že to bylo dopoledne a odpoledne mu F. telefonicky kontroly povolil a asi změnil názor. Ke kontaktům s F. (včetně e-mailu s žádostí o jednoznačný pokyn) uvedl, že F. nakonec jen sdělil jeho názor, nevydal jí žádné doporučující stanovisko. Po konfrontaci s textem e-mailu z 20.43 hodin uvedl, že asi jej poslal. Již si jinak nevybavoval, jaký z e-mailů, který v dané době obdržel, četl, či jak na něj reagoval. Po 21. 12. 2010 sám několikrát hovořil s Z.Z., který se ptal na stav řízení. Ke kontaktům s Z.Z. dále uvedl, že se s ním viděl několikrát při volejbalu a plážovém tenisu; tyto akce dával dohromady F.T.. Z.Z. u něj doma nebyl, stáli jen venku. Fotovoltaickou elektrárnu, kterou má na střeše, postavila společnost XXXXX, jejímž jednatelem byl právě F.T.. Cena byla uhrazena. Že F.T. doprovázel kontrolní skupinu při ohledáních obou elektráren dne 31. 12. 2010 nevěděl.

V hlavním líčení dne 4. 6. 2014 (č. 1. 7433-7457) po exkurzu do historie FVE a činnosti ERÚ k věci uvedl, že v roce 2010, poté, kdy se zjistilo, jaký nastal boom 2009, tak tento rok to nabralo trošku jiný směr a spíše to začalo směřovat k omezení dalších výstaveb. Změnila se vyhláška o připojování, kde se protáhly lhůty pro připojení. Změnil se přístup distribučních společností, které začaly odmítat připojení z důvodu přetížení sítě. Dospělo to až k tomu, že jsme jaksí dostávali takové instrukce, abychom to určitým způsobem brzdili. ERÚ se snažil v první řadě vyvinout iniciativu k tomu, aby se změnila legislativa, tedy zákon o podporovaných zdrojích nebo zákon na podporu výroby z obnovitelných zdrojů, hlavně ta cena. To se ovšem nepodařilo. Nebyla vůle ani ve vládě ani ve sněmovně něco takového udělat. Začalo se jinými prostředky tlačit na to, aby takový boom těch elektráren nebyl, aby se omezil. Co se týká těch konkrétních elektráren v Chomutově, tak bylo svoláno setkání, kde byl pozván on, pan F., pan N., pan P. a nejednalo se jen obecně, jakoby o všech žádostech, ale vysloveně tam padly právě tyto elektrárny v tom Chomutově, že se tam licence nemají vydávat, že se nemá dělat druhá kontrola nebo druhé ohledání. To mu přišlo zvláštní, když byly jiné elektrárny, které také nebyly dohotovené, kde se udělalo ohledání, dělalo se tam potom znovu, o to žádný zájem nebyl nebo se to nijak neřešilo. Ale toto se zrovna mělo řešit jmenovitě. Říkal, že to není správný postup, že takto by se to dělat nemělo, že řízení by mělo být tak, jak bylo u všech ostatních, a že ani nějakým způsobem se nedá spoléhat jen na to, že se licence zamítne, že to není jednoduše možné, že se musí postupovat v rámci správního řádu a musí se tedy posoudit i nové důkazy, pokud je dostanou. Bylo mu řečeno, že ne, že v žádném případě, a tím to končilo. Z porady šel za kolegyní F., svým zástupcem, probírali to a nelíbil se jim tento postup. Přesto později na to konto udělal tu výzvu, aby se žadatelé seznámili s podklady ve spisu. Posledním podkladem byl protokol z ohledání, který podle pracovníků, kteří tam byli na kontrole, neproběhl úspěšně. To bylo nutné před tím, než se vydá zamítavé rozhodnutí. Pokud by se mělo vyhovět té žádosti, tak by se žádný takový úkon dělat nemusel, ani by se nedělal. Nebylo to zvykem. Po té neúspěšné kontrole přijeli na úřad pan Z. se syny a požádali o nějaké jednání, takže s nimi jednal. To bylo dne 27. 12. 2010 po Vánocích (obsahem spisu je přítom listina s odlišným datem). Sepsal se o tom zápis a oni říkali, že vše dají do pořádku a že by si přáli, aby ty licence byly vydány ještě v tom roce.

Potom přišly revize a notářské zápisy, kterými se mělo prokázat, že ta elektrárna je hotová. On tu revizi neviděl, četl jeden notářský zápis, protože to nebyl obvyklý způsob, aby někdo prokazoval dobudování té elektrárny. Znovu kontaktoval pana předsedu, který potvrdil odmítavé stanovisko. Z. volal často telefonem, jak to vypadá s tou jeho další kontrolou atd. Dne 30. 12. 2010 šel na dovolenou a Z. se zastavil, přivedl ho k němu domů pan T., a zase se informoval, jak to tedy vypadá, jestli se ta kontrola provede, nebo proč ne. V podstatě se styděl říct, že si nechal nařídit, že bude sedět doma a nebude nic dělat. Poslal ho za panem F., aby si to vyjednal s ním, že se to ohledání provede. Jak to dopadlo neví, ale pan F. to nepovolil. Začalo jej to moc mrzet a cítil se špatně, už vůči lidem, kteří to tam postavili a očekávali od úřadu korektní jednání. Proto napsal panu předsedovi ten e-mail. Pan předseda to zřejmě projednal s panem N. a s panem P. a zavolal, že tedy přes své výhrady se ta kontrola provede, ať zařídíme potřebné. Proto zavolal kolegyni, že to je tak a tak. Ona chtěla nějaké podklady pro ty pracovníky, kteří jezdili na kontrolu, to usnesení o tom ohledání. Měl na flash disku usnesení o těch kontrolách z toho 20. 12. 2010, takže jim to poslal jako podklad, protože tam už byly ty parcely vyjmenované a vše. Jen se tam musela změnit jména kontrolních pracovníků. Neurčoval, kdo na tu kontrolu pojedě. S paní F. se dohodli, že by to mohl být pan Ž.. Pan předseda chtěl, aby tam jel někdo z právního a někdo z Prahy ze sekce regulace, která měla na starosti obnovitelné zdroje atd., byl tam pan K.. Z právního oddělení tam jel pan L.. Předseda si vymínil, aby lidé, kteří jeli na kontrolu přijeli brzy ráno, že s nimi chce ještě mluvit. V podstatě ten den, kdy ta kontrola probíhala, tak mu volal pan Ž. z té kontroly a říkal, že je to pro něj nepochopitelné, co se tam děje, že je to velice divné, že pan Kulovaný jako kontrolor tam pobíhá a hledá, tahá za všechny dráty a hledá kde co, a že má obrovskou radost, že tam objevil nějaký vypadlý káblík. Takto to slyšel od pana Ž.. Říkal mu, že s tím nemůžou nic dělat, aby ho nechali, protože je to jeho práce, ať si dělá, co chce. Pak mu volala z práce paní F., že je to tak a tak, a že kontrola proběhla, že dostala od pana K. e-mail, kde říkala, že ne, a že mluvila s panem Ž. a panem L. a ti řekli, že by se licence vydat měly. Pak mu poslala e-mail s tím dotazem a on odpověděl, že prostě ať na něj nedá, že to by nebylo dobře, protože ještě když mluvil s panem předsedou toho 30. 12. 2010, tak mu pan předseda naznačil, jakože mu to připadá, že má na tom zájem, aby se ta licence vydala. Paní F. rozhodla tak, jak rozhodla. Na jejím místě by asi nerozhodl jinak, protože pan Kulovaný byl elektrotechnik a on to zřejmě bral trošku z toho pohledu víceméně technického. Pan L. byl právník, který to vzal z pohledu právního, a pan Ž. se na to díval se zkušeností z těch prohlídek, které provedl. Dále se vyjádřil ke svým kontaktům se svědkem T., kdy uvedl, že se s ním seznámil v tu chvíli, kdy hledal nějakou firmu, která by mu udělala FVE. Kontaktoval (jako druhou firmu) společnost XXXXX, za kterou přijel pan T., podíval se na to a řekl, že to uděláme, že sestaví nějakou nabídku, dodáme a pošleme. Dali cenovou nabídku, která se mu zdála poměrně slušná, udělali vše, jak měli, vyřídila se licence, žádný problém v tom nebyl. Pak přišli ještě jednou na nějakou opravu, měnili tam nějakou součástku na té elektrárně. Pak přišli ještě jednou a kontrolovali to upevnění těch panelů. Takže dvakrát a od té doby byl klid a dále se už v tom roce 2010 neviděli (na dotazy pak potvrdil další kontakty v roce 2011). Jednou mu pan T. volal, zda by se mohl zastavit a přivezl pana Z., který se zeptat, kdy bude kontrola, jak uvedl výše. Ptal se, jak to má zařídit, aby se k těm licencím dostal. Řekl mu, že mu to v této chvíli zařídit nemůže. Už jej rozčilovala situace, kdy člověk je postavený mezi dva mlýnské kameny. Na jedné straně je nadřizený, který vám říká: „Nedělej nic, nechceme, aby se ta licence vydala“. Na druhé straně žadatel, který hájí svůj zájem a říká: „Já bych chtěl, aby se to vyřídilo“. Proto napsal předsedovi ten e-mail s tím, že žádného ředitele dělat

nebude, protože za těchto podmínek, kdy mu budou říkat, kdo licenci dostane a kdo ne, že to nechce. Nakonec to skončilo tím telefonátem, kdy předseda řekl, ať se ta kontrola udělá. Samotná kontrola neznamenal, že se vydá licence. To bylo jen předpokladem, aby se zjistil skutečný stav, protože v tu chvíli v žádném případě netušili, že ta revize může být nějakým způsobem zmanipulovaná. To nevěděla ani F., zřejmě nikdo z těch lidí, kteří se tím zabývali. Pro něj v tom závěru bylo rozhodující to, co řekli ti „kontrolníci“, kdy jej přesvědčil hlas právníka, který se v těch věcech vyznal, nebyl to žádný nezkušený člověk. Když se licence vydají, tak se může udělat, pokud by byly vydány špatně, obnova řízení, když se nevydají, tak už to nikdo nikdy nevrátí. Pan T. poté přišel někdy v březnu 2011 s nabídkou společného podnikání, ale on se neuměl v těchto věcech pohybovat, takže to skončilo. Zůstali ale kamarády, protože někdy v půlce roku si začali tykat, více se seznámili. K výši škody uvedl, že zákon o výrobě elektřiny z podporovaných zdrojů č. 180/2005 říká, že nárok vznikne tomu, kdo uvede elektrárnu do provozu. Licence tak sama není způsobila vyvolat nebo způsobit nějakou škodu. Na dotazy se pak vyjádřil tak, že on dle organizačního předpisu ustanovoval, kdo (který referent) bude úřední osobou. Druhou oprávněnou osobou pro všechna řízení pak byl on sám. Referent měl za úkol vše shromáždit a připravit k rozhodnutí. V dané věci byla referentem paní H., která pak onemocněla, po ní to převzal pan H. a poté to přešlo na paní F.. K odbornosti zaměstnanců (referentů) uvedl, že požadavkem bylo VŠ vzdělání a následně prošli školením, hlavně ze správního řádu, z energetického zákona. K jejich vlastní činnosti pak dodal, že tito měli shromáždit všechny podklady, které byly třeba, (bezúhonnost, finanční způsobilost, požadavek na bezpečnost technického zařízení, vlastnické vztahy nebo užívací právo k tomu zařízení, odbornou způsobilost) a předat spis jemu, který v případě, že nenašel vadu, licenci podepsal. V případě revizí se zjišťovalo, zda se revize týká zařízení, o které je žádáno, jestli to odpovídá, jestli ta technika, která tam je, je ta, která je popsána v té žádosti, zda souhlasí výkon, který je uveden na revizi s výkonem uvedeným na žádosti, zda se jedná o zařízení, o které je žádáno, zda ta revize je na to zařízení. Proto si „vynutili“, aby „revizáři“ psali do těch zpráv, jaké jsou tam panely, o jakém výkonu, kolik jich tam je. To bylo proto, aby to mohli porovnat s těmi doklady, kde se mluví o vlastnictví, o právu užívání té elektrárny, protože tam vždy také bylo, jaké jsou tam panely, kolik jich je, jaké jsou střídače a kolik jich je. Důležité na revizi je, že je tam napsáno, že zařízení splňuje podmínky bezpečnosti provozu. Dle něj nikdo z referentů nikdy nenamítal, že by něčemu nerozuměl, že by s něčím nebyl seznámen apod. Ke konci roku 2010 došlo k nařízení fyzických kontrol FVE s výkonem nad 1MW a opatření, že se klienti nemají vodit do kanceláří, že mají zůstat dole ve vestibulu, kde byla kamera, aby se předešlo korupčnímu jednání. Na něj se však dle něj toto nevztahovalo. Ke konkrétním FVE uvedl, že v rámci jednání se Z. nikdo nezpochybnil jím provedený zápis, proto požadovali i nové revize, když vše do 20. 10. 2010 (z hlediska revizí – fakticky reálného stavu FVE) byla minulost a nedalo se z toho vycházet. Dle něj nebyli s F. domluveni, že v práci bude po pracovní době, ale předpokládalo se, že se počká na výsledky kontroly. Při konfrontaci se záznamy manželky potvrdil celkem 3 návštěvy Z. od 23. 12. 2010 do 30. 12. 2010, ovšem vždy se svědkem T. (v rozporu se záznamy deníku, kde je v případě prvního kontaktu uveden pouze Z.). V rámci licenčního řízení nebyl požadavkem nějaký doklad, zda došlo prvnímú paralelnímú pripojení.

Obžalovaná M.S. v přípravném řízení dne 24. 10. 2012 (č. l. 343-345) ve spontánní části své výpovědi nejprve zkonstatovala původní průběh řízení a poté uvedla, že přibližně v červnu 2011 přišla zpráva z policie, reagující na trestní oznámení ERÚ s tím, že druhá revizní zpráva je padělek. Mezitím došlo k novému výsledku obžalovaného Č., který uvedl, že

mezi 16. a 20. 12. 2010 byla výrobní rozkradena a s ohledem na nahlášení policii není nutné vyhotovit druhou revizní zprávu. To byly základní relevantní podklady, které dostala k 1. 2. 2012 ve spise a dále měla k dispozici vyjádření JUDr. Gazárek. Ke své osobě uvedla, že dne 1. 12. 2011 byla ustanovena do funkce ředitelky odboru licencí Energetického regulačního úřadu. Na výjezdním zasedání jí sdělil P., že ji čekají dvě obnovy řízení. Ona měla názor, že tyto kauzy by si měl dokončit V., který ty kauzy zná, tento však nesouhlasil. Dále opakovaně uvedla, že nebyla také spokojena s prací M.. Dne 1. 2. 2012 dostala od P. vypracované rozhodnutí o nařízení obnovy. Protože se na úřadě vykládalo, že tato rozhodnutí nechce nikdo podepsat, tak pečlivě prostudovala spis a soustředila se zejména na vyjádření JUDr. Gazárek. V něm bylo napsáno, že pokud správní orgán podá podnět pro trestní řízení, nemůže si sám udělat úsudek podle § 57 odst. 3 správního řádu. Proto si nechala podat informaci, zda již bylo pravomocně rozhodnuto o spáchání trestného činu. Na základě toho pak začala připravovat nové rozhodnutí. Revizní zprávy ze začátku prosince jí s ohledem na následné rozkradení provozoven a tvrzení obžalovaného Č. přišly dostačující. Dne 13. 2. 2012 po nástupu do práce jí bylo ze strany předsedkyně úřadu sděleno, že musí okamžitě vydat rozhodnutí, ale nebylo jí řečeno, o jaké rozhodnutí se má jednat. Obě rozhodnutí vydala i s pomocí M.. O existenci jiného důvodu obnovy řízení jí nikdo neposkytl vysvětlení. Také právní kancelář Johnson, Š. a K., která se k jejím rozhodnutím následně vyjadřovala, shledala, že jsou v pořádku; obdobně také právní poradce Mgr. Veronika Petrová. Dále odmítla vypovídat, fakticky odpovídat na dotazy vyšetřovatele. Stejně postupovala, tedy využila svého práva nevypovídat, i dne 19. 2. 2013 (č. l. 346) i dne 24. 4. 2013 (č. l. 347).

Dne 11. 1. 2013 pak doložila kopii protokolu o výsledku svědka (v rámci správního řízení) Č. ze dne 15. 9. 2011 a stanoviska C. ze dne 19. 12. 2010 2012 (č. l. 387-393). Svědek K.Š. v rámci svých údajů uvedl, že kontroly dělal cca 1 měsíc a to fyzicky, kdy kontroloval (počítal) i FV panely, kdy byly osazeny všechny konstrukce a výsledný počet byl matematickým úkonem. Dílo nebylo dokončeno z hlediska kabelů, kdy některé (ležící na betonových plochách) neměly chráničky, výkopy nebyly zahrnuty, ale toto nemělo vliv na bezpečnost. Dále na dotaz uvedl, že mezi 16. - 20. 12. 2010 došlo k vyloupení provozoven v hodnotě cca 4.000.000,- Kč. Shodně se stanoviskem C. pak uvedl, že na následné opravy nebyla nutná další revize.

V hlavním líčení dne 3. 6. 2014 (č. l. 7406-7420) uvedla, že na ERÚ nastoupila dne 2. 10. 2011 jako poradkyně předsedkyně, kdy s ní bylo počítané do sekce kontroly. Hned první týden byla představena M., který byl ředitelem této sekce, a po vzájemné dohodě, že po otevření dislokovaného pracoviště v Ostravě bude vedoucím oddělení na kontroly, přešla od druhého týdne do Jihlavy, kde se jí věnovali dva ředitelé, a to Š., která byla ředitelkou odboru tepla, a S., který byl ředitel odboru kontroly elektro-plyn. V té době jako poradkyně jezdila na porady vedení, kdy 10. 10. 2011 na poradě zaznělo, že bude proveden audit procesu udělování licencí v roce 2010 a 2011. Tohoto auditu se účastnila pouze jako přísedící. Byla u všech výpovědí pracovníků odboru licencí. Jediného, u koho nebyla u výsledku, byl pan P., N. a V.. Nevěnovala tomu žádnou pozornost, protože oni většinou byli v Praze, auditní společnost také sídlila v Praze, takže to neřešila. Výsledky tohoto auditu byly shodné s jejími závěry, kdy se zjistilo, že tam docházelo k velmi hrubému manažerskému pochybení. Odbor licencí od prvopočátku neměl jedinou poradku. Bylo tam nedostatek kvalifikovaných pracovníků. V době, kdy byl boom, tak licence vydávali i pracovníci hospodářské správy. Lidi neměli potřebné věci, když jezdili na místní šetření a používali vlastní fotoaparáty atd. Na základě

tohoto a svých zkušeností nabídla V., že tento odbor napraví, pokud bude mít zájem. Dohodli se a na poradě vedení někdy v listopadu zaznělo, že tedy od 1. 12. 2011 bude jmenovaná do funkce. Uvedla, že neví, jestli o tom pan P. věděl dopředu. P. ji představil na odboru licencí, ovšem byla překvapena, protože ještě nebylo 1. 12. 2011, byla polovina měsíce, ale bylo to jeho rozhodnutí. Zde řekl, že jejich podmínkou je, aby ji zastupoval M.. Začala první poradou vést odbor, kdy všem pracovníkům sdělila, že audit, který byl proveden, nebyl zaměřen na jejich odbornost, ale pouze na proces jako takový. Probrali jednotlivá zjištění, s každým bodem se ujistila, že všichni ti pracovníci souhlasí s tím, co tam bylo napsané, rozdali si úkoly a začali dávat vše dohromady. S M. se posadila sama do kanceláře, kde jí sdělil, že studuje třetím rokem právní fakultu, že letos bude končit, že by byl rád, kdyby byl na odboru veden jako právník a že řeší všechny složité kauzy. Vyslovila mu důvěru, neměla s tím problém, neboť pracovníky v té době vůbec neznala. Ještě se domluvili, že první měsíc, což byl prosinec 2011, všechny dokumenty, které ona opraví, které projdou její kontrolou, bude on podepisovat. Byla velmi překvapena, když každý dokument, který konfrontovala jak s energetickým zákonem, tak se správním řádem, tak s vyhláškou č. 426 o podrobnosti vydávání licencí, tak tam byly obrovské chyby, nejen chyby pravopisné, byly tam chybné IČ, parcely, chybné názvy poZ.. V šablonách, které se dávaly, kdy se žádalo o odstranění nedostatků v usneseních, případně přerušovali správní řízení, tak těchto šablon bylo mnoho, každý si je bral podle toho, jak se mu zrovna zlíbilo, byly tam neexistující paragrafy, odstavce, které do sebe nezapadaly. Toto sdělila i panu P., že se svým zástupcem není spokojena, načež jí řekl, že tam nikdo lepší není a nechtěl to dále řešit. Dne 13. 12. 2011 z porad jejich odboru vznikl úkol pro pana M., kdy měl zpracovat seznam problémových kauz. Ten seznam jí přinesl do kanceláře, jednalo se zhruba o pět až šest kauz. Řekl jí zběžně, o co se jedná, co se týkalo fotovoltaiik, tak řekl, že problém je v tom, že když přišli na místní šetření, tak ty fotovoltaiiky tam nestály, ale že ty kauzy řeší, takže se domluvili, že když se bude nějaká obnova řešit, tak jí k tomu dá veškeré informace. Někdy v průběhu poloviny prosince 2011 měli dvoudenní manažerské školení, na kterém hovořila se svým nadřízeným s panem P., který ji upozornil na to, že v lednu se budou vydávat obnovy řízení. Na to mu sdělila, že se jedná o staré kauzy, které nezná a že by byla ráda, aby tyto kauzy dořešil V., který tyto kauzy od počátku vede, případně i s M., on jí na to odpověděl, že když vzala funkci ředitele odboru licencí, tak je povinna tyto rozhodnutí vydávat sama. Ještě v prosinci přišla první obnova řízení, kterou řešili přibližně tři týdny s panem M., a důležitou informací bylo to, že někdy v březnu 2011 přišel svědek, který přišel s fotkami a tvrdil, že daná FVE tam nestála. Ptala se, jaký rozdíl je mezi „Sunama“ a touto společností, když u „Sunu“ ERÚ byli 31. 12. 2010 na místě a na základě místního šetření vydali licenci. M. jí odpověděl, že kdyby ti blbci nedodali falešnourevizi, tak jim licenci nikdo nevezme, a to, že je Z. kamarád V., mu nepomůže. Byla velmi překvapená, že P. vykládá, že pan Z. a paní V. jsou přátelé, proto šla do jeho kanceláře studovat tyto dva spisy, nakopírovala si spis XXXXX, odnesla si ho domů a konfrontovala s tou obnovou řízení, která se vydávala v rámci té první obnovy, která se začala v prosinci. Toto rozhodnutí vydali 19. 1. 2012. Dne 1. 2. až 3. 2. přišlo školení správního řádu a od 4. 2. měla dovolenou. V odpoledních hodinách dne 1. 2. jí přišel návrh rozhodnutí o obnově řízení licencí. Přišla do práce a tento návrh si vytiskla, jela domů a konfrontovala s tím, co je napsané v tom návrhu s podklady, které byly ve spise. Nesouhlasila s tím, jak to bylo připraveno, a začala připravovat opačné rozhodnutí. Doptávala se pana G. a M. na různé věci a věc, které ji tehdy zarážela, byla, že když podali podnět na policii, tak měli být povinni počkat do pravomocného rozhodnutí vydání rozsudku o spáchaném trestném činu. Pan M. jí

na nic neodpovídal, tak napsala e-mail P., kde mu řekla, že nebude rozhodovat do té doby, než obdrží pravomocné rozhodnutí o spáchaném trestném činu, protože se mluvilo o nepravdivé revizní zprávě. Na toto jí pan P. písemně neodpověděl, ale našel si jí, a řekl jí, že tomu nerozumí, že to nemá řešit a má rozhodnutí podepsat. S tím nesouhlasila a zavolala paní předsedkyni s tím, že mezi ní a P. je problém, že nesouhlasí s rozhodnutím, které jí připravil, že je přesvědčená o tom, že se musí počkat na rozhodnutí o spáchaném trestném činu, načež paní předsedkyně řekla, že není právník, spis nezná, že jí nemůže poradit. Připravené rozhodnutí odeslala paní předsedkyni dne 4. 2. 2012 na e-mail s přesvědčením, že takto můžou obnovu zastavit, protože ve spise jsou důkazy o tom, že dne 31. 12. 2010 fotovoltaika stála, a byly by obrovské problémy a že když svolí, že toto rozhodnutí po dovolené vydá. Dne 12. 2. 2011 odjela do Jihlavy, volala paní předsedkyni, že se s ní potřebuje sejít, protože ještě řešila stavbu dislokovaného pracoviště v Ostravě. Mezitím jí řekla, že mluvili s P., že se musí vydat rozhodnutí. V té době zvažovala jeden z podkladů, což bylo stanovisko společnosti ENA, která je velmi důležitým partnerem ERÚ, kdy zpracovává různé analýzy pro regulaci, pro cenová rozhodnutí, a toto poslouchala celou dobu na poradách vedení: „Máme stanovisko ENA, odsouhlasili jste si to s těmi odborníky“. Na druhé straně měla stanovisko ENA v obnově řízení, kdy je v tom stanovisku napsáno, že byli partnerem financující banky, že byli jejím technickým dozorem, že po celou dobu docházeli na stavbu, že i 31. 12. 2010 se tento zástupce této společnosti účastnil místního šetření a nevidí důvod, proč by se měla licence odebrat. Po tomto zvážení přijela dne 13. 2. ráno do práce, měla zběžně připravené rozhodnutí pro XXXXX, takže požádala M., aby to s ní dokončil. Nechala ho vypracovat i rozhodnutí pro XXXXX, protože to bylo stejné, stačilo vyměnit data revizních zpráv a čísla poZ.. Rozhodnutí podepsala, nechala ho odeslat do datové schránky a tak, jak byla domluvena s paní předsedkyní, odjela na tři hodiny do Prahy. V Praze se posadila do kanceláře pana S., do kanceláře vstoupila paní V., byla velmi zlá, obořila se na ni, že vydala špatné rozhodnutí. Poté to řešili i s panem P., který tvrdil, že je špatně, a byla velmi ráda, když paní předsedkyně řekla, že nechá udělat právní stanovisko. V rámci obnovy řízení, která začala na základě toho, že se zjistilo někdy v lednu 2011, že je ve spise nepravdivá revizní zpráva, tak teprve v březnu podává ERÚ podnět policii, podnět se vrací zpět od policie na konci června a 1. 7. 2011 zahajuje ERÚ správní řízení o zahájení o nařízení obnovy. Snaží se kontaktovat revizního technika, kdy teprve 31. 8. 2011 revizní technik posílá dopis, ve kterém píše, že vydal za celou svoji profesi nejméně 1500 revizních zpráv, že revizní zprávu vykonával po celou dobu od počátku, že tam byl celý měsíc listopad, že tam docházel a že revizní zprávy vykonával dle svých předpisů. Nezapomněl tam uvést, že se v té době hodně kradlo, že se tam opravovaly veškeré věci, které už byly postavené. Dne 15. 9. 2011 sám revizní technik na ERÚ říká, že docházelo ke krádežím, že se prováděly opravy, že v době, kdy vypracovával revizní zprávy k 5., a 6., že bylo vše v pořádku a že v případě, že se dělají opravy, tak se nová revizní zpráva nemusí provádět. Dne 20. 9. 2011 ještě účastníci řízení doplňují čtyři důležité dokumenty. Jedno je to stanovisko ENA, pak je tam znalecký posudek na revizní zprávy ze dne 5. a 6. 12. 2010, potom je tam dobrozdání znalce, který říká, že za účasti dalšího znalce a právní kanceláře White and Case, investora a dalšího technického dozoru byl na místě 31. 12. 2010 a na základě tohoto byla vydána licence a on tam nevidí žádný rozpor, včetně toho, že se dívali i na revizní zprávy ze dne 5. a 6. 12. 2010. Neměla jediný důvod pochybovat o tom, že revizní zpráva ze dne 5. a 6. 12. 2010 by nemohla být v pořádku, když účastníci řízení celou dobu tvrdili, že docházelo ke krádežím, a když měla potvrzeno normou ČSN 331500 v článku 27, že v případě, že se dělají opravy, že se nová revizní zpráva dělat nemusí. Jediné možné

rozhodnutí, které mohla vydat, bylo v té době zastavit tuto obnovu a počkat případně na rozhodnutí o trestném činu. V případě, když jí psal pan P., že spis si žádá státní zástupce, tak její rozhodnutí mohl revidovat státní zástupce, věděla, že její rozhodnutí nemusí být konečné. Co se týče toho, že jednala v rozporu s pokynem nadřízeného, tak ona se neřídí pokynem nadřízeného, neboť jako ředitel odboru licenci se řídí správním řádem, kdy paragraf 2 odstavec jedna říká, že se drží zákona atd. Přisvědčil jí i státní zástupce, že i kdyby pan P. byl toho dne na místě, nemohl zasahovat do jejího rozhodování, nebyla povinna akceptovat bezmyšlenkovitě návrh rozhodnutí, které jí připravila jiná osoba, ale měl možnost si celou věc aťhovat. Jestli někdo tvrdí, že jednala v rozporu s § 50 odst. 4, kdy neposoudila všechny doklady, tak ona tvrdí, že posoudila, a navíc v kontextu každý ten doklad i tu prohlídku ze dne 20. 12. 2010, i ten „výslech“ dne 21. 12. 2010 na úřadě posoudila v kontextu s těmi podklady, které byly dodány do spisu o obnově řízení. Uvedla, že má pocit, že jediné, co se řeší, jsou pouze doklady dodané do 31. 12. 2010, ale to by museli řešit přezkumné řízení a ne obnovu řízení, kdy právě v obnově řízení je nejdůležitější to, že se řeší podklady, které účastník řízení nemohl dodat v době, kdy bylo pravomocné rozhodnutí. V mimořádné zprávě ze dne 30. 12. 2010 je uvedeno, „předáno 3. 1. 2011, již nepotřebné, licence vydaná“, není tedy důvod pochybovat o tom, že dne 30. 12. 2010 ta revizní zpráva byla hotová. Jako úředník mohla porovnávat pouze podklady. Co se týká její podjatosti k osobě Z., tak pracovala v Klubu plynárenských podnikatelů na základě dohody, kdy tam začala pracovat v listopadu 2010. Její prací bylo zpracovávání auditů spotřeby plynu, realizace zasedání klubu, a také začala pracovat v prosinci 2010 na projektu „Azerbajdžán“, kdy seskupovali veškeré možné společnosti zabývající se plynárenstvím, a bylo to od projektantů, majitelů komodit, až po samotnou realizaci, kdy mezi oslovenými byla společnost Z-Group. O této společnosti se dozvěděla z odborných kruhů, našla si na tuto společnost kontakt, domluvila si tam schůzku, o které informovala paní V.. Domluvila si schůzku na 18. 2. 2011, kdy komunikovala s nějakou asistentkou, co všechno může přivést, protože nepracovala pouze pro Klub plynárenských podnikatelů. Na schůzce dne 18. 2. 2011 byla do večera, ale s panem Z. se nesetkala. Veškeré své nabídky předala asistentce, a upozornila ji na to, že tam je i pozvánka na Klub plynárenských podnikatelů a že bude potřebovat vědět, zda se pan Z. tohoto klubu zúčastní. Dne 24. 3. 2011 přišel pan Z. na klub, po hlavním programu se omluvil a řekl, že musí jít, a to bylo naposledy, co ho viděla. Měla zájem spolupracovat s uskupením Z-Group, takže stále ještě komunikovala s dalšími lidmi. Jela i 2. 5. 2011 na nějaké jednání a mluvila tam s pánem, jehož jméno si nepamatuje a řešili spolu nějaké věci týkající se plynárenství. Na vše jí odpověděl, že on není schopen na všechno odpovědět, pouze si převezme informace, že o všem rozhoduje Z.. Dne 6. 6. 2011 tam jela s konkrétní nabídkou, přímo jednala s nějakým pánem, který jí opět sdělil, že není schopen se k ničemu vyjádřit, požádala ho o soukromý e-mail a téhož dne 6. 6. 2011 odeslala Z. jediný e-mail, kdy ho chtěla informovat, neboť si nebyla jistá, že ví, že tam byla a na čem se dohodli. I dnes shledává své rozhodnutí jako správné, protože jak právní stanovisko právní kanceláře K., Š., tak právní stanovisko poradkyně paní předsedkyně P., tak nakonec dlouhé přezkumné řízení, které bylo vedeno více jak rok, za účasti externí právní kanceláře Vysoké školy báňské, dospělo ke stejnému závěru a licence jsou znovu vydány a potvrzeny. Ke svému vzdělání uvedla, že je inženýrkou ekonomie se zaměřením na environmentální politiku EU a hospodářskou politiku EU. Asi deset let pracovala v plynárenství v Severomoravské plynárenské, pak RWE Net tak, jak se to postupně měnilo, poté byla dva roky vedoucí na Bytovém družstvu na městském obvodě, pak pracovala jako soukromník mj. i pro Klub plynárenských podnikatelů a následně přišla na

ERÚ. Na ERÚ měla být vedoucí oddělení na kontrole elektro-plyn, v plynárenství řešila věcná břemena. Správní řízení do té doby nevykonávala. Zhruba po měsíci a půl došla k závěru, že tam probíhá špatná práce, kde jediným problémem bylo manažerské selhání. Po jmenování do funkce začali zpracovávat metodický pokyn, aby všichni „licenčníci“ vydávali stejně, aby požadovali po žadatelích stejné podklady. V první řadě řešila, že nebudou požadovat pouze kopie revizních zpráv, žádné kopie dokladů, ale budou vyžadovat originály. Zajistila potřebné věci pro místní šetření. Na poradách, které do té doby nebyly, tak každý týden řešili všechny problémy, které vyvstávaly, řešili je jednotně, začal tam platit jednotný režim. Kontrola probíhala tak, že „licenčník“, který to zpracoval, to předal dalšíma dvěma a poté jí. K jednotlivým řízením jí M. a P. kromě návrhu neposkytli nic, spisy měla k dispozici u pana M. v kanceláři, kde si je okopírovala. K rozhodnutí byly oba spisy, jak žádost o licenci, tak o obnovu řízení. Jediná informace, kterou dostala k odůvodnění, proč je tak postupováno, byla informace, že kdyby nebyla dodána falešná revizní zpráva, tak jim licenci nikdo nevezme. Návrh obnovy měla, ale s popisem toho, proč má být konkrétní rozhodnutí, nesouhlasila, jelikož to bylo v rozporu s tím, co bylo ve spise. Uvedla, že v kontextu s výsledkem obžalovaného Č. dne 15. 9. 2011, kdy řekl, že provozovny dne 5. a 6. 12. 2010 byly v pořádku, ale docházelo tam ke krádežím, to znamená, že výroby byly poškozeny a souhlasí s tím, co je napsané v protokolu, ovšem nezpochybňuje revizní zprávu. Uvedla, že revizní zpráva jako výchozí byla na to, aby byla bezpečnost provozu, vyplývá to i ze stanoviska ENA. Měli právo po revizní zprávě ve zkušebním provozu panely předělávat. To, že tam chyběly střídače a měniče, pro ni nemělo význam. Konstatovala, že revizní zpráva je pro ni správná do té doby, než dojde k jejímu zpochybnění. Nemohla se držet jediného protokolu. Uvedla, že byl nějaký protokol oproti výsledku, oproti dopisu revizního technika, který měl kulaté razítko, a to mělo pro ni vyšší správní sílu. V původní revizní zprávě bylo uvedeno, že nebyly zahrnuty výkopy z důvodu mrazivého počasí, v nové revizní zprávě pak bylo napsáno, že probíhají výkopové práce. Skutečnost, zda probíhaly výkopové práce, pro ni význam neměla, ani se tím nezabývala. Dále uvedla, že se opřela o dokumenty doložené do obnovy řízení, mezi které patří znalecké posudky, dobrozdání, stanovisko ENY, neměla o co jiného se opřít, považovala tedy původní revizní zprávu za řádnou. Ke svým závěrům došla tak, že v kontextu se znaleckými posudky posoudila protokol. Nebyla si jista, zda někde bylo hovořeno o výkopech, konstatovala, že možná ve stanovisku ENA. Uvedla, že co se týče revizní zprávy, se nelze bavit o dokončenosti díla. A to, že se účastník nevyjádřil, že se dělají opravy, neznamená, že bylo nedokončeno. Uvedla, že výkopové práce nemusely znamenat, že se teprve něco dělalo, ale mohlo jít o opravu. Byla ustanovena do funkce ředitelky odboru licencí, jelikož na základě auditu společnosti BDO byla společností shledána pochybení v řízení odboru, v té době byl pověřen řízením V. a poté byla pověřena řízením ona. Uvedla, že toto zvolení iniciovala, když nabídla V., že by mohla napravit předchozí pochybení odboru licencí. Analýzu týkající se rozsahu rozkradení nedělala, protože měla pouze dva dny na rozhodnutí. Poté rozhodla jinak, než po ní chtěli, řekla, že rozhodnutí, které jí bylo podstrčeno, nepodepíše, a zavolala paní předsedkyni, které řekla, že by bylo zapotřebí počkat do pravomocného rozhodnutí o spáchaném trestném činu. Do pozice oprávněné úřední osoby se dostala tak, že jí 1. 2. 2012 poslal pan P. rozhodnutí, aby ho vydala. Formální postavení oprávněné úřední osoby měla z pozice ředitelky odboru a k rozhodnutí neurčila pana M., neboť měl zcela odlišný názor, a když by rozhodnutí podepsal, tak by přišlo paní předsedkyni a pak by se jí musela zpovídat. Dne 4. 2. 2012 poslala paní předsedkyni e-mail s konceptem jejího rozhodnutí, poté dne 12. 2. 2012 s ní hovořila telefonicky, kdy jí předsedkyně sdělila,

že má rozhodnout podle sebe. Neptala se jí, zda e-mail četla, jelikož odpovědnost za rozhodnutí nesla ona. Po vydání rozhodnutí čekala, že přijde konfrontace ze strany pana P.. Dne 4. 2. 2012 odeslala tentýž e-mail co poslala paní předsedkyni i M. a paní B. s tím, že rozhodnutí o obnově ohledně elektráren XXXXX a XXXXX nebudou odesílat do doby, než o tom rozhodne paní předsedkyně, protože chtěla po paní předsedkyni čas a čekala od ní rozhodnutí, zda musí rozhodnutí vydat, nebo čas má. Uvedla, že rozhodnutí viděla jako podstrčené, proto kontaktovala přímo předsedkyni. Dále uvedla, že nebyla povinna svým podřízeným sdělovat její názor, ale že stejně pan M. její názor znal a věděl, že měla jiný názor. Jelikož měla zcela odlišný názor na rozhodnutí, které se mělo vydat, tak nechtěla, aby se žádné další jiné pouštělo, proto to také udělala tak, že 13. 2. 2012 vydala obě dvě najednou. Souhlas, který v e-mailu psala, byl alibistický, protože věděla, že rozhodnutí musí stejně podepsat sama. Přeskočila tak pana P. a poté když na ni 13. 2. 2012 naběhla, mohla říct, že jí psala e-mail. Formulaci, že nebude problém řízení zastavit již na úrovni ředitele licencí, napsala v e-mailu nejspíše proto, že pan M. jí na všechny věci, které se dávaly na druhou instanci, a s kterými nesouhlasila nebo byli v rozporu, řekl, že to nevádí, protože jim to „rozkladovka“ vrátí, a rozhodnou tak, jak rozhodla „rozkladovka“. Byla prvoinstanční a za svým rozhodnutím si stála, proto napsala, že nebude problém to zastavit. V e-mailu zmínila i informaci, že ve spisu je protokol o nahlížení z policejního spisu P.a nemůže se tedy zúčastnit rozkladové komise z důvodu, že ji nechtěl nic vysvětlit a tvrdil jí, že je druhá instance. Po tom, co paní předsedkyni na to upozornila, měl tedy možnost vše vysvětlit a mohli rozhodnutí připravit společně. Dále uvedl, že u pana Z. byla dne 2. 5. i dne 6. 6., ovšem osobně se s ním setkala jen jednou na Klubu plynárenských podnikatelů v Galerii Husa. Podotkla, že domlouvání schůzky s Z. bylo velmi složité. Dále uvedla, že výkopové práce se dělají hned na začátku, i při opravách plynárenského potrubí. Setkávala se s tím, když zřizovala věcná břemena v rámci toho, že dělala veškeré sítě v plynárenství, po celé republice. Na základě záznamu z obhlídky, že ještě probíhaly výkopové práce po vzniku revizní zprávy, bylo možno zpochybnit hodnověrnost revizní zprávy, ale jak uvedla, tak výkopové práce mohly být i v rámci oprav, takže to rozhodnout nemohla. Z revizní zprávy nevyplývá, v jakém rozsahu výkopové práce probíhaly. Paní V. po ní nikdy nepožadovala, jak má rozhodnout, dostala pouze návrh rozhodnutí zaslaný P., který byl v této věci jejím nadřízeným. Pan P. si věc mohl na základě správního řádu aťhovat. Její rozhodnutí nebylo konečné, do úvahy připadalo přezkumné řízení, které provedla paní předsedkyně a poté Nejvyšší správní soud. Kromě návrhu rozhodnutí měla všechny podklady v papírové podobě. O obrazových záznamech ke kontrole dne 20. 12. 2010 a 30. 12. 2010 se dozvěděla až později, ve spise nebyly, ptala se na ně M., který jí řekl, že nejsou.

V rámci vyjádření k jednotlivým provedeným důkazům, kdy obsahově setrvala na své obhajobě, pak dále v hlavním líčení dne 19. 1. 2015 uvedla ke svému rozhodnutí, že návrh, který byl vytvořen V., byl vytvořen až 19. 1. 2012, což je v rozporu s výpovědí P., který uváděl (v přípravném řízení), že návrhy rozhodnutí mu byly poslány koncem prosince 2011 nebo začátkem ledna 2012 a od té doby měl spisy u sebe. Dle ní však obsahoval závažné pochybení, když se odmítl zabývat nově předloženými důkazy žadatele (revizní zpráva z 30. 12. 2010, povolení zkušebního provozu či první paralelní připojení), tyto dle ní ani nečetli P. či M., kteří se vyjadřovali k jejímu rozhodnutí. Dále pak poukázala na skutečnost, že ve vnitřní databázi ERÚ nebyla (foto a video) dokumentace, když tato byla vymazaná dne 29. 7. 2011, tedy den před nástupem V. do funkce, Videozáznam byl dodán na ERÚ až někdy

v listopadu 2014. Návrh V. nebyl pro ni jediným vzorem, když své rozhodnutí zpracovávala. Bylo to také obnova licence FVE 28 a v neposlední řadě také zastavení obnovy řízení u společnosti ČEZ obnovitelné zdroje. K „Memorandu“ pak dne 20. 1. 2015 uvedla, že na pokyn V. dát dohromady podklady, tedy správní spis, který by právní kancelář měla k dispozici P. řekl, že spisy již nemáme. Protože měla okopírovanou větší část správních spisů, tak tyto právní kanceláři předala. Dále pak vysvětlila rozsah kontaktů s Z. (bod 145 obžaloby), s tím, že prezentované časy zahrnují i jiné úkony.

Její obhajobu lze shrnout tak, že postupovala v souladu se svými tehdejšími znalostmi (podmínek povolení obnovy řízení) a s běžnou praxí ERÚ (obdobné rozhodnutí v jiné věci), kdy se domnívá, že její rozhodnutí bylo oprávněné.

Obžalovaná A.V. v přípravném řízení dne 3. 4. 2013 (č. l. 355-356) odkázala na argumenty v podané stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání, poukázala na vykonstruovanost a účelovost jejího trestního stíhání a k věci odmítla vypovídat. Obdobně postupovala i dne 23. 4. 2013 (č. l. 357), kdy své obvinění označila za účelový útok s cílem destabilizovat ERÚ a manipulace s jejím obviněním pak za ohrožení ekonomických zájmů České republiky, které lze označit za vlastizrada. Dne 20. 5. 2013 (č. l. 369) pak odmítla vypovídat z důvodů nepřítomnosti jednoho ze svých obhájců. Při dalším výslechu dne 4. 6. 2013 (č. l. 379-380) pak ve vztahu možné podjatosti uvedla, že jí není známo, do jaké míry se M.S. znala s Z.Z. a nebyla seznámena ani s jedním ze spisů. Neznala tudíž ani plné moci zástupců v řízení. Protože Z.Z. je toliko otcem majitelů elektráren, nemůže být naplněna podjatost, navíc nebyla dána její právní povinnost o této údajné podjatosti informovat nadřízeného M.S. (tedy svého podřízeného). K otázce zastavení obnovy řízení uvedla, že nebyla oprávněna zasahovat do rozhodování prvoinstančního orgánu a ani tak nečinila a rozhodnutí ponechala na P. a S.. Sama neznala spis a tak jej ani nemohla hodnotit, když toto navíc nepatří do její kompetence. M.S. byla kompetentní a jednalo se o její rozhodnutí jako úředně pověřené osoby, když měla hodnotit důkazy podle své úvahy a přihlídnout ke všemu, co v řízení vyšlo najevo. Jestliže tomu bylo jinak, měl P., který měl na její práci jako místopředseda ERÚ zodpovědný za legislativně správní oblast dohlížet, zasáhnout a sjednat nápravu. Ten však po vydání rozhodnutí neučinil žádný krok, přestože byl za tuto oblast zodpovědný. Další krok k řešení případu proto udělala sama po svém vysvětlení na policii dne 9. 8. 2012. Dne 17. 10. 2012 pak ve zkráceném přezkumném řízení vydala rozhodnutí, kterým bylo rozhodnutí o nařízení obnovy řízení o udělení licence zrušeno. Ze strany I. pak byly činěny manipulace k oddálení vydání a doručení tohoto rozhodnutí. P. také neposkytl M.S. všechny podklady a spis zadržoval u sebe ve skříni. Rozhodně popřela, že by četla e-mail ze dne 4. 2. 2012. či jakkoli ovlivňovala rozhodnutí S.. Proč S. vyhodnotila veškeré skutečnosti daným způsobem je dáno výlučně do její pravomoci. Následně opětovně namítala podjatost policejního orgánu a státního zástupce a na případné otázky policejního orgánu či státního zástupce odmítla vypovídat.

V hlavním líčení dne 4. 6. 2014 (č. l. 7457-7478) k věci uvedla, že se necítí být vinna ani v jednom bodě obžaloby, kdy opětovně napadla činnost a znalosti orgánů činných v trestním řízení („v obžalobě jsou uvedeny státním zástupcem nepravdy, anebo nerozuměl nebo nezná správní řád a příslušné zákony“). Dále podotkla, že část žaloby je založena na nezákonně získaných důkazech postupem podle ustanovení § 88a odst. 1 trestního řádu.

Následně obsáhle popsala fungování ERÚ jak z hlediska obsahu tak i formy jednotlivých řízení, včetně formy komunikace, kdy založila do spisu formulář, který slouží k tomu, aby její podřízení na jakékoli úrovni získali její stanovisko, pokud to není dáno přímo vnitřními předpisy. Podotkla, že tento případ nebyl nikdy předložen poradě vedení, nikdy nebyl předložen jí jako předsedkyni a z toho rovněž vyplývá to, že skutečně nemohla vydat žádný pokyn ani příkaz. Následně podrobně popsala svoji činnost v čele ERÚ. Do funkce byla jmenována dne 1. 8. 2011, více než půl roku poté, co byly vydány obě licence, kvůli kterým je před soudem. Její nástup byl vnímán regulovanými subjekty (zejména těmi, kteří měli zájem na dalších dotacích z veřejných prostředků) velmi negativně. Útoky byly na ni od prvního dne, co nastoupila, a to bohužel i zevnitř úřadu. Do úřadu nastupovala s tím, že jí bylo řečeno premiérem P.N., že má vynikající manažerské schopnosti, které pro stát prokázala právě ve jmenovaném řízení plynárenství, že nechce, aby někdo z vedení tohoto úřadu úřad dál řídil pro další jmenované období, protože hodnotil, že boom, který ve fotovoltaice byl způsoben, nás bude stát po další léta miliardy korun a bude to mít dopad jak na průmysl, tak na českého spotřebitele, a obával se, že by úřad, když tam nedá někoho úplně mimo, který se nezúčastnil tady těchto boomů, tak že by úřad jel ve stejných kolejích. Upozornil ji, že má informace, že se připravuje další boom v bioplynu. Nastupovala do úřadu, aniž by věděla, do jak nepřátelského území vstupuje. Nastupovala s vírou, že vedení úřadu, které tam zůstalo, protože pan F. jako předseda skončil tím, že mu skončilo volební období, že se připojí a budou spolupracovat na tom, aby úřad v plném rozsahu plnil své povinnosti dané zákonem. Hrubě se mylila u nejvyššího vedení a klíčových zaměstnanců. Ostatní řadoví zaměstnanci vyloženě přivítali, že na úřad nastoupila. Útoky byly takového rozsahu, že se očekávalo, že skončí na úřadu 2 měsíce poté, co nastoupila. Tlaky na její odchod vyvrcholily policejní ochranou, která jí byla přidělena, a kterou měla rok, 24 hodin denně. S tím, co se odehrávalo před jejím příchodem, to znamená do 1. 8. 2011, samozřejmě nemá nic společného a neví, jak to na úřadě chodilo.

K jednotlivým bodům obžaloby pak odmítla tvrzení, že umožnila vydat nezákonné rozhodnutí, které vydala S. dne 13. 2. 2012 v obou záležitostech licencí XXXXX, XXXXX. Toto tvrzení není podloženo, že by jakkoliv podpořila, chtěla, naznačila, požadovala, navrhovala, aby takovéto rozhodnutí vydala. Stejně tak nedala své rozhodnutí panu P., který jí o to žádal, ačkoliv věděl, že je v úřadu půl roku, že jí tato problematika vůbec nepřísluší a že tuto záležitost nemůže znát. I P. sdělila, že neví, jak se má rozhodnout, že není právník, není seznámena se spisem, a on je jako právník plně zodpovědný jako místopředseda a ředitel správního odboru za tuto oblast. Jediné, co jí k tomu sdělil, že se rozhodnutí musí urychleně vydat. Jelikož nevěděla, jaké jsou lhůty, v jaké lhůtě se nacházejí, tak samozřejmě podpořila, ať se rozhodnutí vydá, ale nikdy neřekla jaké, nevěděla, jak paní S. rozhodla, anebo chtěla rozhodnout, což je jí přisuzováno, protože obdržela e-mailly od paní S. na její soukromou e-mailovou schránku, kde toto rozhodnutí jí v návrhu zaslala. Toto nikdy neotevřela a nečetla. Žádný pokyn k tomu, že toto rozhodnutí má vydat, nevydala. Rovněž takovéto rozhodnutí vydat nemohla, protože neznala spis, nevěděla, co je zákonné a co není zákonné. V této oblasti jí to vůbec nepříslušelo, a nikdy nezasahovala do rozhodování prvního stupně. Krátce po nástupu když zjistila, jaké problémy zdědila v oblasti fotovoltaik, tak právě jmenovaného pana P. žádala, aby jí zbavil kompetence související s druhým stupněm rozhodování v rozkladu, aby toto bylo předáno prvnímu místopředsedovi panu N., že oni oba dva přesně znají celý proběh kolem těchto elektráren, které se do rozkladu dostanou a že budou moci

rozhodovat v kontextu znalosti celé věci. Uvedla, že k tomu existuje písemná dokumentace, kterou pak doloží do spisu dodatečně přes advokáty. Neměla zájem vůbec na tom, jak se rozhodnout má nebo jak by rozhodovat S. měla. Snaha, aby rozhodla, ze strany pana P., byla pro ni udivující, ale ani jemu neřekla žádné stanovisko. Dále sdělila, co nastalo, když S. stanovisko vydala v rozporu s tím, co požadoval pan P.. Měli poradu vedení, kde se řešila celá škála problémů. V tomto období se dokonce řešil velmi závažný problém, který už v úvodu sdělila, a to rozpad celé sekce regulace, kdy zaměstnanci odcházeli a nastala tak stresující situace. Poté, co se dozvěděla, že došlo k takovému rozhodnutí, tak jednala s oběma, jak s S., tak panem P., a oba si pevně stáli za svým, že S. dle pana P. rozhodla nezákonně a paní inženýrka zase tvrdila, že takto rozhodnout musela, protože musí postupovat podle toho, co má ve spise. Rozhodla ze své pozice předsedkyně, udělat první analýzu rozhodnutí S., a to advokátní kanceláři mimo úřad, aby mohla vyhodnotit, jestli její rozhodnutí je zákonné či nezákonné a mohla udělat další kroky. Advokátní kancelář XXXXX toto na základě dokumentů, které jí byly předány, vyhodnotila s tím, že rozhodnutí S. je v pořádku, ale právně kostrbaté. Považovala tuto záležitost za vyřízenou do té doby, než byla předvolána k podání vysvětlení na Policii ČR do Hradce, kdy ji policista při podání vysvětlení pak už mimo záznam informoval, co vlastně ve spise je, že se přiznali, že elektrárna vůbec nestála, o revizních zprávách, o tom, že jsou nějaké záznamy, které dokazují, že elektrárna nestála. Ihned požádala právního zástupce, ať jí udělá záznam z jednání na policii. Tento záznam pak založila do správního spisu, kdy písemně žádala paní S., ať toto založí do spisu, a okamžitě zahájila kroky, které budou moci udělat nápravu, tzn. že zadala úkol, v té době byla ředitelkou odboru legislativně právního paní I., která nahradila pana P., a měla se skupinou pracovníků, kteří se na této záležitosti podíleli, vypracovat zprávu pro vedení úřadu s tím, kde měli popsat, v jakém stádiu se nachází tato záležitost obou vydaných licencí, a měli navrhnout opatření, co se dá v této věci dělat, protože dodala do spisu informaci, že jsou materiály, které hovoří o tom, že elektrárny nestály. V tom nastal problém, protože pracovníci v týmu nepracovali tak svižně, jak si představovala, odkládali stále termín pro předání této zprávy až někdy do začátku října. V tom návrhu sdělili 4 varianty, co se dá dělat, a jedna z těch variant byl přezkum z moci úřední a ty ostatní varianty tam nejvíc prosazovaly, ať nedělají nic a počkají, až jak dopadne soud. V té době měla externí právní poradce, tak se rozhodla o vydání přezkumu z moci úřední, což bylo do jisté míry zodpovědnými pracovníky sabotováno, a to tím, že ji nejdřív přesvědčovali, že to musí jít přes rozkladovou komisi, což bylo zdržení zase spousta týdnů. Ověřila si to a zjistila, že to přes rozkladovou komisi nemusí jít, takže je nutila, aby okamžitě připravili toto rozhodnutí k přezkumu. Rozhodnutí bylo vydáno 17. 10. 2012 a bylo proti vůli vedení úřadu, které chtělo čekat, až co se stane. Rozhodnutí bylo ředitelkou odboru právního, paní I., zasláno do špatných datových schránek, a poté se jí snažila tato pracovnice, která měla její plnou podporu a důvěru, předložit rozhodnutí s tím, že mělo jiné číslo jednací a datum 30. 10. 2012. Bylo to pak už v době, kdy byli obviněni další pracovníci a byla kontrola na jejich úřadě, která byla 23. 10. 2012. V té chvíli jako neprávnická jí věřila, že takto má podepsat nové rozhodnutí, že bylo špatně zasláno do datových schránek, že je nové číslo jednací a jiné datum, protože stále nevěřila tomu, do jaké míry to může být zájem někoho to takto provést. Měla externí právníky, o kterých kolegové nevěděli, a s těma se radila, jestli může podepsat takovéto rozhodnutí s jiným datem a číslem jednacím. Díky nim toto rozhodnutí nepodepsala, takže zůstalo v platnosti to, které vydala 17. 10. 2012. Kdyby ten tým pracoval rychleji, tak ho vydala určitě dřív. Je pravda, že toto rozhodnutí bylo vydáno po zahájení žaloby pana nejvyššího státního zástupce Z.. Pana nejvyššího státního zástupce

písemně informovala, že z moci úřední zahájili přezkum. Přezkum pak vyústil v obnovu řízení a samozřejmě, že každý její krok byl pak dáván do rozkladu ke kasačnímu soudu. Mezitím už běžely v těch lhůtách další kroky. Dostalo se to k soudu, městský správní soud potvrdil správnost jejího rozhodnutí a dostalo se to ke kasačnímu soudu, tj. krajský soud, a ten toto rozhodnutí vrátil, že takové rozhodnutí nemělo být, protože uvedli investora v nejistotu, a vrátil to městskému soudu. Nicméně celý proces proběhl. V období, kdy se řešila tato kauza, se nahlédnout do spisu podařilo pouze P., který nebyl ani oprávněnou úřední osobou a který neměl vůbec důvod, protože neměl tyto případy na starosti. Později se dozvěděla, že do spisu mohl nahlédnout, a to dokonce v době, kdy se dělalo přípravné řízení, což pravděpodobně není úplně v souladu se zákonem. Požadovali pak jako úřad, jako úředně oprávněné osoby dvakrát o nahlédnutí do spisu, protože tento proces skutečně zahájili a chtěli se na některé věci v celé šíři podívat, a bylo jim to dvakrát zamítnuto. Dále je jí vytýkáno, že nepotrestala paní S., že vydala nezákonné rozhodnutí. Neměla jediný důvod, protože měla právní rozbor, že její rozhodnutí bylo v souladu se zákonem. S. jí telefonicky informovala z nějakého semináře, kde měli školení o správním řádu, že to, co chce P., je v rozporu s tím, co umožňuje právní řád. Odpověděla S. na to, že to nezná a že to nemíní hodnotit, ať se poradí s právníky. V této záležitosti je divné, že licence, které byly vydány, byly vydány na Silvestra před půlnocí, přestože pan bývalý předseda byl údajně proti vydání těchto licencí. Proto nechápe, že 2. ledna vedení úřadu nekonalo. Až později se dozvěděla, že bylo podáno trestní oznámení, které podal pan P., a obsahovalo pouze tu jednu revizní zprávu, kterou on vyhodnotil, že je padělaná, a ani se nezminil vůbec o tom, že by měla být tato fotovoltaická elektrárna nedostavěná, což si myslím, že v té době, kdy napadal, že se licence neměly vydat právě proto, že není dle jeho vyjádření dokončena elektrárna, tak ji udivilo, že to nedal do toho trestního oznámení. Úřad pod vedením pana P. v této věci a pana V., který byl do té doby stále ředitelem odboru licencí, začal konat až v závěru roku. Neví, co se za ty 4 měsíce dělo a pak de facto ji pan P. informoval, že nemají čas, že musí do pár dnů vydat rozhodnutí. Lhůty skutečně neznala, tak mu potvrdila, že když je to nutné, ať zařídí, ať se rozhodnutí vydá. Uvedla, že e-mail od paní S. opravdu nečetla. Dokonce i pracovní e-maily čte zřídka. To jí připravuje asistentka a ředitel kanceláře, kteří to třídí a dávají z její e-mailové adresy jen to, co musí bezpodmínečně rozhodnout. Neví, proč jí S. posílala na soukromý e-mail věci, jelikož po ní nikdy nic nechtěla. Bohužel na úřadě i jiní pracovníci se snaží ji informovat, co se děje na úřadě. Dále jí je vytýkáno, že jmenovala S. jako ředitelku odboru licencí. Ihned po nástupu byla informovaná, že odbor licencí byl napraven, že došlo ke změně systému řízení, že se rok 2010 nemůže opakovat. Nechala zpracovat audit na systém řízení odboru licencí. Z toho auditu vyplynula velmi závažná zjištění. Vyplynulo, že odbor licencí není téměř rok řízen, že pan V., který tam byl, tak byl de facto pověřen řízením a byl ředitelem odboru sporných a správních řízení, což je velmi důležitý odbor ve vztahu Net4Gasu a ČEPSu a ke sporům mezi subjekty je velmi důležitý pro podklady do EU. Proto byla jmenovaná S., která nastoupila jako mnozí zaměstnanci, kteří nastupovali, tedy někteří, kteří nastoupili vždy jako poradci a de facto pak do třech měsíců, jestli se uplatnili nebo neuplatnili, tak byli implementováni do úřadu na různé pozice. S. měla odborné znalosti, manažersky dokázala řídit tento odbor, a proto byla jmenovaná. V té chvíli pan P., který rok tento odbor neobsadil, neměl proti tomu námitky a nesdělil k tomu žádné namítavé stanovisko. P., nadřazený S., a S. dostali za úkol vyhodnotit závěry tohoto auditu, připravit nápravná opatření, které předložili poradě vedení, a z těchto náprav opatření vyplynuly pak následující kroky, které se na odboru licencí implementovaly. Z tohoto titulu S. zaváděla skutečně všechno to, co úřad potřeboval,

tedy napravit odbor licencí, zavést kontrolní systémy a připravit se na boom bioplynových stanic tak, aby nenastal problém, který už úřad zažil v roce 2010. Dále je obviněná z křivé výpovědi, ovšem v žádné výpovědi na Policii ČR křivě nevyprávěla. I při výslechu sdělila, že neví, do jaké míry se znají, a neví to dodnes. Věděla, že se s ním setkala společensky, protože u toho byla, ale to neznamená, že se znali. Uvedla, že neví o tom, že by S. byla podjatá. Ani ona se s panem Z. nezná do té míry, že by si s ním tykala, ani tak, že by mohla jen milimetrem způsobit nějakou podjatost. Dále uvedla, že Fotovoltaika 28 měla problémy již v roce 2010 a byly pravděpodobně velkého rozsahu. V obžalobě je jí vytýkáno, že neodebrala licenci této elektrárně, že dostatečně nebojuje proti fotovoltaiikům a že to je jen proklamace. To, že měli licenci na vyšší výkon, než byla elektrárna, že se pak snažili ještě dostat další rozšíření licence, přestože ta elektrárna nestála, tak to jsou záležitosti, které se odehrály v roce 2010, a samozřejmě, že nemůže posoudit, co je a není pravda, ale je tu opravdu údiv, že tato elektrárna byla zahrnuta do nějakého seznamu, který na úřadě našli, do seznamu, kde byly k elektrárnám různé poznámky, kam se půjde na kontrolu a kam se nepůjde. Neví, proč to takto probíhalo. Jedná se o elektrárnu, kam se nemělo jít na kontrolu. Seznam i s poznámkami předala na ÚOOZ. Na dotazy uvedla, že na úřad se dostala díky jejím manažerským schopnostem a jmenovaná byla de facto vládou ČR. Neproběhlo výběrové řízení, byla vybrána, protože od ukončení práce na XXXXXu byla v portfoliu vlády jako osoba, která je připravena do vysokých manažerských pozic. Hodnotili ji jako manažera, který má dlouhodobé zkušenosti v oblasti plynárenství, energetiky a má vynikající výsledky. Oslovil ji premiér N. K dotazu ohledně vstupu na ERÚ spoluobžalované S. pak uvedla, že kdyby byla paní N. proti tomu, tak by (ona sama) na úřadě asi nebyla. Následně ve vztahu ke své osobě uvedla, že pokud byla paní N. (t.č. N.) proti, tak by to měla asi těžší. Paní N. posílala pro pana premiéra curriculum vitae. Poté doplnila, že S. se na úřad dostala tak, že ji oslovila, prošla kvalifikačními předpoklady a v době, kdy úřad těžce získával zaměstnance, protože se všichni báli tam nastoupit s tím, že ona je tam na měsíc, na dva, maximálně na tři měsíce a končí, tak bylo těžké, aby někdo kvalifikovaný na úřad nastoupil, tak v té době byla ráda, že paní S. do toho rizika šla. O vztazích mezi panem Z. a paní S. neví, do jaké hloubky jsou, neví, zda se skutečně setkali, kontakty mezi nimi byly předtím, než obě nastoupily do úřadu v rámci soukromého podnikání. V únoru 2012 o elektrárnách XXXXXa XXXXXvěděla to, že patří mezi problémové, nevěděla ovšem, že jsou Z., to se dozvěděla až později. Tyto dvě elektrárny nazývali „Z. elektrárny“, později XXXXXa XXXXX, jelikož až od pana N. se dozvěděla, že pan Z. má více elektráren. Pracovní setkání či společenské setkání pana Z. a paní S. nevnímala jako důvod pro podjatost. Nevzpomněla si, zda učinila na paní S. dotaz, zda tam sama necítí nějaký problém. Uvedla, že e-mail od paní S., ve kterém bylo rozhodnutí, nečetla. V té době paní S. pouze telefonicky sdělila, že se musí vydat rozhodnutí, protože běží lhůty. Ze strany paní S. jí bylo sděleno, že to, co připravil pan P., je v rozporu se správním řádem. Sdělila jí, že se musí radit s právníky, že skutečně neví, co je a co není v rozporu se správním řádem. Zda jí bylo řečeno, že rozhodnutí bude zcela opačné, si neuvědomuje. S nikým dalším o těchto elektrárnách nekomunikovala. Když paní S. nastoupila na úřad, tak se stejně jako všichni poradci účastnila porad vedení, znala všechny materiály jako poradci, které projednáváme, a znala také problematiku jednotlivých sekcí a odborů. S. byla určena pro sekci pana P., protože tam patřila kontrola v té době. Na odbor licencí se dostala tak, že z auditu procesů odboru licencí se zjistilo, že funkce ředitele není téměř rok obsazena a pan P. ji nadále neobsazoval, přestože k tomu měl všechny možnosti. A protože odbod vydávání licencí neměl téměř rok ředitele, tak bylo pro ni personálně nemožné, aby to dále takto

nechala. Dostala se tam právě S., jelikož byla v týmu poradců, kteří se připravovali na určité funkce, a nikdo jiný nebyl po ruce. Zda to bylo výlučně její rozhodnutí, si nepamatuje. O rozhodnutí z února 2012 se s S. bavily, řekla jí, že postupovala v souladu se správním řádem a jiné rozhodnutí vydat nemohla. S trestním spisem se seznámila částečně a částečně jí pomáhali právníci. S konkrétními spisy těch FVE se dopodrobna neseznamovala. Schůzka s panem Z. po jejím nastoupení úřadu dne 25. 8. 2011 se uskutečnila za přítomnosti pana P. a možná i pana N., protože chtěla, aby téměř na všechny schůzky její první místopředseda chodil. Schůzka proběhla u ní v kanceláři a zapamatovala si z ní, že se bavili o těch těžkých podmínkách toho konce roku, kolik tisíc zaměstnanců dělalo a o nezaměstnanosti. Pak tam něco projednávali s panem P. kolem nějakých řízení. Co se týká její schůzky s panem Z., tak jak se ve spise dověděla, tak asi stejnou schůzku měl pan F. den před vydáním licence. Zda se pan Z. zmínil na schůzce o tom, že u obou elektráren má být úřadem posuzována obnova neví, protože tuto záležitost tak v krátké době po jejím nástupu nevnímala. Smysl schůzky chápala tak, že to byla její povinnost jako státního úředníka a chtěla se dozvědět o tom, co se tam skutečně odehrávalo na konci roku 2010. Chodili za ní i jiní majitelé FVE. Uvedla, že S. přestože neměla žádné zkušenosti s vedením správního řízení, tak si znalosti ze správního řízení osvojila velmi rychle a pokud měl pan P. pochybnosti, mohl složitější případy vyjmout z její pravomoci, jako u Fotovoltaiky 28, kde to předal panu M.. Pan P. ji neustále ujišťoval, že se musí rozhodnout urychleně ptal se jí, jak chce rozhodnout. Na jednání dne 13. 2. 2012 na pana P. i S. křičela, protože jí rozčílilo, že nebyli schopni se dohodnout na stanovisku a každý tvrdil své. Pan P. tvrdil, že vydala nezákonné rozhodnutí, a ona tvrdila, že nic jiného nemohla dělat, protože rozhodla tak, jak měla rozhodnout podle správního řádu. Pak se ptala pouze pana P., co se s tím dá dělat, a on jí sdělil, že nic. V tu chvíli nevěděla, že existuje přezkum, a on přezkum nenavrhl, nedal jí ani jiný písemný podklad, ze kterého by dokladoval, že se jedná o nezákonné rozhodnutí, a v neposlední řadě pak řekl, že ten spis neznal, že dělal jen nějaké korekce nebo úpravy rozhodnutí pana V. Na této schůzce později požadoval pan P. personální řešení celého rozhodnutí toho sporu vůči S. Sdělil jí, že buď on, nebo S., že s ní nechce pracovat. Poprosila ho, ať vydrží, udělala kompromis a dle přání pana P. S. přeřadila s celým odborem pod kompetenci W., který byl prvním místopředsedou a měl na starosti sekci kontroly. Uvedla, že v období od 4. 2. do 13. 2. 2012 e-mail s konceptem rozhodnutí sice nečetla, ale je možné, že ze soukromé e-mailové schránky pár e-mailů odeslala. Na dotazy ohledně znaleckých posudků, zejména z hlediska rozporů a použitelnosti uvedla, že ČVUT byl zpracován obecný znalecký posudek, který nezahrnoval všechny detaily z toho konkrétního případu. Tento posudek ČVUT nezadával první stupeň, který byl obeznámen se vším, ale byl to posudek jejího odboru jako předsedkyně a byl podán jako všeobecné stanovisko. S tímto posudkem by mohla nadále pracovat pouze ona, nemohla tedy nařídít prvnímu stupni, ať rozhoduje podle jí zajištěných dokladů, a proto si první stupeň zajišťoval znalecký posudek sám. Nebránila prvnímu stupni, aby si vypracovali svůj vlastní posudek, kde oni sami si zadají. K odbornému vyjádření Technické inspekce ČR, zpracovanému přímo ředitelem ze dne 11. 7. 2013, které si vyžádal opět ERÚ, uvedla, že si tento znalecký posudek od Technické inspekce vyžádali, jelikož Technická inspekce ČR může dělat znalecké posudky v jiné oblasti než ČVUT. Tyto dva posudky byly zadávány všeobecně, posudek Báňské univerzity si zadával první stupeň. Dne 26. 12. 2010 nechala dělat snímky ze satelitu NASA, kdy se tyto elektrárny fotily a měly všechny panely. K jednání rozkladové komise z roku 2013 uvedla, že se jednalo se o rozhodnutí pana V., který byl zodpovědný za sporná řízení, kde v té chvíli ty složité případy byly, a navíc měl mít

kontinuitu toho, co vlastně v řízeních vyšlo najevo, protože připravoval s V. (pravděpodobně M.) to první rozhodnutí, které rozhodla S. jinak. Připravoval to rozhodnutí a mimo jiné bylo zatíženo procesními vadami a za další tam dal odkladný účinek. K tomuto po obsáhlém vysvětlení důsledků uvedla, že neudělala nikdy krok, že by sama v rozhodnutí upravila některé věci, aniž by první stupeň neměl možnost to napravit. Co se týká pana V., pana M., tak v řadě případů udělali závažné pochybení, a to takového rázu, že některé licence vydali jen na základě žádosti a některá správní řízení skutečně tito odborníci za pomoci pana P., to byla Fotovoltaika 28, tak tito dva připravili tu první fázi rozhodnutí chybně, že to soud vlastně z procesních důvodů odmítl a prohráli. V dubnu a květnu roku 2013 rozšířila rozkladovou komisi o odborníky a nejspíš někoho i vyhodila. Dále uvedla, že v době, kdy S. byla ředitelkou odboru licencí, tak P. převedl rozhodování panu M., který byl také oprávněnou úřední osobou na odboru licencí a nechal ho rozhodovat ve Fotovoltaice 28, kdy pak toto řízení bylo napadeno soudem jako procesně špatné. P. tuto možnost měl, ona ze své pravomoci v žádném případě nemohla vzít případ S. a předat ho někomu jinému. Personální složení týmu, který vydal licence u těchto dvou elektráren, zná jen ze spisu, protože u toho nebyla. Zнала paní F., neznala pana P., věděla, že se tam vyskytoval pan K., který byl propuštěn za podvod, další konkrétně neznala.

V rámci vyjádření k výpovědi svědka P. dne 10. 6. 2014 uvedla, že neexistuje důkaz, že byla a do jaké hloubky informována o těchto kauzách. V době kdy nastoupila žádala jak prvního místopředsedu N., tak P., ať věci s problematikou, kterou neznala, řeší její první místopředseda. K obsazení místa ředitele odboru licencí S. uvedla, že toto bylo dlouhodobě neobsazeno a tím i nebylo řádně řízeno, což se dozvěděla až z auditu a proto ji tam obsadila. Kdyby přišel P. po jmenování S. s tím, že ji tam nechce, tak tam stoprocentně nebyla. Dne 11. 6. 2014 v rámci vyjádření k výpovědi svědka V. uvedla, že tento nebyl odvolán v listopadu 2011 z funkce ředitele odboru licencí, když v té době nebyl ředitelem, byl pouze pověřen vedením. V té době mu nebyly vyčítány žádné pochybení, jediným důvodem, proč V. odešel z funkce bylo, že úřad nebyl řádně řízen, a on byl jmenován ředitelem odboru sporných řízení. Navíc se v roce 2012 chystal nový boom, který znamenal, že vydávali kolem 12.000 licencí ročně, kdy v jiných letech se vydávalo kolem 2.000. Poté co byla v říjnu roku 2012 S. obviněna a dána do vazby, požádala V., zda by v tomto složitém období od října do prosince, kdy skutečně vydali asi 8.000 licencí, tento odbor řídil. Vyšel jí vstříc s tím, že do funkce ředitele odboru licencí, byl jmenován s datem 26. 10. 2012 a zároveň byl odvolán z funkce ředitele sporných a správních řízení. Měla s ním dohodu, že do doby než najdou nového ředitele, zůstane ve funkci, a pak se vrátí zpět na sporná řízení. Z toho titulu také funkci na odboru licencí vykonával do doby, než nastoupil pan Ing. Ch. jako ředitel odboru licencí, který tuto funkci dělá dodnes. V. se vrátil na odbor sporných řízení a byl znovu jmenován ředitelem tohoto odboru. Vzhledem k problémům z let 2009 a 2010, byla převedena část kompetence odboru licencí právě v těchto složitých věcech na odbor sporných řízení, včetně FVE XXXXX a XXXXX. V roce 2013 (květen - červen) byl z funkce odvolán, protože v té době již probíhala kontrola asi 180 elektráren a on vydal dvě rozhodnutí, kde chtěl legalizovat (minimálně) část licence a v jedné věci bylo podáno trestní oznámení. Bylo mu nabídnuto místo právníka, ale nechťeli, aby nadále rozhodoval o věcech, aby se neopakovala tato situace.

Její obhajobu lze shrnout tak, že o postupu S. nevěděla (nečetla její e-mail), a stejně by do jejího rozhodování nezasahovala. Její znalost kontaktů této spoluobžalované a Z. jí neumožňovala toto vnímat jako podjatost při rozhodování. Mimo této roviny procesní obhajoby, se pak ve svých vyjádřeních prezentovala jako jistá oběť konfliktu se "solárníky" v důsledku svých aktivit. Tato část obhajoby, která je pro soud nepřezkoumatelná a představuje jistou formu přenášení skutkové roviny jednání a následného dokazování do roviny zejména mediální, zůstala bez významu pro rozhodnutí, když je zcela mimo zažalovaného skutku.

Ze svého trestného jednání jsou obžalovaní usvědčováni výpověďmi svědků, listinnými a dalšími důkazy, které ve svém souhrnu vyvracejí naznačenou obhajobu obžalovaných.

První skupina svědků jsou vedoucí představitelé ERÚ, kteří se mimo obecné roviny řízení vyjádřili i k průběhu jednotlivých řízení a vlastním poznatkům z těchto.

Svědék J.F. v přípravném řízení dne 15. 1. 2013 (č. l. 396-400) uvedl, že v období let 2004 – 2011 byl předsedou ERÚ. Odbor licencí podléhal původně přímo mu a později P. Vydávání licencí do jeho kompetence nespádalo, ale projednávalo se na poradách vedení. Správní řízení byla prováděna první instancí a předseda ERÚ byl odvolací orgán. Vydání licencí mohli na ERÚ učinit pouze dva lidé, a to oprávněné úřední osoby P. a F., další úřední osoby vedly správní řízení a odpovídaly za to, že jsou podklady v pořádku. O žádostech společností XXXXXs.r.o. a XXXXX s.r.o. se dozvěděl až po neúspěšných prověrkách provedených pracovníky ERÚ. U zmíněných elektráren z kontroly vyplynulo, že nesplňují podmínky pro vydání licencí. Mezi Vánoce a Silvestrem jej pak navštívil Z.Z. a požadoval provedení nové vizuální kontroly. Odmítl to, neboť předchozí prohlídka byla provedena teprve před Vánoce a jednotlivé skupiny měly nabitý harmonogram a nebyly schopny kontrolu provést. Mezi svátky na poradě vedení s N., P. a P. zhodnotili průběh prováděných kontrol a domluvili další postup tak, aby byly do konce roku 2010 ukončeny žádosti, které byly podány včas. Asi druhý den po návštěvě Z.Z. mu volal P., že se dostavil zástupce investora obou předmětných elektráren a přinesl nové žádosti o vydání licence a přinesl notářské osvědčení o dokončení těchto výroben. Uvedl, že P. odpověděl, že nelze podle platné legislativy možné nahradit některou z podmínek notářským osvědčením a připomněl mu jejich jednání, podle kterého není prostor k opakování prohlídky. Poté mu P. poslal e-mail, kde opakovaně obhajoval provedení nových prohlídek. V e-mailu mu odpověděl, že za udělování licencí je odpovědný P. a do jeho rozhodování mu nechtěl zasahovat. Nevzpomíná si, že by mu obdobný e-mail psal P. i v případě jiných elektráren. Dne 31. 12. 2010 pak byla prohlídka provedena s tím, že názor nebyl mezi účastníky jednotný. Začátkem ledna roku 2011 uložil provedení kontrol licencí udělených ke konci roku 2010, u některých výroben byly shledány neshody a byla podána trestní oznámení na neznámého pachatele, a to i v případě těchto elektráren. Byla přijata i personální opatření a P. byl odvolán z funkce ředitele odboru. Popřel tvrzení původně spoluobžalovaného L.P., podle kterého měl sám dát pokyn k opětovnému ohledání elektráren nebo k přípravě usnesení v tomto směru. Postup P. byl v rozporu s postupem dohodnutým na poradě vedení a neměl oporu ve správním řádu. Bránil se však zasahovat do kompetencí prvoinstančního orgánu a špatný postup by znamenal i odvolání pracovníka. K tomu proto přistoupil později po provedení analýzy. Dne 31. 12. 2010 mu I. F. okolo 19:00 hod volala a uvedla, že obdržela zprávu kontrolní skupiny a

výsledek není jednoznačný. Uvedl jí, že tyto okolnosti nechce prověřovat a odkázal ji na P. Ke konzultaci tedy nedošlo. Pana T. nezná a P. se mu nesvěřil, že by se scházel s účastníky řízení ani, že by se v daném období scházel s Z.Z. Odbor licencí v předcházejících letech pracoval podle jeho názoru dobře. K oprávnění jednotlivých oprávněných úředních osob uvedl, že ta, která vedla spis mohla ukončit řízení a připravit licenci až po překontrolování splnění všech podmínek. Osoba, která licenci podepisovala, měla vše zkontrolovat a následně, pokud vše bylo v pořádku licenci vydat, tedy podepsat.

V hlavním líčení dne 10. 6. 2014 (č. l. 7554-7564) potvrdil svoji výpověď z přípravného řízení. Dodal, že v tomto období v roce 2010 byla velká snaha získat licenci za každou cenu. Vyjádřil se k opatřením, které ERÚ udělal. První prohlídkou bylo zjištěno, že zdroje nejsou dokončeny, a před Vánoci 2010 následovalo ohledání na místě. Závěr roku 2010 byl hektický, a proto v období mezi Vánoce a Silvestrem se uskutečnilo setkání a porada v Jihlavě, kde požádal kolegy, aby prověřili zbývající žádosti, které byly podány a které byly včas uplatněny, aby mohly být prohlídky provedeny a licence vydány nejpozději do 30 dnů. Byla to otázka prvoinstančního řízení. Zajímalo ho, aby jako ERÚ splnili zákonné povinnosti. Po poradě v Jihlavě na něj čekal Z. a žádal ho, aby byla provedena prohlídka těchto zdrojů ještě jednou, že jsou hotové. Po konzultaci se svými pracovníky Z. uvedl, že prohlídka byla provedena před Vánoce, že není důvod, aby tam mezi svátky, za ty tři dny, znovu někdo jezdil, a že do konce roku mají spoustu práce. Vůči jiným žadatelům by to bylo diskriminační. Poté Z. odjel a 29. nebo 30. 12. 2010 ho kontaktoval pan ředitel P., který byl šéfem licencí s tím, že se dostavil do Jihlavy pracovník od těchto firem s tím, že má notářsky ověřeno, že FVE jsou dokončeny. Měli rozhovor s panem P., že podmínka notářského ověření v zákoně není, že tam jsou jiné podmínky, neviděl důvod, aby prohlídky opakovali. Poté mu pan P. zaslal e-mail, že by prohlídku chtěl uskutečnit. Uvedl, že pan P. byl svědomitý, nechtěl, aby vůči ERÚ byly vzneseny námitky. Souhlasil, jelikož to bylo řízení prvoinstanční, zodpovídal za něj pan P. Jedním z pracovníků dne 31. 12. 2010 byl pan P., kterého ovšem musel z důvodu jiné kauzy vyměnit za jiného pracovníka z Prahy. Mezi 19:00-20:00 hod měl telefon od paní F., která čekala na výsledek kontroly. Následně mu volal ještě pan Kulovanýz prohlídky, že je určitý problém, že se tato skupina neshodne na tom, že jsou FVE dokončeny, protože podle názoru pana K. a tam podstatné věci chyběly a chtěl, aby se vydalo negativní stanovisko. Neví, co se odehrálo potom. Po Novém roce se dozvěděl, že licence byla vydána. Dále uvedl, že přestože byly listinné materiály u fotovoltaických elektráren v pořádku, tak byly signály, že některé zdroje nejsou dokončeny. Proto rozhodl a hned po Novém roce jmenoval komisi ve složení pan N., pan Kulovaný a pan P., kteří měli za úkol tyto na přelomu vydané licence ještě zkontrolovat. Na základě těchto podkladů ERÚ podal v únoru nebo březnu několik trestních oznámení. S panem P. se domluvili, že u některých bude zahájeno obnovené řízení o odebrání případné licence. Od policie dostali oznámení, že u těchto zdrojů došlo k podvodnému vydání licence a vzhledem k falešné revizní zprávě dostali požadavek na zahájení řízení. Do žádného řízení nezasahoval, na poradách pravidelně vyhodnocoval situaci, i to jak vypadá jednotlivý výkon elektráren. Pozitivní stanovisko, ani doporučení nedával, pouze když mu paní F. volala, tak jí řekl, že je to záležitost prvoinstanční, ať se domluví s panem P., dál se o to nezajímal. Dne 31. 12. 2010 ho překvapilo, že paní F. je stále na ERÚ, ale bylo mu řečeno, že čeká na výsledek kontroly. Na setkání mezi Vánoce a Silvestrem dohodli harmonogram, aby vše zvládli. Překvapilo ho, že se tam objevil prostor, aby se vytvořila rezerva na další prohlídku. Na přelomu roku 2009 a

2010, když došlo k prvnímu snížení výkupní ceny, byl tam první náznak poměrně velkého zájmu, aby investoři stihli tento termín, a byly i první signály o tom, že nejsou úplně dobré informace z IT technologie a výstupy. Požádal pracovníky IT a pana P., aby připravili jak finanční prostředky, tak i vlastní úpravy k tomu, aby byl přehled, jak ty procesy probíhají od počátku podání žádosti až do konce, kolik toho je a kolik toho není. Přestože se tento prostor využil, finance také na to nějaké byly, tak dostávali v průběhu hlavně toho čtvrtého kvartálu mylné informace, což potom bylo kritizováno z hlediska médií i z hlediska konzultací s fotovoltaickými asociacemi a nezvládnutí tohoto procesu ve vazbě na ty situace, které nastaly, včetně toho řízení. Výsledek byl, že po Novém roce pana ředitele P. odvolal z funkce. Kvůli signálům možné korupce zavedli v závěru roku řadu protikorupčních opatření, kterými chtěli zabránit možným vlivům. Aby zvládli dodržet 30 denní lhůty k vydávání licencí, museli využít vedle zaměstnanců i některých externistů, nebyl žádný pokyn, aby se lhůty zkracovaly nebo aby byla snaha extrémně vyjít vstříc. Vůči tomuto stanovisku se pan P. nevymezil, pouze chtěl zamezit případným sankcím vůči ERÚ. Uvedl, že když mu pan P. uvedl odlišné stanovisko, tak tomu byl pan N. přítomen. V hovoru s panem P. se rozčílil, a když mu pan P. poslal e-mail, tak nadiktoval paní R. odpověď, že s tím plně souhlasí, že za vydávání licencí odpovídá pan P., a nebudou-li splněny závěry z jednání ze dne 28. 12. 2010, tedy pokud se neprovedou prohlídky u všech ostatních a naopak tady se provedou, tak z toho vyvodí důsledky. Dále popsal, že správní řízení vedla osoba oprávněná podle správního řádu, která připravila veškeré materiály potřebné k vydání licence, kterou pak podepisoval nadřízený pracovník. Mezi útvary regulace a licence probíhala komunikace tak, aby bylo docíleno objektivního názoru na vydání licence. Ovšem nebylo možné, aby někdo z jeho náměstků udělil pokyn k řediteli odboru licencí, jak má rozhodnout, které rozhodnutí má podepsat. Schůzka s panem Z., které se účastnili jen oni dva, se odehrála v Praze u něj v kanceláři. Vyšetřovací skupina, kterou jmenoval, se skládala z vedoucích pracovníků jednotlivých útvarů, z hlediska personálního tam byl pan K., regulačního pan N. a z licenčního pan P.. Správní spisy měli k dispozici. Kdo zpracovával případy XXXXXa XXXXX, neví, ale byly podepsány vždy dvěma nebo třemi pracovníky. Pana P. mohl odvolat jako předseda, jedině on sám. K odvolání mohlo dojít už i 31. 12. 2010, ale ze závažných důvodů tak neučinil, a následně vyhodnotil činnost pana P., který po pohovoru souhlasil s tím, že přejde na jinou práci. Uvedl, že na ERÚ nepracovali žádní revizní technici. O propojení mezi M. K. z Prezídia ČR, který je bratrem R. K. a nic neví, dozvěděl se o tom až v závěru procesu. Dne 31. 12. 2010 byl M. K. na ERÚ a pod režii policie byl prováděn paralelní proces s panem P., který byl vybaven odposlouchávacím zařízením a vyslán do terénu k zjištění jiného případu. Na jméno M. F. si nevzpomněl, nevybavil si ani jeho podobu. (ačkoliv z knihy návštěv na ERÚ vyplynulo, že se osobně jako policista ČR s ním setkával). Dodal, že nějaký pan F. pracoval u RWE, byl na ERÚ asi dvakrát, ale může jít o shodu jmen. Uvedl, že seznam, podle kterého se plánovaly jednotlivé objížďky na kontroly, existoval. Zhodnotil, že písmo v seznamu s ručně psanými poznámkami, který mu byl předložen, není jeho. I když byla dne 31. 12. 2010 připravena jet na ohledání elektráren skupina, která elektrárnu znala, tak nakonec jeli v jiném složení, jelikož pan P. jel na jinou prohlídku. S panem Ž. ukončil v lednu pracovní poměr dohodou, ovšem jednalo se o výjimečný případ, kdy ukončil pracovní poměr dohodou, když byl nespokojen s prací. Odmítl fakt, že by jeho syn J.F. nějak spolupracoval při vydávání licencí nebo připojení do distribuce, za kterou pracoval v ČEZU, a dodal, že jeho syn od nich nedostal ani jednu zakázku, nebyl přizván k žádné konzultaci. To, že nezasahoval do prvostupňového řízení, bylo v souladu se správním řádem. Na poradách vedení se pouze

obecně bavili o principech, metodách a postupech. Uvedl, že neprojednávali na poradách vedení, kdo kam pojedí, jmenovali se pracovníci, kteří byli schopni jezdit, a šéfové jednotlivých útvarů nastavili pracovní skupiny a jezdili.

Svědék B.N. v přípravném řízení dne 6. 12. 2012 (č. 1. 438-443), uvedl, že koncem roku 2010 byl místopředsedou ERÚ a ředitelem sekce regulace. Vydávání licencí se jej týkalo jen v případě konzultací předsedy ERÚ nebo ředitele legislativně správního odboru. Co se týče problematiky licencí, tak aby ERÚ ochránili před korupčním jednáním, přijali na podzim 2010 řadu opatření, kdy žadatel nesměl vstupovat do chráněné zóny ERÚ, jednal jen ve vestibulu před bezpečnostními kamerami a za přítomnosti ještě dalšího zaměstnance ERÚ. V případě elektráren XXXXX a XXXXX bylo prvotní obhlídkou (nutnou vzhledem k výkonu nad 1 MW) zjištěno, že nebyly dokončeny. Dne 28. 12. 2010 se konala porada za účasti jeho, F., P., P. možná i F., kdy závěr této porady byl, že žádosti budou vyřizovány v pořadí, v jakém přišly a tam, kde byla provedena prohlídka, a zjistilo se, že neodpovídá předloženým dokumentům, tak se tím ERÚ do konce roku nebude zabývat, což byl případ i těchto elektráren. Dozvěděl se, že do spisů týkajících se těchto elektráren byly doloženy nové revizní zprávy a byl přítomen hodně emotivnímu rozhovoru předsedy ERÚ F. s L.P. dne 30. 12. 2010. Předseda ERÚ se mu (N.) zmínil, že předtím měl rozhovor s Z.Z., který na něj vyvíjel nátlak za účelem opakovaného provedení prohlídky obou elektráren. Předseda mu nevyhověl z kapacitních důvodů. Během jejich sezení volal předsedovi P. a informoval ho, že byl kontaktován právě Z. s žádostí, aby byla provedena opakovaná kontrola. P. mu uvedl, že je ochoten vyhovět a dotazoval se, zda tedy předseda ERÚ dá souhlas s provedením kontroly. Předseda ERÚ se hodně rozčílil, neboť se jednalo o porušení dohody. Chvilí po telefonním hovoru přišel e-mail od L.P., který situaci vyhrotil. Předseda ERÚ jako druhoinstanční orgán ve správním řízení mu nemohl v postupu bránit, když tento e-mail by proti němu mohl být využit, že zasahoval do rozhodovací činnosti v prvním stupni. Následně se řešilo, kdo by na obhlídky jel. V průběhu ledna 2011 dal předseda ERÚ interně vyšetřit dění na odboru licencí v prosinci 2010 a vše vyvrcholilo podáním několika trestních oznámení. Na ERÚ skončil ke dni 31. 12. 2011, důvody nezná, ale paní předsedkyně si přála ukončení jeho činnosti na ERÚ. Jedním z prvních lidí, které si paní předsedkyně přivedla do ERÚ, byla právě M.S. P. měl evidentní zájem na udělení licencí oběma elektrárnám, přitom bylo možno postupovat dle zákona a pouze využít příslušných lhůt. Na takové jednání u něj nebyl zvyklý, byl to pro něj šok a zklamání. O návštěvách Z.Z. u P. nebyl informován. Opakované ohledání elektráren s odstupem několika dní se v jiných případech nestalo.

V hlavním líčení dne 17. 9. 2014 (č. 1. 7938-7953) k věci uvedl, že s elektrárnami XXXXXa XXXXX přišel do styku z titulu funkce ředitele sekce regulace tím, že jeho podřízení, konkrétně z odboru energetiky, poskytovali odboru licencí na konci roku 2010 jakousi asistenci při fyzické kontrole elektráren s výkonem nad 1 MW, zda jsou skutečně dokončeny a zda fyzický stav odpovídá tomu, co bylo deklarováno v papírové dokumentaci. V případě, že bylo zjištěno pochybení, tak nedocházelo k zastavení, ale v době roku se v kauze nepokračovalo. Dále potvrdil svoji výpověď z přípravného řízení. Nad rámec uvedl, že opakovaná kontrola byla dne 31. 12. 2010. Dostal z této kontroly zprávu od pana K., že tam byly opět zjištěny stále nějaké nedodělky, i když ve výrazně menším rozsahu, než to bylo při té původní kontrole, a s tímto negativním protokolem odjeli kolegové z Jihlavy zpět do ERÚ, kde paní F. v pozdních hodinách licenci vydala. Ke kauze se znovu dostal s kolegou P., když je předseda ERÚ pověřil tím, aby zkontrolovali některé pochybné kauzy, přesněji

všechny licence, které byly vydány v posledních dnech roku 2010, zda se tam neopakoval nějaký nestandardní postup, jako v této kauze. Standardní pracovní doba ke konci roku 2010 byla od 7.45 do 16.15 hod s tím, že řada klíčových pracovníků tam zůstávala déle z důvodu pracovního vytížení. Dne 31. 12. 2010 byl dán pokyn, že licenční agenda bude zakončena v 17 hodin a po 17. hodině nebude nikdo vpuštěn do ERÚ. Neví, proč F. setrvala do pozdních hodin. Byl svědkem toho, kdy byl F. vystaven do situace, že mu nezbývalo nic jiného, než ohledání svolit, protože situace byla vyhrocena tak, že pan P. poslal e-mailem, že buďto on, jako člověk odpovědný za rozhodování v prvním stupni, za to nese plnou odpovědnost, a pokud nenese, tak ať je zbaven funkce, ale že druhý stupeň by neměl ingerovat do toho, jak rozhoduje první stupeň. Pan P. usoudil, že jde o tak velké peníze a že jde o tak zásadní věc, že by se ta kontrola opakovat měla. Za technickou část tam jel R. K. z odboru elektrotechniky, z jeho sekce z právního útvaru tam jel L., který tam měl pomoci poskytnout právní ochranu, a z licenčního ERÚ tam jel pan Ž. Pracovníci byli obecně instruováni, že pochybení musí být uvedena v protokolu, že má být zajištěna obrazová dokumentace, od pracovníků z první kontroly věděli, kde byly hlavní problémy, na co se mají zaměřit. Striktní pokyn, aby pracovníci jednali s ohledem na jeho pracovní dobu, nebyl. Po nástupu paní V. do ERÚ ji informoval o důležitých kauzách. Projevila zájem se setkat s panem Z. a za účasti pana P. s ním proběhla schůzka. Postupem času docházelo k organizačním úpravám. V e-mailu ze dne 22. 12. 2010, týkajícího se „Z.“ elektráren mu pan P. ve svém stanovisku řekl, že řízení by se měla automaticky zastavovat v případě nesouladu. Se správním spisem přišel do styku na jednání, kde pan P. ukazoval notářsky ověřené revizní zprávy. Členem interní vyšetřovací komise byl pan P., pan Kulovaný Případem těchto dvou elektráren se zabýval pan P. Od pana P. věděl, že schůzky pana Z. a paní předsedkyně v srpnu roku 2011 se P. neúčastnil celé, část jednání probíhala bez něho. Pan P. mu uvedl, že z průběhu schůzky bylo zřejmé, že se pan Z. a V. velmi dobře znají. V. znal z doby jejího působení ve společnosti XXXXX, zvala ho i jako přednášejícího na konferenci klubu podnikatelů v době, kdy byl ve funkci místopředsedy. Panu P. bylo doporučeno, aby z ERÚ odešel, stejně tak i jemu paní V. řekla, že si přeje, aby působení v ERÚ ukončil. Plán kontrol na prosinec roku 2010 nebyl, záviselo to na aktivitě účastníků, kdy v momentě, když spisy byly úplné, dal pan P. pokyn, že tyto elektrárny jsou způsobilé k vydání licence a následovalo ohledání a poté se rozhodovalo, zda bude licence udělena. S panem P. se dohodli, že všude, kde budou pochybnosti, licence nebude vydána. O tomto postupu se bavili na poradách vedení, které byly před koncem roku průběžně. Disk „L“ ve vnitřním informačním systému ERÚ byl sdílený adresář pracovníků odboru elektroenergetiky, kde byly výstupy z výpočtů, studia a další záležitosti. K tomuto disku měl přístup. Další opakované kontroly u fotovoltaických elektráren v roce 2010 byly v minimálně jednom případě, kdy návštěva tam probíhala až po informování policie. Jednalo se o jednu z elektráren Český Dub – Česká Lípa. Dále podotkl, že neví, zda v roce 2010 byla udělena licence elektrárně s výkonem na 1 MW bez provedené kontroly a dodal, že v předchozím roce se licence udělovaly a poté dávaly pokyny ke kontrole státní energetické inspekci, ale bylo to shledáno jako neefektivní, a byl tedy nastaven ke konci roku 2010 ke kontrole před vydáním licence výkon na 1 MW. Odhadl, že v posledních dnech roku 2010 (od 29. 12. - 31. 12.) bylo vydáno minimálně 30 licencí. Cenové rozhodnutí se vydávalo na přelomu října a listopadu roku 2010. Uvedl, že byl zodpovědný za přípravu cenového rozhodnutí, předkládal ho na poradě vedení panu předsedovi. Při kontrole dne 31. 12. 2010 byly zjištěny závady, kdy v protokolu bylo zmíněno, že v některých sekcích nejsou propojeny vodiče, což považuje za důkaz toho, že skutečný stav neodpovídal tomu, co bylo deklarováno.

Pokud tam byly části, které nebyly funkční, ale byly započítávány do instalovaného výkonu jako celku, považuje tento rozpor za stejný jako při původní kontrole. ERÚ uplatňoval princip, že byl vyžadován předávací protokol od zhotovitele ve vztahu k investori, že stavba byla předána jako celek, což značí, že to je skutečně hotové funkční dílo, za druhé i ta revize byla používána jako nástroj k tomu, aby dosvědčil to, že zařízení je technicky způsobilé jako celek o tom daném instalovaném výkonu. Revize osvědčovala to, že se jedná o způsobilé zařízení, tedy elektrárna o výkonu „x“ MW nebo kW. Dále uvedl, že ERÚ má elektronický deník – podatelnu, proto dojde-li dopis, tak je opatřen číslem jednacím, je tam přesně označeno, jaké dokumenty došly, datum, kdo je přebral a toto je zaevidováno do systému. Dá se jednoznačně dohledat časová stopa, kdo, kdy a v jaký čas, v jaký den prováděl jaké úkony, tak, jak se to zadává do systému. První úkon dělala podatelna, pak nějaká úřední osoba s tím spisem pracovala dále a poslední úkony činil buď pan P., nebo paní F. samotným vydáním rozhodnutí. Speciální metodika provádění kontrol nebyla, jelikož člověk znalý oboru pozná, zda jsou, či nejsou osazeny panely, zda ze země trčí kabely atd., a dodal, že se jedná o poměrně jednoduchou záležitost na to, aby se dalo konstatovat, že zařízení je, či není hotové. S přesnou definicí pojmu hotová fotovoltaická elektrárna se nesetkal. Nepřipojené vodiče považuje za neschopné k dodávání elektřiny do sítě. Pokud žadatel žádal o elektrárnu na určitý výkon, tak měla být tato elektrárna způsobilá provozu v daném výkonu. S akceptovatelnou tolerancí se nesetkal, ale nebyl osobou odpovědnou, která toto řešila. Na ERÚ byly dva typy porad, a to porada vedení a operativní porada, ze všech porad se pořizovaly zápisy, které se později archivovaly. V papírové podobě se zápisy zakládaly na sekretariátu, k dispozici byly i elektronicky.

Z výpovědí těchto svědků, které jsou v tomto rozsahu v souladu, je tak zřejmá snaha ke konci roku 2010 nastavit podmínky bránící co nejvíce možnému korupčnímu jednání. V rámci vlastního řízení pak prakticky shodně (v rozsahu znalosti či účasti) popsali zejména aktivitu P. ve snaze nadstandardně vyhovět požadavkům Z.

Další pracovníci ERÚ se pak vyjadřovali k vlastnímu průběhu jednotlivých kontrol na FVE XXXXXa XXXXX, zejména ke stavu těchto elektráren při jejich kontrole.

K neformální kontrole dne 8. 12. 2010 se vyjádřili svědci A.Z. a P.P.

Svědék A.Z. v přípravném řízení dne 21. 2. 2013 (č. 1. 505-508) uvedl, že do března 2011 pracoval na ERÚ na oddělení regulace zdrojů na detašovaném pracovišti v Praze. Ke konci roku 2010 jim uvedl nadřízený R.K., že se budou účastnit kontrol prováděných ERÚ. Byl ve dvojici s P. P. Takto se účastnil začátkem prosince (po předložení fotodokumentace doplnil, že asi toho 8. 12. 2010) prohlídky dvou elektráren v Chomutově, na kterých byla dokončena pouze část, a v části byly pouze nosné konstrukce pro panely. Vše dostatečně nafotili. Na každé z elektráren byli tak 30 minut. Část elektráren byla osazena tak z 60 %, část vůbec.

V hlavním líčení dne 11. 6. 2014 (č. 1. 7594-7597) uvedl, že byl zaměstnancem ERÚ v odboru elektroenergetiky, s licencemi neměl nic společného. Kolem poloviny prosince byl s panem P. poslán na kontrolu do Chomutova. Proč tam mají jet, jim nikdo nevěděl, pouze pan Kulovanýřekl, aby tam jeli. Fotili řady namontovaných panelů, část elektráren, kde

panely nebyly. Fotili zhruba hodinu. Část elektrárny nebyla smontovaná, nebyly tam stojany pro držáky panelů a nebyly tam panely.

Svědék P.P. v přípravném řízení dne 13. 11. 2012 (č. l. 466-470) uvedl, že v roce 2010 pracoval na ERÚ na pozici specialisty oddělení regulace cen odboru elektroenergetiky. Koncem roku 2010 byl na ERÚ tlak z pohledu počtu žádostí o licence, a proto odbor licencí v Jihlavě požádal pražské dislokované pracoviště o pomoc při kontrolách fotovoltaických zdrojů. Nejprve jezdili na neoficiální prohlídky „přes plot“ a později na kontroly podle správního řádu. Začátkem prosince byli s kolegou Z. na neformální prohlídce u obou předmětných elektráren, které byly rozestavěny a probíhaly práce na instalaci konstrukcí a osazování panelů, o čemž pořídili i fotodokumentaci, kdy se orientovali dle informačních cedulí, které označovaly jednotlivé řady. Dne 20. 12. 2010 pak provedli kontrolu dle správního řádu spolu se Z. Z. a R. K. Zadní části elektráren přitom ani nebyly osazeny, resp. chyběly měniče apod. Byl pořízen videozáznam a fotodokumentace, když do protokolu ani nebylo možno sepsat všechny nedostatky. Oproti předchozí kontrole byl ale zjevný posun v dostavěnosti, kdy již byly např. hotovy konstrukce. Kontroly konané dne 31. 12. 2010 se na těchto elektrárnách již neúčastnil. Nevzpomíná si, že by zástupci obou elektráren zmiňovali nějaké poškození v důsledku krádeží. Pracovníci firmy XXXXX jim tvrdili, že práce nebylo možné dokončit vzhledem ke klimatickým podmínkám. Taktéž ho nenapadl důvod, proč ohledání těchto elektráren měli na základě e-mailu P. provádět pracovníci z Jihlavy. Čechy měli normálně na starosti pracovníci z Prahy. Dále se vyjádřil k pořízené fotodokumentaci při obou ohledáních (jednak neformálním dne 8. 12. 2010 i ze dne 20. 12. 2010), když se jedná o dokumentaci pořízenou na jednotlivých prohlídkách.

K jednání obžalované S. pak potvrdil údaje svědka K. a, když uvedl, že někdy v prvním čtvrtletí roku 2012 jeli spolu s K. a S. v autě a bavili se i o těchto FVE, kdy jim bylo řečeno, že došlo k zastavení řízení o obnově. Ptal se proč, a proč se nezeptala lidí, kteří na těch FVE byli, ke stavu při kontrolách, kdy jim řekla, že po prostudování spisu tak rozhodla.

V hlavním líčení dne 12. 6. 2014 (č. l. 7629-7658) potvrdil výpověď z přípravného řízení. Dne 8. 12. 2010, když projížděli autem, tak elektrárny vypadaly rozestavěně. Jezdila tam těžká technika a velká část nebyla osazena. Nebyl s nimi přítomen nikdo ze zaměstnanců elektráren, do areálu vjeli autem bránou, která tam byla otevřená. Druhá kontrola byla na základě usnesení (ohledání) a společnosti byly informovány dopředu a této prohlídce se účastnila řada zástupců obou společností. Většinu z nich zapsali do protokolu, byli tam obžalovaní Z. a ještě relativně velký počet lidí, až v počtu deset. V průběhu kontroly jim byly vysvětlovány důvody, že něco není kvůli zimě apod. Poté sepsali protokol a dali možnost zástupcům se vyjádřit ke zjištěním. Tyto osoby napsaly do protokolu své vysvětlení zjištěného stavu. Počáteční sekce A, B se jevily, že jsou zcela nainstalovány a propojeny, ale čím dál šli od centra, tak byly ty elektrárny v horším stavu. Postupně byly jen osazeny panely, nebyly propojeny, proto v těchto částech nemohla elektrárna vyrábět elektřinu, protože nebyla zapojena do měničů. Nejednalo se o malé úseky, ale o relativně velké části řad v jednotlivých sekcích. Následně nebyly ani panely, chyběly konstrukce, detailní popis toho zdokumentovaného stavu byl přesně popsán v protokolech. V zadních částech, zejména F a G probíhaly základní výkopové práce. Elektrárny byly na rozloze hektarů a bylo velmi obtížné je během relativně krátké doby projít a prokontrolovat celé, fyzicky zkontrolovali zhruba 70%-80% elektrárny. Na začátku, když zjistili první malé nedostatky, tak od pracovníků

zazněly reakce například, že střídač, měnič vyměnili, proto zde v tuto chvíli není, ale byl zde minulý týden. Jakmile se propracovávali do dalších částí, které byly zjevně ve výrazně horším stavu, kde nebyly třeba ani ty konstrukce, tak ta obhajoba nebyla reálně žádná. Je možné, že pracovníci zmiňovali vandalismus. Kdyby se nedostali do vzdálenějších částí, které nebyly vůbec propracované, tak teoreticky byl vandalismus možný, ale ve chvíli, kdy tam chyběly zcela konstrukce, panely, nebylo to nějak propojeno, tak vandalismus nebo opravy, by byly zvláštní, neboť by se musely vytrhat celé konstrukce a nasadit nové. O kontrole, která proběhla dne 31. 12. 2010, ví, ale neúčastnil se jí, protože jel na kontrolu jiné elektrárny, která byla naplánována již před tou kontrolou. Jednalo se o kontrolu, která byla za asistence Policie ČR v rámci jiného případu. O tom, kdo a na jakou elektrárnu pojedou, rozhodoval pan předseda. Na základě dovolených, na základě klasické práce, kterou kdy kdo měl, byly vyčleněny volné pracovní jednotky v jednotlivých útvarech, jednotlivých odděleních, a ty oddělení na základě síťového disku jezdily na skupinu elektráren. Určili vždy elektrárny, které lokalitou byly blízko sebe, aby stihli zkontrolovat co největší část ze síťového disku. V té době byl pan N. místopředseda ERÚ a pan T. byl ředitel odboru energetiky. K příloze č. 1 a č. 2 uvedl, že zpočátku procházeli sekcí A, která se jevila v pořádku, postupovali tedy dál ve směru elektrárny, průběžně fotili a natáčeli. Zaznamenávali zejména zjištěné nedostatky. Fotografie z kontroly „přes plot“ buď posílal e-mailem, nebo ukládal na síťový disk. Obecná praxe byla taková, že je uložili na síťový disk a poslali referentovi, který měl spis na starost. Opakované kontroly na elektrárně se účastnil jednou, jedno ohledání na ní bylo před koncem roku 2010 a druhé v roce 2011. V základní náplni práce neměli opakované kontroly. Co se týče stavu elektroměru a zjišťování hodnot, tak záleželo na konkrétním typu a stavu elektrárny, v některých případech bylo nelogické kontrolovat elektroměry. Konstatoval, že revizní zpráva dokládá ERÚ stav zařízení a je podklad pro vydání licence. Výrok revizního technika detailně nečetl. Zařízení se jim jevilo v rozporu s revizní zprávou. Z pohledu prohlídky zařízení nebezpečné nebylo. Co se týče zkušeností, tak na kontroly elektráren začal jezdit kolem půlky listopadu 2010. Na ERÚ dal výpověď, protože dostal výhodnou nabídku od svého současného zaměstnavatele. Co se týče vzdělání, vystudoval silnoproud na katedře ČVUT a v elektrozařízeních se vyzná.

Z výpovědí těchto svědků lze dovodit, že dne 8. 12. 2010 FVE nebyly dokončeny. Ze strany obhajoby byly tyto závěry zpochybněny poukazy na profesní neschopnost těchto osob, neznalost terénu (kterou z místních FVE vůbec kontrolují) a vlastní rozsah dokumentace vztahující se k vytýkaným vadám. Soud však nemá důvod v kontextu dalších důkazů těmto údajům nevěřit, když tyto jsou v logickém souladu s důkazy vyvracejícími obhajobu obžalovaných (zde zejména reakce na jejich závěry, ať již ve vyjádření obžalovaného Č. či dalších spoluobžalovaných, případně listiny dokumentující reálnou dostavěnost).

K ohledání dne 20. 12. 2010 se mimo P.P. vyjádřili svědci Z.Z. a R.K.

Svědék Z.Z. v přípravném řízení dne 14. 11. 2012 (č. 1. 500-504) uvedl, že roku 2010 pracoval na pozici právníka ERÚ a jeho nadřízeným byl J.V. Koncem roku 2010 zavedl ERÚ kontroly FV elektráren o vyšších výkonech. Dne 20. 12. 2010 se účastnil společně s K. a P. kontroly FV elektráren v Chomutově a po úvodním setkání se zástupci výroben provedli jejich fyzickou obhlídku. Zjistili řadu nedostatků u obou elektráren v podobě nepropojených panelů a prázdných skříní střídačů. V areálu byly i nedokončené výkopové práce. Prohlídku střešní elektrárny neprovedli v důsledku nebezpečí úrazu. Následně došlo v konferenční

místnosti k seznámení účastníků s výsledky kontroly a sepsání protokolu o ohledání věci. V protokolech byly konstatovány rozpory s předloženými revizními zprávami a uvedeny nejvýznamnější nedostatky. K dotazům na další postup uvedli, že jsou oprávněni pouze ke kontrole, dle subjektivního názoru ale budou muset být odstraněny nedostatky a předloženy nové revizní zprávy. Překvapilo ho, že následující den potkal bratry Z. na ERÚ, když bylo uvedeno, že stanovisko pošlou písemně. Následně čerpal dovolenou a o dalších událostech se dozvěděl z doslechu až v roce 2011. Předávací protokoly k oběma elektrárnám ze dne 29. 11. 2010 podle jeho názoru nemohly odpovídat skutečnosti. Nějaké známky poškození elektráren dne 20. 12. 2010 nezpozoroval a ani si nevybavuje, že by zástupci elektráren nějaké zmiňovali. Proti tomuto závěru svědčí to, že ve skříních, které byly zamčené a musely čekat na odemčení nebyla technologie. Taktéž se vyjádřil k pořízené fotodokumentaci a videozáznamu. Když se později dozvěděl o udělení licencí, byl velmi překvapen.

V hlavním líčení dne 11. 6. 2014 (č. l. 7583-7594) potvrdil výpověď z přípravného řízení. Pracoval na odboru schvalovacích a sporných řízení, kde rozhodovali spory o připojení, spory o výši podpory, spory o omezení přerušení dodávek z důvodu neoprávněného odběru, případně spory, kdy nedošlo k uzavření smluv podle energetického zákona. Jeho nadřízeným byl pan V. Skutečný stav ke dni 5. respektive 6. 12. 2010 nezjišťoval. U elektráren XXXXX, XXXXX vznikla na základě obhlídky pochybnost, a proto bylo usnesením rozhodnuto o místním ohledání dne 20. 12. 2010. Zúčastnil se ohledání společně s panem K. a panem P. Při ohledání na místě s sebou měli revizní zprávy, aby zjistili, zda elektrárna je hotova v rozsahu, v jakém uváděly revizní zprávy, a aby posoudili, zda zařízení jako celek splňuje předpoklady pro udělení licence. V areálu, kde byly tyto dvě fotovoltaické elektrárny, bylo více provozovatelů, proto se rozhodli podle dokumentace, která byla ve správním spise, kde začnou fyzicky provádět kontrolu. Začali od nejbližší výroby, když vycházeli ze zasedací místnosti. Video a fotodokumentace se začala zčásti pořizovat ihned, ale později se zaměřili jen na patrné nedodělky, které dostatečně osvědčovaly, že ta výroba tam není v rozsahu, v jakém tam měla být. Jednalo se o rozsáhlé výroby elektřiny, proto při samotném ohledání používali vozidla, aby se přemístili z místa na místo. Komplexní ohledání elektráren, ani počítání panelů neprováděli. V průběhu ohledání zjistili nedostatky, a to že nebyly propojené fotovoltaické panely, chyběly měniče, nebyla v nich technologie, nebyly osazeny konstrukce, na místě samém byly výkopové práce. Nabyli dojmu, že výroba není dokončena, na místě sepsali protokol, kde konstatovali tyto zjištěné nedostatky. Popis v protokolu byl učiněn na základě nejen jeho zjištění, ale i zjištění pana K. a pana P., jako specialistů sekce regulace, oddělení elektro. Domnívá se, že rozpor s revizními zprávami byl technický závěr pana K., který říkal, že podle revizní zprávy měly být uvnitř skříněk technologie, panely měly být propojeny, tudíž se nedosahovalo výkonu, kterého se dosahovat mělo. Některé části elektrárny mohly být v pořádku, protože byly osazeny panely a propojeny, ovšem nedívali se do všech střídačů. Svůj závěr učinil na základě selského rozumu. Protokol podepisovali v zasedací místnosti, kde bylo zhruba 12 lidí, pamatuje si, že mezi nimi byl pan Z. starší, A.Z., Z.Z.. Přílohou protokolu nebyly všechny zjištěné nedostatky, ale z obrazových a zvukových záznamů byl rozsah nedodělků patrnější. V protokolu bylo konstatováno, že výroby elektřiny nespĺňují předpoklady pro udělení licence, respektive že ta revizní zpráva neodpovídá skutečnosti. Při podepisování protokolů účastníci měli možnost se vyjádřit, ale neuvodli žádný relevantní důvod ohledně stavu výroby. Je možné, že někdo mezi řečí říkal, že výroby nejsou hotové z důvodu

klimatických podmínek. Bylo tam řečeno, že minimálně bude potřeba nových revizních zpráv. Nebylo kategorizováno, o jaké revizní zprávy by se mělo jednat, bylo to na uvážení oprávněné úřední osoby. Dle jeho subjektivního názoru dospěl k tomu, že výrobní tam nemohla být ke dni 20. 12. 2010, ani ke dni revize, ani ke dni předávacího protokolu. Pokud by tam docházelo ke krádežím, tak by to účastník zmínil do protokolu a dodal, že vzhledem k rozsahu nedodělků by se jednalo o krádeže v řádech sta tisíců, milionů korun, a nejspíše by bylo podáno trestní oznámení. Jeho závěr o tom, že tam nebyly krádeže, založil na zjištěních a skutečnostech, která tam vnímal, kdy například u měničů nebylo vidět žádné poškození zámku, vevnitř nebyly žádné stopy po šroubech. Dne 21. 12. 2010 ráno vezl protokoly na ERÚ. Od 21. 12. 2010 čerpal dovolenou, do práce se vrátil na počátku roku 2011. Po dovolené, když nastoupil dne 2. 1. nebo 3. 1. 2011 do práce, se dozvěděl, že bylo i druhé ohledání, což ho šokovalo, neboť mohlo dojít k diskriminačnímu jednání, neviděl důvod, proč tam jet znovu, a měl pochybnosti, zda dne 31. 12. 2010 byly ve spise podklady, na základě kterých mohlo být rozhodnuto. Žadostí bylo mnoho, proto nařízením nového ohledání mohl být znevýhodněn účastník, který byl v pořadí. O konkrétním žadateli, který by byl diskriminován tím, že u něj nebyla provedena kontrola z kapacitních důvodů, ovšem neví. Vydání licence ho také šokovalo. Co se týče ohledání, tak tam byli ještě v březnu 2011, ale účel ohledání mu není znám, zaměřili se na objem vyrobené elektřiny. V listopadu 2012 se poprvé seznámil s obrazovými a zvukovými záznamy z ohledání ze dne 20. 12. 2010. Předávací protokol měl dokumentovat skutečnost, že dílo je stavebně a technicky dokončené, a že došlo k jeho předání od zhotovitele k objednateli. Podkladem pro zkoumání, zda vydat licenci, byl požadován právě i předávací protokol. Jako podklad spisu zpravidla byl jedním z důkazních prostředků, ale vypovídací váha oproti revizní zprávě byla mnohem nižší. Výchozí revizní zpráva měla prokazovat, že zařízení je schopno bezpečného a spolehlivého provozu. Dle jeho názoru, pokud žádost o licence byla na nějaký výkon a revizní zpráva byla na tentýž výkon, pak tento výkon musel být instalován zcela a bez nedodělků, či nedostatků. Na základě předložených příloh č. 1 a 2 konstatoval, že vyjádřená délka úseků zachycených na video nebo fotografiích souhlasí s úseky, které fyzicky zkontrolovali. Ke svému vzdělání dodal, že je absolvent práv Masarykovy univerzity. Praxi v oblasti elektro nemá.

Svědék R.K. v přípravném řízení dne 13. 11. 2012 (č. 1. 418-424) uvedl, že na ERÚ působil ve funkci vedoucího oddělení regulace zdrojů a sítí. V listopadu 2010 byli požádáni odborem licencí o součinnost při kontrolách FVE, když elektrárny nad 1MW byly podrobeny fyzické kontrole. Kontroly se prováděly buď neformálně, tzv. „přes plot“ a kontrolovala se dokončenost či formálně, na základě usnesení dle správního řádu (povinnost strpět ohledání). Elektrárny XXXXXa XXXXX navštívili v rámci oficiální kontroly poprvé před Vánoci 2010 spolu s kolegy P. a Z. z právního oddělení. Prvně jim ve velké zasedací místnosti promítali nějaké fotky a poté šli do jednotlivých sekcí elektráren. Postupně zjistili, že jednotlivé sekce nebyly vůbec propojeny a chyběly v nich částečně střídače a pravděpodobně i transformátory. Následně podepsali protokol a odjeli. Dne 31. 12. 2010 si ho zavolal předseda ERÚ F. a řekl mu, že je potřeba provést další kontrolu zmíněných elektráren a že tuto již nemůže zastavit, neboť se ERÚ k provedení kontroly zavázal ve lhůtě do 31. 12. 2010. Z Jihlavy se kontroly zúčastnili pan Ž. a pan L. a měli s sebou přímo originály spisů. V zadních sekcích elektráren opět nebyly propojeny vodiče do měničů. Opět nafotili nedokončené sekce elektráren. V zasedací místnosti pak bylo více lidí, které s výsledky kontroly seznámili. Do protokolů zaznamenali jen hlavní nedostatky. V autě po cestě zpět uvedl kolegům, že z technického

hlediska elektrárny nesplňovaly předpoklady pro udělení licencí a nemohly ani vyrábět energii. Tyto závěry říkal i F., která jim volala. Přes mobilní telefon jí i P. pak zaslal e-mail, podle kterého elektrárny nejsou kompletní. Na kontrole v březnu 2011 se pak elektrárny zdály být kompletní. Později se dozvěděl, že licence elektrárnám byly vydány. Podle jeho vyjádření nemohly být obě elektrárny ke dni 29. 11. 2010 dostavěny, když tam 20. 12. 2010 100% nebyla část střídačů. Někaké známky poškození elektráren dne 20. 12. 2010 nezpozoroval a ani si nevybavuje, že by zástupci elektráren nějaké zmiňovali, až poté dne 31. 12. 2010 našli známky úmyslného poškození. Dále se vyjádřil k pořízené fotodokumentaci při obou ohledáních (tyto dne 20. 10. 2010 pořizoval někdo z kolegů, dne 31. 12. 2010 on a kolega Ž.) a videozáznamu (tento pořizoval dne 20. 10. 2010 on), když se jedná o dokumentaci pořízenou na jednotlivých prohlídkách. Později zaslal policejnímu orgánu vizitku, která dokládá přítomnost F. T. a při ohledání elektráren dne 31. 12. 2010 (č. l. 425).

K jednání obžalované S. pak uvedl, že někdy koncem února 2012 jeli spolu na jednání do Brna a bavili se i o těchto FVE, kdy bylo řečeno, že došlo k zastavení řízení o obnově. S kolegou P. se ptali proč, a S. jim bylo řečeno, že by přišlo o práci spousta lidí, prostě po prostudování spisu tak rozhodla. Na dotaz, proč nekontaktovala aspoň lidi, kteří na těch FVE byli, jim neodpověděla.

V hlavním líčení dne 11. 6. 2014 (č. l. 7597-7614) potvrdil svoji výpověď z přípravného řízení. Na základě rozhodnutí vedení se rozhodlo, že ten kdo bude volný, tak bude jezdit na kontroly, měli mapu, kde si vytipovali elektrárny v dosahu podle toho, kam ten den jeli a obhlídkou „přes plot“ zkontrolovali i deset elektráren denně. Kdo udělal konkrétní rozhodnutí, že dne 8. 12. 2010 se pojedje směrem do severních Čech, s odstupem času neví. Je možné, že sám rozhodl o tom, že pan Z. pojedje na kontrolu, a to na základě toho, že to byl jeho podřízený, ke konci roku se skupiny operativně měnili a pan Z. byl v té době nejspíš volný. Bylo dohodnuto, že lidé, kteří pracují na odboru elektroenergetiky, obzvlášť v oddělení, které se zabývá i technickými parametry, což bylo oddělení regulace, zdrojů a sítí, tak budou jezdit na tyto kontroly. Na základě zjištěných nedostatků pak žádali právní odbor nebo odbor licencí o vydání usnesení podle správního řádu a nařízení ohledání na místě. Tato zjištění se obecně sdělovala formou e-mailu. O provádění kontrol Státní energetickou inspekcí usilovali pan N. nebo F., jelikož územní inspektoráty SEI na to byly lépe vybaveny, znaly oblasti. Nedošlo k tomu, protože SEI kontrolovala pouze subjekty s již vydanou licencí. Dne 20. 12. 2010 jeli na elektrárny XXXXXa XXXXX na základě usnesení o ohledání na místě. Na místě zjistili i další nedostatky u dalších elektráren v areálu Chomutova a požádali odbor licencí o ohledání na místě u všech těchto elektráren. Na této kontrole před Vánocemi roku 2010 elektrárny XXXXX a XXXXX hotové nebyly, dokonce se tam pohybovala těžká technika a elektrárnu dodělávala, co se týče výkopových prací. Před jejich zraky montovali dělníci panely na konstrukce, zda se nemohlo jednat o krádež, neví, jelikož do dne 20. 12. o elektrárně nic nevěděl. Sněhová pokrývka komplikovala obhlídku. Požadovali otevření kobek transformátorů. Nepropojení panelů jim zdůvodňovali tak, že se tam testuje zapojení panelů. Dokumentaci prováděli pomocí videokamery a dále také fotili. Obžalovaný Š. s nimi dne 20. 12. 2010 při kontrole elektrárnu obcházel. V protokolu z ohledání dne 20. 12. 2010 nebyl uveden přesný počet střídačů, které chyběly, jelikož pro spočítání přesného počtu, by museli provádět kontrolu několik dní. Domnívali se, že na základě zjištěných nedostatků licence vydána nebude, a nenapadlo je, že by se měli podruhé účastnit nějaké kontroly. Poté, co dne 20. 12. 2010 zjistili, že skutečnosti neodpovídají revizní zprávě, ptali se jich účastníci, co

bude následovat. Řekli jim, že licenci nedostanou, ale teoreticky kdyby byly nedodělky odstraněny a byla nová revizní zpráva, byly by naplněny skutečnosti pro vydání licence. Dne 31. 12. 2010 měl jet na obhlídku jinam, ale zavola ho F. s tím, že je nutné provést ohledání těchto dvou elektráren. F. mu řekl, že s ohledáním taky nesouhlasí, ale že ho nařídil pan P. a nic s tím nemůže dělat. Dne 31. 12. 2010 oproti předchozímu stavu byli zavedeni i na velín té elektrárny, kde jim bylo ukázáno přes počítač, že ta elektrárna aktuálně vyrábí. Údaje z těch elektráren si vyjel, zapsal do protokolu, zjistil, kolik za daný měsíc, tj. od začátku prosince, protože tam probíhá měsíční odečet těch hodnot automaticky, vyrobili, a zaznamenal to do protokolu. Zda zjišťovali hodnoty z elektroměru i 20. 12. 2010, neví. Při kontrole měli k dispozici dokumentaci i revizní zprávu, dne 31. 12. 2010 měli celý licenční spis, zda ho měli i 20. 12. 2010, neví. Při kontrole pro ně byl důležitý především počet a typ panelů a měniče. Měli za úkol posoudit, zda předložená dokumentace odpovídá skutečnosti. Uvedl, že v sekci A byla elektrárna v pořádku. Když procházeli elektrárnu, tak tam byly nepropojené i celé sekce, proto zcela určitě v těchto částech elektrárny nemohla být vyráběna elektrická energie. Na prohlídce je doprovázela spousta lidí, někteří na ně čekali v zasedací místnosti. Narazili na vytrhané kabeláže a bylo jim řečeno, že to způsobili vandalové. V zadní části opět zjistili nedodělky, kabeláž nebyla propojena do měničů. Konstatoval, že během kontroly zapadl do výkopu, který měl být zakopán, dále počet střídačů byl v rozporu s revizní zprávou a panely se teprve instalovaly na konstrukce. Pokud zjistili, že v řadách měly být střídače, tak napsali do protokolu, že v sekci chybí střídač. Kvůli mrazu se mu vybila baterie v kameře, proto fotili mobilními telefony. Revizní zprávy podle něj zcela určitě neodpovídaly realitě. Následně šli do zasedací místnosti, kde opět sepsali protokol. Protokol o zajištění důkazu ohledáním věci byl předpřipraven právním oddělením, ovšem před podepsáním ho četl. V průběhu kontroly, buď s Ing. Ž., nebo s ním mluvila kolegyně F., která měla to vydání licence na starosti. Řekl jí, že jsou tam nedodělky. Byl jediný, kdo z kolegů v autě po cestě domů tvrdil, že licence nemá být vydána. Řekl jí, že to není na vydání licence, a potom jí z mobilního telefonu napsal e-mail, kde konstatoval, že ta elektrárna není v pořádku. O tom, že pan P. dne 31. 12. 2010 jel na kontrolu jiné elektrárny v severních Čechách, rozhodl F.. Bylo tam podezření z korupce, jelikož byl panu P. nabídnut při předchozí kontrole úplatek. Pan P. se na něho obrátil jako na kamaráda s tím, že mu byl nabídnut úplatek, proto pak jeho bratr navštívil dne 31. 12. 2010 pana F., kterému oznámil, že u elektráren, které pan P. navštívil je podezření z korupce. Neví, zda dne 31. 12. 2010 telefonoval s panem Z. či panem H., pamatuje si jen, že volal své manželce. Na téma podávání trestních oznámení se bavil s ředitelem SEI a společně se snažili najít mechanismus, jak vyvolat kontrolu revizních techniků. Na ERÚ skončil na jaře roku 2012, kdy dostal v době pracovní neschopnosti výpověď, měl syndrom vyhoření, nebyl schopen pracovat. Co se týče vzdělání, tak vystudoval elektropřemyslovku, poté elektrofakultu ukončenou titulem Ing., a v roce 2009 získal doktorát v oboru energetiky. Oprávnění revizního technika nemá. Uvedl, že co se týče norem, tak s nimi to bylo na ERÚ velmi komplikované. Vysílal kolegu P. do skupin, které se normami zabývaly, aby získali elektronický přístup k normám, který později také získali. Záznamy o kontrolách přes plot, ohledání, si pořizoval, měl několik tabulek.

I v případě hodnocení této skupiny svědků soud uzavřel, že nejsou pochybnosti o jejich údajích, když tyto korespondují s důkazy tyto prokazujícími (protokol, dokumentace) a obsahově lze opět uzavřít, že dne 20. 12. 2010 FVE nebyly dokončeny. Opět ze strany obhajoby byly tyto závěry zpochybněny poukazy na profesní neschopnost těchto osob, a

vlastní rozsah dokumentace vztahující se k vytýkaným vadám. Soud však nemá důvod v kontextu dalších důkazů těmto údajům nevěřit, když tyto jsou v souladu s objektivními důkazy dokumentujícími jejich popis situace, a z hlediska vyhodnocení jsou v logickém souladu s důkazy vyvracejícími obhajobu obžalovaných (zde zejména reakce na jejich závěry ze strany rodiny Z., případně listiny dokumentující reálnou dostavěnost).

K následnému ohledání dne 31. 12. 2010 se mimo svědka K. vyjádřili svědci L.Ž. a A.L.

Svědék L.Ž. v přípravném řízení dne 23. 1. 2013 (č. l. 509-513) uvedl, že pracoval jako specialista na odboru licencí ERÚ do 31. 1. 2011. Dne 30. 12. 2010 mu volala I.F., že musí jet druhý den na kontrolu do Chomutova. S kolegou L. vzali do auta spisy a v 09.00 hod v Praze přibrali ještě jednoho kolegu, jehož jméno už si nevybavuje (následně si vybavil jméno K.). V Chomutově bylo nejprve setkání v nějaké zasedací místnosti. Následně začala prohlídka nejprve na dispečinku a pak v řadách panelů. U propojení v rozvaděčích zjistili několik problémů. Někde byly viditelné stopy po krádeži. Na závěr byla opět v zasedací místnosti porada a zápis psal kolega z Prahy. Kolem 20:00 hod odjeli pryč. Cestou zpátky řešili stav elektráren, zda udělit licenci či nikoli. V průběhu prohlídky si několikrát telefonoval s F.a P., kdy jim popsal situaci. Sám do správních spisů nahlédl možná až na stole v té zasedací místnosti na rozdíl od ostatních, kteří je studovali ve vozidle, když on řídil. Na prohlídkách elektrárnami je provázely 2-3 osoby, mimo jiné nějaký zástupce firmy dodávající panely, který říkal, že pak jede na nějaký ohňostroj. Fotografie z ohledání fotil pan K., který byl jediný proti udělování licence. Elektrárny byly ve všech částech osazeny panely, některé části ale samozřejmě nebyly připojeny. Elektrárna XXXXX aktuálně vyráběla 0 MWh patrně i kvůli počasí. Uvažoval o vydání licence jen na nižší výkon odpovídající skutečnosti a v tomto smyslu informoval i I.F. Správní spisy ten den měli s sebou a neměla je tak F. Na ohledání jezdil člen právního oddělení jen zcela výjimečně, ale v té době jezdil na kontrolu každý. F. určitě věděl, že na kontrolu jedou, protože předtím v Praze hovořil s K..

V hlavním líčení dne 10. 6. 2014 (č. l. 7547-7554) potvrdil výpověď z přípravného řízení. Dodal, že kolem 18. hodiny se setmělo a nebylo možné elektrárnu dále kontrolovat. Část elektrárny na střeše nekontrolovali vůbec, jelikož byla námraza. Funkčnost zjišťovali na dispečinku, kde se daly odečíst hodnoty nějaké vyrobené energie na měřicích přístrojích. Dokončenost zjišťovali vizuálně a vycházeli ze spisu, kde byla katastrální mapa. Pan Kulovaný kontrolu pořizoval fotografie. Po elektrárně jezdili i autem, protože byla rozlehlá. Při kontrolách narazili na poškozené vedení, některé chybějící panely, a to hlavně v druhé části elektrárny. Byly tam i viditelné stopy krádeží kabelů. Na některých částech elektrárny se ještě pracovalo. Po návratu do zasedací místnosti sepsali zápis, kde podrobně uvedli, konkrétně na kterém rozvaděči které kabely nebyly zapojeny nebo byly. Zápis dělali společně, psal ho pan K., komunikovali s ním, četli ho, podepsali ho, všichni s ním souhlasili. Poté tento zápis předložili žadatelům, kteří se k němu vyjádřili a odjeli zpět do Jihlavy, kam dorazili mezi 22. -23. hodinou. S paní F., která dne 31. 12. 2010 zastupovala pana P., byli v kontaktu, informovali ji o stavu elektráren, o tom jaký mají na to názor. Domnívá se, že byla snaha odeslat jí zápis prostřednictvím e-mailu, ale zda byl odeslán, neví. Jeho závěr byl takový, že elektrárna nějaký výkon ukázala, ačkoliv byl minimální, protože nebylo slunečné počasí, bylo zataženo, a mohlo to tedy odpovídat realitě. Telefonicky pak paní F. při cestě zpět oznámil, že

z jeho pohledu je ta elektrárna zhruba na 90 % hotová a pokud bude udělena licence, tak bude muset být udělena na snížený výkon. Kolegové svá stanoviska sdělovali také telefonicky v autě, tudíž jejich stanoviska slyšel. O e-mailu, ve kterém pan Kulovaný vyjádřil své stanovisko, nic nevěděl. Ve vztahu k této elektrárně nevěděl téměř nic, protože tuto elektrárnu neřešil, byl pouze zvolen jako člen kontrolní komise na prohlídku. Nevěděl, že se jedná o druhou kontrolu na této elektrárně. Činnost na ERÚ ukončil v lednu, takže o problémech, které nastaly, se s nikým nebavil. Důvodem ukončení činnosti na ERÚ byla dohoda o rozvázání pracovního poměru, kterou udělal s F. Podobné ohledání v podstatě nedělal, v roce 2009 a 2010 jezdil hlavně na obhlídky, zda elektrárna vůbec existuje. Vyjádřil se k předávacímu protokolu, který ERÚ vyžadoval, protože součástí spisu o udělení licence byly různé doklady a jednou z podmínek bylo prokázání vlastnictví k zařízení. Pokud se žadatel o licenci stával vlastníkem při předání díla, tak pro ně byl ten doklad, že si to dílo převzali důkazem o přechodu vlastnictví.

Svědék A. L. v přípravném řízení dne 14. 11. 2012 (č. l. 427-431) uvedl, že v prosinci 2010 pracoval jako referent legislativně-právního odboru ERÚ. Dne 31. 12. 2010 se zúčastnil ohledání FV elektráren XXXXX a XXXXX. Podrobnosti k cestě mu uvedl P.. Měli s sebou minimálně i část spisových materiálů, které si prohlížel v autě. V jednacím místnosti byli seznámeni se zástupci elektráren a poté přistoupili k ohledání. Na obou elektrárnách našli drobné nedostatky, které uvedli v protokolech o ohledání výroby. Elektrárna XXXXX v některých částech nebyla dokončena. V sekci A elektrárny XXXXX našli stopy poškození, když někdo evidentně vypáčil skříň a vzal kabely. Ostatní nedostatky neměly příčinu v krádežích. V mezidobí byli několikrát v kontaktu s I.F., která byla evidentně bezradná. Mluvili s ní všichni tři a pan Kulovaný měl názor, že elektrárny nejsou ve stavu na vydání licencí. Uvedl, že podle něho by se licence mohly vydat, ale F. nijak nenutil. Obdobný názor měl i pan Ž. Ohledání byl jen jeden z úkonů, nevěděli, co všechno se může nacházet ve spise. Předpokládal, že ve spise jsou založeny veškeré potřebné dokumenty a vzhledem k velikosti výroben považoval zjištěné nedostatky za bezvýznamné. Vyslovil i právní názor, podle kterého revizní zprávy z 5. a 6. 12. 2010 vzhledem k dalším zjištěným skutečnostem nebylo možno považovat za prokázání splnění technických předpokladů. Jejich odbor zastával odlišné stanovisko než M. S. jejíž názor byl v podstatě osamocen. Je mu záhadou, proč se u těchto elektráren vůbec jelo na další ohledání, když předcházejícím ohledáním se zjistila nedokončenost elektrárny a předkládání nepravdivých podkladů ze strany žadatelů. I on později zaslal policejnímu orgánu vizitku, která dokládá přítomnost F.T. a při ohledání elektráren dne 31. 12. 2010 (č. l. 432).

V hlavním líčení dne 17. 9. 2014 (č. l. 7919-7928) k věci uvedl, že jeho účast spočívala v tom, že dne 31. 12. 2010 se zúčastnil ohledání zmíněných elektráren XXXXX XXXXX. Před kontrolou mu volal N., že dne 31. 12. 2010 se uskuteční ohledání těchto elektráren, a protože většina pracovníků měla nahlášené dovolené, tak byl osloven. Následně mu volal pan P., který s ním domluvil podrobnosti a ujišťoval se, aby usnesení probíhalo v souladu se správním řádem, aby bylo vydáno usnesení o ohledání. Jeho odpovědností jako pracovníka legislativně právního odboru ERÚ bylo, aby sepsali protokol, který obstojí svými náležitostmi podmínkám správního řádu, aby v něm bylo, jakého řízení se týká, kdo byl přítomen, popsáno, co našli, co viděli, plus podpisy. Jediný pokyn, který jim F. ve své kanceláři k ohledání dal, bylo, aby sepsali vše, co tam uvidí. Byl jedním ze tří úředníků, kteří ten den v Chomutově prováděli ohledání těch dvou elektráren v rámci řízení o udělení licence

subjektům XXXXX XXXXX. Byl tam společně s K. a Ž. Toho dne 31. 12. 2010 svítilo slunce, bylo pod mrakem, teplota byla kolem nuly a chodili po vyšlapaných cestíčkách, protože tam bylo zhruba 15-20 cm sněhu. Na fotovoltaických panelech sníh buď nebyl, nebo byl ve spodní části, jelikož sjížděl z panelů dolů. Protože se doposud žádného ohledání elektrárny neúčastnil, tak procházel jednotlivé části elektrárny ve skupině, kterou vedl K., který se už účastnil ohledání ze dne 20. 12. 2010. Od pana Z. věděl, že dne 20. 12. 2010 elektrárna vykazovala známky nedokončenosti, stejně tak i od pana K. o těchto nedokončenostech věděl. Žadatelé o licenci je utvrzovali, že elektrárna byla v mezidobí od prvního ohledání dokončena. Opakované ohledání po 8-10 dnech považoval za nestandardní záležitost. Měli za úkol komunikovat s paní F. a podat jí zprávu, v jakém stavu elektrárny jsou, zda je možné udělit licenci. Tento pokyn nedostali od konkrétní osoby, volala jim přímo paní F. a ptala se na výsledek. Pan Kulovanýsi během kontroly značil různá zjištění, která při tom ohledání našli. Z jeho strany šlo o to, aby zkontroloval, zda bylo doručeno účastníkovi usnesení o ohledání, poté dohlížel na to, aby řádně zpracovali protokoly o výsledku ohledání. Po areálu se pohybovali v doprovodu pracovníků, kteří zajišťovali realizaci projektu výstavby elektráren. Jelikož byl areál rozsáhlý, jezdili i autem, kde je vozil nejspíše pan T. Následně v závěru dne, protože tam byli asi od 10 hodin asi do 18 až 19 hodin, sepsali do protokolu výsledek ohledání těch dvou elektráren a pak odjeli zpátky do Jihlavy. Na některých částech shledali nedodělky, chybělo propojení do střídačů, což popsali v protokolu, ale žadatel jim podal vysvětlení, že kabeláž byla vadná a museli ji reklamovat. Podle tvrzení žadatele to vypadalo, že se tedy jedná o opravu. Skutečnost, že všechno bylo hotové, jen se to z nějakého důvodu muselo dělat znovu, např. že část areálu se propadla, část měla vadné zařízení, které se muselo opravovat, od nikoho nezazněla. Ohledání se provádělo čistě podle správního řádu. Varianta, že by na elektrárně strávili několik dnů a prošli vše důkladně, se neřešila. S paní F. telefonovali od třetí hodiny, naposled s ní mluvil ve 20 hodin, když odjížděli. Chtěla vědět, jak má rozhodnout, měl za to, že elektrárny byly dokončeny a obsahovaly dílčí nedodělky, které byly vysvětleny opravou vadné kabeláže, ovšem s tím nesouhlasil pan K., který měl za to, že jsou to nedodělky, které brání vydání licence. Pan Ž. zastával obdobný názor, že zjištěné nedodělky, s tím, že se jedná o opravu vadných kabelů, nezpochybnují technickou způsobilost celku, přikláněl se k tomu, aby licence byla vydána. To, že měl jiný názor než jeho kolega, zdůvodnil tím, že nedostatky byly vysvětleny opravou a neměl důvod zpochybňovat, že kabeláž byla dne 28. 12. 2010 kompletní a řádně zrevidovaná. Věřil revizní zprávě, kterou měl ERÚ ve spise a neměl důvod tuto revizní zprávu zpochybňovat na základě toho, že v elektrárně v tom jednom místě mělo docházet k výměně vadné kabeláže. Kolega K. měl jiný názor nejspíš z toho důvodu, že tam 20. 12. 2010 našel tu elektrárnu nedokončenou, a pravděpodobně vycházel ze svého přesvědčení, že se nejednalo o opravu, ale o trvalou nedokončenost. To, že budou elektrárny, které dostanou licenci až po 31. 12. 2010 znevýhodněné, si byli všichni vědomi. Originál protokolu nemohla mít paní F. u sebe, neboť byl s nimi v autě. Později zjistil, že protokol, který dali účastníkům řízení, byl pravděpodobně zaslán paní F. Divil se, že paní F. sedí v osm hodin večer na Silvestra v práci a čeká, až oni přijedou, ovšem když před jedenáctou hodinou přijeli, tak už tam nebyla, a až následující pracovní týden zjistil, že o licencích bylo rozhodnuto kolem osmé až deváté hodiny. Jednání ohledně těchto elektráren pokračovalo v únoru a březnu 2011, když ředitel legislativně právního odboru, jeho nadřízený, po nějakém bližším zkoumání podkladů ve spise dával ERÚ podnět Policie ČR, aby nějakým způsobem prošetřila revizní zprávy předložené žadatelem, protože tam vzniklo podezření, že revizní zprávy nemusí být v pořádku. V létě roku 2011

uvedla policie ERÚ, že revizní zprávy ze dne 27. a 28. prosince 2010 nezpracovával revizní technik pan K.Š.. Tato skutečnost následně vedla k tomu, že ERÚ zahájil na podzim roku 2011 řízení o povolení obnovy o žádostech z toho důvodu, že ty revizní zprávy se ukázaly jako nepravdivé důkazy. Řízení vedl M. a v únoru roku 2012 bylo zastaveno S. Později zjistil, že vznikl mezi panem P. a paní S. problém, kdy se P. začal ohrazovat, že byly zastaveny řízení v rozporu s jeho pokynem vydat opačné rozhodnutí o povolení obnovy. Pravidelnou pracovní dobu měl od 7:30 do 16 hodin, ale byl vyslán na služební cestu, proto převážil zájem, aby se ohledání uskutečnilo, pokud možno v nějakém rozumném rozsahu. Dále konstatoval, že v ERÚ pracuje 12 let a nezaznamenal, že by ohledání fotovoltaické elektrárny probíhalo více než 1 den. Není mu znám případ, že by v závěru roku 2010 probíhala ještě nějaká opakovaná kontrola. Zda existuje nějaká metodika k posouzení způsobilosti elektrárny, neví, k poukázání technických předpokladů sloužila technická zpráva. Revizní zprávy ze dne 5. a 6. 12. 2010 a údajné revizní zprávy z 27. a 28. 12. 2010 viděl. Při kontrole nepostupovali podle revizní zprávy, neboť ani jeden z nich není revizním technikem.

Ani v této části nemá soud pochyby o věrohodnosti jejich údajů ohledně vlastního vnímání reality, když tyto korespondují s objektivními důkazy (zejména protokolem, záznamy komunikace apod.). Z výpovědi svědka Ž. však nelze přehlédnout (i obžalovanou F. nezpochybněný údaj) o jím vnímané pouze částečné dostavěnosti (90%) a možnosti vydat licenci pouze na tento rozsah. Soud zde tento údaj zmiňuje právě v kontextu obhajoby této obžalované či údajů P. o poměru 2:1 z hlediska stanovisek kontrolní skupiny, když při otázce zda vydat licenci (na celé FVE) pak je poměr fakticky opačný.

K vlastnímu licenčnímu řízení ERÚ se vyjadřovali zaměstnanci, kteří toto v určitém okamžiku jako oprávněné úřední osoby vedli.

Svědčce J.H. v přípravném řízení dne 18. 12. 2012 (č. l. 403-405) uvedla, že pracuje na odboru licencí ERÚ od roku 2003 a jako referent zpracovávala do 10. 12. 2010 i žádosti o udělení licencí společností XXXXXs.r.o. a XXXXXs.r.o., poté byla hospitalizována. Na průběh řízení si nevzpomněla, ale pamatuje si, že do spisů zaregistrovala revize a předávací protokoly. Potvrdila, že ví, o „předběžné“ kontrole ze dne 8. 12. 2010, kterou dělal někdo z Prahy, a snad stav neměl být v pořádku. Spisy poté předala panu H. Podle jejího vysvětlení referent musel zajistit, aby ve spise byly všechny podklady a poté vše připravil pro podpis a kontrolu ředitele odboru licencí, který připravenou licenci podepisoval. Listiny do uvedených spisů byly zakládány osobním předáním. Pamatuje si jméno pana H., ale nejsou příbuzní, s ním jezdil ještě jeden pán, po předstření potvrdila příjmení Š. Praxe byla taková, že předávacím protokolem se osvědčovalo předání kompletního díla objednateli. V případě kolaudace se pak má za to, že stavba odpovídá technickým předpokladům stanoveným vyhláškou. Namísto předávacího protokolu bylo možno použít i kupní smlouvu (při získání FVE odkupem), v tomto případě se však jednalo o smlouvy o dílo.

V hlavním líčení dne 12. 6. 2014 (č. l. 7621-7629) k věci uvedla, že si nepamatuje, kdy byla podána žádost. Žádosti byly podané s tím, že vyžadovala všechny doklady, které měli dle zákona doložit, a předpokládalo se, že bude udělána prohlídka toho fotovoltaického zařízení. Kvůli hospitalizaci se účastnila jen začátku toho licenčního procesu. Zde se jednalo o běžnou licenční záležitost, žadatelé dokládali materiály a dokumenty, které měli dle zákona doložit, nic nevybočovalo z běžných žádostí. Před jejím nástupem do nemocnice byl spis

připraven k vydání s tím, že se měla udělat kontrola na místě. Tehdy se jezdilo u elektráren nad 1 MW na kontrolu „přes plot“, což měli na starost kolegové z Prahy, ohledání dle správního řádu se neřešilo. Výstup, že kontrola proběhla, neobdržela. Pokud by výsledek nebyl negativní, tak by následovalo vytištění licence, podpis ředitele a předání licence žadateli. Při negativním výsledku následovala výzva žadateli, aby doložil tu situaci, která neodpovídala Energetickému zákonu. Negativní výsledek zažila jednou, když na místě stály pouze stoJ.y. Když nastal problém, tak se řízení přerušovalo, tento postup byl na její úvaze. Jiný procesní postup nedělala. Co se týče změn v její činnosti, tak ke konci roku 2010 žádné nebyly. Byly pokyny, že osobně dodané doklady se předávaly na recepci a při převzetí bylo na podatelně přítomno více zaměstnankyň. Listy se počítaly a počty listů se podepisovaly dvěma zaměstnankyněmi. Další pokyn byl, že se vše musí odehrávat dole na recepci. Tyto změny se udály v září roku 2010. Na obhlídce elektráren byla osobně jednou. Sama se šla informovat, jak kolegové obhlídky dělají a bylo jí řečeno, že se dívají „za plotem“ a sledují, zda se elektrárna jeví jako hotová, dokončená a na základě toho byla licence vydána. Sledovala, zda jsou tam panely, jelikož aby bylo zařízení dokončené a provozuschopné, musely být osazeny stojanys panely a mělo být vidět propojení. Měli tabulku v Excelu, kde zapisovaly ty licence, které jeli obhlédnout a do poznámek psali, jak zařízení vypadalo a zda licenci vydat. K ohledání docházelo poté, co obdrželi všechny nutné doklady. Bylo domluveno, že prohlíželi i elektrárny pro kolegy, pokud byly trase, kterou jeli. Kolega, který s ní jel, tak zařízení fotografoval a potom to dokládal kolegům, kterých to zařízení bylo, kteří to řešili. Ohledáním ověřovali, zda je pravda, že elektrárna je v provozuschopném stavu. Bez ohledání prokazovala komplexní provozuschopnost zařízení revizní zpráva. Dalším důkazem mohl být předávací protokol, který osvědčoval, že bylo zařízení předáno na stavbu. Pokud bylo v předávacím protokolu napsáno, že fotovoltaické dílo bylo předáno o určitém výkonu na určité místo, tak se z toho dalo předpokládat, že dílo je hotové. Pokud by předávací protokol popisoval pouze část zařízení, tak by vyzvali žadatele k doložení zbývajících dokladů a řízení by se přerušilo, stejně by postupovali i v případě předávacího protokolu na neexistující zařízení. Taková vada by byla podstatná pro jejich rozhodování. Lhůta pro odstranění vad byla 90 dní. Na revizní zprávě měla kontrolovat výkon, a zda je zařízení provozuschopné. Revize mohla být dělaná i před přebíráním díla. U revizních zpráv na vysoké a nízké napětí pro ni byla rozhodující revizní zpráva na nízké napětí, která kontrolovala to zařízení. Za dokončené brala dílo v okamžiku, kdy došlo k doložení všech dokladů. V případě těchto elektráren jezdili pánové (pan H. a jméno druhého se nevybavila) do Jihlavy, dokumenty jí doložili, na recepci před kamerami si je prohlédla a pak byly ty doklady předány na podatelnu. Mimo ERÚ se s nimi potkala ve Veselí nad Moravou, kde dělala obhlídku elektráren. Dále uvedla, že věděla, že kontrolu dne 8. 12. 2010 dělal někdo z Prahy a údajně nebyla v pořádku. Z jakého důvodu jeli dne 8. 12. 2010 do Chomutova, neví, z její strany žádnou informaci o ohledání nedostali, že spisy byly kompletní. K předloženým tabulkám uvedla, že I. tabulka jí nic neříká, do II. tabulky zapisovali po provedení ohledání. Zapisovala to do Excelu, nikoliv ručně.

Svěděk J. H. v přípravném řízení dne 18. 12. 2012 (č. l. 415-417) uvedl, že v prosinci 2010 bylo náplní jeho práce na ERÚ přepisovat údaje ze správních spisů do počítače a tisk licencí, činnost ukončil v lednu 2011. Správní spisy elektráren XXXXXa XXXXX převzal po H., kdy následně došlo k doplnění a fyzické kontrole FVE. Se zjištěními z kontrol nijak nenakládal a protokoly založil do spisu. Poté vytiskl licence a předal je panu P. ke kontrole.

Okolnosti doručení nových revizních zpráv si nevybavuje, on z nich pouze použil údaje, které vkládal do počítače. Z práce dne 31. 12. 2010 odešel mezi 14:00-15:00 hod.

V hlavním líčení dne 11. 6. 2014 (č. l. 7614-7615) potvrdil svoji výpověď z přípravného řízení. Dodal, že spisy podědil poté, co jeho kolegyně odešla na nemocenskou. V průběhu několika týdnů se tyto spisy průběžně doplňovaly a kompletovaly. Kolem 20. 12. 2010 proběhlo vlastní ohledání na místě, kdy byl už spis kompletní, a pak tam došlo k nějakým pochybením nebo kolizi mezi skutečností a mezi těmi dokumenty, co byly v tom spisu, načež zhruba po deseti dnech proběhla další kontrola na místě a na základě toho mezitím přišly doplňující dokumenty do toho spisu, kdy dne 31. 12. 2010 došlo k vydání licencí. Dne 3. nebo 4. 1. 2011, měl spisy naposledy, zarchivoval je a tím to pro něj skončilo. Jediná věc byla asi ta skutečnost, kdy došlo k tomu místnímu ohledání, kdy asi tři referenti z ERÚ uvedli, že na místě nemusí být vše v pořádku. Nicméně žadatel uvedl, že tyto nedostatky odstraní a na základě toho bude možné licenci vydat. Podotkl, že na revizi ze dne 27. a 28. 12. 2010 byl rozformátovaný text.

Ve vztahu k této skupině svědků lze taktéž uzavřít, že lze jejich údaje považovat za věrohodné, když tyto nemají přímou vypovídací hodnotu k trestnému jednání obžalovaných.

K průběhu řízení o povolení obnov řízení se vyjadřovali svědci P., M. a V.

Svědék A. P. v přípravném řízení dne 5. 12. 2012 (č. l. 444-452) uvedl, že v listopadu 2010 působil jakožto ředitel legislativně-právního odboru ERÚ, jeho pracovní poměr k ERÚ byl ukončen v březnu 2012. Případ FV elektráren společností XXXXX a XXXXX se k němu dostal koncem roku 2010, kdy se řešil postup v řízení o udělení licence v případě, že výroby nejsou dokončené. Odbor licencí však pod jeho odbor nespadal a věc s ním byla toliko konzultována. Dne 22. 12. 2010 poslal e-mail P., ve kterém uvedl, že správní řízení by mělo směřovat k zamítnutí žádostí a mělo by se podat trestní oznámení a že nevidí jediný důvod, proč by ERÚ měl postupovat jinak. Ke konci prosince 2010 se v užším vedení ERÚ bavili o tom, že při provedení důkazu ohledáním na místě se prodlužuje lhůta pro vydání rozhodnutí až o dalších 30 dnů a proto v případě elektráren XXXXX a XXXXX nebylo nutné do konce roku tento důkaz provádět. Z této porady asi nebyl vyhotovován zápis. O jiném případě provedení dvojího ohledání elektráren v dané době neví. V únoru či březnu 2011 se k ERÚ dostala zpráva, že elektrárny jsou teprve dokončovány a byli kontaktováni pracovníkem České televize. Na základě toho dostal od předsedy ERÚ F. a pokyn k prověření obou správních spisů. Přitom narazil na revizní zprávy z 27. a 28. 12. 2010, u kterých byl viditelně vystřižen a naskenován podpis. Z tohoto důvodu podal trestní oznámení. V červnu či počátkem července 2011 pak bylo zahájeno řízení o nařízení obnovy řízení. On sám se zúčastnil schůzky V. s Z.Z., a to na pokyn předsedkyně ERÚ namísto Ing. N. Na jednání Z. popisoval význam elektráren pro jeho společnosti a zaměstnanost a v podstatě se dotazoval, proč ERÚ zahájil řízení o nařízení obnovy v daných věcech. V rámci řízení o obnově řízení se pokoušeli opakovaně o výslech svědka (zde obžalovaného) V.Č., kterého se podařilo vyslechnout až na třetí pokus dne 18. či 20. 8. 2011, až po jednání Z. s předsedkyní ERÚ. Výslech prováděl V. a pan K.Š. u výslechu potvrdil, že předmětné zprávy nezpracoval on. Následně byl V. odvolán z vedení odboru licencí ERÚ a ředitelkou byla jmenována M.S. S ní pak probíral, jaké úkony má v řízení ještě provést pro ukončení řízení, avšak ona mu uvedla,

že žádné úkony činit nemá, protože se tak dohodla s předsedkyní ERÚ. Požádal proto R.M., aby úkony učinil on jako oprávněná úřední osoba a začátkem ledna 2012 mu zaslali s V. návrhy rozhodnutí o nařízení obnovy řízení v obou projednávaných věcech. Rozhodnutí prostudoval, upřesnil a zaslal je i M.S., aby odbor licencí ve věci rozhodl. Asi 2. 2. 2012 mu M.S. na konferenci na Krajském úřadu v Jihlavě uvedla, že rozhodnutí vydávat nebude, a to opět po jednání s předsedkyní ERÚ. Podle jejího zdůvodnění nemůže o věci rozhodovat, dokud nebude ukončeno vyšetřování dané věci. Odvětil jí, že v daném případě není důvodem pro nařízení obnovy vydání rozhodnutí v důsledku spáchání trestného činu, ale z důvodu provedení nepravdivého důkazu, když V.Č. nevyhotovil revizní zprávy z 27. a 28. 12. 2010 a ani nebylo známo, že by je vyhotovil jiný revizní technik a revizní zprávy z 5. a 6. 12. 2010 těžko mohly prokazovat splnění technických předpokladů u daných výroben, když 20. nebo 21. 12. 2010 bylo potvrzeno, že elektrárny nejsou ani dokončené. M.S. na to argumentačně nereagovala a odkázala na pokyn předsedkyně ERÚ. Následující týden měla dovolenou, tak se na schůzce V. dotazoval, zda jako druhoinstanční orgán skutečně vydávala S. pokyn rozhodnutí nevydávat. To mu V. nepotvrdila a jen se zajímala o dané řízení a možnosti nařízení či zrušení obnovy řízení. Vše jí zodpověděl a V. mu následně uvedla, že mají ve věci rozhodnout a případně, pokud existuje důvod, obnovu řízení nařídit. Následně další týden v pondělí na cestě do Prahy mu volal R.M. s tím, že S. urgentně shání spisy vedené v těchto věcech. Dovolil mu, aby spisy vzal z jeho kanceláře. Správní spisy týkající se obou elektráren měl tedy u sebe v kanceláři od začátku ledna 2012 do 13. 2. 2012. Odpoledne zaslal M. S.e-mail, ve kterém na základě jednání s předsedkyní z předchozího týdne žádal o uR.lené vydání rozhodnutí o nařízení obnovy řízení. Během několika minut mu volal M., že jeho pokyn už asi nepůjde splnit, neboť S. již dopoledne vydala opačná usnesení, která jsou již v právní moci. Na to reagoval poněkud rozhořčeně a okamžitě šel informovat předsedkyni ERÚ, že bude muset celou věc jaksi řádně řešit, neboť S. rozhodla nejen v rozporu s jeho přímým pokynem, ale i věcně nesprávně. Následně dorazila k předsedkyni i S. a tvářila se poněkud zaskočeně. Nato ji začala V. v podstatě utěšovat, ať si z toho nic nedělá, že se takové věci stávají. Měl prověřit, zda je možné rozhodnutí v případě potřeby zrušit. V. dodala, že nechá postup ERÚ prověřit externím subjektem. Chtěla, aby s S. nadále spolupracoval, což odmítl. Přibližně za deset dní V. připomínal, že je nutno jednání S. personálně řešit a aby byla odvolána z funkce ředitelky odboru licencí, případně aby odbor byl převeden mimo jeho působnost. Ředitelka ERÚ nejprve na konci února 2012 organizačním opatřením převedla odbor licencí pod sekci provozní a na konci března 2012 si ho předvolala s tím, že by se ráda dohodla na ukončení jeho působení u ERÚ. Důvody k tomuto postupu neuvedla, ale domnívá, že na ukončení jeho působení u ERÚ se podílela S. K oběma rozhodnutím vydaným S. uvedl, že v průběhu odůvodnění došlo ke změně koncepce rozhodnutí a minimálně na dvou místech jsou uvedeny informace nebo skutečnosti, které nebyly v žádném z podkladů ve správních spisech, a není zřejmé, jak se o těchto skutečnostech mohla S. dozvědět. Jednak je v rozhodnutí konstatováno, že 31. 12. 2010 při kontrole ze strany ERÚ byli přítomni dva soudní znalci z oboru energetiky a zástupci advokátní kanceláře White&Case, což ale v protokolu není uvedeno. Dále je uvedena informace, že zrušením licence mělo dojít ke zmaření investice ve výši 600 mil. Kč, zatímco ve spise je listina patrně společnosti Comerzbank, ve které se hovoří o zmařené investici ve výši 480 mil. Kč. Celkově je odůvodnění usnesení psáno velmi neuměle, neboť pisatel dospěl k závěru, že již revizní zprávou z 5. 12. 2010 bylo spolehlivě prokázáno splnění technických předpokladů, to by ale nebyly splněny předpoklady pro vedení řízení o nařízení obnovy. Dále se odůvodnění zabývá existencí nebo neexistencí veřejného

zájmu na ponechání licence a nabytí práv v dobré víře, což je ale institut, který je možno aplikovat v okamžiku, kdy objektivně existují důvody pro nařízení obnovy, což je nelogická konstrukce. Rovněž argumentaci preambulí o zájmu rozvoje technologií z obnovitelných zdrojů považuje za úsměvnou. Dále netuší, jak mohla S. pečlivě prostudovat spisy a jak by se k nim dostala. Memorandum advokátní kanceláře XXXXX, K. k procesnímu postupu ERÚ neznal, pan Kulovaný však podle jeho vyjádření byl blízkým spolupracovníkem V.

Při dalším výslechu (v období po zahájení trestního stíhání obžalované V. a tedy vůči této obžalované procesně použitelném) dne 25. 4. 2013 (č. l. 453-463) potvrdil údaje z předchozího výslechu a dodal, že nevěděl o tom, že S. se osobně znala s Z.Z., seznámila jej s A.V. a za Klub plynárenských podnikatelů s ním sjednávala zakázky, neboť kdyby o tom věděl, tak by ji nenechal rozhodovat a musel by rozhodnout o jejím vyloučení z rozhodování ve věci. Nevěděl ani o skutečnosti, že S. 4. 2. 2011 zaslala koncept rozhodnutí A.V. Dle něj nebylo obvyklé, že by se na ERÚ komunikovalo o pracovních věcech na soukromý e-mail. Později s M.S. řešili otázku obnovy řízení ve věci elektrárny FVE 28, do toho rozhodnutí však již nezasahovala.

V hlavním líčení dne 10. 6. 2014 (č. l. 7511-7547) potvrdil výpovědi z přípravného řízení. Dále uvedl, že ačkoliv neviděl důvod k opakované kontrole, tak navzdory tomu názoru nominoval pracovníka právního odboru na tuto kontrolu, i když byl oprávněn odmítnout nominovat. V telefonátu mu pan N. dne 30. 12. 2010 uvedl plánovaný postup pana P., se kterým pan N. nesouhlasil, ale zakázat mu to nemohl, a proto když věděl, že dokazování proběhne, chtěl zajistit někoho z právního odboru. Do trestního spisu nenahlížel. Detailně popsal postavení a kompetence, které od prosince 2010 do března 2012 zastával, a uvedl, že až do února či března 2011 spadal do jeho přímé působnosti odbor licencí a působil v rozkladové komisi ERÚ. Detailně se vyjádřil k zákonu č. 180, zákonu č. 402/2010, dále k předmětu a účelu revize a k e-mailu na č. l. 636, který zaslal panu P. Začátkem února 2012 se paní předsedkyně V. dotazoval, zda S. dávala konkrétní pokyn, na to mu V. neodpověděla. e-mail s revidovanými, doplněnými, odkontrolovanými návrhy rozhodnutí posílal dne 1. 2. a dne 2. 2. mu bylo řečeno, že paní S. rozhodla, že se nic vydávat nebude, a tuto skutečnost mu řekl i pan M.. Potvrdil, že pokud se S. ustanovila do pozice oprávněné úřední osoby, tak asi nebyla povinna rozhodnout podle pokynu, který jí dal. Udělil pokyn paní S. i panu M., který byl také oprávněná úřední osoba, s tím, že se má rozhodnutí vydat. Nevěděl, že je i jiný názor. Nemohl dát pokyn rozhodovat za oprávněnou úřední osobu. K cenovým rozhodnutím ERÚ uvedl, že tyto připravovala sekce regulace, právní oddělení se podílelo na textu ustanovení, nepodílelo se na výpočtu cen. K otázkám na možnou podjatost uvedl, že absolvoval SPŠ elektrotechnickou, poté Právnickou fakultu MÚ v Brně, kde studium končil v roce 2001. Pana (státního zástupce) M., ani pana (vyšetřovatele) Pinku na přednáškách, ani v kruzích nepotkal.

Svědék R.M. v přípravném řízení dne 14. 1. 2013 (č. l. 433-437), uvedl, že na ERÚ pracoval od 1. 5. 2002 do 30. 6. 2012 na odboru licencí. V roce 2011 byl ředitelem odboru V. a od 30. 11. 2011 M.S.. Po dobu nepřítomnosti zastupoval V. a do dubna 2012 i M.S.. Později mu bylo nabídnuto, že buď odejde z ERÚ, nebo mu bude sníženo osobní ohodnocení o 6.000,- Kč a více, tak z ERÚ odešel. Řízení o nařízení obnovy řízení v případě licencí společností XXXXX s.r.o. a XXXXX s.r.o. vedl spolu s V., bylo zahájeno v průběhu roku 2011 a chtěli jej ukončit obnovou řízení. Vedl je k tomu výslech pana Č. a podklady svědčící o tom, že by se to ani jinak udělat nedalo. Rozhodnutí vypracoval V. a šéf sekce P. s tím také

souhlasil. Rozhodnutí mu přišlo na e-mail a měl obdobné vypracovat také ohledně druhé elektrárny. Pak ale dostal pokyn od M.S., že se nic vydávat nemá, protože odjízďela na hory. Po týdnu si ho pozvala do kanceláře, kde měla připraveno opačné rozhodnutí o zastavení řízení a zdůvodnila tím, že je to její rozhodnutí. Dostal za úkol vypracovat obdobné usnesení také ohledně druhé elektrárny u ní na počítači. Pak mu je přeposlala na e-mail a ve své kanceláři vše ještě předělával. Pak se vše vytisklo a S. vše podepsala, neboť spěchala do Prahy. Obě rozhodnutí se dala k odeslání do pošty. Někdy v odpoledních hodinách mu volal a psal e-mail P. a ptal se, zda již vydali rozhodnutí. Uvedl mu, že ano, ale jiná, než se předpokládalo. Ještě předtím však volal advokát společností XXXXX s.r.o. a XXXXX s.r.o. a uvedl, že jede náhodou kolem Jihlavy a zdali jsou již vydána rozhodnutí. Při nahlédnutí do spisu si pak nechal vyhotovit stejnopisy rozhodnutí a na místě se vzdal práva rozkladu a rozhodnutí nabyla právní moci. Druhý den dostal trochu vynadáno od M.S., že P. řekl o rozhodnutí. M.S. k e-mailu P. z 1. 2. 2012 z 13:55 hod řekla, že se pod to nepodepíše, ať si to podepíše pan P. sám. K e-mailu M.S. ze dne 4. 2. 2012 z 20:15 hod uvedl, že on sám s předsedkyní ERÚ nic nekonzultoval. M.S. jej neinformovala o jakémkoli rozhodnutí předsedkyně ERÚ. Potvrdil výpověď P., podle které mu 13. 2. 2012 volal s tím, že S. urgentně shání spisy ke korekturám rozhodnutí. Připustil, že M.S. si v pátek 3. 2. 2012 mohla pečlivě prostudovat spisy, pokud si je někde vzala, rozporoval však její tvrzení, že jí nikdo nevysvětlil existenci jiného důvodu pro obnovu řízení. Minimálně P. a V. jí vysvětlovali nesrovnalosti v případech obou elektráren týkající se revizí, když pan K.Š. byl v inkriminovaném období nemocen a nemohl revize vyhotovit. Důvody obnovy řízení jsou však stanoveny správním řádem a je tam i důvod, že se důkazy ukážou jako nepravdivé. Po jeho podání vysvětlení na policii dne 3. 4. 2012 se M.S. zajímala o průběh podání vysvětlení. Odmítl jí ho popsat a ona byla naštvaná. S. byla vysazená na P. a nějak se nemuseli, proto byl odbor licencí převeden mimo jeho pravomoci. P. pak byl obrazně řečeno odejit z ERÚ. Uvedl, že neví, zda tak bylo učiněno dohodou či nikoli. Před ukončením jeho pracovního poměru s ředitelkou odboru nevycházal. Na personálním oddělení mu pak byla za její přítomnosti předložena dohoda o ukončení pracovního poměru s tím, že když takto skončí, nebude muset hradit výdaje ERÚ na jeho studium. Druhá varianta byla se snížením osobního ohodnocení. Na usneseních ohledně obou elektráren pracovali s V. a byl o tom informován P. Oponoval S. při pokynu rozhodnutí nevydávat, ona vždy říkala, že čeká na výsledek trestního řízení. Na textu vydaného druhého rozhodnutí se podle jeho vyjádření nepodílel, vlastně jen nahradil hlavičky společností.

V hlavním líčení dne 10. 6. 2014 (č. l. 7564-7568) potvrdil výpověď z přípravného řízení. Uvedl, že s řízením před vydáním licence nepřišel do styku. V únoru roku 2012 byla jeho nadřízenou S., pan V. byl v té době ředitelem odboru sporných řízení. Někdy v průběhu ledna už se vědělo, že je připravené rozhodnutí, že se má obnovit řízení, ale tehdy byla ředitelkou S., která se nechtěla ztotožnit s povolením obnovy. Dne 13. 2. 2012 bylo vydáno opačné rozhodnutí, než připravovali, řízení se zastavilo, a tím celý proces skončil. Dne 13. 2. 2012 si ho zavolala S. do kanceláře, kde už bylo připravené rozhodnutí na společnost XXXXX, bylo zasláno do e-mailu s tím, že to má předělat na XXXXX. Po pečlivém přečtení zjistil, že se to řízení neobnovuje, ale že se zastavuje. Rozhodnutí předělal ten stejný den i na společnost XXXXX. V rozhodnutí XXXXX dělal jen drobné úpravy, u XXXXX předělal rozhodnutí na identické, pouze zadal správná data, čísla jednací. S odůvodněním rozhodnutí se neseznamoval. Pak zavolal JUDr. Gazárek který přijel vzdal se práva rozkladu a tím to vše

skončilo. Někdy v odpoledních hodinách zavolal pan P., jestli jsou vydané rozhodnutí na XXXXXo té obnově, tak řekl, že to tak není, že je to obráceně. Za to byl obviněný nadřízenou, že ještě vyššímu nadřízenému říkal, že je rozhodnutí vydané. Celé to pro něj skončilo tak, že si ho pozval Útvar pro odhalování korupce a kriminality v Hradci Králové na podání vysvětlení, a pak ukončil pracovní poměr někdy k 30. 6. 2012 na ERÚ. Přípravu konceptu rozhodnutí o obnově řízení elektrárny XXXXXdělal pan V. V době od září roku 2011 do jmenování paní S. se rozhodnout ve věci mohlo, ale nejspíše nebylo napsané rozhodnutí. Vyjádřil se i ke kontrolám na elektrárnách, kdy na elektrárny se jezdilo dívat neformálně, zda jsou či nejsou hotové. Pokud někde evidentně nebyla dokončená, tak se nařídilo ohledání na místě a na kontrolu elektrárny se jelo oficiálně. Drobné nedodělky se posuzovaly vizuálně, z jeho pohledu, pokud by se elektrárna nejevila kompletní, tak by se licence nevydala. Jak to posuzovali ostatní kolegové, neví.

Svědék J. V. v přípravném řízení dne 16. 1. 2013 (č. 1. 492-495) uvedl, že pracoval na odboru licencí ERÚ od roku 2001 a od 26. 1. 2011 nastoupil po L.P. do funkce ředitele odboru, kterou zastával do konce července 2011. Od srpna 2011 po organizační změně ve struktuře ERÚ se stal ředitelem odboru sporných a schvalovacích řízení a zároveň byl pověřen řízením odboru licencí. Koncem listopadu 2011 skončilo jeho pověření k řízení odboru licencí, ovšem 26. 10. 2012 se opět stal ředitelem odboru licencí. Někdy začátkem roku 2011 P. pojal podezření, že dvě revizní zprávy z konce roku 2010 ve věci elektráren XXXXXa XXXXX jsou falzifikáty, protože tam byla naskenovaná razítka a podal trestní oznámení. Poté co Policie ČR potvrdila, že uvedené zprávy jsou skutečně falzifikáty, zahájil začátkem července 2011 řízení o nařízení obnovy řízení ve věci obou žadatelů. Probíhalo dokazování, v první fázi se snažili vyslechnout revizního technika V. Č. Začátkem listopadu 2011 se shodli na tom, že mají všechny podklady pro rozhodnutí a v první polovině prosince 2011 se začalo připravovat rozhodnutí v kauze společnosti XXXXX. Řízení vedl společně s kolegou M., který byl jeho zástupce a spolupodílel se na tom. I když od poloviny prosince řízení vedl jenom M., tak na základě dohody s P. rozhodnutí připravoval, přestože spadal pod jiný odbor. Obě kauzy byly podobné a bylo dohodnuto, že až se vypracuje jedno usnesení, zpracuje se obdobně v druhé kauze. Stejně jako v případě jiných řízení dospěli k závěru, že by se mělo rozhodnout o obnově řízení a rozhodnutí tak bylo připraveno. V prosinci dokončil rozhodnutí a zaslal je P. a M.. Pak bylo na straně P., zda se rozhodnutí vydá. V první fázi měl rozhodnutí podepsat M., který podepisoval rozhodnutí i v jiných kauzách, ale potřeboval k tomu souhlas své nadřízené M.S. O důvodech obnovy řízení s M.S. nekomunikoval. P. chtěl rozhodnutí vydat, ale S. váhala. Dne 13. 2. 2012 volal M., že konečně dochází k vydání rozhodnutí, a že mu řekla S., že má dát do spisovky, že dojde k vydání rozhodnutí. Nenapadlo, ho že dojde k zastavení řízení. Pak mu znovu volal M., že dojde k tomuto obratu. V tu chvíli to mohl zastavit jedině P., ale ten byl v tu chvíli v Praze na detašovaném pracovišti ERÚ na poradě vedení. Rozhodnutí ten samý den nabylo právní moci. Následně vše komunikoval P. s paní předsedkyní a S. musela odjet do Prahy. Zde v rámci komunikace měl zaznít názor, že předsedkyně ERÚ nevěděla o znění rozhodnutí, kdy měla očekávat rozhodnutí v původní verzi. Protože P. uvedl, že si nedokáže představit další spolupráci s S., byl Odbor licencí následně vyňat z pravomoci P. Potvrdil, že dne 1. 2. 2012 dostal e-mailem od P. na vědomí opravenou verzi rozhodnutí, ale v té době již nebyl oprávněnou úřední osobou. Vydané rozhodnutí vycházelo z původního připravovaného rozhodnutí, když byl změněn výrok a asi tři strany odůvodnění. Neví o tom, že by M.S. zasáhla i do jiných obdobných řízení, kterých

se vedlo jen několik. S. vybrala do funkce ředitelky odboru samozřejmě V.P. ji tam spíše nechtěl, asi ji nepovažoval za dostatečně odborně způsobilou. Se správním řízením neměla předchozí zkušenosti. Sám na rozhodnutí pracoval průběžně asi 10 dní, a to včetně připomínkování kolegy. Memorandum advokátní kanceláře XXXXX neviděl a neví, kdo připravoval podklady pro advokátní kancelář. Vyjádřil se k významu předávacího protokolu, kdy právní předpis patrně výslovně nestanoví, že předávací protokol je podmínkou vydání licence, ale v rámci volného hodnocení důkazů je nutno prokázat předání díla a předávací protokol mohou nahradit jiné dokumenty prokazující, že objednatel je vlastníkem dokončeného díla.

V hlavním líčení dne 11. 6. 2014 (č. l. 7575-7583) k věci uvedl, že o elektrárnách se poprvé dozvěděl v prosinci roku 2010, kdy museli kolegové jet dne 20. 12. 2010 na obhlídku těchto výroben. Byla zjištěna nedokončenost a licence vydány nebyly. Následně tam jeli další kolegové dne 31. 12. 2010 a na základě nějakých uvázení byly licence obě vydány. Problematikou se začal zabývat, až se stal ředitelem odboru licencí, a tato problematika začala spadat pod jeho osobu. Poté na základě pochybností, zjištění P. a zpětné reakce Policie ČR, bylo zahájeno řízení o obnově řízení a dělaly se úkony v rámci tohoto řízení. Následně došlo k tomu, že ukončil svou činnost v odboru licencí, a protože se jednalo o složité věci, kterých nebylo na ERÚ moc, vynaložil značné úsilí tyto řízení dokončit, přestože ukončil činnost na odboru licencí. Návrh rozhodnutí zaslal kolegům, kteří byli dále činní v odboru licencí, a oni s tímto návrhem dál pracovali. Poté došlo k tomu, že v únoru roku 2012 byla tato řízení zastavena a následně byla na základě zkráceného přezkumného řízení zahájena. V části odůvodnění rozhodnutí o zastavení obnovy řízení došlo k vynechání některých částí původního odůvodnění a byly tam dány nové části rozhodnutí, působilo to na něj nedůvěryhodně. Důvod rozhodnutí mu prezentován nebyl. Ke svému postavení uvedl, že se stal opět ředitelem odboru licencí (na základě toho, že S. byla odvolána z funkce ředitelky odborů a hrozil druhý fotovoltaický boom) a ta řízení vedl znovu s tím, že v únoru roku 2013 vydal rozhodnutí o tom, že se ta řízení obnovují, a poté v červnu 2013 na ERÚ skončil, když byl odvolán z místa ředitele odborů a bylo mu nabídnuto pokračovat jako řadový zaměstnanec, což neakceptoval. V té době tato řízení probíhala na ERÚ dál. Před jmenováním S. byl na odboru licencí audit společnosti BDO, zaměřený na konec roku 2010 a procesy v činnosti roku 2011. Audit podle něj probíhal zvláště, s pracovníky společnosti BDO mluvil pouze jednou a nikdy mu nebyly předány závěry auditu. Bylo jim vyčítáno, že nemají žádné metodické pokyny, jak vést správní řízení, ty poté zavedla S.. Poslední rozhodnutí, které se týkalo elektráren XXXXX a XXXXX bylo vydáno dne 20. 2. 2013, s tím, že se obě řízení obnovují. Poté se účastníci odvolali, podali rozklad, bylo o nich rozhodováno rozkladovou komisí a následně paní předsedkyní. Řízení ve věci ČEZ- obnovitelné zdroje zdědil po panu P. a dostal se k němu až v poslední fázi. Z podkladů, jež měli k dispozici, řízení zastavili. U elektráren XXXXX a XXXXX byl oproti ČEZ-obnovitelné zdroje přesvědčen, že výrobní dokončeny nebyly. Na ERÚ bylo běžné, že se zpracovávalo i více návrhů rozhodnutí a bylo na oprávněné úřední osobě, která za rozhodnutí zodpovídala a podepisovala, který návrh vydala. P., který v té době byl místopředseda ERÚ, jako nadřízený o tom s oprávněnou osobou mohl diskutovat, ale závazný pokyn nejspíše neuděloval. Vyjádřil se nařízení obnovy společnosti FVE 28, kde obnova byla zahájena v únoru 2011, ale účinky byly ke dni vydání revizní zprávy 21. 1. 2011, protože k tomu dni byly ve spise všechny podklady, které by tam

měly být a které nedokázali nijak zpochybnit, že jsou falešné. Nejen tyto kauzy, ale i ostatní komunikoval s panem P.

Tato skupina svědků tak popsala ze svého pohledu průběh řízení o povolení obnovy řízení, kdy tento v popisu jednotlivých kroků je v souladu se zajištěnými zejména listinnými důkazy a konečně není ani v rozporu s údaji obžalovaných, právě s ohledem na objektivitu listinných důkazů. V tomto rozsahu proto soud tyto údaje hodnotil jako věrohodné.

Na návrh obhajoby byli v hlavním líčení dne 1. 12. 2015 vyslechnuti i další pracovníci ERÚ k formálním postupům při předkládání žádostí o licence a dalších dokladů, zejména s ohledem na případnou kompletnost jednotlivých spisů, jejich evidenci.

Svědék P. K. uvedl, že pracuje a v dané době pracoval na ERÚ jako vedoucí hospodářské správy, v té době byl i vedoucí podatelny. Z obžalovaných zná S. Poté se podrobně vyjádřil ke své pracovní činnosti s tím, že ke konci roku 2010 pod něj spadaly i pracovnice podatelny, a to paní P. a paní B. Dále popsal postup od podání žadatele o licenci na podatelnu po předání žádosti asistentce ředitele paní B., která se starala o elektronickou stránku dokumentů a rozdělovala žádosti pracovníkům licencí. V interním předpisu ERÚ, opatření č. 23/2010 předsedy ERÚ, bylo stanoveno, jak postupovat. Na každý den byl dán rozpis pracovníků, kteří měli být na podatelně. Dále popsal elektronický systém Axapta dynamics, a jak byly razítkovány a označovány příchozí dokumenty (včetně údajů PID 1 a PID 2), kdy toto popsal na konkrétním dokumentu (č. l. 1130) kde uvedl, co pracovnice podatelny vyplňovala v razítku, a co lze z vyplněných údajů zjistit.

Svědčce V. P. uvedla, že koncem roku 2010 byla její náplní práce na podatelně, kde se zapisovala pošta a předávala na licence oproti podpisu. Konkrétně popsala její působení a činnost na podatelně. Do styku přicházela s paní B. a brigádníky, jejím nadřízeným byl pan K.. S paní B. byly jediné, kdo mohl přijmout podání a zaevidovat ho, když jejich pracovní doba končila v 16.15 hod. V roce 2010 v deníku došlé pošty rozlišovali dva typy zásilek a to obyčejné listovní zásilky a osobní podání. Do razítka zapisovali počet listů, evidenční číslo, PID1, PID2, které generoval systém, a podpis, kdy v roce 2010 tam bylo vícero podpisů. Toto konkrétně demonstrovala na předložených částech spisu.

Svědčce M. B. uvedla, že na podatelně nepracuje již 4 roky a pamatuje si, že se nosily žádosti, které orazili, spočítali, zaevidovali do systému a přinesly na licence. Popsala konkrétně svoji pracovní činnost na podatelně, kdy nakonec poštu předávali asistentkám odborů. Na odboru licencí to předávali pouze paní B. Na podatelně používali razítko „Došlá pošta“ a číselné razítko, kterým číslovali stránky. Vyjádřila se k č. l. 921, 949-951 a 955.

Svědčce J. B. nejprve v hlavním líčení dne 19. 10. 2015 k věci uvedla, že v předmětné době dělala asistentku ředitele pana P. paní F. byla její kolegyně. Licence nevyřizovala, pouze přijímala poštu a odesílala je. Dne 31. 12. 2010 měla dovolenou a paní F., která byla nešťastná, jí volala, že je v práci a neví, co má dělat, jak se k čemu má postavit. Jelikož o situaci nic nevěděla, podpořila ji z morálního hlediska. Na konci roku 2010 bylo moc práce, kdy nárůst se stupňoval od září do prosince. V hlavním líčení dne 1. 12. 2015 pak doplnila, že v roce 2010 pracovala jako asistentka na odboru licencí, kdy měla na starosti

reprezentovat a rozdělování došlé pošty referentům. Konkrétně popsala, jak postupovala při rozdělování pošty. Dne 31. 12. 2010 v zaměstnání nebyla a byl tam za ní nějaký zástup. Z podacího deníku, kde byl příslušný licenční spis, věděla jméno referenta, který danou licenci vyřizuje. Předání listin proběhlo na základě předávacího protokolu. Do elektronického systému měli specialisté přístup.

Z výpovědí této skupiny svědků, tak je možné dovodit mechanismus v dané době užívaný při evidenci příchozích dokumentů (žádostí a navazujících dokladů), kdy tyto údaje obsahově korespondují s předloženými spisy ERÚ.

Z hlediska uplatněných námitek obhajobou je však nutno uvést, že soud neshledal možnost, že by obžalovaná F. nevěděla o dokladech (nových revizích) doručených ERÚ před svým rozhodnutím, když tyto bezpochyby byly zřejmé ze spisového přehledu (minimálně v elektronické podobě) jak vyplývá z číselné posloupnosti jednotlivých kroků, kdy licence např. pro XXXXX má č. j. 13917-23/2010 (č. l. 992-993) a předcházející nové (falešné) revize jsou evidovány jako doplnění podkladů č. j. 13917-17/2010 (č. l. 954). Z geneze licenčního řízení je pak zřejmé, že v rámci jednání dne 21. 10. 2010 byly vyžadovány nové revize a jejich absence by přímo vylučovala postup touto obžalovanou zvolený.

K okolnostem výstavby obou FVE, případně řízením s tímto spojeným se vyjadřovala (resp. většinou nevyjadřovala), mimo Z., skupina svědků profesně navázaných na společnosti ovládané Z.

Svědék Z.Z., otec obžalovaných A. a Z.Z., v přípravném řízení dne 22. 1. 2013 (č. l. 498-499) využil svého práva a odmítl vypovídat.

V hlavním líčení dne 12. 6 2014 (č. l. 7663-7681) popsal situaci od roku 2008, vývoj elektráren a hospodářskou krizi. Práce v areálech Chomutova zahájili v roce 2009, kdy začali s úpravou terénu, s výstavbou začali na začátku roku 2010. Intenzivní práce započaly v druhém pololetí roku 2010. Financování na tyto dvě elektrárny zajišťovala německá Commerzbank v objemu téměř miliardy korun. Část prostředků dávali svých, takže celková hodnota těchto dvou investičních akcí byla miliarda a čtyři sta milionů korun. Počátkem října uzavřeli smlouvu se společností XXXXX, která na klíč zajišťovala kompletní dodávku veškerých elektrovybavení a elektroprací, jednalo o práci kolem 150 mil. Kč. Tyto práce v podstatě probíhaly průběžně a v polovině měsíce listopadu se v podstatě dostavil těžký šok pro budovatele elektráren, který byl v tom, že v Česku došlo ke změně cenového výměru ve výkupních cenách, které se měnily k 1. 1. 2011. Lidé pracovali od rána do noci, aby se stihly termíny, mrazy dosahovaly patnácti stupňů, a bylo velké sněžení. Začátkem prosince se dostavila Commerzbank na jednání do Chomutova, provedla si kontrolu. Na den 20. 12. 2010 dostali informaci, že dojde k provedení kontrolní akce na elektrárnách XXXXX a XXXXX, které byl přítomen, jednalo se o posouzení těchto elektráren a elektrárny XXXXX, kde byl vrcholový holdingový pracovník, který se zajímal o to, jakým způsobem prověrka dopadne. Na kontrolu se dostavili tři pracovníci z ERÚ. Pamatuje si pana K., ty další dvě jména si nevybavuje. S pracovníky ERÚ se osobně setkal v zasedací místnosti a poté šli do terénu. Po cestě ze zasedací místnosti mu K. zdůrazňoval, že nemá rád fotovoltaiku, že se toto odvětví nemělo budovat, že se nemělo rozvíjet, a že tento obor není to správné, co je pro energetiku. Zeptal se K., zda bude kontrolovat i ostatní elektrárny a K. mu řekl, že ho zajímají jen jejich

dvě elektrárny. Došel k závěru, že je zbytečné, aby K. doprovázel dál, poněvadž viděl, že je na něj vysazený. Šel tedy do zasedací místnosti čekat na výsledek. Kontrola skončila, dostavili se, stvořili zápis, který byl pro ně obrovským překvapením, jelikož potom nechali spočítat rozsah tzv. nedodělků, které na první pohled vypadaly, že elektrárna je totálně nedostavěná, a u jedné byl 20.000,- Kč a u druhé elektrárny 40.000,- Kč, při investici miliarda čtyři sta milionů Kč. Vzali zprávu nebo stanovisko ERÚ na vědomí. Kdyby šli do situace, že by si zavolali odborníky, nechali to posoudit, udělali by k tomu posudky a šli by se soudit, tak by v podstatě ten soudní proces pokračoval dodnes, a neměl by výsledek. Zareagovali na to v tom smyslu, že odstraní nedostatky, ale chtějí, aby se dostavili na novou kontrolu. Do protokolu z kontroly dne 20. 12. 2010 neuvedli žádné námitky, neboť byli v šoku a nechtěli vyvolávat konflikt s pracovníky ERÚ, proto námitky dělali až dne 21. 12. 2010. Zda skutečnosti, které ERÚ uvedli do protokolu dne 20. 12. 2010, byly pravdivé, nevěděl, jelikož u toho fyzicky nebyl. Jednoznačně řekl, že žádné výkopové práce v minus patnácti stupních nemohly probíhat. Dne 21. 12. 2010 se objednal u ředitele odboru licencí P., protože to byla nejkompetentnější osoba, když nevěděl, kdo je má administrativně na starosti a myslel si, že rozhodující slovo bude mít P.. Navštívili ho společně se syny, vysvětloval mu všechny své důvody. Udělali dohromady zápis, ve kterém se konstatovalo, že udělají dodatečnou revizní zprávu, že společně potom zajistí provedení nové kontroly. Až později zjistil, že to nebylo v kompetenci pana P. Po 21. 12. 2010 nabyli dojmu, že se skutečně jedná o drobnosti. Synové měli zaplacené dovolené, tak jim řekl, že mohou v klidu odjet na dovolenou, že těch pár drobností dodělají a je to otázka toho, zda ERÚ pošle novou kontrolu. Dne 22. 12. 2010 bylo provedeno tzv. první paralelní připojení, a již ode dne 9. 12. 2010 měl informaci, že ČEZ obnovitelné zdroje kontroloval kabeláže na vysoké napětí a vycházel z toho, že stavba je v pořádku, že ji dokončili, až na samozřejmě nějaké drobnosti a nějaké úpravy na díle, které v tu dobu nikdo neznal. Ke kontaktům s P. uvedl, že se obrátil na pana T., se kterým se bavil o tom, zda má odborníka, který by jim v procesu projednání a provedení nové kontroly pomohl. Tento mu řekl, že se zná osobně i s panem P. Dne 23. 12. 2010 se na něj obrátil, aby mu pomohl se s panem P. setkat. Připojil se k panu T. a jeli k panu P. domů. Jako představitel v tu dobu čtyřiceti společností, se čtyřma a půl tisíci lidmi na krku, měl největší zodpovědnost, aby přesvědčil pana P., aby nařídil novou kontrolu, protože věděli, že všechno je to otázka nové kontroly. Pan P. jednoznačně řekl, že toto není v jeho pravomoci, o tom musí rozhodnout nejvyšší vedení, konkrétně F., šéf ERÚ. Podařilo se mu na úterý domluvit schůzku s F. v jeho kanceláři v Praze a dal jim možnost přesvědčit pracovníky ERÚ, že ty drobnosti, které oni považovali za podstatné, odstraní a elektrárna bude provozu schopná a bude v pořádku. F. řekl, že to ještě prověří, že spousta lidí je na dovolených a že má omezený počet pracovníků. Ve čtvrtek ráno v sedm hodin seděl na vrátnici ve firmě v Praze a čekal, až F. přijde do práce. Když ho přijal, znovu mu celý stav věci vysvětlil. Řekl mu, že připravují notáře, kteří projdou elektrárny a zkontrolují je. Zajišťovali dva soudní znalce, advokátní kanceláře, měli tam společnost ENA, zástupce z firmy Siemens, odborníka, pana V., který stavěl asi dvacet elektráren a měl velké zkušenosti s jejich výstavbou. Řekl mu, že jsou přesvědčeni, že je elektrárna v pořádku a že by měl svolat kontrolní orgán. Řekl mu, ať si uvědomí, že je to o pouhých třech lidech, že je zde riziko, že když prohrají soud, tak prohrají miliardy. F. znovu uvedl, že nemá lidi. Zajistil na následující den dohromady dvacet až dvacet pět odborníků, s tím, že provedou zápisy, vlastní kontroly a půjdou do složitého právního sporu. Večer dne 30. 12. 2010 po 17. hodině dostal SMS zprávu od pana F., ve které bylo, že kontrola proběhne den 31. 12. 2010 na Silvestra. Den předtím znovu navštívil pana

P., informoval ho o jednání, které bylo s F., že tento se vyjadřoval nerozhodně, nejistě, zda nepadlo nějaké rozhodnutí na vedení ERÚ, a P. znovu opakoval, že není kompetentní nařídít kontrolu. Kontrolu musí nařídít F. Ten samý den toho 30. 12. 2010 poté, co dostal SMS zprávu od F., se zastavil opět u pana P., a dotazoval se ho, zda ví o tom, že bude provedena kontrola. Řekl mu, že o tom ví. Ke kontrole dne 31. 12. 2010 v Chomutově uvedl, že v dopoledních hodinách dojela znovu skupina s K. a s dalšími dvěma pracovníky a k tomu byli všichni ti jejich lidé, asi kolem dvaceti, kteří měli dávat vysvětlení, doplnit. Do zasedací místnosti si pracovníci ERÚ dovezli vysoký spis, který položili na stůl, ani do něj nesáhli, ani se do něj nepodívali, a vyrazili do terénu. Doprovázeli je soudní znalci, pravděpodobně pan Kulovaný a pan W. Byl přítomen i pan T., který sledoval průběh kontroly, a vyhodnotil ho tak, že všechno bylo v absolutním pořádku. Pan T. nebyl u zápisu protokolu a u formulování připomínek, které jsou v příloze tohoto zápisu, odborné připomínky formuloval pan V. Pan Kulovaný z toho byl hodně zmatený, že vedle sebe má fundované odborníky. Pana K. za odborníka nepovažuje. Celou tu dobu byl v místnosti, nešel ven, aby nezasahoval do průběhu, aby se tam nerozčiloval nebo nehádal, a čekal, až se všichni lidi dostaví a bude sdělen výsledek. Byl sepsaný protokol, kde bylo uvedeno několik drobností, na které reagovali. Tu reakci zpracovávali odborní pracovníci a tím kontrola skončila. Čekali a věděli, že v Jihlavě čekají jejich dva pracovníci, zda licenci dostanou nebo budou posláni domů bez licence. Ve večerních hodinách dostal zprávu, že výsledkem prověřování je, že licence byla udělena. Když cestoval z Chomutova směrem na Uherské Hradiště, tak mu volal jejich manažer z Chomutova H., a informoval ho o telefonickém rozhovoru s panem K., řekl, že pan Kulovanýmu poděkoval za to, že dílo je dokončeno, že to zvládli. Byl v euforii, tak požádal o telefon na pana K., chtěl mu zavolat a o dojmy podělit se s ním o dojmy. Ve večerních hodinách volal panu K., který mu zopakoval zhruba to samé, řekl: „gratuluji vám k tomu, že jste získali licenci, kontrola z naší strany byla tvrdá a náročná, tomu se nesmíte divit, ale vy jste byli korektní“. V tomto směru si navzájem polichotili a hovor ukončili. Vycházel z přesvědčení, že celá kontrolní komise dospěla k tomu, že licence je vydána v pořádku, a že splňuje všechny náležitosti. Až dodatečně zjistil, že předávací protokol, který podepsali synové, byl koncipovaný dne 29. 11. 2010, byl to vzorový protokol, který použili jako vzor od nějaké jiné společnosti a používali ho i na všechny ostatní elektrárny. Podle něj k podpisu tohoto protokolu došlo někdy kolem 9. 12. 2010, poté, kdy ERÚ urgoval dodání těchto protokolů s tím, že si udělají kontrolu dodávek, fakturace, realizace stavby. Je přesvědčen, že předávací protokol, který byl udělán, v tu dobu splňoval požadavky. Předávací protokoly mohl připravovat V., Š., H., pan P., paní M., neví, kdo z nich je připravoval. Udělal chybu, když dne 1. 12. 2010 po sloučení devatenácti společností do společnosti XXXXX pověřil řízením H. Základní informace o spisech měl ze spisu, který je u Krajského správního soudu, konzultoval vše s JUDr. Gazárek K. Š. uvedl, že v období roku 2012 od něj Š. nedostal žádné prémie, a podotkl, že Š. žil s jeho neteří Z. Z. a jeho otec jim dal rodinný dům, ve kterém vyrůstal. K. S. uvedl, že ji poznává a potkal ji jednou na jaře roku 2011 v Plynárenském klubu, kde ho usazovala. Na tuto akci šel, aby si prohlédl sbírku obrazů pana Ž. Poprvé se zde seznámil i s V. V sídle jeho firmy se s S. nesetkal. S paní V. se znovu setkal po jejím nástupu do funkce v druhé polovině roku 2011. Jednání byl přítomen pan P. Jelikož s nimi nekomunikoval pan K. Š., kterého potřebovali k podání vysvětlení, požádali ho, zda by mohl zajistit, aby se dostavil na ERÚ. Konstatoval, že s paní V. si nikdy netykali a viděl ji za svůj celkem dvakrát. Dodal, že nemá počítač a neumí ho obsluhovat, na e-maily reagoval pan B. nebo některá z asistentek. Jeho společnosti ve správních řízeních zastupoval a zastupuje

JUDr. Gazárek konzultoval s ním i dnešní výpověď. Vyjádřil se k úloze svých synů ve společnostech, kdy jejich role spočívala v zajišťování a v řešení dodávek a vyjednávání panelů, byli jednatelé společností, vyjednávali s bankami. Za společnosti XXXXX a XXXXX přicházeli do kontaktu s ERÚ pan H., pan Š., pan H., pan Š., možná pan P., tito měli ve své povinnosti i oblast revizních zpráv a jejich předávání ERÚ. Uvedl, že vždy vycházel a vychází z toho, že za komplexní dodávku, včetně revizních zpráv, zodpovídá společnost XXXXX. O falešné či padělané zprávě se dozvěděl až od svého advokáta, ze spisu. Vycházel z toho, že revizní zprávy jsou záležitostí dodavatele. Ptal se jejich pracovníků (P., Š., H.) na revizní zprávy a ti mu řekli, že nikdo z nich je na ERÚ nepředával, a že o nich nic nevědí. Co se týče přehlednosti areálu, tak se nachází na relativně zvládnutém terénu. Mezi elektrárnami bylo možné se pohybovat autem, nebyly jednotlivě odděleny plotem. V roce 2010 mohlo dojít k záměně jejich elektrárny s jinou, neboť je v něm dalších 8 elektráren. Průběh výstavby, tvorba společností se řídily bankami, nemohlo to vlastnický spadat pod jednu právní osobu. Elektrárny jsou proto nastaveny tak, že každou vlastní jedno s.r.o., kdy jednatelem je vždy jeden z jeho synů. V přípravném řízení odmítl vypovídat, neboť se jednalo o jeho syny a měl za to, že celé řízení je účelové, vykonstruované.

Svědék K. H. v přípravném řízení dne 28. 11. 2012 (č. l. 401-403) odmítl vypovídat, když by si mohl svojí výpovědí způsobit nebezpečí trestního stíhání. V hlavním líčení dne 2. 4. 2015 (č. l. 8413) taktéž odmítl vypovídat s tím, že byl členem velké skupiny, která měla na starosti řešení těch elektráren, bylo jich víc a neví, zda si nemůže svojí výpovědí přivodit nějaké trestní řízení. Navíc v závěru toho roku měl těžké rodinné zdravotní problémy, takže se soustředil na rodinu a hlavně potom pracovně na převzetí licencí, protože na to měl plnou moc.

Svědék P. P. v přípravném řízení dne 28. 11. 2012 (č. l. 464-465) odmítl vypovídat, když by si mohl svojí výpovědí způsobit nebezpečí trestního stíhání. V hlavním líčení dne 2. 4. 2015 byla tato výpověď (údaj o odmítnutí vypovídat) za splnění podmínek § 211 odst. 1 čtena.

Svědék M. Š. v přípravném řízení dne 28. 11. 2012 (č. l. 479-480) odmítl vypovídat, když by si mohl svojí výpovědí způsobit nebezpečí trestního stíhání. V hlavním líčení dne 2. 4. 2015 (č. l. 8414) odmítl vypovídat, neboť byl v podstatě také členem týmu, který se podílel na výstavbě elektráren. Vzhledem k tomu, že někteří kolegové jsou před soudem, tak nedokáže posoudit, jestli by způsobil sám sobě trestní stíhání.

Je evidentní, že všichni zaměstnanci, kteří přišli do kontaktu s podklady určenými pro licenční řízení, využili svého práva nevypovídat, z důvodů možného rizika trestního stíhání. Pouze Z. v rámci hlavního líčení vypovídal, kdy ovšem s ohledem na jeho příbuzenský vztah k obžalovaným a míru jeho ingerence do celkového kontextu věci, je nutno jeho údaje hodnotit s vyšší mírou obezřetnosti a soud z nich vycházel pouze tam, kde jsou v souladu s dalšími objektivními důkazy. Ve vztahu k tomuto svědkovi, přitom nelze přehlédnout i neschopnost (ostatně obdobně jako u jeho synů) reagovat na dotazy vztahující se k reakci na nastalou situaci (trestní stíhání), kdy neprojevil snahu, v případě, že by o konkrétních skutečnostech (padělání revizí apod.) nevěděl, zjistit kdo za toto je zodpovědný a vyvodil z toho případně důsledky. Prakticky jediná reakce je, že situaci (problém s licencí nikoli podvodné jednání!) přenechali právníkům. Tato lidsky nelogická reakce v kontextu s dalšími

důkazy pak svědčí nejen pro obecnou, ale i specifickou nevěrohodnost jeho údajů zejména v částech, kde se snaží bagatelizovat svoji roli, kontakty, či naopak druhé osoby (K..) jistým způsobem znevěrohodnit.

Ke kontaktům k původně spoluobžalovanému Bc P. a jeho možným vazbám na další osoby se vyjadřovali svědci T. a Š.

Svěděk F.T. v přípravném řízení dne 21. 2. 2013 (č. l. 481-483) nejprve využil svého práva a odmítl vypovídat, když by si mohl svojí výpovědí způsobit nebezpečí trestního stíhání.

V hlavním líčení dne 12. 6. 2014 (č. l. 7658-7662) uvedl, že s Z. se zná dlouhodobě, dělají spolu sportovní aktivity a další jiné věci, jsou kamarádi a docela blízcí přátelé. Zná se i se Z. a S. (obžalovanými Z. ml.) a jsou to pro něj blízcí lidé. Jejich firma Hesco pro něj vyráběla konstrukce a závrtné šrouby, měl patentovaný vzor, a jedna z jejich divizí mu tyto závrtné šrouby a stojany vyráběla. Obžalovanému P. stavěl FVE v roce 2009 a spřátelili se a dodnes jsou kamarádi. Na konci roku mu Z. říkal, že má určité problémy s elektrárnami, a proto kolem Vánoc společně zajeli za panem P., kde mu Z. řekl, jaké má problémy. Ví, že Z. byl i za panem F. ohledně těchto věcí. Co se týče elektráren, byl na nich jednou, a to dne 31. 12. 2010, kdy ho Z. požádal, aby tam jel jako nezávislý, který má nějaké zkušenosti s touto FVE. Byl tam od rána až do pěti hodin a celý den chodil s komisí, která byla složená ze tří lidí, a to z pana K., a pak dvou pánů z ERÚ z Jihlavy. Byli tam ještě další tři lidi, kteří procházeli a kontrolovali elektrárnu. Do doby, než se začalo stmívat, nebyly v podstatě žádné problémy. Poté v jednom střídači byly nějaké nezapojené dráty, a tehdy pan Kulovaný začal kolem toho masivně běhat s tím, že chtěl něco otevřít. Pak emotivně někomu telefonoval, v tomto směru. Toto jednání se mu nelíbilo, tak jel domů. Po cestě domů se na půl hodiny stavil za panem P., aby mu popřál do nového roku. Podle něj měla dne 31. 12. 2010 elektrárna vše, co měla mít, obsahovala panely, střídače, konstrukce, elektrárny byly komplet všechny postavené. Jediný problém, co tam viděl, byly výkopy a kabely byly položeny třeba jen ve výkopech, nebyly zahrnuté, a dva nebo tři nezapojené střídače. Soupisu protokolu dne 31. 12. 2010 přítomen nebyl, odjel kolem 17. hodiny. Dále se vyjádřil k návštěvám u P. Z., kdy koncem roku tam byli asi dvakrát, osobně tam byl ještě jednou nebo dvakrát. Z jeho strany ani ze strany Z. k žádnému korupčnímu jednání nedošlo. V přípravném řízení odmítl vypovídat, aby neměl problémy, s pány Z. měl blízký vztah, vůči své osobě cítil, že by ho to mohlo ohrožovat. O tom, že by proběhla schůzka bratrů Z., Z. a P., neví.

Opět i v případě tohoto svědka platí výše popsané výhrady k věrohodnosti za situace jím zvoleného procesního postupu.

Svědčyně E.Š. v přípravném řízení dne 21. 2. 2013 (č. l. 474-478) uvedla, že od roku 2009 do 31. 12. 2010 pracovala ve společnosti XXXXX, která se zabývala výstavbou fotovoltaických elektráren a jejímž jednatelem byl pan T.. Potvrdila, že F.T. se znal s Z.Z., hráli spolu tenis. F.T. se podle jejího vyjádření znal i s L.P., na jehož domě společnost XXXXX stavěla jeho manželce fotovoltaickou elektrárnu. K nabídce slevy z 18. 11. 2009 ve výši 25% související s touto FVE uvedla, že důvod nabídky netuší, předpokládá, že vše bylo uhrazeno. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 4. 2. 2015 čtena a s ohledem na její obsah soud nemá důvod o ní pochybovat.

Na návrh obhajoby bylo vyslechnuto i další množství svědků, kteří se vyjadřovali zejména k průběhu prací na obou FVE a k jejich stavu zejména k datu 31. 12. 2010.

Svědék L.H., který měl vypracovat další revize pro příslušné elektrárny, v přípravném řízení dne 24. 1. 2013 (č. l. 412-413) využil svého práva a odmítl vypovídat, když při absenci příbuzenských či obdobných vztahů k obžalovaným jediným zákonným důvodem mohla být skutečnost, že by si mohl svojí výpovědí způsobit nebezpečí trestního stíhání. Zde nelze přehlédnout, že jinak vypovídal v rámci prověřování dne 24. 5. 2012.

V hlavním líčení dne 12. 6. 2014 (č. l. 7681-7688) k věci uvedl, že v roce 2010 v prosinci byl požádán o provedení mimořádné revize na elektrárnách v Chomutově. Kontaktoval ho P., který se znal s panem Z. Byla mu předložena technická dokumentace, zápis z ERÚ a výchozí revize pana Č., což mu sloužilo jako podklad. Na základě toho zpracoval mimořádnou revizní zprávu, na jedné elektrárně byl před Vánoci a druhá proběhla po Vánocích. Zaměřoval se na technické záležitosti ohledně bezpečnosti, na zápis z ERÚ, kde byly uvedeny nějaké nedostatky. Výstavba finišovala a elektrárny byly z hlediska bezpečnosti hotové, tak jak je to napsáno v revizní zprávě. Došel k závěru, že jsou schopny bezpečného provozu. Během kontroly nedělal inventuru a přeměření impedančních ochranných smyček a překontrolování 26 ha fotovoltaických panelů se tedy dalo stihnout za dva dny. Revizi předával panu Z. Faktura revizní zprávy měla číslo nula k roku 2010, jelikož nevěděl, zda ta faktura proběhne po první revizi v prosinci nebo až na jaro. Popsal, co by se z hlediska činnosti revizní technika na FVE mělo měřit. K měření nepotřeboval, aby byly nainstalovány solární panely na konstrukcích, pro měření smyček stačilo napětí ze strany transformátoru. Tabulky v jeho revizních zprávách obsahují hodnoty, které čerpal z měření a výpočtů. Při revizi si fotil na každé skříní výrobní štítek a vycházel z nich při psaní revizní zprávy. Jelikož se jedná o areál, kde by se veřejnost neměla vyskytovat, tak zahrnutí kabelů není pro bezpečnost tak podstatné. Výchozí revizní zpráva slouží k posouzení stavu elektrárny, pro vyřízení povolení, a měl za to, že mimořádná revizní zpráva bude sloužit k tomu, aby měl provozovatel jistotu, že zařízení je bezpečné. Revize dělal od brzkého rána do půlnoci. Povětrnost na měření neměla vliv. Revizní zprávy zpracovával několik týdnů po výchozích revizních zprávách pana Č. Lišily se v tom, že pan K.Š. tam neuváděl výrobní čísla zařízení a všechna měření tak dopodrobna. Zaměřil se na bezpečnost na střídavé straně, a pro bezpečnost nesledoval, zda je panel od jednoho nebo od druhého výrobce, neboť to nemá vliv na bezpečnost elektrárny. I přesto, že na zprávách je uvedeno, že je předal panu H., myslí si, že je předával panu Z. Jednalo se o první FVE takového rozsahu, na které prováděl revizi, menších dělal desítky. Na elektrárně byli přítomni pouze montéři, mohlo se jednat o desítky lidí, kteří prováděli dokončovací práce, zapojovali nějaké zařízení, měniče, dokončovali stringy panelů. Za poskytnutí falešných revizních zpráv zapláceno nedostal. Dne 24. 1. 2013 nevypovídal, protože mu to bylo doporučeno advokátkou, měl obavy, aby svou výpovědí někoho nepoškodil.

Ve vztahu k tomuto svědkovi nelze přehlédnout nejen jeho procesní postoj (z hlediska možné věrohodnosti jeho údajů), ale zejména listinné důkazy, ze kterých vyplývají výrazné pochybnosti o reálnosti jím prezentovaných údajů. Samotná existence těchto zpráv k příslušným datům je v logickém rozporu s jejich užitím, když nebyly použity v rámci licenčního řízení (a naopak byly použity zjevně padělané revizní zprávy), když teprve 30. 9. 2011 byla společností XXXXXa to až ve věci řízení o nařízení obnovy doručena ERÚ mj.

Zpráva o mimořádné revizi elektrické instalace č. 2010, 532 na fotovoltaickou elektrárnu vyhotovená 30. 12. 2010 L. H. s tím, že revize měla probíhat ve dnech 22. 12. až 23. 12. 2010, kdy na revizi je ručně uvedena poznámka, že už není aktuální, licence jsou vydány, spory odpadají a předáno 3. 1. 2011 H. Š. Také téhož dne byla společností XXXXX ve věci řízení o nařízení obnovy řízení doručena Energetickému regulačnímu úřadu mj. Zpráva o mimořádné revizi elektrické instalace č. 2010, 533 na fotovoltaickou elektrárnu společnosti XXXXX vyhotovená 30. 12. 2010 L. H. s tím, že revize měla probíhat ve dnech 28. až 29. 12. 2010. Na revizi je opět uvedena ručně psaná poznámka, že už není aktuální, licence vydána, k založení, 3. 1. 2011 předáno H., Š. Problematickou se jeví jak schopnost v daném časovém úseku tyto zprávy objektivně zpracovat, tak skutečnost, že o těchto zprávách v dané době evidentně neví nikdo z obžalovaných, a to ani H., kterému měla být údajně předána. Zde je nutno přihlídnout k zajištěné e-mailové komunikaci, kdy minimálně e-mailem ze dne 30. 12. 2010 v 20:55h. informoval obžalovaný H. p. J. ohledně revizí, že změny byly pouze u NN revize na Z. a S. S. a změna byla provedena v datu, ale že obsah revize zůstal stejný. To za situace, kdy již měly být dokončeny revize L. H., a tento měl dokončovat obě revizní zprávy. E-mailem ze dne 16. 3. 2011 v 17:02h. zaslal obžalovaný H. J. S. tabulku nazvanou Přehled mj. k fotovoltaické elektrárně XXXXX a fotovoltaické elektrárně XXXXX včetně přehledu revizí, žádostí o zkušební provoz, paralelních připojení do sítě, licencí a uvedení do provozu. V tomto přehledu revizí zcela schází revize L. H., ačkoli byl přehled evidentně zpracován po 25. 2. 2011, neboť jsou v něm uvedena kolaudační rozhodnutí Magistrátu města Chomutov z 25. 2. 2011. Antidatáci těchto revizí pak posiluje i obsah komunikace obžalovaného J.H.v nahrávce pořízené skrytě K.Š. po výslechu V.Č.(17. 6. 2011) při rozboru dalšího jejich postupu, kdy se zmínil o možnosti zajištění další revizní zprávy k daným datům od třetí osoby. Obdobně si pak lze vyložit i svědkem prezentovaný důvod zvláštního značení faktury za tyto služby, když přestože se se jednalo o zdanitelná plnění uskutečněná v roce 2010 faktura byla vystavena až s datem 10.1.2011 a to s výrazně atypickým číslem 0, nasvědčujícím tomu, že faktura byla vložena do účetnictví dodatečně.

Svědék L. K. v hlavním líčení dne 12. 6 2014 (č. l. 7688-7695) k věci uvedl, že po dobu výstavby fotovoltaik, měl jako vedoucí technického úseku na starosti koordinaci všech přípravných prací, přípravných ploch, komunikací na budoucí elektrárně, přípravu výkopů, výkopové práce a příjem jednotlivých komponentů, které přicházely do válcoven a potom jejich distribuci na jednotlivé úseky těch dvou fotovoltaik. Během výstavby FVE zaznamenával operativní čísla, které jim sloužili pro koordinaci dodávky panelů na příslušné sekce, předával je lidem, se kterými byl v kontaktu (například panu K., Č.). Ve smlouvě mezi Železárnami Veselí a XXXXXem, byl jmenován jako kontaktní osoba pro veškeré koordinační činnosti, a přebírání jednotlivých etap podle té smlouvy. Podepisoval předávací protokoly na jednotlivé části FVE, byly to podklady pro následnou fakturaci jednotlivých etap. Poslední panely byly distribuovány na stavbu v průběhu listopadu, a začátkem prosince trafostanice. V prosinci tam byly jak trafa, tak kiosky, střídače. Musely se i dokupovat, protože tam byla v prosinci krádež, a asi kolem 50 až 60 kusů střídačů zmizelo z plochy. Myslí si, že předávací protokoly mu všechny přinesl pan KulovanýDne 31. 12. 2010 byl v práci, ale prohlídky se neúčastnil. Ke dni 30. 12. 2010 na něj elektrárna působila tak, že je dokončena. Činnosti na elektrárnách se věnoval ještě zhruba 14 dní v lednu, kdy se dokončovaly komunikace, oplocení, opravy konstrukcí. Dne 20. 12. 2010 se účastnil prohlídky přímo na ploše ve skupince s pracovníky ERÚ. Některé panely byly rozpojené,

jeden nebo dva transformátory nebyly úplně zapojeny, měli tam i ořezaný kabel, ovšem elektrárna na něj působila dokončeně. Kabley ve výkopech byly, jen kvůli zmrzlé zemi nebyly zahrnované. Dne 30. 12. 2010 tam byly všechny kiosky, sám je olepoval čísly. Od 20. 12. 2010 do 30. 12. 2010 se nejspíš opravovaly chyby v zapojení, osazovaly se zbytky panelů, co chyběly. Mohlo se jednat zhruba o 200 lidí, kteří tyto chyby opravovali. Inventarizace, která se dělá po dodělání elektrárny, se nezúčastnil. Písemné dokumenty o stavu dokončenosti dělali oni i XXXXX, materiály byly operativního charakteru a sloužily pro komunikace mezi nimi a XXXXX. Přehledy vytvářeli především proto, aby panely byly správně distribuované na jednotlivé sektory stavby, a aby jim někde nechyběly.

Svědék P. S. v hlavním líčení dne 12. 6. 2014 (č. 1. 7695-7699) k věci uvedl, že elektrárny XXXXX a XXXXX převzal do provozování od pana K. v březnu 2011. Od té doby je má na starosti společně ještě s dalšími dvěma elektrárnami XXXXX a XXXXX, které jsou také v Chomutově. Koncem roku měl na starosti výstavbu elektrárny XXXXXa pokračoval v jejím provozování i v lednu. Pan H. je jeho nadřízený a pověřil ho převzetím elektráren v březnu 2011. Zná i Ing. Š., s kterým komunikuje v rámci provozování FVE. S panem Č. se setkává běžně, protože společnost XXXXX provádí z elektrické stránky servis XXXXXa XXXXX. S panem K. komunikoval do té doby, než skončil u XXXXX. S obžalovanými S. Z. a Z. Z. nějak blíže nekomunikuje. Do března 2011 s elektrárnami XXXXX a XXXXX neměl v podstatě nic, seznamoval se s nimi a procházel je v lednu nebo únoru. Výrobu v prosinci roku 2010 nesledoval, sledoval ji od ledna 2011 u všech elektráren, co má v Chomutově na starosti. Každá elektrárna je technicky postavena jinak a i každý střídač jinak reaguje. Střídače, které jsou na XXXXX, jsou „Vacony“, kde doba sepnutí je daleko delší a potřebuje víc slunečního svitu než střídače „SMA“. Dodal, že ze 150 vaconů, které jsou tam instalované, bylo již přes 70 střídačů v opravě. Dále se vyjádřil k počtu lidí, kteří se na elektrárně pohybují v běžný den. Když elektrárnu přebíral, pohybovalo se v areálu více lidí, neboť dodělávali oplocení. Mohlo jít zhruba o 20 lidí. K elektrárnám přebíral pouze projektovou dokumentaci a věci potřebné k provozu elektrárny. Konstatoval, že v zimě elektrárna vyrobí za měsíc to, co v létě za dva dny, a to něco přes 1MWh v průměru za den.

Svědék A. H. v hlavním líčení dne 17. 9. 2014 (č. 1. 7906-7918) k věci uvedl, že při výstavbě fotovoltaických elektráren ze své profese se účastnil na přípravě ploch pro vlastní výstavbu elektráren s tím souvisejících prací, neboť je stavař. Má na starosti správu areálu, ostrahu zde provádí firma Defendit. Licenčních řízení nebyl přítomen. Zajištění terénu a úprava ploch probíhala na konec roku 2009 a první kvartál 2010. Až byly plochy připravené, tak začala vlastní výstavba fotovoltaické elektrárny tím, že se začínaly stavět konstrukce, dělat výkopové práce. Elektrárna XXXXX stojí na bývalém mechanickém rybníku, elektrárna XXXXX byla částečně v prostoru bývalé skládky. Na elektrárně XXXXX je jeden typ konstrukcí, ale více typů fotovoltaických panelů. V zimních měsících roku 2010 začalo podloží na hraně mechanického rybníka (XXXXX) klesat, proto museli panely včetně konstrukcí demontovat a podloží spravit a opětovně osadit. Jednalo se zhruba o dvě řady, což bylo asi 100 panelů, na délku 150-200 metrů. V listopadu na elektrárně pracovalo 200-260 lidí, kdy jedna skupina pracovníků dokázala za směnu osadit i 400 až 460 panelů. Směna trvala zhruba od 7. hodiny do setmění, dělalo se podle denního světla. V listopadu 2010 byl na elektrárně fyzicky přítomen. Zaznamenal, že docházelo ke krádežím a vandalismu, kdy v jednom případě došlo i ke ztrátě kolem 50 měničů, vyšetřovala to i kriminální policie. Tuto

krádež nahlašoval policii sám, jednalo se zhruba o prosinec roku 2010. Drobné krádeže se nehlásily, hlásily se krádeže větší nebo v kabeláži, kdy kvůli mrazivému počasí se kabely nezasypávaly a docházelo k jejich krádeži. Ke krádežím docházelo na obou elektrárnách, na XXXXX více. Podmínky ke konci roku 2010 byly extrémní, kdy bylo i -15°C až -17°C pod nulou. V areálu, který měl 180 ha, probíhala výstavba FVE od firmy XXXXX, mohlo se tam nacházet asi 8 elektráren. Elektrárny tehdy nebyly oddělené ploty, dnes má každá své oplocení, včetně zabezpečení. Popsal typy uchycení konstrukcí na elektrárnách, kdy se jednalo o konstrukce na kotvách, které se zavrtávaly do země, nebo konstrukce zátěžové. Časem se kotvy začaly zabořovat do země a udělala se demontáž, zhutnění plochy a vyměnilo se připevnění k zemi na zátěžové. Konstatoval, že obžalované bratry Z. zná, ke konci roku je potkal na vedení, u ředitele, u vedoucího technického úseku. Ve vztahu k elektrárnám byl zaměstnán na technickém úseku Z - Group, divize 5, z Válcoven trub, kde měl na starosti v té době drobné investice, správu areálu a ostrahu závodu. Jeho podřízenými byla ostraha závodu, která se skládala z velitelky a 14-16 vrátných. Prostor elektráren byl volně přístupný, nebyl oplocený. Při výstavbě prováděl namátkovou kontrolu, zda se provádí práce na určených místech. Kontroloval postup prací při montáži těch konstrukcí a montáž panelů. Výsledky kontroly hlásil svému nadřízenému K., který byl technický šéf a kromě toho měl být nápomocen při výstavbě těch fotovoltaických elektráren. K.to dále hlásil řediteli, kterým byl R.H.. Potvrdil, že na výstavbě fotovoltaických elektráren měl na starosti mimo jiné přebírání přivezených komponentů, jako jsou fotovoltaické panely a trafa, ale nebyl skladník, který by to přebíral fyzicky. Byl pouze u některých dodávek, kde zkontroloval dodací list, spočítal konstrukce a podepsal. Při kontrole ERÚ byli přítomni 3 pracovníci ERÚ, sešli se v kanceláři u šéfa technického úseku K., a byli přivolaní odborníci z oboru elektřiny, kteří s nimi prováděli kontrolu. Osobně s nimi nechodil, pouze je dovedl k vedoucímu. O účelu návštěvy věděl pouze to, že se jedná o pracovníky ERÚ, a že je to kvůli vydání licence. Nevzpomněl si, zda došlo k nějakým změnám, po této návštěvě na elektrárně pokračovali, dodělávali ji. Zazněla informace, že k datu 31. 12. 2010 byly elektrárny XXXXX, XXXXX, i VT dokončeny a funkční. Z laického hlediska elektrárny byly dokončeny, byl přesvědčen, že všechno bylo v pořádku. K datu 20. 12. 2010 považoval všechny tři elektrárny za funkční, panely byly nainstalovány. Pouze u mechanického rybníku, kde se to propadalo, se dávaly do pořádku. Údaj, že dne 27. 12. 2010 na obou elektrárnách pracovalo 146 osob a dne 29. 12. 2010 tam pracovalo 120 osob, mohl odpovídat. Během opravy v lednu 2011 pracovníky kontroloval, mohlo tam být kolem 60-100 osob.

Svědék M. K. v hlavním líčení dne 17. 9. 2014 (č. l. 7929-7938) k věci uvedl, že byl požádán 29. nebo 30. 12. 2010 zaměstnankyní Z., aby se jako soudní znalec zúčastnil udělení licence na fotovoltaické elektrárny v Chomutově, které probíhalo dne 31. 12. Na kontrole ERÚ byl jako účastník, neměl žádnou povinnost, ani speciální úkol, který měl sledovat. Jeho účast na obchůzce trvala 2 hodiny, kdy během ní si udělal fotografie. Finálního jednání o licenci se neúčastnil. Prohlídky se účastnil i znalec Mgr. Wainer. Nejspíše byli na začátku kontroly představeni. Do terénu vyrazil na základě soukromé iniciativy. Zkoumal, zda elektrárny jsou schopné bezpečného provozu. Díval se, jestli jsou usazeny fotovoltaické panely, jestli jsou propojeny, zda jsou skříně s měniči uzavřené, jestli tam jsou vývodky apod. Bylo to tam zasněžené, chodili skoro po kolena ve sněhu, přístup k technickým zařízením byl složitý. Za svou práci dostal odměnu. Bylo otevřeno několik skříní s měniči, na kterých bylo vidět, že vyrábí. Část, kterou viděl, se z jeho pohledu jevila v pořádku. Byli i v rozvodně

vysokého napětí a kontroloři se zde zabývali stavem elektroměru. Na hodnotu elektroměru si nevzpomněl. Dodal, že zaměstnanci ERÚ se divili, že tam byla natočena nějaká hodnota. V době kontroly bylo pod mrakem a byl mráz, v důsledku toho se výkon elektráren jevil jako minimální. V rámci prohlídky konstrukce nebyly bez panelů. V době, kdy tam byli, výkopové práce neprobíhaly, ale bylo vidět nezahrnuté výkopy. Ovšem zahrnutí výkopů v těchto mrazivých podmínkách mohlo způsobit mechanické poškození kabelů. Na bezpečnost zařízení nezahrnuté výkopy vliv neměly. V částech, ve kterých byl, neviděl, že by kabely nebyly zapojeny do rozvaděčů. Je schopen kontrolovat, co mají revizní zprávy obsahovat, jaký charakter má mít výchozí revizní zpráva elektroinstalace, je schopen teoreticky zkontrolovat naměřené hodnoty. Konstatoval, že pokud dojde k odcizení měniče, dojde k odcizení části kabelu a tyto odcizené části se nahradí stejnými částmi se stejnými technickými vlastnostmi, tak se bude jednat o výměnu nebo o prostou náhradu stejným novým zařízením, v tom případě je možné použít revizní zprávu, která už je vyhotovená. V právním řádu není podoba výchozí revizní zprávy ani pravidelné nebo periodické zakotvena, je pouze doporučené znění revizní zprávy. Co se týče revizní zprávy, tak některé úkony se provádí pod napětím a jiné bez napětí, zásady jsou popsány v normách a je na technikovi, aby se správně rozhodl. Jsou dvě možnosti výchozí revize, existuje výchozí revize jako celek nebo dílčí revize, kdy z dílčích revizních zpráv se složí celková. Pokud by chyběly na solární elektrárně jak panely, tak všechny měniče, tak by se zařízení nemělo revidovat. Hranice s kolika chybějícími panely by se dala udělat revizní zpráva, není stanovena. Výrobky (např. panely) se zapojovat musí, aby se ověřilo, že tam dochází k výrobě elektrické energie. Je možné dělat revizi, pokud z 26000 ks panelů je osazeno 7000 ks, ale musí tam být napsáno, že tam část panelů chybí. Revizní technik při provádění měření, hodnocení a ověřování před vypracováním výchozí revizní zprávy kontroluje, jestli panely nejsou mechanicky poškozeny, jestli vodiče, které jdou z toho panelu, nejsou poškozeny mechanicky. Kontroluje štítek, na kterém by měl být uveden výrobce a údaje z hlediska CE. Kromě doporučené formy revizní zprávy, dělá revizní technik revizní zprávy podle svého uvážení, zásady jsou uvedeny v normě 332000-6, a další požadavky obsahuje vyhláška č. 73/2010 účinná od 1. 6. 2010, která je českým normám nadřazená. Smyslem revizní zprávy je ověření zařízení z hlediska bezpečnosti. Na výrobky revize nutná není. Konstatoval, že je znalcem oboru bezpečnost práce v elektrotechnice a energetice, vystudoval ČVÚT, obor ekonomika řízení elektrotechniky a energetiky.

Svědék J.J. v hlavním líčení dne 18. 9. 2014 (č. 1. 7967-7978) k věci uvedl, že vystupoval jako lokální partner technického poradce banky, kdy seznamoval banku s průběhem výstavby těchto elektráren a byl přítomen několika prohlídkám během výstavby. Fyzicky procházel stavbu elektrárny, nahlížel do dokumentace, dotazoval se zástupců dodavatelů investora na to, v jakém stavu ta stavba je, v jakém souladu je s harmonogramem, jaký je předpoklad, že ten harmonogram bude dokončen a poskytoval o tom stavu zprávu financující bance. Na prohlídce elektráren byl někdy kolem 5. nebo 6. 12. 2010, poté před první kontrolou z ERÚ, která se konala 20. 12. 2010, a pak byl přítomen 31. 12. 2010 druhé kontrole ERÚ. Kolem 5. - 6. 12. 2010 probíhaly dokončovací práce, jako zapojování kabelů, montáž střídačů rozvaděčů. Kolem 16. - 17. 12. 2010 byla elektrárna téměř ve stoprocentním stavu, ale byly tam ještě nějaké výhrady k dokončení, jako výhrady zapojení rozvaděčů, instalace řádů desítek panelů. Byl požádán, aby se dostavil dne 31. 12. 2010 na stavbu elektrárny, že tam bude probíhat opakovaná kontrola ERÚ, které byli přítomni pracovníci

ERÚ, zástupce banky, techničtí konzultanti nebo znalci. Ohledně situace byl v kontaktu s H., s Š., s M. za investora. Commerzbank financovala projekt v průběhu roku 2010, byli osloveni firmou XXXXX, která byla v roli technického poradce banky, ale nebyla schopna zajistit dozor a prohlídky tak často, proto zabezpečovali některé fyzické prohlídky a zejména kontrolu dokumentace v českém jazyce. Harmonogram výstavby byl ve skluzu, kdy první termín měla být polovina listopadu, během prosince se opakovaně dotazoval, kdy byla provedena revize, kdy bude zažádáno o licenci a kdy bude vydána licence, po kontrole dne 20. 12. 2010 nepředpokládal, že bude po Vánocích druhá kontrola, ale nakonec mu to bylo řečeno až 31. 12. 2010. Popsal kontrolu dne 31. 12. 2010, její průběh, vyjádřil se k účastníkům. Pracovníci ERÚ si sami určili, co budou kontrolovat, ostatní je následovali, dělali si písemnou dokumentaci a fotodokumentaci a ostatní si z toho dělali poznámky, příp. fotodokumentaci. Kontrole dne 31. 12. 2010 nebyl přítomen až do konce, odjel zhruba v 15 hodin, kdy probíhala kontrola na XXXXX, které byl ještě fyzicky přítomen. Sepisování protokolu nebyl přítomen, později s ním byl ale seznámen a písemně se k němu vyjádřil. Kontrola a zjištění stavu elektroměru bylo provedeno, na obou elektroměrech byly nejspíše kladné hodnoty. Dne 31. 12. 2010 byla zima, bylo tam řádově půl metru sněhu, při prohlídce elektrárny se brodili sněhem. Kontrolovaná část z hlediska nainstalovaných panelů byla v pořádku. Byly tam nalezeny drobné nesrovnalosti, jako poškozený rozvaděč, přeřezaný svazek kabelů, který odůvodňovali vandalismem. Nesrovnalosti byly spíše provozního než nějakého zásadního charakteru. Výkopové práce tam dne 31. 12. 2010 neprobíhaly, bylo pouze vytýkáno, že tam byly nezahrnuté výkopy, což podle něj nebránilo provozu. Na části, kterou kontrolovali s pracovníky ERÚ, byly všechny panely na konstrukcích, pořídil si fotodokumentaci. Pracovníci ERÚ nahlíželi do dokumentace, kontrolovali v rozvodně připojení, stav elektroměrů, dokumentovali si to a potom přímo na ploše elektrárny, víceméně pouze K. tam chodil a dokumentoval (vizuálně kontroloval) stav do doby, než se mu vybila baterie v kameře nebo ve foťáku, pak si dělal poznámky. K elektrárně se přiblížili auty a pak se pohybovali pěšky po té ploše elektrárny, protože plocha areálu je velká v řádech desítky hektarů. Podotkl, že kontrola celé elektrárny by zabrala několik dní. Elektrárny XXXXXa XXXXX svým stavem nějak nevybočovaly od ostatních elektráren, které v prosinci navštívil, nebyly perfektní, ale z hlediska pořádku na staveništi byly i horší elektrárny, kterým byla licence na konci roku 2010 vydána. Elektrárny byly provozuschopné. Protokol z kontroly dne 31. 12. 2010 na něj působil amatérským dojmem. V rámci technického dozoru byli subdodavatelem firmy XXXXX a v rámci vyjádření k protokolům dne 31. 12. 2010 klientem firmy XXXXX a XXXXX. Předávací protokol pro něj měl význam víceméně doplňující, pro něj, jako technického konzultanta, mělo zásadní význam potvrzení prvního paralelního připojení, tzn. protokol o schválení výroby a potom pravomocná licence. Na základě toho byl schopen bance potvrdit, že elektrárna byla dokončena a splnila podmínky nároku na příslušnou výši podpory. Vyjádřil se k části protokolu o ohledání na č. l. 999. Uvedl, že to, co tam bylo uvedeno, konzultoval s M. nebo s H. s tím, že některé výtky tam byly zpochybněny, nebo na to investor měl jiný názor, a některé výtky byly potvrzeny, že to nebylo úplně v pořádku s tím, že to bude dokončeno někdy kolem Vánoc a bylo zažádáno o kontrolu na ERÚ, aby se potvrdilo, že tyto nedostatky byly odstraněny. Zarazilo ho, že K. na kontrole dne 31. 12. 2010 projevoval nadšení, když našel nějaký problém. Na kontrole nebyl jediný technicky kvalifikovaný člověk, který byl pozván jako potencionální svědek, byl tam ještě někdo z Moravy a soudní znalec pan Kulovaný k průběhu zkušebního provozu uvedl, že je běžné, že se dělají fyzické zásahy do zařízení, včetně odpojení a zapojení nějaké části. V

případě zkušebního provozu se nepředpokládá úplně stoprocentní stavební dokončenost, předpokládá se, že zařízení musí způsobilé bezpečného provozu, což potvrzuje výchozí elektrevize. Nemělo by docházet ke změnám dispozice a nějakým zásadním technickým změnám. Ve vztahu k bance konkrétní zadání neměl, na základě požadavku banky o provedení kontroly, se zkontroloval a okomentoval stav, a plnění harmonogramu. Cílem investora bylo získat nárok na podporu roku 2010. Předpoklady, které stanoví vyhláška č. 426/2005, tzn. dokumentaci pro udělení licence, neměl možnost kontrolovat, měl pouze informaci, že dokumentace byla předložena na ERÚ, že byla provedena výchozí revize, a že na ERÚ leží žádost o licenci. S protokolem o ohledání na místě ze dne 20. 12. 2010 se seznámil až po roce 2010.

Svědék M. M. v hlavním líčení dne 18. 9. 2014 (č. l. 7978-7986) uvedl, že před čtyřmi lety působil jako projektový manažer na realizaci, kterou realizovala společnost Siemens Engineering pro fotovoltaické elektrárny budované skupinou pod Železárnami Veselí a ve vztahu k elektrárnám XXXXX a XXXXX v poslední fázi působil jako konzultant pro oblast projektového řízení. Jednalo se o tři fáze, a to fázi realizační od léta do října až listopadu 2010, potom období prosince a poté období ledna, tedy počátek dalšího roku. Na elektrárnách XXXXXa XXXXX byl asi čtyřikrát, konkrétně dne 6. 12., 20. 12., 27. 12. 2010 a 6. 1. 2011, kdy si procházel elektrárny, konzultoval výstupy, dělal si názor, připravoval komentáře k tomu, co případně je potřeba z jeho pohledu. Místa, které procházel, si vybíral náhodně, vždy namátkově prošel významnou část, nebyl nijak limitován. Vyjádřil se k tomu, jak elektrárny při konkrétních návštěvách vypadaly. Znamky vandalismu i nezahrnuté výkopy v době návštěv zaznamenal. Elektrárna před koncem roku a začátkem nového roku z jeho pohledu byla ve stejném stavu, fungovala, vyráběla. Na stav hlavního elektroměru se byl podívat jednou. Dne 28. 12. 2010 byl požádán, aby se účastnil mimořádné prohlídky, procházel si elektrárny, ale vzhledem k tomu, že tam byl dne 27. 12. 2010, tak je prošel za 2 až 3 hodinky řádově, předtím se potkali v jednacích místnostech, domluvili se, a odpoledne seděli v jiné kanceláři s panem notářem a sepisoval se zápis. Prohlídka obou elektráren trvala dohromady zhruba 10 hodin. Neprocházel mezi úplně všemi panely a střídači, ale plochu si prošel v podstatě celou, tak aby viděl to, co se okem vidět dá a měl možnost vše spočítat. Má za to, že notářský zápis podepisoval v Chomutově, nikoliv dopoledne dne 28. 12. 2010 na benzínce v Brně (což je v rozporu s textem příslušného notářského zápisu). Zápis sepsal, neboť na tuto činnost existovala smlouva mezi Železárnami Veselí a Siemens Engineering. Některé údaje v notářském zápisu byly v notářském zápise předpřipraveny, některé vkládal. Při konkrétních počtech vycházel z toho, že si udělal namátkovou kontrolu, dostal podklad od dodavatele a vycházel z těchto čísel, které si mohl ověřit. Potvrdil, že skutečnost napsanou v notářském záznamu (č. l. 1155), prohlásil a byl přesvědčen, že tomu tak bylo, ale nebylo možné projít a fyzicky všechny panely spočítat. Odpovídalo to podkladům, které měl k dispozici. U větších komponentů, které byly v řádu stovek kusů, byl z devadesáti procent přesvědčen o tom, že tam jsou, protože je i fyzicky viděl. Dne 20. 12. 2010 se účastnil první kontroly ERÚ, protokol z prohlídky (č. l. 999) viděl. K evidenci panelů k datu 5. 12. 2010 (č. l. 3413) uvedl, že netuší, o jaký se jedná dokument, ale platí to, co řekl, že panelů mohlo být o 100 méně, dělal sice namátkovou kontrolu, ale všechny komponenty byly osazeny tak, aby mohla výroba bezpečně vyrábět a fungovat.

Svědék L. B. v hlavním líčení dne 24. 9. 2014 (č. l. 8024-8034) k věci uvedl, že se ho tato věc ohledně solární elektrárny týká okrajově. Dělá od roku 1998 ředitele sekretariátu

předsedy představenstva Z. Solární elektrárny nejsou součástí jeho sekretariátu, ale vzhledem k tomu, že korespondence a některé návštěvy, popř. jednání probíhaly v prostorách jejich budovy, tak se s nimi stýkal. Na žádných konkrétních jednáních, co se týká těchto solárních elektráren, nebyl, zajišťoval běžnou agendu, když bylo jednání, tak zabezpečoval prostory a místnost pro jednání apod. V sídle holdingu má pracoviště, a v rámci tohoto pracoviště jako ředitele sekretariátu zabezpečuje chod, činnost, zajišťuje celou činnost. Obžalovaní Z. mají své pracoviště mimo tyto prostory. Vyjádřil se k příchozí poště a dokumentům a obecně ke komunikaci v holdingu. Dopisy v 60-70% předává Z., protože je ve XXXXX častěji než bratři Z. Dopisy určené na společnost otevře a zjistí, komu je to adresované, obsahem se nezabývá. Pokyny ke konkrétním věcem byl oprávněn dávat Z. Obžalovaní jako členové představenstva toto oprávnění také měli. S panem P. se seznámil na návštěvě u pana T. v Uherském Hradišti. Konstatoval, že 99% listin, které obžalovaní přinášeli koncem roku, šlo přes něj, nebo přes osobu mu podřízenou.

Svědék P. H. v hlavním líčení dne 24. 9. 2014 (č. l. 8035-8051) uvedl, že ve skupině Z. působí od roku 2008 a má na starosti řízení hutních závodů v rámci uskupení Z., závody ve Veselí, v Hrádku a v Chomutově. S kolegy se podílel na výstavbě elektráren Z. a XXXXX. Vyjádřil se k průběhu výstavby a účasti na ní. Konstatoval, že výkopové práce v prosinci 2010 již neprobíhaly, ale některé výkopy zůstaly nezahrnuté. Byl přítomen kontrole ERÚ dne 20. 12. 2010 i 31. 12. 2010 a popsal jejich průběh. Podpisu protokolu dne 31. 12. 2010 se neúčastnil. Vyjádřil se i k prohlídce areálu pod notářským dohledem dne 27. a 28. 12. 2010, které se v rámci elektráren zúčastnil, a potvrdil, že dne 28. 12. byl přítomen pan Michalíček. S kolegy zpracoval fotodokumentaci o realizovanosti jednotlivých elektráren S. a XXXXX ke dni 30. 12. 2010.

Svědék R.H. v hlavním líčení dne 19. 11. 2014 (č. l. 8122-8133) uvedl, že pracuje ve funkci ředitele závodu ve XXXXX. V době výstavby elektráren byl členem realizačního týmu, který se skládal z pánů H., A. a H., K. a pan T. Popsal průběh výstavby a situaci, kdy v průběhu prosince museli některé konstrukce u elektrárny XXXXXv sekci E a F a v sekci F a G u XXXXX měnit na jiný typ. Panely museli opravovat i v důsledku krádeží, kdy vandalismus probíhal každý den a denně se ztrácely desítky panelů a střídače. Byl přítomen oběma kontrolám ERÚ, tzn. dne 20. 12. i 31. 12. 2010. Kontrola mu připadala naprosto laická, kontrolovali elektrárnu jen vizuálně a neprováděli žádná měření. Elektrárna dle jeho mínění byla do konce listopadu funkční, k funkčnosti elektrárny nebyly výkopy podstatné. Dne 27. a 28. 12. 2010 pozvali na elektrárny notáře a znalce, kteří osvědčili, že elektrárna má všechny náležitosti. Prohlídka trvala zhruba 3 hodiny, zaměřili se na elektročásti. Notářské zápisy četl a podepisoval. V protokolu z kontroly dne 20. 12. 2010 bylo vytýkáno, že chybějí panely, konstrukce, že jsou tam někde nezapojené kabely v konektorech. Z jejich strany byla elektrárna v pořádku, měli nainstalováno 98% panelů do konce listopadu a 2% poté předělávali. Když si přečetl výtky v závěrech ERÚ ze dne 31. 12. 2010, oponoval, neboť to podle nich neodpovídalo skutečnosti.

Svědék J.T. v hlavním líčení dne 19. 11. 2014 (č. l. 8133-8137) uvedl, že v roce 2010 byl zaměstnancem firmy interStroj a podílel se na výstavbě a prováděl nebo řídil výstavbu konstrukcí a instalaci panelů, mechanickou část. Z přítomných obžalovaných zná pana Š., bratry Z. a pana H. Měl na starost koordinace pracovníků. Příprava terénů a ploch začala v roce 2009 a pokračovala v roce 2010, od srpna roku 2010 probíhala do konce listopadu

2010 výstavba díla. Veškerá montáž konstrukcí proběhla do konce listopadu 2010. Vyjádřil se k typům konstrukcí, kdy u elektrárny XXXXX sekce G byla bažina a zapadla technika a v prosinci ke konci roku 2010 museli demontovat celou pasáž, dovést jinou konstrukci, zavést plochu sutí, zatížit a postavit znovu. XXXXX byla postavena také na obtížném podloží. O dodávkách panelů měl informace od řídicího týmu, kde byl pan H., pan H., pan K., pan A. H., možnost skladování v podstatě nebyla, proto většinou stavěli rovnou na místě, což probíhalo do konce listopadu 2010. Co se týče klimatických podmínek, tak do konce listopadu byly slušné, konec roku 2010 byl horší. Na elektrárnách řešil vandalismus, ale na policii nic nenahlašoval. U zhruba tisícovky panelů došlo k situaci, kdy se udělaly chyby při montáži a panely se musely přemísťovat. Denně se tam při osazování konstrukcí mohlo pohybovat kolem 200-300 lidí.

Svědék M. H. v hlavním líčení dne 19. 11. 2014 (č. l. 8137-8139) uvedl, že z obžalovaných zná pouze zaměstnance firmy XXXXX, a to pana Č. a pana K. V prosinci roku 2010 byl zaměstnancem firmy XXXXX, kdy jeho pracovní pozice byla technik a v roce 2010 zajišťoval především externí zakázky. Jeho nadřízeným byl K. V době předtím byl v kontaktu s panem K., který byl jeho přímý nadřízený, a komunikovali spolu. Vyjádřil se k počítačové síti firmy XXXXX, kdy tato má adresář „Z“, kde má každé středisko svůj adresář, ale přístup k tomu mají pouze pracovníci jednotlivých středisek. Přístup k obsahu souborů, do kterých by měl přístup výhradně obžalovaný K.Š. nebo obžalovaný K., neměl. Nevzpomíná si, že by si e-mailovou poštou posílal nějaký soubor, který by obsahoval revizní zprávu obžalovaného Č.

Svědčyně Bc. J. B. v hlavním líčení dne 19. 11. 2014 (č. l. 8139-8142) uvedla, že z obžalovaných zná pana K. a pana Č. a pracuje ve firmě XXXXX jako finanční ředitelka a ví, že jedna ze zakázek, které v roce 2010 realizovali, byla na předmětných fotovoltaických elektrárnách. Jako finanční ředitelka řeší spíše ekonomické věci chodu společnosti XXXXX a finanční stránku dodavatelsko-odběratelských vztahů. Zákazníkem jejich firmy XXXXX byly Železárny Chomutov. Faktury byly vystavovány pracovníci průběžně podle předávacích protokolů. Většina faktur byla fakturována v roce 2010, v některých případech mohlo být fakturováno v roce 2011. Náplní práce nebylo kontrolovat, zda to, co je uvedeno na předávacím protokolu, je provedeno.

Svědék T. S. v hlavním líčení dne 19. 11. 2014 (č. l. 8142-8148) uvedl, že je zaměstnancem firmy XXXXX. Pan Kulovaný byl jejich vedoucím během výstavby v roce 2010 a s panem Č. seděl v kanceláři během výstavby. Vyjádřil se k jeho činnosti, kdy měl na starosti objednávky elektromateriálu a třídění panelů společně s panem Č., a jednotlivým termínům objednávek a dodávek. Na elektrárnách XXXXXa XXXXX byl během roku 2010 zhruba třikrát. Poprvé po 18. 12. 2010, po nemoci pana Č., když ho pan Kulovaný poprosil, a dělali fotodokumentaci krádeží za přítomnosti Policie ČR, které tam pak probíhaly v prosinci roku 2010. Sepsal se i protokol o škodách a vyčíslení. Druhá návštěva byla společná s kontrolou ERÚ dne 20. 12. 2010, kdy otevíral vysokonapěťové rozvodny. Třetí návštěva byla ohledně nastavení vysokonapěťových ochranných, zhruba dvou až tříhodinová kontrola nebo spolupráce s dodavatelem. Stav těchto dvou elektráren nedokázal během těch tří krátkých návštěv hodnotit. Všech 8 elektráren, které měl na starosti, bylo hotových do konce roku 2010 a zprovozněny podle licencí do 9. 12. 2010.

Svědék K. W. v hlavním líčení dne 19. 11. 2014 (č. l. 8148-8150) uvedl, že ohledně elektráren nic neví. Z pracovního vztahu zná pana Č. a pana K. Vyjádřil se k počítačovému systému ve společnosti XXXXX, kdy uvedl, že pan K.Š. i paní B. měli přístupová práva do složek ohledně elektráren. V předmětné době existovalo středisko, kdy vedoucím byl pan Kulovanýa mohl si určit, kdo má plné právo užívat složky a kdo do jaké složky může. K údajům o autorství dokumentu dodal, že autorem dokumentu je ten, kdo ho vytvořil a naposledy uložený je ten, kdo to naposledy uložil, a je možné, že autorem poslední změny může být i ten, kdo do tabulky vůbec nic nenapsal.

Svědék J.P. v hlavním líčení dne 19. 10. 2015 (č. l. 8864) k věci uvedl, že pracuje na ERÚ jako právník na oddělení legislativně právním a v uvedené době jednal jako řadový právník na tomto oddělení. Konec roku 2010 byl hektický, žadatelů bylo velké množství. Nebyl oprávněnou úřední osobou, proto žádné licence nevydával, nicméně věděl, jaká je na ERÚ situace. Byla snaha dát licenci všem, kteří včas požádali a kteří splnili podmínky, aby nedošlo k tomu, že někdo si včas požádá, splní podmínky a licenci nedostane. Na Silvestra, byl jeden z právníků, který byl v práci. Dole byli nějací lidé, kteří čekali na licenci, přebírali spisy a okamžitě se vzdávali práva podat rozklad.

Svědék S.T. v hlavním líčení dne 19. 10. 2015 (č. l. 8865-8866) uvedl, že v roce 2010 pracoval na ERÚ jako ředitel odboru elektroenergetiky. V roce 2010 byli někteří pracovníci tohoto oddělení vyčleněni pro kontroly FVE, ale byli pověřováni mimo klasickou hierarchickou strukturu ERÚ. Tito pracovníci byli úkolováni panem P. a možná i panem předsedou. Kontroly byly řízené, existoval nějaký postup a někdo, kdo kontroly nařizoval. Z kontrol existovaly protokoly i nějaká fotodokumentace popř. videodokumentace. Vyjádřil se k e-mailové korespondenci (č. l. 637) s tím, že jde nejspíš o korespondenci, která souvisí se stížnostmi kolegů na špatnou organizaci kontrol a snažil se tímto zabezpečit, aby je mohl také vytížit pro jiné úkoly, a aby jejich nasazení bylo nějakým způsobem optimální. Pak mu bylo řečeno, že se to vyřešilo, takže dál se tím už nějak nezabýval.

Svědék M. K. v hlavním líčení dne 19. 10. 2015 (č. l. 8867-8868) k věci uvedl, že se solárními elektrárnami v Chomutově se setkal, když jeho bývalý zaměstnavatel pan T. z firmy XXXXX jim někdy 26. 12. 2010 zrušil dovolenou s tím, že se mají s kolegy sbalit a jet do Chomutova koordinovat elektrikáře, které domluvil, a pomoci s dokončením nedodělků na elektrárnách. Když tam s kolegy S., S. a V. přijeli 27. 12. 2010, tak tam nebyl žádný elektrikář, proto na pokyn bývalého zaměstnavatele sami domluvili nějaké elektrikáře. Byl tam asi do 29., možná 30. 12. 2010. Tabulku lidí, kteří tam pracovali, přeposlal někomu ze společnosti XXXXX. Od nich bylo na elektrárnách kolem 10 elektrikářů, byli tam i další, ale neví, zda to byli elektrikáři. Někteří tam tahali kabely od solárních panelů do sdružovačů. Elektrárna podle něj měla panely namontované, domnívá se, že jim ukazovali na nějaké sekci střídač, který vyráběl elektriku a dodával do sítě. Elektrikáři měli za úkol dotáhnout kabely. Celé to řídil místní koordinátor, kterému jen předali elektrikáře, a on jim dával úkoly. Od kolegy se dozvěděl, že dostali licenci.

Svědék M. M. v hlavním líčení dne 19. 10. 2015 (č. l. 8869) odmítl vypovídat, neboť vůči jeho osobě v související věci se vede trestní stíhání a má obavu, že by výpověď v této věci mohla být použita proti němu jakožto obviněnému. Uvedl, že je stíhán pro podvod, kdy vypovídal pro notářský zápis a uvedl tím v omyl ERÚ. Týká se to elektrárny XXXXX.

Svědék V.K. v hlavním líčení dne 19. 10. 2015 (č. l. 8869-8873) k věci uvedl, že dne 31. 12. 2010 byl v prostorách válcoven v Chomutově. Na místě byly desítky tisíc fotovoltaických panelů, které byly namontovány na železných konstrukcích. Prohlídka dne 31. 12. 2010 se účastnil na žádost Z. a vydržel na ní zhruba hodinu, pravděpodobně proto, že venku byla zima. Výsledku kontroly přítomen nebyl. Na elektrárnách byl i před touto kontrolou, a to za účelem prohlídky prostor elektrárny. V té době byla elektrárna ve stavu rozpracovanosti. Z účastníků kontroly si vybavil Z., pracovníky ERÚ a dva soudní znalce. Výsledek kontrol ze dne 31. 12. 2010 mu volal pan Z., kdy mu uvedl, že licence byla udělena.

Svědék Ing. Z. V. v hlavním líčení dne 20. 10. 2015 (č. l. 8901-8907) k věci uvedl, že v roce 2010 pracoval pro společnost XXXXX a na solární elektrárnu v Chomutově byl přivolán s dalšími třemi spolupracovníky na konci roku jeho nadřízeným, aby pomohl koordinovat závěrečné práce pro dokončení elektrárny. Vyjádřil se ke své činnosti na elektrárně v době od 27. 12. 2010 (tehdy FVE měla problematické části, které bylo zapotřebí dokončit) do 31. 12. 2010 (kdy považoval FVE za připravené k provozu) a k závěrečné kontrole ERÚ, kde doprovázel pracovníky ERÚ. Zápisu z kontroly ERÚ ze dne 31. 12. 2010 byl přítomen a vše, co pracovníci ERÚ v něm uvedli, odpovídalo skutečnosti, přičemž protokoly neřešily příčinu, pouze hodnotily aktuální stav. Své poznatky a doporučení předal firmě XXXXX, poté elektrárnu navštívil v březnu, kdy jel zkontrolovat, zda závady byly napraveny. Vady, které na elektrárnách shledal, podle něj představovaly zhruba 3 měsíce dokončovacích prací pro 15 lidí.

V případě jeho popisu událostí je s podivem, že on byl tou osobou, která doprovázela pracovníky ERÚ na zcela zásadní kontrole a odpovídal jim na jejich dotazy, za situace, kdy obě FVE viděl předtím maximálně 4 dny, když bezesporu existovalo více pracovníků zejména společnosti XXXXX, kteří mohli poskytnout podrobnější údaje.

Svědék P.P. v hlavním líčení dne 1. 12. 2015 k věci uvedl, že se účastnil jako ředitel divize XXXXX zajišťující lidi pomáhající s montáží. Z obžalovaných zná pány Z., pana Š. a pana H.. V roce 2010 byl ředitelem divize XXXXX. Zhruba od dubna do prosince roku 2010 jezdili jeho podřízení v počtu asi 25 lidí do Veselí a do Chomutova, kde stavěli konstrukce a zhruba od září montovali panely. Všechny konstrukce byly v Chomutově nainstalované v průběhu září – října (i po tzv. „ujetí“), panely v průběhu října a listopadu 2010. Jeho podřízení byli k dispozici firmě InterStroj, která organizovala práci. Na místě výstavby v Chomutově se v roce 2010 pohyboval dvakrát měsíčně. Zmínil se o tom, že některé konstrukce se musely předělávat, a že na elektrárnách docházelo ke krádežím. Na elektrárnách byl naposledy poslední týden před Vánocemi, kontrol se neúčastnil. Práci na elektrárnách fakturovali pravidelně každý měsíc a skončili koncem roku 2010. Dále se vyjádřil k průměrnému počtu zaměstnanců pracujících na elektrárnách a jejich činnosti. Vyloučil, že by v rámci jejich společnosti (holdingu) byly používány fiktivní doklady, které by neodpovídaly realitě.

Z jím předložených dokladů pak vyplýval největší počet pracovníků v termínu 20. – 23. 12. 2010, kdy tito měli být údajně připraveni na odstranění nedostatků při kontrole ERÚ.

Svědék P. M. v hlavním líčení dne 1. 12. 2015 uvedl, že v roce 2010 byl zaměstnancem Z-Groupu. Pracuje na investičním úseku pod panem K., spolupracuje s A. H.,

podílel se na akcích zastřešovaných panem K. Dostával úkoly od pana K., především se to týkalo stavebních prací, zajišťování náradí ke stavebním pracem, spolupráce s geodety, komunikoval se stavebními firmami, odhadoval, kolik panelů na ploše chybí apod. Dále popsal průběh výstavby a frekvenci svého pobytu na plochách FVE. Na elektrárnách skončil asi v lednu, kdy docházelo ještě ke koordinačním pracem. Uvedl, že na elektrárně XXXXX, na poslední části zhruba v prosinci 2010, byly problémy, kdy docházelo k propadávání panelů. Areál elektráren v roce 2010 nebyl oplocený. Ke dni 31. 12. 2010 byly kotvy i panely namontovány, některé výkopy byly nezahrnuty kvůli velkým mrazům, kabely byly na panelech, ve výkopech, z pohledu strojaře bylo vše na místě, ale měření proudu neprováděl. Na elektrárně XXXXX se zahrnovaly kabely až po Novém roce. V rámci obžalovaných popsal činnost obžalovaného Č. (relativně přesně – elektro, koordinace), kdy ovšem za tuto osobu označil obžalovaného Š. I on vyloučil, že by jejich firma pracovala s nepřesnými podklady.

Soud si je vědom jisté problematičnosti výpovědí této skupiny svědků, provázané minimálně v jisté době se subjekty podílejícími se na stavbě příslušných FVE, či v rámci spolupráce se subjekty spojenými zejména s Z.. Proto tyto hodnotil zejména v kontextu s dalšími provedenými důkazy a vycházel z nich pouze v rozsahu, který je potvrzován i dalšími objektivními důkazy. Přesto i z těchto výpovědí lze uzavřít, že jejich údaje o aktivitách posledních dnů roku 2010 dokumentují (v souladu s dalšími důkazy) zejména dokončování FVE v důsledku kontroly dne 20. 12. 2010. Sama tato skutečnost (rozsah dokončení k termínu posledního ohledání ERÚ) není pro rozhodnutí zcela zásadní.

K průběhu stavebního řízení souvisejícího s výstavbou obou FVE se vyjadřovaly pracovnice Magistrátu města Chomutov.

Svědce P. S. v přípravném řízení dne 14. 2. 2013 (č. 1. 471-473) uvedla, že pracovala na přelomu roku 2010 a 2011 na místě vedoucí oddělení Magistrátu města Chomutov a vedla úsek stavebního řízení na odboru stavebního úřadu. V případech elektráren XXXXX a XXXXX vydala dne 19. 11. 2010 rozhodnutí o povolení zkušebního provozu na základě žádostí doručených P. P. na základě plné moci ze dne 10. 11. 2010. Dne 2. 2. 2011 pak opět pan P. podal žádost o vydání kolaudačního souhlasu. Stanovila termín závěrečné kontrolní prohlídky dne 24. 2. 2011 a na tu jela paní Č. Dne 25. 2. 2011 byl pak k oběma elektrárnám vydán kolaudační souhlas s užíváním stavby. Kontrolní prohlídka před vydáním rozhodnutí ze strany stavebního ERÚ ze dne 19. 11. 2010 nebyla a zákon ji nevyžaduje. Po předložení dokumentu Inventarizace dodávek a montáží fotovoltaické elektrárny XXXXX, XXXXX k 23. 11. 2011, ze kterého vyplývá, že ani jeden z bloků elektráren nebyl zcela dokončen a některé bloky prakticky neexistovaly, uvedla, že pokud by měla tyto informace, zkušební provoz by nepovolila, protože nebylo co zkoušet. Dále popsala revizní zprávy, které byly postupně stavebnímu ERÚ předkládány. Revizní zprávy ze dnů 27. 12. 2010 a 28. 12. 2010 nikdy neviděla stejně jako revize L. H..

V hlavním líčení dne 2. 4. 2015 (č. 1. 8401-8410) potvrdila, že v této věci povolovala zkušební provoz. Dějala to po kolegovi, který ty elektrárny povoloval. Ukládala povolení zkušebního provozu na základě doložených revizí a podkladů a následně tam v únoru následujícího roku psala kolaudační souhlas a její kolegyně tam byly na kontrolní prohlídce.

Revizní zprávy považuje za doklad o dokončenosti, protože je v nich uvedeno, že stavba je dokončena a že je schopná provozu a může být uložen zkušební provoz. Bez tohoto údaje v revizní zprávě by zkušební provoz neuložila a pravděpodobně nevydala žádné rozhodnutí. Z revizních zpráv pro své rozhodnutí čerpala, že stavba je zapojená, že jsou provedené rozvody a že může být zahájen zkušební provoz a provedeny následné zkoušky a to zařízení odzkoušeno. Zabývala se rozsahem elektrárny, a zde je ve zprávě uvedeno, že je schopna bezpečného provozu. Vždy četla popis, co revizní zpráva reviduje. Napětím se v revizních zprávách nezabývala, zajímalo ji pouze to, zda je tam popsána stavba. Ověřovala, zda na zprávě je autorizační razítko či oprávnění, a zda má osoba uvedená na razítko oprávnění k této činnosti. Výchozí revize pro ni představuje první revizi v rámci stavby, zapojení soustavy. K. k revizní zprávě obžalovaného Č. (č. l. 24) uvedla, že v této zprávě je vše, co popisovala, jedná se o popis stavby, která je funkční a zrevidovaná. Tato konkrétní zpráva by pro ni představovala doklad, že stavba je zčásti dokončena a může být uložen zkušební provoz. Pokud by byla stavba dokončena jen zčásti, povolila by zkušební provoz pouze pro tuto část. To, že došlo k povolení zkušebního provozu, odůvodnila tak, že pochopila, že se to týká celku. Vnímala to jako funkční celek. Pokud by chyběla polovina panelů, povolila by zkušební provoz jen pro polovinu. V revizní zprávě nekontrolovala, zda jsou správně uvedené jednotky odporu, ani správnost naměřených hodnot délek kabelů versus naměřené hodnoty odporu, jelikož ve stavebním povolení tyto údaje přesně uvedeny nebyly. Konstatovala, že revizní zprávu vyžaduje, jelikož to vyplývá ze zákona, na rozdíl od toho, to co má hledat v revizní zprávě, nikde uvedeno není. Revizních zpráv fotovoltaických elektráren nízkého napětí viděla více, byly různé. Na jinou elektrárnu před listopadem 2010 pravděpodobně zkušební provoz nepovolovala. Je důležité, aby revizní zpráva měla obsah a závěr, kdy obsahem je popis stavby a revidovaného zařízení. Nepamatuje si, k jakému datu měla revizní zprávu. Určitě nějakou měla, neboť bez revizní zprávy by nerozhodla. K č. l. 6543 (revizní zpráve technika) řekla, že ze zprávy nevyplývá, že se jedná o dokončenou fotovoltaickou elektrárnu. V žádosti by měl být uveden název stavby a předmět žádosti. Neměla možnost ověřit si, jaký je stav dokončenosti elektráren. V tomto případě požadovali revizní zprávy související s rozvody elektro. Rozhodnutí podepisovala, nikdo její činnost nekontroloval. Na základě stavebního zákona uložila datum a stanovila ho ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Neměli pokyn, ani důvod zpochybňovat revizní zprávu, ověřovat správnost, nedůvěřovat technikům. Název revizní zprávy při povolování zkušebního provozu neřešili, mohlo jít i o pravidelnou revizi a zkušební provoz by pravděpodobně udělila.

Svědkyň P. Č. v přípravném řízení dne 14. 2. 2013 (č. l. 394-395) uvedla, že pracuje jako zaměstnanec stavebního ERÚ Magistrátu města Chomutov, vydávala stavební povolení a zúčastnila se spolu s paní V. závěrečné kontrolní prohlídky elektráren XXXXX a XXXXX. O prohlídce pak sepsala protokol. Elektrárny považovala za dokončené. Všechny podklady následně předala svědkyni S. k dokončení stavebního řízení

V hlavním líčení dne 2. 4. 2015 (č. l. 8398-8401) uvedla, že ve věci vydávala změnu stavby před dokončením, a to zápisem do stavebního deníku. Bylo tam vydané stavební povolení a byla na závěrečné prohlídce před vydáním kolaudačního souhlasu stavby. Na místě se byla podívat tehdy s panem P., který zastupoval stavebníka a tam jí ukázal, jak se posouvaly trafostanice. Stavba tehdy probíhala, nebyla dokončena, viděla, že panely jsou namontované. Stavební povolení k této stavbě vydával pan B., který ale ukončil práci na stavebním ERÚ a dostala to přidělené. Při závěrečné prohlídce prošli kousek stavby, podívali

se víceméně z dálky, neprocházeli to úplně celé. Viděli, že panely jsou namontované, odpovídalo to situaci, kterou dostali ke geodetickému zaměření a pak šli do kanceláře, kde sepsali protokol a předali veškeré doklady ke stavbě. Mluvili o tom, že stavba je dokončená, dostali revize, zaměření stavby, nepočítali s tím, že by byla nedokončená. Už předtím proběhl zkušební provoz, takže chybělo jen vydání kolaudačního souhlasu a vyhodnocení zkušebního provozu. Nevybavila si, v jakém ročním období to bylo, ale bylo chladno a svítilo slunce. Na revizní zprávě kontrolovala, zda je zařízení v pořádku a provozuschopné, obsah, množství ohmů, ani naměřené hodnoty nezkoumala. Při své pracovní činnosti se podílela zhruba na dvou fotovoltaických elektrárnách, a to v areálu bývalých Válcoven a „Poldovky“.

Svědkyň V. V. v přípravném řízení dne 14. 2. 2013 (č. l. 496-497) uvedla, že v dané době pracovala na úseku životního prostředí (pro odpadové hospodářství) Magistrátu města Chomutov. V rámci pracovní činnosti chodila s pracovníky stavebního ERÚ na závěrečné kontrolní prohlídky staveb a takto navštívila i obě FVE. Při kontrole se zaměřila pouze na nakládání s odpady (zda se zde např. nenachází pohozený obalový materiál apod.). Kontrola celkem trvala méně než jednu hodinu. Technickou stránkou stavby se nezabývala. Po fyzické kontrole došlo k předání dokumentů, kdy o toto se starala paní Č.

V hlavním líčení dne 2. 4. 2015 (č. l. 8410-8412) k věci uvedla, že na začátku jara (březen) šla společně s paní Č., která šla na kolaudaci na fotovoltaické elektrárny a kontrolovala nakládání s odpady. Vyjádřila se podobně k této kontrole a neshledala nic, co by bylo v rozporu se zákonem o odpadech, a proto ustoupila od další prohlídky.

V případě této skupiny svědkyň lze uzavřít, že jejich údaje, z hlediska jejich vnímání stavu soud považuje za věrohodné, kdy tyto (částečně) korespondují s listinnými důkazy vztahujícími se k příslušnému stavebnímu řízení.

Obžalovaní jsou ze svého jednání dále usvědčováni listinnými důkazy a znaleckými posudky.

Z hlediska listinných (či jiných věcných) důkazů se jedná zejména o dokumenty zajištěné v průběhu přípravného řízení, případně listiny, které byly předloženy některou ze stran trestního řízení (většinově obhajobou), v rámci hlavního líčení.

Z hlediska původu se jedná kopie spisů jednotlivých řízení ERÚ, dokumenty zajištěné zejména při prohlídkách jiných prostor (ve společnostech XXXXX a XXXXX, případně na ERÚ) či domovní prohlídce (u původně spoluobžalovaného P.), případně dobrovolně vydané doklady, kopie obsahu datových nosičů zajištěných při předmětných prohlídkách a na tyto navazující znalecké posudky a zajištěné materiály výpočtu škody.

Obsahově je možné tyto rozdělit na dokumenty týkající se jednotlivých řízení (obsahu spisů) ERÚ, dále na dokumenty prokazující trestné jednání obžalovaných (tedy vztahující se k, či dokumentující vyhotovení nepravdivých dokladů), dále doklady ke škodě a doklady ke vztahům mezi M.S., A.V. a Z.Z..

Průběh správních řízení a v něm předložené dokumenty a postup pracovníků ERÚ a dalších osob byl prokázán zejména z jednotlivých správních spisů popsáných následně.

Kopie správního spisu ERÚ týkající se řízení sp.zn. LIC-13916/2010-ERU, o vydání licence na výrobu elektřiny pro společnost XXXXX:

Co se týče spisu vedeného u ERÚ do vydání licence dne 31. 12. 2010, tak součástí spisu byl krycí list (č. l. 1006), ze kterého vyplývá, že žádost byla přijata dne 16. 11. 2010, bylo ji přiděleno číslo spisu 13916/2010-ERU, číslo licence 111018048, jako osoba vyřizující spis byla uvedena J.H., která krycí list dne 13. 12. 2010 jako referentka podepsala. Dále byla součástí žádost o udělení licence (č. l. 1008-1009), č. j. 13916-1/2010-ERU, která prokazuje, že dne 16. 11. 2010 byla na ERÚ tato žádost společnosti XXXXX doručena. Z výpisu z obchodního rejstříku (č. l. 1010-1011) pak vyplývá, že jednatelem společnosti XXXXX je Z.Z.. Dále ze spisu vyplývá, že jako odpovědná osoba byl ustanoven L.D.(č. l. 1013-1014), který byl dne 11. 10. 2010 zaškolen a na základě zápisu o poučení ve smyslu §4 odst. 3 vyhl. č. 50/1978 Sb. (č. l. 1017) oprávněn k činnosti sběr dat měřicích zařízení. Seznam jednotlivých provozoven (č. l. 1018-1021) prokazuje, že plánovaný výkon provozovny XXXXX je 7 MW. Z výpisu z katastru nemovitostí (č. l. 1022-1025) byl zjištěn stav k datu 11. 11. 2010. Smlouva o dílo (č. l. 1026-1035) mezi společnostmi XXXXX (objednatelem) a XXXXX (zhotovitelem) ze dne 1. 6. 2009 prokazuje, že předmětem díla je i dodávka a instalace fotovoltaické elektrárny dle projektové dokumentace v areálu v Chomutově, kdy předání tohoto díla v Chomutově mělo být provedeno dle smlouvy do 31. 10. 2010, stejně jako vyhotovení a podepsání předávacího protokolu. Ke Smlouvě byl vyhotoven Dodatek č. 3 ze dne 4. 5. 2010 (č. l. 1036-1039) mezi XXXXX (objednatelem) a XXXXX (zhotovitelem) a společností XXXXX Podnikatelský záměr pro výstavbu FVE XXXXX byl vypracován dne 10. 3. 2010 (č. l. 1042-1044) J.H.a K.Š. Z potvrzení OSSZ Hodonín (č. l. 1051), FÚ XXXXX(č. l. 1052), CÚ Hodonín (č. l. 1053) vyplývá, že společnost XXXXX nemá žádný splatný závazek na pojistném na sociální zabezpečení a státní politiku zaměstnanosti, nemá daňové nedoplatky, ani žádné nedoplatky u Celní správy. Dne 31. 8. 2010 (č. l. 1054) podepsal Z.Z. prohlášení o schopnosti finančního zabezpečení provozování činnosti. Z Oznámení o postoupení pohledávky vyplývá, že dne 30. 8. 2010 (č. l. 1055-1056) byla postoupena pohledávka XXXXX vůči XXXXX ve výši 85.263.157,60 Kč na věřitele XXXXX Z Oznámení o postoupení pohledávek ze dne 1. 6. 2010 (č. l. 1058-1059) bylo zjištěno, že společnost XXXXX postoupila pohledávku vůči společnosti XXXXX ve výši 4.480.000,- Kč na společnost Ivančice property a.s., a společnost Ivančice property a.s. (č. l. 1057) postoupila pohledávku na věřitele XXXXX, a.s. Dne 19. 11. 2010, č. j. 13916-2/2010-ERU (č. l. 1060-1072) bylo na ERÚ doručeno doplnění žádosti na licenci pro společnost XXXXX, Příložená Zprávy o revizi elektrického zařízení ze dne 15. 11. 2010 (č. l. 1061-1062) prokazuje, že revizní technik A. R. vykonal revizi elektrického zařízení a ze závěrů této Zprávy vyplývá, že zařízení je schopné bezpečného provozu, a že kabelové vývody 22 kV byly odzkoušeny, prohlédnuty a změřeny. Z výchozí revizní zprávy V.Č. ze dne 26. 10. 2010 (č. l. 1063-1066) vyplývá, že elektrická instalace je z hlediska bezpečnosti v rozsahu revize schopna bezpečného provozu. Dále byly v doplnění žádosti přiloženy faktury (č. l. 1068-1072) č. 90101138, č. 90101139, č. 90101140, č. 9010180, č. 90101181 a potvrzení praxe L.D.(č. l. 1067). Dne 7. 12. 2010 (č. l. 1073-1075), č. j. 13916-3/2010-ERU bylo na ERÚ doručeno další doplnění podkladů k žádosti na licenci, a to potvrzení o úvěru, ze kterého vyplývá celková výše úvěru u COMMERZBANK, a to 553.200.000,- Kč. Z rozhodnutí ERÚ ze dne 16. 11. 2010 (č. l. 1076), č. j. 13916-4/2010-ERU bylo zjištěno, že na základě Opatření předsedy ERÚ byli v této věci jako oprávněné úřední osoby určeni P. a J.H.. Z výpisu z účtu

ERÚ u ČNB za správní poplatky, č. j. 13916-6/2010-ERU vyplývá, že společnost XXXXX dne 25. 11. 2010 (č. l. 1077) zaplatila správní poplatek ve výši 10.000,- Kč. Dne 9. 12. 2010 (č. l. 1078-1079), č. j. 13916-7/2010-ERU vyzval ERÚ (P.) společnost XXXXX k odstranění nedostatků podání a k doplnění dokladů. Stejný den došlo na ERÚ doplnění podkladů, č. j. 13916-8/2010-ERU (č. l. 1080-1087). Na základě rozhodnutí o povolení zkušebního provozu Magistrátu města Chomutov ze dne 19. 11. 2010 (č. l. 1082-1084) byl povolen zkušební provoz. Předávací protokol mezi H. a Z.Z. ze dne 29. 11. 2010 (č. l. 1085-1086) prokazuje, že bylo zařízení převzato bez výhrad. K žádosti byla přiložena i finanční bilance (č. l. 1087). Další doplnění došlo na ERÚ dne 10. 12. 2010 (č. l. 1088-1094), č. j. 13916-9/2010-ERU, kdy byla přiložena revize DC, ze které bylo zjištěno, že byla vypracována dne 6. 12. 2010 revizním technikem V.Č. a v závěru bylo uvedeno, že elektrická instalace je z hlediska bezpečnosti v rozsahu revize schopna bezpečného provozu. Dne 13. 12. 2010 (č. l. 1095-1096) bylo vydáno L.P. rozhodnutí o udělení licence č. 111018048, č. j. 13916-10/2010-ERU. Z rozhodnutí ERÚ ze dne 15. 12. 2010 (č. l. 1097), č. j. 13916-11/2010-ERU bylo zjištěno, že na základě Opatření předsedy ERÚ byli v této věci jako oprávněné úřední osoby určeni P., R.K., P.P. a Z.Z. Dne 16. 12. 2010 (č. l. 1098-1099), č. j. 13916-12/2010-ERU, bylo vydáno usnesení o nařízení ohledání dne 20. 12. 2010. Dále zaslal dne 27. 12. 2010 (č. l. 1100), č. j. 13916-13/2010-ERU, P. společnosti XXXXX sdělení, ze kterého vyplývá, že je shromážděn podklad pro rozhodnutí a předpoklad, že rozhodnutí bude vydáno nejpozději dne 31. 12. 2010. Z protokolu o ústním jednání ze dne 21. 12. 2010 (č. l. 1101) č. j. 13916-14/2010-ERU, jehož se účastnil A.Z., Z.Z., JUDr. Z.Z. a P., vyplývá, že na základě prohlášení zástupců elektráren byly výrobní z podstatné části dokončené a dokončení prací v termínu nebylo možné pro mrazivé počasí. Z návrhu na provedení důkazu novým ohledáním, který dne 21. 12. 2010 (č. l. 1102) poslal Z.Z. ERÚ bylo prokázáno, že se jednatel společnosti XXXXX zavázal, že do 29. 12. 2010 budou odstraněny veškeré nedostatky a navrhl nové ohledání dne 29. 12. 2010. Dne 23. 12. 2010 (č. l. 1103, č. l. 1104-1105, č. l. 1107-1108) zaslal Z. na ERÚ prohlášení č. j. 13916-15/2010-ERU (pouze první strana), č. j. 13916-16/2010-ERU (bez podpisu), č. j. 13916-17/2010-ERU, ze kterého vyplývá, že dne 27. 12. 2010 bude výroba splňovat veškeré požadavky, panely budou nainstalovány a funkční a požádal o potvrzení termínu 29. 12. 2010 pro ohledání. Dne 30. 12. 2010 (č. l. 1110), č. j. 13916-18/2010-ERU, byl na ERÚ doručen další návrh Z. na provedení důkazu listinami, konkrétně Protokolem o schválení výrobní. Protokol o schválení výrobní (První paralelní připojení k síti) prokazuje, že dne 22. 12. 2010 byl zahájen zkušební provoz elektrárny. Ze Smlouvy č. VCE/11/7120 o úhradě výkupní ceny mezi společnostmi XXXXX a XXXXX ze dne 28. 12. 2010 (č. l. 1113-1123) bylo zjištěno, že výkupní cena dle cenového rozhodnutí ERÚ pro zdroj uvedený do provozu od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 byla 12.400Kč/MWh. Z příloh ke Smlouvě (č. l. 1124-1129) vyplývá i to, že předpokládaná roční výroba elektřiny byla 6.301 MWh. Dne 30. 12. 2010, č. j. 13916-19/2010-ERU, bylo na ERÚ doručeno další doplnění podkladů, a to nájemní smlouva na pozemek, celková situace ze stavby a revizní zpráva (č. l. 1130-1144). Revizní zpráva V.Č. ze dne 28. 12. 2010 (č. l. 1139-1144), kdy k této následně bylo prokázáno, že se jedná o falešnou revizní zprávu, kterou V.Č. netvořil a razítka i podpis bylo naskenované. Dne 30. 12. 2010 (č. l. 1145-1146, č. l. 1148-1149 bez razítka podatelny), č. j. 13916-20/2010-ERU, byla na ERÚ doručena žádost Z.Z. o vydání licence do 31. 12. 2010, společně s prohlášením odborových organizací působících v holdingu. Další reakcí na sdělení L.P., č. j. 13916-13/2010-ERU, že jsou shromážděny veškeré doklady, bylo vyjádření Z. ze dne 29. 12. 2010 (č. l. 1151, stejné č. l. 1153 ale bez

razítka podatelny), č. j. 13916-21/2010-ERU, ve které konstatoval, že notářský zápis osvědčující způsobilost výrobní předali dne 29. 12. 2010 na ERÚ. Notářský zápis NZ 366/2010, č. j. 13916-22/2010-ERU prokazuje, že M.M., osoba pověřená společností Siemens učinil dne 28. 12. 2010 (č. l. 1155-1157, stejné na č. l. 1164-1166, ale bez razítka podatelny) na čerpací stanici OMV v Brně prohlášení, že na základě dokladů, jím provedené obhlídky dne 27. 12. 2010, považuje výrobu za schopnou vyrábět elektrickou energii. Z notářského zápisu NZ 367/2010 (č. l. 1161-1163, stejné ale bez razítka č. l. 1158-1160), č. j. 13916-23/2010-ERU vyplývá, že notářský kandidát Mgr. Michal Čada se na žádost pana H. dne 28. 12. 2010 dostavil do areálu v Chomutově, aby osvědčil skutkový děj. Na základě opatření předsedy ERÚ byla dne 16. 11. 2010 (č. l. 1167), č. j. 13916-24/2010-ERU ustanovena jako oprávněná úřední osoba I.F. Dne 30. 12. 2010 (č. l. 1168-1169 zde napsáno ručně vypraveno 31. 12., i 1170-1171), č. j. 13916-25/2010-ERÚ bylo vydáno usnesení o ohledání dne 31. 12. 2010, ze kterého vyplývá, že dne 31. 12. 2010 bylo nařízeno ohledání FVE XXXXX. Rozhodnutí o udělení licence bylo vydáno a podepsáno I.F. dne 31. 12. 2010 (č. l. 1172-1173), č. j. 13916-26/2010-ERU, a nabylo právní moci stejný den. Protokol o převzetí rozhodnutí a vzdání se práva podání rozkladu (č. l. 1174), č. j. 13916-27/2010-ERU, převzal na základě plné moci (č. l. 1175) K.H.. Protokol o zajištění důkazů ohledáním ze dne 20. 12. 2010 (č. l. 1177-1178), č. j. 13916-29/2010-ERU, byl doručen na podatelnu ERÚ dne 20. 12. 2010 a vyplývá z něj, že byly zjištěny nedostatky a elektrárna nesplňovala podmínky k udělení licence. Protokol o zajištění důkazů ohledáním ze dne 31. 12. 2010 (č. l. 1179-1180), č. j. 13916-28/2010-ERU, byl doručen na podatelnu ERÚ dne 31. 12. 2010 včetně vyjádření XXXXX k protokolu o ohledání ze dne 31. 12. 2010 (č. l. 1181), podle kterého nezapojení části kabelů a vodičů je z důvodu krádeže a zkušebního provozu, jinak bylo vše v pořádku, ostatně to potvrzuje i revizní zpráva a návrhu Z. na provedení důkazu listinami, konkrétně fotografiemi výrobní, které prokazují způsobilost elektrárny k provozu (č. l. 1182). Součástí spisu je plná moc zmocnítele společnosti XXXXX zmocněnci Z. ze dne 22. 12. 2010 (č. l. 1111, 1147, 1150, 1152, 1154, 1183, 1184).

Kopie správního spisu ERÚ týkající se řízení sp.zn. LIC-13917/2010-ERU, o vydání licence na výrobu elektřiny pro společnost XXXXX:

Co se týče spisu vedeného u ERÚ do vydání licence dne 31. 12. 2010, tak součástí spisu byl krycí list (č. l. 844), ze kterého vyplývá, že žádost byla přijata dne 16. 11. 2010, bylo ji přiděleno číslo spisu 13917/2010-ERU, číslo licence 111018049, jako osoba vyřizující spis byla uvedena J.H., která krycí list dne 13. 12. 2010 jako referentka podepsala, jako pověřená úřední osoba dne 14. 12. 2010 list podepsal P. a rozhodnutí nabylo právní moci dne 31. 12. 2010. Z přehledu (č. l. 846) byly zjištěny jednotlivé úkony od 18. 11. 2010 do 3. 1. 2011. Dále byla součástí žádost o udělení licence (č. l. 847-848), č. j. 13917-1/2010-ERU, která prokazuje, že dne 16. 11. 2010 byla na ERÚ tato žádost společnosti XXXXX doručena. Z výpisu z obchodního rejstříku (č. l. 849-850) pak vyplývá, že jednatelem společnosti XXXXX je A.Z.. Dále ze spisu vyplývá, že jako odpovědná osoba byl ustanoven J. B. (č. l. 852-853), který také podepsal Prohlášení odpovědného zástupce (č. l. 854), a byl dne 11. 10. 2010 zaškolen a na základě zápisu o poučení ve smyslu §4 odst. 3 vyhl. č. 50/1978 Sb. (č. l. 855) oprávněn k činnosti sběr dat měřících zařízení. Vzdělání J.B. bylo prokázáno Vysvědčením o maturitní zkoušce (č. l. 856-857). Z výpisu z katastru nemovitostí (č. l. 860) a z výkresů výkopů (č. l. 858-859) byl zjištěn stav k datu 11. 11. 2010. Smlouva o dílo (č. l. 861-870) mezi společnostmi XXXXX (objednatel) a XXXXX (zhotovitel) ze dne 1. 6.

2009 prokazuje, že předmětem díla je i dodávka a instalace fotovoltaické elektrárny dle projektové dokumentace v areálu v Chomutově, kdy předání tohoto díla v Chomutově mělo být provedeno dle smlouvy do 31. 10. 2010, stejně jako vyhotovení a podepsání předávacího protokolu. Ke Smlouvě byl vyhotoven Dodatek č. 4 ze dne 4. 5. 2010 (č. l. 871-874) mezi XXXXX (objednatel) a XXXXX (zhotovitel) a společností XXXXX Z Oznámení o postoupení pohledávky vyplývá, že dne 30. 8. 2010 (č. l. 875-876) byla postoupena pohledávka XXXXX vůči XXXXX ve výši 85.263.157,60 Kč na věřitele XXXXX Z Oznámení o postoupení pohledávek ze dne 1. 6. 2010 (č. l. 878-879) bylo zjištěno, že společnost XXXXX postoupila pohledávku vůči XXXXX ve výši 3.840.000,- Kč na společnost Ivančice property a.s., a společnost Ivančice property a.s. (877) postoupila pohledávku na věřitele XXXXX, a.s. Dále je obsahem Rozvaha (č. l. 880-883) a Výkaz zisku a ztrát (č. l. 884-885). Z potvrzení OSSZ Hodonín (č. l. 886), FÚ XXXXX (č. l. 887), CÚ Hodonín (č. l. 888) vyplývá, že společnost XXXXX neměla žádný splatný závazek na pojistném na sociální zabezpečení a státní politiku zaměstnanosti, neměla daňové nedoplatky, ani žádné nedoplatky u Celní správy. Dne 31. 8. 2010 (č. l. 889) podepsal A.Z. prohlášení o schopnosti finančního zabezpečení provozování činnosti na dobu nejméně 5 let. Podnikatelský záměr pro výstavbu FVE XXXXX byl vypracován dne 10. 3. 2010 (č. l. 890-892) J.H. a K.Š.. Z výpisu z insolvenčního rejstříku k datu 15. 11. 2011 vyplývá počet dlužníků 0 (č. l. 893-894). Seznam jednotlivých provozoven (č. l. 895-896) prokazuje, že plánovaný výkon provozovny XXXXX je 6 MW. Dne 19. 11. 2010, č. j. 13917-2/2010-ERU (č. l. 897-910) bylo na ERÚ doručeno doplnění žádosti na licenci pro společnost XXXXX, Příložená Zpráva o revizi elektrického zařízení ze dne 15. 11. 2010 (č. l. 898-899) prokazuje, že revizní technik A. R. vykonal revizi elektrického zařízení a ze závěrů této Zprávy vyplývá, že zařízení je schopné bezpečného provozu, a že kabelové vývody 22 kV byly odzkoušeny, prohlédnuty a změřeny. Z výchozí revizní zprávy V.Č. ze dne 26. 10. 2010 (č. l. 900-904) vyplývá, že elektrická instalace je z hlediska bezpečnosti v rozsahu revize schopna bezpečného provozu. Dále byly v doplnění žádosti přiloženy faktury (č. l. 906-910) č. 90101135, č. 90101136, č. 90101137, č. 9010174, č. 90101175 a potvrzení praxe J. B. (č. l. 905). Z rozhodnutí ERÚ ze dne 16. 11. 2010 (č. l. 911), č. j. 13917-3/2010-ERU, bylo zjištěno, že na základě Opatření předsedy ERÚ byli v této věci jako oprávněné úřední osoby určení P. a J.H.. V rejstříku trestů jak u A.Z. (č. l. 912), tak u J. B. a (č. l. 913) nebyl zjištěn žádný záznam. Z výpisu z účtu ERÚ u ČNB za správní poplatky, č. j. 13917-5/2010-ERU vyplývá, že společnost XXXXX dne 25. 11. 2010 (č. l. 914) zaplatila správní poplatek ve výši 10.000,- Kč. Dne 9. 12. 2010 (č. l. 915-917), č. j. 13917-6/2010-ERU vyzval ERÚ společnost XXXXX k odstranění nedostatků podání a k doplnění dokladů. Dne 7. 12. 2010 (č. l. 918-920), č. j. 13917-7/2010-ERU bylo na ERÚ doručeno další doplnění podkladů k žádosti na licenci, a to potvrzení o úvěru, ze kterého vyplývá celková výše úvěru u COMMERZBANK, a to 479.900.000,- Kč. Dne 9. 12. 2011 došlo na ERÚ doplnění podkladů, č. j. 13917-8/2010-ERU (č. l. 921-928). Na základě rozhodnutí o povolení zkušební provozu Magistrátu města Chomutov ze dne 19. 11. 2010 (č. l. 924-926) byl povolen zkušební provoz. Předávací protokol mezi H. a Z.Z. ze dne 29. 11. 2010 (č. l. 927-928) prokazuje, že bylo zařízení převzato bez výhrad. K žádosti byla přiložena i finanční bilance (č. l. 923). Další doplnění došlo na ERÚ dne 10. 12. 2010 (č. l. 929-936), č. j. 13917-9/2010-ERU, kdy byla přiložena revize DC, ze které bylo zjištěno, že byla vypracována dne 5. 12. 2010 revizním technikem V.Č. a v závěru bylo uvedeno, že elektrická instalace je z hlediska bezpečnosti v rozsahu revize schopna bezpečného provozu. Dne 13. 12. 2010 (č. l. 937-938) bylo vydáno L.P.

rozhodnutí o udělení licence č. 111018049, č. j. 13917-10/2010-ERU. Z rozhodnutí ERÚ ze dne 16. 11. 2010 (č. l. 939), č. j. 13917-11/2010-ERU bylo zjištěno, že na základě Opatření předsedy ERÚ byli v této věci jako oprávněné úřední osoby určení P., R.K., P.P. a Z.Z. Dne 16. 12. 2010 (č. l. 940-942), č. j. 13917-12/2010-ERU, bylo vydáno usnesení o nařízení ohledání dne 20. 12. 2010. Dne 27. 12. 2010 (č. l. 943-944), č. j. 13917-13/2010-ERU, zaslal P. společnosti XXXXX sdělení, ze kterého vyplývá, že je shromážděn podklad pro rozhodnutí a předpokládá se, že rozhodnutí bude vydáno nejpozději dne 31. 12. 2010. Z protokolu o ústním jednání ze dne 21. 12. 2010 (č. l. 945) č. j. 13917-14/2010-ERU, jehož se účastnil A.Z., Z.Z., JUDr. Z.Z. a P., vyplývá, že na základě prohlášení zástupců elektráren nejpozději 29. 12. 2010 budou všechny výrobní zcela dokončené, výstavba je financována úvěrem na 1 mld. Kč, v době kontroly 20. 12. 2010 byly výrobní z podstatné části dokončeny, zbývající práce budou dokončeny v několika málo dnech, dokončení prací v termínu nebylo možné pro mrazivé počasí, ke dni dokončení budou předloženy nové revize provedené na instalovaném zařízení, navrhuje nové ohledání dne 29. 12. 2010 a žádají Energetický regulační úřad o vydání licencí v tomto roce. Z návrhu na provedení důkazu novým ohledáním, který dne 21. 12. 2010 (č. l. 946) poslal A.Z. ERÚ bylo prokázáno, že se jednatel společnosti XXXXX zavázal, že do 29. 12. 2010 budou odstraněny veškeré nedostatky a navrhl nové ohledání dne 29. 12. 2010. Dne 23. 12. 2010 (č. l. 947-952) zaslal Z. na ERÚ prohlášení č. j. 13916-15/2010-ERU (nepodepsáno), č. j. 13916-16/2010-ERU (podepsáno), č. l. 950, ze kterého vyplývá, že dne 27. 12. 2010 bude výrobní splňovat veškeré požadavky, panely budou nainstalovány a funkční a požádal o potvrzení termínu 29. 12. 2010 pro ohledání. Dne 29. 12. 2010 (č. l. 954-963), č. j. 13917-17/2010-ERU, bylo na ERÚ doručeno další doplnění podkladů, a to revizní zpráva a notářský zápis. Z revizní zprávy V.Č. ze dne 27. 12. 2010 (č. l. 955-960) bylo prokázáno, že se jedná o falešnou revizní zprávu, kterou V.Č. netvořil a razítko i podpis bylo naskenované. Z notářského zápisu NZ 756/2010 (č. l. 961-963) Mgr. P. Š. bylo zjištěno, že se dne 27. 12. 2010 nacházel v areálu v Chomutově, kde v prostoru elektrárny XXXXX zjistil, že elektrárna není oplocena, jsou tam nainstalovány panely, které jsou propojeny kabely, nachází se tam střídače a osvědčil tak způsobilost výrobní k provozu. Další reakcí na sdělení L.P., č. j. 13917-13/2010-ERU, že jsou shromážděny veškeré doklady, bylo vyjádření Z. ze dne 29. 12. 2010 (č. l. 964, stejné č. l. 1153 ale bez razítka podatelny), č. j. 13917-18/2010-ERU, ve které konstatoval, že notářský zápis osvědčující způsobilost výrobní předali dne 29. 12. 2010 na ERÚ. Dne 29. 12. 2010 (č. l. 966-967), č. j. 13917-19/2010-ERU, byla na ERÚ doručena žádost Z.Z. o vydání licence do 31. 12. 2010, společně s prohlášením odborových organizací působících v holdingu. Dne 30. 12. 2010 (č. l. 969), č. j. 13917-20/2010-ERU, byl na ERÚ doručen návrh Z. na provedení důkazu listinami, konkrétně Protokolem o schválení výrobní (č. l. 971). Protokol o schválení výrobní (První paralelní připojení k síti) prokazuje, že dne 22. 12. 2010 byl zahájen zkušební provoz elektrárny. Ze Smlouvy č. VCE/09/7120 o úhradě výkupní ceny mezi společnostmi XXXXX a XXXXX ze dne 28. 12. 2010 (č. l. 972-981) bylo zjištěno, že výkupní cena dle cenového rozhodnutí ERÚ pro zdroj uvedený do provozu od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 byla 12.400Kč/MWh. Z příloh ke Smlouvě (č. l. 982-987) vyplývá i to, že předpokládaná roční výroba elektřiny byla 5.400MWh. Dne 30. 12. 2010 (č. l. 988-990), č. j. 13917-21/2010-ERÚ bylo vydáno usnesení o ohledání dne 31. 12. 2010, ze kterého vyplývá, že dne 31. 12. 2010 bylo nařízeno ohledání FVE XXXXX. Na základě opatření předsedy ERÚ byla dne 16. 11. 2010 (č. l. 991), č. j. 13917-22/2010-ERU ustanovena jako oprávněná úřední osoba I.F.. Rozhodnutí o udělení licence bylo vydáno a podepsáno I.F. dne 31. 12. 2010 (č. l. 992-993), č. j. 13917-23/2010-

ERU, a nabylo právní moci stejný den. Protokol o převzetí rozhodnutí a vzdání se práva podání rozkladu (č. l. 994), č. j. 13917-24/2010-ERU, převzal na základě plné moci (č. l. 995,996) K.H.. Protokol o zajištění důkazů ohledáním ze dne 20. 12. 2010 (č. l. 997-998), č. j. 13917-26/2010-ERU, byl doručen na podatelnu ERÚ dne 20. 12. 2010 a vyplývá z něj, že byly zjištěny nedostatky a elektrárna nesplňovala podmínky k udělení licence. Protokol o zajištění důkazů ohledáním ze dne 31. 12. 2010 (č. l. 999-1000), č. j. 13917-25/2010-ERU, byl doručen na podatelnu ERÚ dne 31. 12. 2010. Dne 31. 12. 2010 bylo sepsáno vyjádření k protokolu o ohledání ze dne 31. 12. 2010 (č. l. 1001), ze kterého vyplývá, že elektrárna splňuje veškeré podmínky pro vydání licence. Dne 31. 12. 2010 (č. l. 1004) byl vytvořen Z. další návrh na provedení důkazu listinami, konkrétně fotografiemi výroby, které prokazují způsobilost elektrárny k provozu. Součástí spisu je plná moc zmocnitele společnosti XXXXX zmocněnci Z. ze dne 22. 12. 2010 (č. l. 965, 968, 970, 1002, 1003, 1005).

Kopie správního spisu ERÚ týkající se řízení o povolení obnovy řízení sp.zn. 03104/2011-ERU, společnosti XXXXX(č. l. 4736-4875) za období od 1. 7. 2011 do 13. 2. 2012. Popis dokumentů je uveden v rozsahu řízení ve spise, tedy v opačné časové řadě (začíná převzetím rozhodnutí o zastavení a končí podnětem ÚOKFK).

Z Protokolu o převzetí rozhodnutí a vzdání se práva podání rozkladu ze dne 13. 2. 2012 (č. l. 4736), č. j. 03104-46/2011-ERU, vyplývá, že P.G. převzal rozhodnutí a za účastníka řízení se vzdal práva podání rozkladu. Dne 2. 2. 2012 (č. l. 4739), byli na základě opatření předsedy ERÚ pověřeny jako oprávněné úřední osoby S. M. Z rozhodnutí ERÚ ze dne 13. 2. 2012 (č. l. 4740-4748), č. j. 03104-4632011-ERU, bylo prokázáno, že S. zastavila řízení o nařízení obnovy z důvodů splnění všech podmínek pro zrušení řízení o obnově podle § 94 odst. 4 správního řádu. Dne 2. 2. 2012 (č. l. 4749-4756) byl na ERÚ doručen opakovaný návrh účastníka JUDr. Gazárek na zastavení řízení, který byl odůvodněn nedůvodností zahájení obnovy. Ze sdělení JUDr. Gazárek které bylo dne 16. 11. 2011 (č. l. 4760), č. j. 03104-37/2011-ERU, doručeno na ERÚ vyplývá tvrzení účastníka, že není důvod pro zahájení obnovy řízení. Bylo prokázáno, že dne 10. 11. 2011 (č. l. 4763), č. j. 03104-34/2011-ERU, převzal zmocněnec JUDr. Gazárek Vyrozmění o možnosti seznámení s podklady rozhodnutí. Dne 30. 9. 2011 (č. l. 4767-4773), č. j. 03104-30/2011-ERU byl na ERÚ doručen návrh účastníka na zastavení řízení pro neexistenci důvodu obnovy řízení. Součástí tohoto spisu je i zpráva o mimořádné revizi elektrické instalace ze dne 30. 12. 2010 (č. l. 4774-4791) revizního technika L. H., ze které vyplývá, že revidovaná elektrická instalace je z hlediska bezpečnosti schopna provozu. Komisí ve složení Z., technik Š. a L. H. vypracovala dne 21. 12. 2010 (č. l. 4792) Protokol č. 1/10 o určení vnějších vlivů prostředí. Návrh účastníka na doplnění dokazování vypracovaný JUDr. Gazárek byl na ERÚ doručen dne 20. 9. 2011 (č. l. 4794-4795), č. j. 03104-28/2011-ERU. Ze znaleckého posudku č. 2/2011 zpracovaného znalcem Ing. Milanem Kulovaným dne 30. 8. 2011 (č. l. 4796-4811) ve věci posouzení revizních zpráv elektro zpracovaných revizním technikem V.Č. vyplývá, že se závěry těchto zpráv ztotožňuje a posuzované revizní zprávy nebránily vydání licence. Dne 26. 8. 2011 (č. l. 4812-4814) zpracoval znalecký posudek č. 044/El/07/2011 znalec Mgr. Miloslav Wainer, který se týkal expektace revizních zpráv elektro k provedené technologii FVE XXXXX včetně zhodnocení podmínek určujících finální ukončení předmětné akce. Součástí spisu je i stanovisko ENA ze dne 25. 7. 2011 (č. l. 4815), ve kterém J.J. uvedl, že technické nedostatky měly pouze marginální dopad na celkový výkon FVE, licence ke dni 31. 12. 2010 byly uděleny oprávněně a není důvod ke zpochybnění. Z Protokolu o vypočty svědka V.Č.

dne 15. 9. 2011 (č. l. 4817-4820) bylo zjištěno, že revizní zprávy ze dne 27. a 28. 12. 2010 nedělal a o jejich existenci nevěděl. Dne 13. 9. 2011 (č. l. 4838-4841) byla na ERÚ doručena žádost JUDr. Gazáreka by mohl klást otázky svědkům (K., Č.) při výslechu dne 15. 9. 2011 a bylo rozhodnuto usnesením o námitce vůči panu K. Dne 12. 9. 2011 (č. l. 4842-4844) bylo na ERÚ doručeno prostřednictvím B.vyjádření V.Č. ze dne 31. 8. 2011, ze kterého vyplývá, že revize nebyly zpracovány od stolu na základě projektové dokumentace. Dne 7. 9. 2011 (č. l. 4846-4847) bylo na ERÚ doručeno vyjádření JUDr. Gazárek ohledně výslechu osoby K.jako svědka v předmětné věci. Předvolání k výslechu bylo zasláno K..(č. l. 4848) i V.Č. (č. l. 4849) dne 31. 8. 2011, přičemž bylo v obou případech dáno na vědomí XXXXX. Plná moc udělená společností XXXXXa XXXXX JUDr. Gazárek ze dne 25. 7. 2011 byla na ERÚ doručena dne 12. 8. 2011 (č. l. 4850). Dne 26. 7. 2011 (č. l. 4855) byl V.Č. předvolán k podání svědecké výpovědi na den 18. 8. 2011, ovšem ze sdělení a kopie Rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti V.Č. na ERÚ doručené dne 12. 8. 2011 (č. l. 4851-483) bylo prokázáno, že byl pan K.Š. od 10. 8. 2011 v pracovní neschopnosti. Stejně tak byl V.Č. předvolán dne 12. 7. 2011 (č. l. 4870) na den 26. 7. 2011, ale ze spisu bylo zjištěno, že byl v pracovní neschopnosti od 25. 7. 2011, jak vyplývá z kopie rozhodnutí o pracovní neschopnosti na ERÚ doručené dne 29. 7. 2011 (č. l. 4856-4859). Z interního sdělení A. K. ze dne 25. 7. 2011 (č. l. 4860) pak bylo zjištěno, že na den 26. 7. 2011 nebylo možné V.Č. uvolnit ani kvůli pracovním povinnostem. Z plné moci J.P.ze dne 13. 7. 2011 (č. l. 4863-4864) bylo zjištěno, že byl zmocněn, aby jednal jménem XXXXX, stejně jako JUDr. Gazárek kterému byla téhož dne (č. l. 4867) udělena plná moc k zastupování společnosti XXXXX. Ze záznamu o nahlédnutí do spisu bylo prokázáno, že A. P. dne 15. 7. 2011 (č. l. 4865) nahlédl do části trestního spisu týkajícího se výslechu V.Č. Dne 12. 7. 2011 (č. l. 4869) byl ke spisu jako součást podkladů připojen spis č. j. 13917/2010-ERU. Dne 1. 7. 2011 (č. l. 4872) byla na základě opatření předsedy ERÚ určena jako oprávněná úřední osoba R.M. a J. V. Z Oznámení zahájení řízení o obnově řízení o žádosti společnosti XXXXX bylo prokázáno, že dne 1. 7. 2011 (č. l. 4873) zaslal ERÚ společnosti XXXXX toto Oznámení, a to na základě podnětu Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality, který byl na ERÚ doručen dne 21. 6. 2011 (č. l. 4874-4875). Z protokolů o nahlédnutí do spisu vyplývá, že JUDr. Gazárek do spisu nahlížel dne 11. 7. 2011 (č. l. 4866), dne 8. 9. 2011 (č. l. 4845), dne 20. 9. 2011 (č. l. 4793), dne 6. 10. 2011 (4766), dne 19. 10. 2011 (č. l. 4765), dne 4. 11. 2011 (č. l. 4764), dne 10. 11. 2011 (č. l. 4762), dne 23. 11. 2011 (č. l. 4759), dne 13. 12. 2011 (č. l. 4758), dne 30. 12. 2011 (č. l. 4757), dne 13. 2. 2012 (č. l. 4737-4738), kde požádal o stejnopis rozhodnutí. JUDr. P. na základě protokolu o nahlédnutí do spisu (č. l. 4871) nahlížel dne 11. 7. 2011, byla jím přiložena i plná moc ze dne 26. 6. 2011.

Kopie správního spisu ERÚ týkající se řízení o povolení obnovy řízení sp. zn. 03103/2011-ERU, společnosti XXXXX (č. l. 4877-5028) za období od 1. 7. 2011 do 13. 2. 2012.

Co se týče obnovy řízení u elektrárny XXXXX, tak dne 1. 7. 2011 (č. l. 5027-5028) zaslal ERÚ společnosti XXXXX Oznámení o zahájení řízení o obnově řízení o žádosti společnosti XXXXX, č. j. 03103-1/2011-ERU, a to na základě podnětu Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality ze dne 20. 6. 2011 (č. l. 5023-5025), který zjistil, že první revizní zpráva ze dne 5. 12. 2010 byla vyhotovena na základě projektové dokumentace s vědomím, že elektrárna nebyla dokončena a druhou revizní zprávu pan K.Š. netvořil, neboť byl nemocen. Z Opatření předsedy ERÚ vyplývá, že dne 1. 7. 2011 (č. l. 5026) byli

oprávněnými úředními osobami určení R.M.a J. V.. Dne 12. 7. 2011 (č. l. 5020-5022) ERÚ předvolal na den 26. 7. 2011 svědka V.Č.. Z úředního záznamu ze dne 12. 7. 2011 (č. l. 5019) vyplývá, že ke spisu jako součást podkladů rozhodnutí byl připojen spis č. j. 13916/2010-ERÚ. Z plné moci JUDr. Gazárek ze dne 12. 7. 2011 (č. l. 5016-5017) bylo zjištěno, že byl JUDr. Gazárek zmocněn, aby jednal jménem XXXXX, stejně jako JUDr. P., kterému byla dne 13. 7. 2011 (č. l. 5013) také udělena plná moc k zastupování společnosti XXXXX. Ze záznamu o nahlédnutí do spisu bylo prokázáno, že A. P. dne 15. 7. 2011 (č. l. 5012) nahlédl do části trestního spisu týkajícího se výsledku V.Č. Z kopie rozhodnutí o pracovní neschopnosti V.Č. a dalších vyjádření (č. l. 5007-5011) vyplývá, že se V.Č. nedostavil k výsledku, ke kterému byl předvolán. Dalším předvoláním ze dne 26. 7. 2011 (č. l. 5006) byl V.Č. předvolán jako svědek na den 10. 8. 2011, ke kterému se ovšem, jak vyplývá ze spisového materiálu opět z důvodů pracovní neschopnosti, nedostavil (č. l. 5000-5003). Dne 31. 8. 2011 (č. l. 4997-4998) byl společně s K.opět pan K.Š. předvolán a to na den 15. 10. 2011. Dne 7. 9. 2011 (č. l. 4994-4996) bylo na ERÚ doručeno vyjádření JUDr. Gazárek ohledně výsledku osoby K. jako svědka v předmětné věci. Dne 12. 9. 2011 (č. l. 4988-4991) bylo na ERÚ doručeno prostřednictvím B.vyjádření V.Č. ze dne 31. 8. 2011, ze kterého vyplývá, že revize nebyly zpracovány od stolu na základě projektové dokumentace. Dne 13. 9. 2011 (č. l. 4983-4987) byla na ERÚ doručena žádost JUDr. Gazárekaby mohl klást otázky svědkům (K., Č.) při výsledku dne 15. 9. 2011 a bylo rozhodnuto usnesením o námitce vůči panu K.Z Protokolu o výsledku svědka V.Č. dne 15. 9. 2011 (č. l. 4967-4970) bylo zjištěno, že revizní zprávy ze dne 27. a 28. 12. 2010 nedělal a o jejich existenci nevěděl. Ze znaleckého posudku č. 2/2011 zpracovaného znalcem Ing. Milanem Kulovaným dne 30. 8. 2011 (č. l. 4951-4966) ve věci posouzení revizních zpráv elektro zpracovaných revizním technikem V.Č. vyplývá, že se závěry těchto zpráv ztotožňuje a posuzované revizní zprávy nebránily vydání licence. Součástí spisu je i stanovisko ENA ze dne 25. 7. 2011 (č. l. 4949), ve kterém J.J. uvedl, že technické nedostatky měly pouze marginální dopad na celkový výkon FVE, licence ke dni 31. 12. 2010 byly uděleny oprávněně a není důvod ke zpochybnění. Ze znaleckého dobrozdání K.(č. l. 4948) vyplývá, že se znalci Ing. Kulovaný a Mgr. Wainer účastnili obhlídky dne 31. 12. 2010 a shodně konstatovali, že elektrárna XXXXX splňovala potřebné předpoklady nutné k udělení licence. Dne 26. 8. 2011 (č. l. 4945-4947) zpracoval znalecký posudek č. 044/Ele/07/2011 znalec Mgr. Miloslav Wainer, který se týkal expektace revizních zpráv elektro k provedené technologii FVE XXXXX včetně zhodnocení podmínek určujících finální ukončení předmětné akce. Návrh účastníka na doplnění dokazování vypracovaný JUDr. Gazárek byl na ERÚ doručen dne 20. 9. 2011 (č. l. 4943-4945) a vyplývá z něj návrh na provedení důkazů, a to znaleckého posudku Ing. Kulovaného, Mgr. Wainera., znaleckého dobrozdání a stanoviska ENA. Dne 29. 9. 2011 (č. l. 4935-4940) a dne 30. 9. 2011 (č. l. 4914-4920) byl na ERÚ doručen návrh účastníka JUDr. Gazárek na zastavení řízení pro neexistenci důvodu obnovy řízení. Komisi ve složení Z., technik Š. L. H. vypracovala dne 21. 12. 2010 (č. l. 4934) Protokol č. 2/10 o určení vnějších vlivů prostředí. Součástí tohoto spisu je i zpráva o mimořádné revizi elektrické instalace ze dne 30. 12. 2010 (č. l. 4921-4933) revizního technika L. H., ze které vyplývá, že revidovaná elektrická instalace je z hlediska bezpečnosti schopna provozu. Bylo prokázáno, že dne 10. 11. 2011 (č. l. 4911) převzal zmocněnec JUDr. Gazárek Vyrozumění o možnosti seznámení s podklady rozhodnutí. Ze sdělení JUDr. Gazárek ze dne 14. 11. 2011 (č. l. 4908-4910) vyplývá tvrzení účastníka, že není důvod pro zahájení obnovy řízení. Dne 2. 2. 2012 (č. l. 4890-4904) byl na ERÚ doručen opakovaný návrh účastníka JUDr. Gazárek na zastavení řízení, který byl odůvodněn

nedůvodností zahájení obnovy. Dne 2. 2. 2012 (č. l. 4889), byli na základě opatření předsedy ERÚ pověřeni jako oprávněné úřední osoby S. M. Z Protokolu o převzetí rozhodnutí a vzdání se práva podání rozkladu ze dne 13. 2. 2012 (č. l. 4886), vyplývá, že P.G. převzal rozhodnutí a za účastníka řízení se vzdal práva podání rozkladu. Z rozhodnutí ERÚ ze dne 13. 2. 2012 (č. l. 4877-4885), bylo prokázáno, že S. zastavila řízení o nařízení obnovy z důvodů splnění všech podmínek pro zrušení řízení o obnově podle § 94 odst. 4 správního řádu. Z protokolů o nahlédnutí do spisu vyplývá, že JUDr. Gazárek do spisu nahlížel dne 11. 7. 2011 (č. l. 5015), dne 8. 9. 2011 (č. l. 4992), dne 20. 9. 2011 (č. l. 4941), dne 6. 10. 2011 (4913), dne 19. 10. 2011 (č. l. 4912), dne 4. 11. 2011 (č. l. 4912), dne 10. 11. 2011 (č. l. 4911), dne 23. 11. 2011 (č. l. 4907), dne 13. 12. 2011 (č. l. 4906), dne 30. 12. 2011 (č. l. 4905) a dne 13. 2. 2012 (č. l. 4887-4888), kde požádal o stejnopis rozhodnutí.

Dalšími důkazy jsou zajištěné záznamy e-mailové komunikace, kdy tyto z hlediska jejich významu lze rozdělit do skupin vztahujících se k žádostem o vydání licence a vydání licencí, k okolnostem vyhotovení nepravdivých dokumentů a k okolnostem zastavení řízení o nařízení obnovy řízení.

E-mailová komunikace vztahujících se k žádostem o vydání licence a vydání licencí :

Z e-mailu P. zasláného dne 22. 12. 2010 v 17:45 hod. (č. l. 636) L.P. vyplývá, že P. navrhl postup směřující k zamítnutí žádosti a podání trestních oznámení na osoby, které vytvořily nepravdivé dokumenty. E-mail P.R.K. ze dne 23. 12. 2010 v 09:04 hod. (č. l. 637) prokazuje, že P. navrhl K. elektráren XXXXX a XXXXX další postup ze strany ERÚ, neboť na něj měl jiný názor než pan P. E-mail předsedovi úřadu J.F. zaslal P. dne 30. 12. 2010 v 15:53 hod (č. l. 646-647), ve kterém F. sdělil, že v případě elektráren S., Z. a XXXXX je třeba provést další ohledání na místě a žádal o sdělení, zda je možné takto postupovat a pokud by se takto nekonalo, uvedl, že by dále nebylo možné, aby vykonával funkci ředitele odboru. Odpověď zaslal P. F. prostřednictvím I. J. dne 31. 12. 2010 v 10:21 hod (č. l. 648), kde konstatoval, že názor, který uvedl v e-mailu je v rozporu s tím, co bylo dohodnuto na poradě dne 28. 12. 2010, které byl přítomen, ale nemá jinou možnost, než respektovat jeho názor, neboť je ředitelem odboru licencí a oprávněnou úřední osobou. Dne 31. 12. 2010 v 19:46 hod (č. l. 654-662) zaslal L. K. F. e-mail s protokoly ERÚ o zajištění důkazu ohledáním věci, a to elektráren XXXXX, XXXXX. a XXXXX, společně s vyjádřeními k protokolům Z.Z. Ve složce koncept se u F. našel rozepsaný e-mail L. P. (č. l. 663), ve kterém F. uvedla, že se jí nelíbí zápisy na Z. a XXXXX, ani negativní vyjádření ze strany ERÚ, ani fakt, že nebylo možné vše zkontrolovat, a že považuje obhajobu Z. za irelevantní. Dne 31. 12. 2010 v 20:18 hod (č. l. 664) zaslala F. e-mail P., ze kterého vyplývá, že po P. chtěla jednoznačný pokyn, zda má licenci vydat. Z e-mailu R.K. P. a F. ze dne 31. 12. 2010 v 20:18 hod. (č. l. 665) pak vyplývá, že elektrárny XXXXX a XXXXX nesplňují předpoklady pro vydání licence. Tento e-mail byl doručen jak do schránky F., tak i do schránky P., F. ho i tak přeposlala P. a dne 31. 12. 2010 v 20:43 hod. (č. l. 668) obdržela od P. odpověď. V e-mailu P. konstatoval, že se jedná o drobné nedostatky a případné negativní stanovisko ERÚ by zřejmě neobstálo a přiklonil se k udělení licence.

Z obsahu těchto listin dle názoru soudu vyplývá jednoznačná snaha P. dostat od předsedy úřadu F. povolení k nařízení opakovaného ohledání na místě v první fázi, a ve druhé fázi dosáhnout vydání licence, kdy přenechal rozhodování na F. a na její dotazy, jak má

rozhodnout, jak se má postavit k názoru pracovníků kontroly, jí naznačil, že on by rozhodnutí vydal, že nevydání by mohlo mít negativní následky a omluvil se jí, že ji do této situace dostal a vzápětí podotkl, že by věc ani rozhodovat sám nechtěl, jelikož mu předseda naznačil, že je ovlivněn žadatelem. F. tedy byla postavena do situace, kdy byla „nucena“ rozhodnout ve prospěch elektráren XXXXX a XXXXX, i vzhledem k jí vnímaným negativním následkům, které mohly v případě negativního rozhodnutí nastat.

Zde nelze přehlédnout, že dalšími důkazy byly prokázány vazby mezi L.P. F.T. a na toho navázaným Z.Z.

Při domovní prohlídce u P. tak byly mj. zajištěny ručně psané deníky A. P. z let 2010, 2011 a 2012. Z deníku z roku 2010 bylo zjištěno, že se ve čtvrtek 23. 12. 2010 po 21:00 hod. u P. doma zastavil pan Z., v pondělí 27. 12. 2010 v 21:30h. pan T. se synem (s poznámkou pozvání na Kvildu), ve středu 29. 12. 2010 večer přijeli pan T. a pan Z., ve čtvrtek 30. 12. 2010 večer přijeli pan T. a pan Z. a v pátek 31. 12. 2010 pan T. Dále ze zápisů vyplývá, že v roce 2010 před tímto obdobím F.T. nebo Z.Z. nikdy P. v jeho trvalém bydlišti nenavštívili. Z uvedeného deníku jsou tedy patrné zcela nestandardní vztahy P. s F.T. a Z.Z. v situaci, kdy ERÚ dne 20. 12. 2010 fakticky zjistil podvodné jednání žadatelů - společností XXXXX a XXXXX o vydání licencí, přičemž ještě navíc Z.Z. byl na základě plných mocí společnosti XXXXX a XXXXX zmocněn jednat v těchto správních řízeních za uvedené společnosti a tyto písemné plné moci byly založeny ve správních spisech. Konečně je z deníku patrné, že P. dne 31. 12. 2010 e-mailem z domova odpovídal I.F.s doporučením licence vydat v okamžiku, kdy u něj doma slavil Silvestr F.T., který se předčasně vrátil z opakovaného ohledání obou FVE společností XXXXX a XXXXX v Chomutově, kde jménem žadatelů o vydání licencí doprovázel skupinu ERÚ při ohledání.

E-mailová komunikace vztahujících se k okolnostem vyhotovení nepravdivých dokumentů :

Dne 9. 12. 2010 proběhla e-mailová komunikace mezi J. K., K. Š. a dalšími (č. l. 3108-3109), kdy J.K. v 8:52 hod. odeslal e-mail s revizemi XXXXX a XXXXX. Následně mu bylo K. Š. odpovězeno s tím, že u XXXXX byly uvedeny chybně panely a výkon opraven na 3 desetinná místa. V e-mailu ze dne 9. 12. 2010 12:20 hod. (č. l. 3111-3125) zaslal V.Č. J.K. opravené revizní zprávy, které následně téhož dne J.K. v 16:16 hod. (č. l. 2997-3010) přeposlal K. Š., J. H. a dalším. E-mail J.H. J.K. ze dne 22. 12. 2010 12:10 hod. (č. l. 3126) prokazuje, že H. požádal pana K. o nové revize VN, NN a DC na elektrárny XXXXXa XXXXX s datem 27. 12. 2010 z důvodu kontroly ERÚ. V e-mailu byl vznesen požadavek, aby byly zprávy zabezpečené v PDF formátu. Revizní zprávy na obě FVE odeslal M. H. J.K. dne 23. 12. 2010 v 7:00 hod. (č. l. 3128-3140). Z e-mailu J.K. J. H. ze dne 23. 12. 2010 v 8:55 hod. (č. l. 1389), (i č. l. 3142) vyplývá, že panu H. byly odeslány tyto revize NN pro úpravu. J. H. tento e-mail poté dále přeposlal dne 23. 12. 2010 v 18:39 hod. (č. l. 3142) K. Š., Karlu H. a M. Š.. E-mail J. H. J. z 30. 12. 2010 v 20:55hod. (č. l. 3169) dokazuje, že revize VN zůstaly původní, změna nastala u revizí NN, kdy byl změněn datum a obsah zůstal stejný.

Z výše uvedeného je zřejmé, že revizní zprávy s datem 27. a 28. 12. 2010 netvořil revizní technik V.Č. a nevěděl ani o jejich pohybu v rámci e-mailové komunikace. Tyto závěry korespondují jak se skutečností, že byl od 18. 12. 2010 na nemocenské, tak zejména se záznamy odposlechu tohoto obžalovaného a odborným vyjádřením z oboru kriminalistika,

odvětví technické zkoumání dokladů a písemností (č. l. 3675-3677) k revizním zprávám „V.Č.“ doručeným ERÚ ve dnech 29. 12. 2010 a 30. 12. 2010, které potvrzují, že otisk razítka a také podpis V.Č. byly vyhotoveny na zařízení pracujícím na principu inkoustového tisku (za použití tiskárny či kopírky), když obě revizní zprávy byly několikrát sešity a rozešity sešivací sponkou.

E-mailová komunikace vztahujících se k okolnostem zastavení řízení o nařízení obnovy řízení :

Z e-mailu P. M.S., J. V., R. M. ze dne 1. 2. 2012 (středa) v 13:55 hod. (č. l. 676) bylo prokázáno, že P. zaslal rozhodnutí o obnově elektrárny XXXXX s tím, že v pátek žádal o vydání rozhodnutí. Dne 2. 2. 2012 v 13:47 hod. (č. l. 676) mu S. odpověděla, že obnova řízení nebude nařízena do doby vydání pravomocného rozsudku o spáchání trestného činu. Dne 2. 2. 2012 v 13:50 hod. (č. l. 677) zaslala e-mail i M., ze kterého vyšlo najevo, že do doby než dostane stanovisko pana P. k dotazu týkajícího se pravomocného rozsudku, se nebude rozhodnutí o obnově odesílat. V e-mailu ze dne 4. 2. 2012 v 18:34 hod. (č. l. 715-727) poslala M.S. A.V. návrh rozhodnutí o zastavení obnovy o žádost o licenci pro společnost XXXXX a konstatovala, že napíše paní B., ať do rozhodnutí neprojde nic od společností XXXXX a XXXXX. Uvedla, že v případě jejího souhlasu může rozhodnutí dne 13. 2. 2012 podepsat. Dne 4. 2. 2012 v 20:15 hod. (č. l. 6484) pak zaslala M.S. e-mail R.M. a J. B., že rozhodnutí o řízení o obnově společností XXXXX a XXXXX se nebudou odesílat do doby, než o nich rozhodne předsedkyně ERÚ s tím, že o tomto je bude informovat. Z e-mailu S. Ing M. dne 13. 2. 2012 9:31 hod. (č. l. 6485) vyplývá, že mu zaslal návrhy rozhodnutí obou elektráren. Dne 13. 2. 2012 v 14:55 hod. (č. l. 691) zaslal P. S. e-mail, ve kterém žádal o urychlené vydání rozhodnutí o nařízení obnovy u společnosti XXXXX a vytvoření analogického u společnosti XXXXX (v kopii doručeno v 14:56 hod. i M. č. l. 6486), načež mu téhož dne v 21:43 hod. S. odpověděla, že nepostupovala dle jeho pokynů, neboť e-mail obdržela v odpoledních hodinách a rozhodnutí bylo vydáno v hodinách dopoledních. Z reakce P. ze dne 14. 2. 2012 11:46 hod. vyplývá, že se podle něj nejedná o nedorozumění a že vydané rozhodnutí nevzešlo z její hlavy.

Dle závěrů soudu je zde vidět jasný záměr M.S. zabránit vydání rozhodnutí o řízení o obnově pro společnosti XXXXX a XXXXX a zároveň vydat rozhodnutí zcela opačné, a to o zastavení řízení.

E-mailová komunikace vztahujících se ke vztahům mezi M.S., A.V. a Z.Z. :

Z e-mailové komunikace mezi M.S. a A.V. vyplývá rozsah kontaktů S. a Z.Z.. V e-mailu ze dne 4. 2. 2011 8:41 hod. (č. l. 728) poslala V. informace o společnosti XXXXX a uvedla, že do 14 dní mu mají připravit nabídku. Na to dne 5. 2. 2011 14:52 hod. (č. l. 729) V.reagovala s tím, že může zaslat nabídku na analýzu. Z e-mailu V. asistentce D. J. ze dne 12. 2. 2011 11:36 hod. (č. l. 731) vyplývá, že na zasedání Klubu dne 24. 3. 2011 měl být pozván i Z. Z další e-mailové komunikace je pak zjevné, že S. měla o účast Z. na setkání velký zájem. Osobní setkání a povědomost V. o těchto setkáních S. s Z. prokazuje e-mailová komunikace ze dne 13. 3. 2011 21:20 hod. (č. l. 739), 16. 3. 2011 9:40 hod. (č. l. 740), 17. 3. 2011 6:23 hod. (č. l. 741), 1. 4. 2011 11:31 hod. (č. l. 745) a dalších. E-mail ze dne 27. 3. 2011 12:43 hod. (č. l. 743) S.V. pak potvrzuje, že Z. se setkání Klubu dne 24. 3. 2011 ve Zlaté huse

skutečně zúčastnil. Zájem o členství Z. v Klubu pak vyplývá z e-mailu ze dne 2. 5. 2011 22:10 hod. (č. l. 746), kdy S. o tomto informovala V. Součástí spisového materiálu je i faktura s příloženým rozpisem, kterou ke schválení S. zaslala dne 16. 3. 2011 9:35 hod. (č. l. 770-772) V., kdy za únor 2011 z celkových 18 hodin odvedených prací je 11 hodin fakturováno za osobní jednání s Z. Dne 6. 6. 2011 22:33 hod. (č. l. 756-757) zaslala S.Z. podklady na vypracování nabídky, kdy jeho společnost projevila zájem o zpracování nabídky dodavatele zemního plynu v období od 1. 1. 2012.

Tyto kontakty pak dále potvrzují i Dohoda o provedení práce mezi společnostmi Klub plynárenských podnikatelů ČR, a M.S. z 5.5.2010 (č. l. 4004), Smlouva o poskytování konzultačních služeb – manažerské řízení mezi společnostmi Klub plynárenských podnikatelů ČR, a M.S. z 1. 11. 2010 vč. Dodatku č. 1 (č. l. 4005-4008), Faktura M.S. na Klub plynárenských podnikatelů ČR, č. 2011/007 z 27. 6. 2011 vč. přílohy (č. l. 4013-4016) a Faktura M.S. na Klub plynárenských podnikatelů ČR, č. 2011/010 z 1. 6. 2011 vč. přílohy (č. l. 4021-4022).

Dalšími důkazy jsou zajištěné údaje v elektronické podobě získané v rámci prohlídek jiných prostor a pozemků u společností XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, a.s., kdy byly zajištěny data ze serverů, PC a notebooků, flash disky (tvořící přílohu posudků z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika znalece Ing. Zaňky), kdy tyto mají vypovídací hodnotu zejména k rozsahu prací a tedy dokončenosti jednotlivých FVE a "pohybu" falešných revizních zpráv údajně V.Č. s daty 27. 12. 2010 a 28. 12. 2010. Tyto důkazy byly provedeny v rámci výslechu tohoto znalce v hlavním líčení dne 31. 3. 2015, kdy tento podrobně popsal vlastní činnost zálohování dat a jejich export (tisk) a vysvětlil mechanismus ukládání pomocných metadat. Zde zejména popsal za jakých podmínek vzniká autor, či osoba, která provádí poslední úpravu souboru.

V počítači užívaném J. K. tak byly zajištěny zejména revizní zprávy V.Č. z 27. 12. 2010 a 28. 12. 2010 se zfalšovanými podpisy a razítky, přičemž dle informací o dokumentech je autor M. H., naposledy upravil v 6/2011 K.; dále protokoly o předání částí díla fotovoltaických elektráren většinou z února 2011, tabulkové přehledy stavu dokončenosti fotovoltaických elektráren XXXXXa XXXXX k 26. 12. 2010 (některé sekce zapojení 0 %, soubory naposledy změnil K. a K.Š.). V počítači užívaném K.Š. byly zajištěny zejména revizní zprávy V.Č. z 27. 12. 2010 a 28. 12. 2010 se zfalšovanými podpisy a razítky, přičemž dle informací o dokumentech je autorem M. H., naposledy upravil 29. 12. 2010 Š.). V počítači užívaném J.H.pak byly zajištěny revizní zprávy V.Č. ze dnů 27. 12. 2010 a 28. 12. 2010 se zfalšovanými podpisy a razítky, přičemž dle informací o dokumentech je autorem M. H. a dokument naposledy upravil 31. 12. 2010 H. Dále pak tabulkový přehled nainstalovaných panelů na obou fotovoltaických elektrárnách, podle kterého k 5. 12. 2010 nebylo nainstalováno 26.280 panelů a k 9. 12. 2010 nebylo nainstalováno 21.276 panelů z celkem cca 65 tisíc. K průběhu výstavby obou FVE a tedy aktuálním stavům dokončenosti, mají vypovídací hodnotu i záznamy e-mailové korespondence např. e-mail z 5. 12. 2010, ve kterém A. K. D. Z. zasílá souhrnný přehled stavu dokončenosti fotovoltaických elektráren XXXXX a XXXXX vypracovaný společností XXXXX (V.Č. a schválená J. K.) včetně fotodokumentace k 4. 12. 2010 (např. na fotovoltaické elektrárně XXXXX na bloku B osazeno 40 % panelů, blok C 43 %, blok D + E + F 0 %, u XXXXX- není vůbec vybudován blok B, C ...) případně e-mail J.K. z 9.1.2011 obsahující harmonogram dokončení fotovoltaických elektráren

XXXXXXa XXXXX- oprava zapojení stringů a DC kabeláže a uvedení do provozu rozvaděčů na všech blocích ve 2. polovině ledna 2011; jakož i e-mail J.K., podle kterého u FVE XXXXX v sekci G zbývá nainstalovat cca 1.400 panelů.

Přehlédnout pak nelze ani záznamy odposlechů, které mají výraznou vypovídací hodnotu k vlastnímu jednání obžalovaného Č. (fakticky doznává neúplnost FVE v době, kdy měl dělat revizi), obžalovaného K. a (kdy z jeho reakcí je zjevné, že o nedostatecích věděl a je tak zpochybněna jeho obhajoba pouze o nevhodném vyjádření ve vztahu k jeho podílu na dalších revizích), i obžalovaných H. či Š. a stejně tak i vazby F. T. a P. (kdy tito spolu hovořili i o spisech, šetření policajtů, kontaktech, podpisech atd). Ze zajištěných odposlechů je však především evidentní, že došlo ke koordinaci vysvětlení obžalovaných vůči policejnímu orgánu v průběhu prověřování a jasně je dokumentováno podvodné vylákání licencí na obě elektrárny. Obžalovaného V.Č. před jeho podáním vysvětlení v několika telefonátech instruoval obžalovaný J.K. „...“opravdu je to vo tom, revizní zprávy byly vydaný nebo zpracovaný šestýho prosince, jo... a v tu dobu bylo zařízení tak jak jsem ho viděl, vnímal... vyhni se i takovému tomu že jsi byl nemocnej...nenech se rozpovídat dění po tom šlo mimo tebe“. Volali si i po podání vysvětlení, kdy V.Č. uvádí „No hrozný, katastrofa, všechno věděj, úplně všechno maj natočený, ukazovali mi video... prázdný výkopy...27. a 28., to někdo zfalšoval, přepsal to a použil moje razítko...on věděl že jsem byl nemocnej...je to jak obrovskéj podvod...v tý době od 18. 12. do 18. 1. jsem byl nemocnej“; na to J.K. odpověděl „No dobře, tak si to zatím nech pro sebe.“ V.Č. pak uvádí „...no to je prostě falzifikát, což je pravda“. Následně volal V.Č. J.P.a sdělil mu mj., že „...revizní zpráva byla vlastně napsaná, když to ještě není hotový“. I další hovory, kdy zástupce společnosti XXXXX sděloval V.Č. „to zase úplně na rovinu pane K.Š., sice to bylo z prosince ale víte moc dobře, že se ty akce dodělávaly Ještě v lednu a v únoru jako jó letošního roku“, na což K.Š. odpověděl „tak tak přesně, nó“ svědčí evidentně pro nemožnost reálného stavu ve verzi tohoto obžalovaného. Výmluvný je pozdější telefonát J.K. s K. Š. ohledně jiných pozdějších revizních zpráv, ve kterém K. Š. navrhl: „To bysme udělali tak, že je vytiskneme a schováme to razítko a natiskli bysme tam nové razítko a podpis a všechno.“ Na to J.K.: „No tohleto už jsme jednou udělali a víte, co je z toho za průser...“

Obhajoba pak v rámci hlavních líčení doložila značné množství fotodokumentace, která by měla zpochybnit závěry o neúplnosti FVE k zejména datu první revize. Takto je rozporována zejména dokumentace ERÚ z 8. 12. 2010 (arg. zachycuje jiné FVE, či nelze určit přesné místo). Pokud by byla důkazní situace výlučně na příslušných záznamech, bylo by možné přiznat této obhajobě relevanci. S ohledem na výše uvedené ohledně postojů obžalovaných, jejich jednání (viz K.Š. další) ve spojení s dalšími listinami, které sice nemusí mít zcela přesnou hodnotu, ale dokumentují zjevnou neúplnost FVE dospěl soud k závěru, že toto zpochybnění nemá na skutkové závěry vliv. Navíc je nutno připomenout, že FVE jako výrobní musely být pro revizi kompletní a je povinností žadatelů o licenci tento stav doložit, takže ani případná argumentace dokončeností k 31. 12. 2010 (byť je v rozporu s dalšími důkazy (jistá forma kamufláže jak vyplývá z e-mailů) na těchto závěrech nic nezmění.

V rámci hlavních líčení pak byly jako listinné důkazy (částečně i znalecké posudky) předkládány doklady vztahující se k jiným řízením či trestním věcem. Z těchto důkazů tak bylo možné pouze v teoretické, obecné rovině dovodit jistou vazbu. Vzhledem ke konkrétnu, této trestní věci, však tyto důkazy neměly vliv na ustálení skutkového děje. Toto platí i ve

vztahu k formálně obdobným rozhodnutím ERÚ, kdy z nich nelze dovozovat, to co prezentovala obžalovaná S., tedy zažitou praxi, když každé řízení je individuální a i v případě obdobně "špatného" rozhodnutí, toto nemůže představovat důvod pro vyvinění.

Ze znaleckého posudku znalce M. K. (č. l. 2363-2372), který byl za splnění podmínek § 213 odst. 2 trestního řádu v hlavním líčení dne 20. 1. 2015 čten (jedná se formálně o listinu) bylo prokázáno, že revize obžalovaného Č., týkající se kabelových přípojek a revizí s daty 5. a 6. 12. 2010 odpovídají právním předpisům.

Ze znaleckého posudku znalce Mgr. Miloslav Wainer (č. l. 2229-2233), který byl za splnění podmínek § 213 odst. 2 trestního řádu v hlavním líčení dne 20. 1. 2015 čten (jedná se formálně o listinu) bylo prokázáno, že tento se vyjadřoval mimo jiné k úplnosti revizí FVE XXXXX s tím, revize obžalovaného Č. týkající se kabelových přípojek a revizí s daty 5. a 6. 12. 2010 (odkaz na znalce K..) kdy nenašel pochybení.

Znalec Jiří Fiala, slyšený v hlavním líčení dne 1. 12. 2015 se vyjádřil ke svým posudkům č. 24/14, 4/15a 12/15, kdy setrval na závěrech, že v listopadu a prosinci roku 2010, kdy se FVE dokončovaly, docházelo prakticky denně ke klimatickým změnám. Na elektrárnách docházelo postupnému dokončování výstavby, odstraňování následků vandalizmu, doplňování nedokončených částí stavby. Z toho důvodu nelze považovat snímky ERÚ bez pořízeného data za použitelné pro zhodnocení stavu FVE. Znalec zde uvedl, že od připojení FVE z prosince 2010 k distribuční síti FVE pracují již 4 roky zcela bez závad bezpečným způsobem. Revizní zprávy V.Č. ze dne 5. a 6. 12. 2010 nejsou revizními zprávami na celé FVE. U těchto elektráren bylo prováděno více samostatných revizí tvořící v souhrnu celek, ověřující bezpečnost elektroinstalace. Obžaloba tedy nesprávně přisoudila revizních zprávám V.Č. význam výchozích a primárních revizních zpráv celé FVE. Revidoval pouze izolační odpory na části elektrárny. Tvzení o nepravdivosti revizních zpráv by bylo možno dovodit pouze na základě zjištění, že výsledky měření izolačních stavů revidovaných kabelů by neodpovídaly skutečnému stavu. Ze znaleckého posudku dále vyplývá, že V.Č. měřil pouze izolační stavy revidovaných kabelů, což neprobíhá za stavu, kdy je kabel pod napětím, a impedance byly změřeny jiným revizním technikem pod napětím po prvním paralelním připojení. Z fotografií a videozáznamu, které byly pořízeny kontrolory ERÚ nelze dovodit neproveditelnost revize V.Č.

Závěry jeho posudku pak potvrdil znalec Richard Chalupa slyšený v hlavním líčení dne 1. 12. 2015, který v rámci posudku č. 76/44/2012 dělal jeho revizi, který přitom v hlavním líčení tvrdil, že obsahem revize byla pouze strana AC, nikoli DC. Když byl konfrontován s vlastní revizí, tak uvedl, že toto neviděl. Jeho další posudek v jiné věci pak byl dne 2. 12. 2015 za splnění podmínek § 211 odst. 5 trestního řádu čten. Ze znaleckých posudků č. 1884-7/15/2015 znaleckého ústavu PROSCON, s.r.o. (podepsán RNDr. Václav Šubrt, CSc.), které byly provedeny jako listiny vyplývá možná nedokončenost FVE. Ze závěrů znaleckého posudku č. 1887/15/2015 ze dne 30. 3. 2015 vyplývá, že náklady na odstranění nedostatků uvedených v protokolu ERÚ ze dne 31. 12. 2010 činí 21.000 Kč a představují 0,0037 % nákladů na pořízení celé FVE. Proto zpracovatel znaleckého posudku považuje elektrárnu XXXXXke dni 31. 12. 2010 za dokončenou. Ze závěrů znaleckého posudku č. 1886/14/2015 ze dne 30. 3. 2015 vyplývá, že náklady na odstranění nedostatků uvedených v protokolu ERÚ ze dne 31. 12. 2010 činí 31.000 Kč a představují 0,0063 % nákladů na

pořízení celé FVE. Proto zpracovatel znaleckého posudku považuje elektrárnu XXXXX(ani v tom znaleckém posudku nevyměnil název na XXXXX, které se týkal) ke dni 31. 12. 2010 za dokončenou. Ze závěrů znaleckého posudku č. 1885/13/2015 ze dne 30. 3. 2015 vyplývá, že náklady na odstranění nedostatků uvedených v protokolu ERÚ ze dne 20. 12. 2010 činí 21.000 Kč a představují 0,0037 % nákladů na pořízení celé FVE. Tato nepatrná výše nedostatků v poměru k nákladům na celou FVE doplňuje správnost závěru znalce P. Střelečka, kdy posuzované elektrárny byly ke dni 31. 12. 2010 připojitelné do sítě. Ze závěrů znaleckého posudku č. 1884/12/2015 ze dne 30. 3. 2015 vyplývá, že náklady na odstranění nedostatků uvedených v protokolu ERÚ ze dne 20. 12. 2010 činí 34.000 Kč a představují 0,0068 % nákladů na pořízení celé FVE. Tato nepatrná výše nedostatků v poměru k nákladům na celou FVE doplňuje správnost závěru znalce P. Střelečka, kdy posuzované elektrárny byly ke dni 31. 12. 2010 připojitelné do sítě. Ze závěrů znaleckého posudku č. ZP č. 1911/39/2015 ze dne 2. 7. 2015 vyplývá, že závěry posudku zpracovaného znaleckým ústavem PricewaterhouseCoopers ČR, s.r.o. č. 152-06/2015 ze dne 1. 6. 2015, které odpovídají primárně na jiné otázky, než jsou předmětem znaleckých posudků č. 1886/15/2015 a 1887/15/2015 ze dne 30. 3. 2015. I přesto lze konstatovat na základě tohoto znaleckého posudku, že závěry znaleckého posudku č. 152-06/2015 jsou v souladu se závěry znaleckých posudků č. 1886/15/2015 a 1887/15/2015. Dále se znalecký posudek zabýval otázkou, zda informace z dokumentů Inventarizace dodávek a montáží FVE XXXXXa XXXXXze dne 23. 11, 30. 11., 4. 12. 2010 mají vliv na dříve zpracované posudku tohoto znaleckého ústavu, kdy ze závěrů vyplývá, že žádný vliv tyto informace nemají. (Ze závěru znaleckého posudku č. 152-06/2015 ze dne 1. 6. 2015 znaleckého ústavu PricewaterhouseCoopers Česká republika, s.r.o. přitom vyplývají celkové náklady na výstavbu obou FVE, náklady na hlavní komponenty. Dále ze závěrů posudku vyplývá, že k 31. 12. 2010 byly elektrárny z 99% dokončeny. Faktury datované k roku 2011, u nichž není možné určit, zda se týkaly dokončení elektráren, odstraňování drobných vad nebránících provozu a optimalizaci, tvoří 1% nákladů na výstavbu elektráren.

Ze závěru znaleckého posudku č. 164-10/2015 ze dne 26. 10. 2015 znaleckého ústavu PricewaterhouseCoopers Česká republika, s.r.o. vyplývají celkové sumy vyjadřující možnou potenciální újmu společnosti XXXXXv případě odejmutí licence a to v částce 292 milionů Kč, rozsah odvodů v případě ponechání licence do konce předpokládané životnosti FVE ve výši 207 milionů Kč, s tím, že dosud odvedla cca 136 milionů Kč.

Ze závěru znaleckého posudku č. 165-10/2015 ze dne 26. 10. 2015 znaleckého ústavu PricewaterhouseCoopers Česká republika, s.r.o. vyplývají celkové sumy vyjadřující možnou potenciální újmu společnosti XXXXXv případě odejmutí licence a to v částce 289 milionů Kč, rozsah odvodů v případě ponechání licence do konce předpokládané životnosti FVE ve výši 208 milionů Kč, s tím, že dosud odvedla cca 140 milionů Kč.

Oba tyto posudky byly dle § 213 odst. 2 trestního řádu v hlavním líčení dne 2. 12. 2015 čteny. Jejich závěry bezpochyby jsou určeny pro posouzení tzv. veřejného zájmu, ovšem v tomto (trestním) řízení nemají zásadní relevanci.

V závěrech znaleckého posudku č. BP2015-01 ze dne 25. 5. 2015, který byl v hlavním líčení dne 20. 10. 2015 za splnění podmínek § 211 odst. 5 trestního řádu čten, se znalci Dr. Ing. J.a Maturová, LL. M. a Ing. Bc. M. Valta, MBA, vyjádřili k právním

předpisům a technickým normám z hlediska bezpečnosti, které v období listopadu až prosince roku 2010 upravovaly problematiku výchozích revizí elektrických zaměření, dále se vyjádřili k účelu výchozí revize, k tomu zda byly FVE k datům 5. 12., 6. 12., 20. 12., 31. 12. 2010 schopné bezpečného provozu, k nutnosti revize před zahájením zkušebního provozu, k oprávnění z hlediska odbornosti přezkumu obsahu výchozí revizní zprávy. Vyjádřili se i k mimořádné revizní zprávě L. H., kdy tato zpráva obsahuje všechny údaje požadované právními předpisy a normovými hodnotami.

Z údajů znalce Ing. Jiřího Táborského, slyšeného dne 20.10.2015 ke znaleckému posudku č. 07-08-2015 ze dne 20. 4. 2015 vyplývá, že na základě zjištěných skutečností dle něj splňovaly FVE ke dni 31. 12. 2010 podmínky pro udělení licence na výrobu elektrické energie a byly bezpečné a provozuschopné.

Znalec K. větoslav Mikulěnka, slyšený v hlavním líčení dne 31. 3. 2015 se vyjádřil ke svému posudku č. 7/2013 ze dne 4. 7. 2013, kdy setrval na závěrech, že FVE XXXXXa XXXXXbyly k datu 31. 12. 2010 schopny bezpečného provozu, elektrárny byly ve zkušebním provozu a splňovaly požadavky na bezpečnost práce, byly tudíž ve vyhovujícím technickém stavu a bylo možné je provozovat. Z revizních zpráv ze dne 5. 12. a 6. 12. 2010 vyplývá, že tyto zprávy zpracované revizním technikem V.Č. obsahují všechny části stanovené normou. Jinak doplnil, že podmínkou výchozí revize je kompletní instalace.

V závěrech znaleckých posudků č. 9 a 10/2013 ze dne 12. 9. 2013 FEI-VŠB TU Ostrava, provedených jako listiny, se znalecký ústav vyjádřil k dokumentům uvedených ve znaleckém posudku, kdy došel k závěrům, že revizní zprávy ze dnů 27. - 28. 12. 2010 vykazují nedostatky, pro které není možné považovat tyto zprávy za dokument ověřující bezpečnost. Ovšem ze závěrů těchto posudků jinak vyplývá, že revizní zprávy vypracované V.Č. ze dne 26. 10., 2. 12., 5. 12., 6. 12. 2010, revizní zpráva vypracovaná A.R. ze dne 15. 11. 2010, a revizní zpráva vypracovaná L. H. ze dne 30. 12. 2010 obsahují všechny náležitosti vyžadované právními předpisy, prokazují ověření bezpečnosti a skutečnost, že revidované elektrárny byly schopny bezpečného provozu ke dni vypracování daných revizních zpráv.

Znalec P. Střeleček, slyšený v hlavním líčení dne 31. 1. 2015 se vyjádřil ke svému posudku č. 02-13-2013 ze dne 20. 6. 2013, kdy setrval na závěrech, že elektrárny XXXXXa XXXXX byly ke dni 31. 12. 2010 připojitelné do sítě a splňovaly k tomuto dni veškeré technické podmínky k vydání licence na výrobu elektrické energie. Dále došel znalec k závěru, že současný stav těchto elektráren odpovídá požadavkům pro splnění technických podmínek pro výkon licencované činnosti. Domnívá se, že výchozí revizní zprávy revizního technika V.Č. ze dne 1. 12. - 6. 12. 2010 jsou bez závad, splňují legislativní náležitosti, jsou platné.

Znalec Doc. Ing. Jiří Plch, CSc., slyšený v hlavním líčení dne 20. 10. 2015 se vyjádřil ke svému posudku č. 283/2015-Pl ze dne 15. 5. 2015, kdy setrval na závěrech, že nelze z podaných revizních zpráv revizního technika V.Č. ze dne 5. 12., 6. 12. 2010 odvodit primární příčinnou souvislost s licencí na výrobu elektrické energie obou výroben, a že rozhodujícím kritériem je splnění technických požadavků, vyplývajících z energetického zákona, což bylo prokázáno prvním a bezpečným připojením obou elektráren v rámci zkušebního provozu k lokální distribuční soustavě na napěťové úrovni 22kV, a úspěšným vyvedením elektrické energie, byť v omezeném množství, do elektroenergetické soustavy.

Ze znaleckého posudku č. 588 ze dne 16. 4. 2015 V. Šefrny, CSc. MBA znalce v oboru strojírenství, ekonomika, který byl v hlavním líčení dne 20. 10. 2015 za splnění podmínek § 211 odst. 5 trestního řádu čten, vyplývá, že konstrukce panelů pro uvedenou FVE byla v dostačující míře pro vydání licence k provozování této FVE. Kontrolu dne 20. 12. 2010 dle videozáznamu charakterizoval znalec jako nekoncepční, zmatečnou a nahodilou. Z daného záznamu lze určit pouze některé sekce, neboť prohlídka byla z části provedena za jízdy z automobilu. Na základě záznamu a fotografií znalec konstatoval, že konstrukce celé FVE byla dokončena a byla provedena řádně a kvalitně s dobrou nivelací.

Ze závěrů znaleckého posudku FEI-VŠB TU Ostrava – 16/2015 ze dne 25. 3. 2015, proveden jako listina, vyplývá, že FVE XXXXX a XXXXX byly prokazatelně ve zkušebním provozu, který byl zahájen prvním paralelním připojením k distribuční soustavě dne 22. 12. 2010, a splňovaly všechny zákonné podmínky, stanovené energetickým zákonem a příslušnými prováděcími vyhláškami, určující zásady spolehlivého a bezpečného připojení výroben FVE k elektrizační soustavě na úrovni VN, o provozním napětí 22 kV, k rozhodnému dni 31. 12. 2010.

Závěry ostatních znaleckých posudků znalce Ing. Sokanského (jak znalce jako osoby, tak i v rámci ústavních posudků FEI-VŠB TU Ostrava zůstaly bez významu ke skutkovému ději, když tento se zjevně vyjadřoval zcela mimo své znalecké oprávnění. Takto mimo jiné v revizním znaleckém posudku č. 18/2015 ze dne 30. 9. 2015 na základě požadavku advokátní kanceláře Bakeš & Partneři "aproboval" znalecké posudky č. 07-08-2015 Ing. Jiřího Táborského, č. BP2015-01 Ing. Bc. M. Valty, MBA a Dr. Ing. J.y Maturové, LL.M., znalecký posudek M.a Tomeše, CSc., a znalecký posudek č. 12/15 znalce Jiřího Fialy. Z jeho (ústavních) závěrů by mělo vyplývat, že předložené znalecké posudky jsou obsahově i věcně správné a jejich zpracovatelé jsou na vysoké profesní úrovni. Znalecký ústav se tedy ztotožnil se všemi závěry těchto znaleckých posudků a konstatoval jejich relevantnost v předmětné věci elektráren XXXXX a XXXXX a to za situace, kdy znalecké oprávnění ústavu je ve zcela odlišném rozsahu.

Obecně lze shrnout, že na žádost obhajoby znalci podali znalecké posudky, které relativně shodně tvrdí, že první revizní zprávy obžalovaného Č. jsou řádným dokladem prokazující bezpečnost daného zařízení, a tedy jednu z podmínek pro získání licence. Pomíneli soud, že je problematické vyjádření k dřívějšímu stavu, když k datu kontroly (revize) přítomní nebyli, tak stále platí, že se jedná o formální závěr o charakteru dokladu, nikoli o reálném stavu, který nelze dovozovat z toho, že do současnosti na předmětných FVE nedošlo k úrazu. Mezi znalci pak jsou zásadní rozdíly ve vlastním popisu těchto konkrétních revizí (výchozí, dílčí výchozí apod.) a s tím spojeným významem těchto.

K otázce revizí je pak nutno poukázat na absurdnost daných úvah o řádném provedení revizí, když obžalovaný K.Š. sám doznal, že vůbec se nezabýval FV panely (ani jejich propojením). Za tohoto sice je možno uvažovat o jejich bezpečnosti, viz prohlášení o shodě (CE), ale toto nebylo nikdy předloženo ERÚ, dovedeno ad absurdum, fakticky tak žadatel nedoložil doklad o bezpečnosti části FVE a nemá nárok na licenci. Zásadní pro skutečnost, že výše citované posudky, které měly deklarovat správnost revizí obžalovaného Č. ze dnů 5. a 6. 12. 2010, nemají fakticky žádnou relevanci, jsou skutkové závěry, ze kterých vyplývá, že tento obžalovaný neprováděl revizi, tak jak je prezentována, tedy za stavu jisté dokončenosti,

když navíc výchozí revize (jak zprávy nazval) mohou být učiněny, až po faktické kompletaci zařízení (výrobní). V opačném případě by nemohl být tak zděšen záznamy policistů při podání vysvětlení.

K otázce výše škody bylo provedeno obsáhlé dokazování listinnými důkazy (účetními doklady) a zejména odborným vyjádřením Ing. J. Michálka.

Z vyjádření P. ze dne 14. 4. 2011 (č. 1. 841-843) vyplývá, že vzhledem k povaze fotovoltaických elektráren nelze stanovit škodu přesně, jelikož FVE jsou zcela závislé na přírodních zdrojích. Škoda pak byla vypočtena z tzv. technicko-ekonomických předpokladů, které ERÚ stanovil ve vyhlášce č. 475/2005 Sb. Na základě pravomocných licencí na výrobu elektřiny společností XXXXX a XXXXX ze dne 31. 12. 2010 a zároveň na základě provedeného tzv. prvního paralelního připojení v roce 2010 vznikl společnosti XXXXX a společnosti XXXXX tehdy všemi subjekty akceptovaný nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12 150,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let (která se každý rok navyšuje) oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5 500,- Kč (také se tato cena každý rok navyšuje) za vyrobenou MWh po dobu 20 let. V případě elektrárny XXXXX byl předpokládaný výnos za dobu životnosti výrobní elektřiny při uvedení do provozu v roce 2010 stanoven na 1876,3 mil. Kč, při uvedení do provozu v roce 2011 863,1 mil. Kč. V případě elektrárny XXXXXs uvedením do provozu v roce 2010 byl stanoven celkový výnos na 1608,3 mil. Kč, při uvedení do provozu v roce 2011 na 739,8 mil. Kč. Rozdíl v uvedení do provozu tedy u elektrárny XXXXX činí 1013,2 mil. Kč, u elektrárny XXXXX 868,5 mil. Kč.

Z odborného vyjádření č. OV 03-269/13 Ing. J. Michálka ze dne 31. 5. 2013 (č. 1. 4673-4701) z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence, jehož podkladem byly příslušné zákony, cenová rozhodnutí a především účetní doklady společností XXXXX a ČEZ Prodej, bylo (k výši neoprávněného prospěchu) prokázáno, že společnosti XXXXX a XXXXX fakturovaly neoprávněně cenu za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 a jen za vyrobenou elektřinu v období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2012 ve vztahu ke společnosti XXXXX byla způsobena primárně společností XXXXX, škoda ve výši 83 651 335,06 Kč (rok 2011 - 41 453 054,10 Kč + rok 2012 - 42 198 280,96 Kč), (č. 1. 4682), kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost XXXXX o částku nejméně 44 568 027,06 Kč (č. 1. 4683), (22 084 262,10 Kč + 22 483 764,96 Kč, zbylou část způsobené škody činí tzv. solární daň odváděná distribuční společností XXXXX, přímo České republice ve výši 26 %, která je však stanovena jen na přechodné období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2013, což je také důvod, proč prospěch za první léta provozu fotovoltaických elektráren neodpovídá průměrné částce na 1 rok z předběžného vyčíslení škody ERÚ pro celých 20 let); dále vzhledem k legislativní změně, a to nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie, od 1. 1. 2013 vstoupila do práv poškozeného společnost ČEZ Prodej, s.r.o., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, a v období od 1. 1. 2013 do 31. 3. 2013 ve vztahu ke společnosti XXXXX byla způsobena primárně společností ČEZ Prodej, škoda ve výši 4 430 979,04 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost XXXXX o částku nejméně 2 360 650,37 Kč (zbylou část způsobené škody činí tzv. solární daň odváděná společností ČEZ Prodej přímo České republice ve výši 26 %, která je však stanovena jen na přechodné období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2013), a také jen za období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2012 ve vztahu ke společnosti XXXXX byla způsobena primárně společností XXXXX, škoda ve výši

90 415 702,70 Kč (rok 2011 - 43 738 320,30 Kč + rok 2012 - 46 677 382,40 Kč), (č. 1. 4692), kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost XXXXX o částku nejméně 48 172 032,70 Kč (č. 1. 4693), (23 301 745,30 Kč + 24 870 287,40 Kč, zbylou část způsobené škody činní tzv. solární daň odváděná distribuční společností XXXXX, přímo České republice ve výši 26 %, která je však stanovena jen na přechodné období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2013, což je také i v tomto případě důvod, proč prospěch za první léta provozu fotovoltaické elektrárny neodpovídá průměrné částce na 1 rok z předběžného vyčíslení škody stanovené ERÚ pro celých 20 let); dále vzhledem k legislativní změně, a to nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie, od 1. 1. 2013 vstoupila do práv poškozeného společnost ČEZ Prodej, a v období od 1. 1. 2013 do 31. 3. 2013 ve vztahu ke společnosti XXXXX byla způsobena primárně společnosti ČEZ Prodej, škoda ve výši 5 438 512,54 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost XXXXX o částku nejméně 2 897 424,36 Kč (zbylou část způsobené škody činní tzv. solární daň odváděná společností ČEZ Prodej přímo České republice ve výši 26 %, která je však stanovena jen na přechodné období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2013).

Z historie tvorby těchto cen v rámci jejich stanovování cenovými rozhodnutími ERÚ je nutno uvést, že v cenovém rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 8/2008 ze dne 18. listopadu 2008, které nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2009 byl výkupním cenám a zeleným bonusům pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření věnován bod č. 1.9. a pro zdroje s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedené do provozu po 1. lednu 2009 byla stanovena výkupní cena elektřiny dodané do sítě částkou 12.790 Kč/MWh a zelené bonusy částkou 11.810 Kč/MWh (fakticky dochází k postupnému mírnému poklesu podpory). Toto cenové rozhodnutí bylo zrušeno s účinností od 1. ledna 2010 cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 4/2009 ze dne 3. listopadu 2009, které však konkrétní výkupní ceny pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření neobsahovalo. Tento nedostatek byl odstraněn cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 5/2009 ze dne 23. listopadu 2009, které nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2010, kdy došlo k doplnění bodu č. 1.15., kdy ve vztahu k výkupním cenám a zeleným bonusům pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro zdroje s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedené do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 byla stanovena výkupní ceny elektřiny dodané do sítě částkou 12.150 Kč/MWh a zelené bonusy částkou 11.180 Kč/MWh (fakticky dochází opět k mírnému snížení podpory). Podle čl. 1.9 cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 4/2009 ze dne 3. listopadu 2009 s účinností od 1.1. 2010 do 31. 12. 2010 se u nově zřizované výroby elektřiny nebo zdroje uvedením do provozu rozumí den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění formou výkupních cen.

Cenová rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 4/2009 ze dne 3. listopadu 2009 a č. 5/2009 ze dne 23. listopadu 2009, kterými se stanovovala podpora pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů, byla zrušena s účinností od 1. ledna 2011 cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 2/2010 ze dne 8. listopadu 2010, kterými se stanovovala podpora pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů. Ve vztahu k výkupním cenám a zeleným bonusům pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření (nyní opět bod č. 1.9.) pro zdroje

s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedené do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 byla stanovena výkupní ceny elektřiny dodané do sítě částkou 12.400 Kč/MWh a zelené bonusy částkou 11.400 Kč/MWh (fakticky dochází k mírnému navýšení oproti původnímu stavu danému zrušeným cenovým rozhodnutím). Pro zdroje s instalovaným výkonem nad 100 kW uvedené do provozu od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2011 dochází ke snížení výkupní ceny elektřiny dodané do sítě na částku 5.500 Kč/MWh a u zelených bonusů na částku 4.500 Kč/MWh. Toto cenové rozhodnutí pak v bodě 1.10. obsahuje i podmínky, které určují den uvedení do provozu, kdy u nově zřizované výrobní připojené do distribuční soustavy nebo přenosové soustavy musí nabít právní moc licence na výrobu elektřiny, a být ze strany provozovatele distribuční soustavy nebo provozovatele přenosové soustavy provedeno paralelní připojení výrobní k distribuční nebo přenosové soustavě. Je zjevné, že oproti předchozí úpravě platné do konce roku 2010 došlo k zásadní změně podmínek, když dosavadní úprava za den uvedení do provozu považovala den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen nebo kdy poprvé začal vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů. Je zjevné, že tato změna reflektovala reálnou situaci (neschopnost zajistit reálné připojení množství nových subjektů) a aprobovala pouhé „paralelní připojení“, a nikoli faktické dodávání energie do elektrizační soustavy. Fakticky obchodním společností provozujícím FVE byl přiznán nárok na výkupní cenu za výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010, ačkoliv do 31. 12. 2010 nedošlo ze strany výrobce k (obchodní) dodávce elektřiny do distribuční soustavy.

Na základě těchto důkazů soud dospěl k závěru, že při odečtení výkupních cen za rok 2011 bude za 20 let čerpání garantované ceny činit celková škoda téměř 1,9 mld. Kč (1013,2 mil. Kč + 868,5 mil. Kč), když zohlednil pro obžalované nejpříznivější variantu (předpokládaný nárok na cenu roku 2011). Soud si je přitom vědom jisté teoretické roviny této škody, když faktická souvisí s vývojem právní úpravy či reálným stavem. Při daném typu trestné činnosti je však nutno zohlednit záměr pachatele a ten evidentně směřoval k podmínkám v době spáchání.

K právní subjektivitě zúčastněných subjektů jsou obsahem spisového materiálu i výpisy z obchodního rejstříku společností (č. l. 6814-6869), ze kterých vyplývá postavení jednotlivých obžalovaných či dalších osob v orgánech těchto subjektů.

Na základě těchto důkazů považoval soud jednání všech obžalovaných za bezpečně a spolehlivě prokazané, a to tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti, jak ostatně vyžaduje ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu a po zhodnocení všech důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech proto uznal obžalované vinnými skutky tak, jak jsou popsány ve výrokové části tohoto rozsudku, když dospěl k následujícím závěrům ohledně geneze daného jednání, když toto vychází z konkrétních popisů konkrétního jednání, které ani není napadáno ze strany obhajoby, když se jedná o popis objektivních doklady dokumentovaných jednání. Pouze vzájemné vazby, které těmto soud přisuzuje jsou pak napadány a „vysvětlovány způsobem, který je dle názoru soudu v rozporu s dalšími důkazy, kdy soud musí všechny důkazy hodnotit komplexně, tedy i v kontextu navazujícího jednání a nikoli samostatně:

Ad 1)

Výstavbou FVE společnosti XXXXX o celkovém výkonu 6 MWp a výstavbou FVE společnosti XXXXX o celkovém výkonu 7MWp v Chomutově byla pověřena na základě smluv o dílo společnost XXXXX v jejímž představenstvu byl Z.Z., A.Z. a Z.Z.. Majitelem FVE společnosti XXXXX měla být společnost XXXXX ovládaná jednatelem společnosti A.Z., ve které byla jediným společníkem společnost XXXXX s představenstvem ve složení Z.Z., A.Z. a Z.Z.. Majitelem FVE společnosti XXXXX byla společnost XXXXX ovládaná jednatelem společnosti Z.Z., ve které byla jediným společníkem společnost XXXXX (představenstvo viz výše). Společnost XXXXX na základě smluv o dílo ze dnů 12. 10. 2010 a 14. 10. 2010 svěřila v rámci subdodávky vybudování významné části elektro na obou FVE společnosti XXXXX a to včetně dodání revizních zpráv.

Dne 16. 11. 2010 byla doručena na ERÚ Žádost o udělení licence společnosti XXXXX na výrobu elektřiny, podepsaná A.Z. a také Žádost o udělení licence společnosti XXXXX na výrobu elektřiny, podepsaná Z.Z.. ERÚ shledal, že u obou žádostí schází zásadní podklady pro vydání licence, a proto v obou správních spisech dne 9. 12. 2010 vydal výzvy k odstranění nedostatků, kdy mj. ERÚ si vyžádal doložit předávací protokoly, kolaudace a revizní zprávy k FVE a zároveň usnesením řízení v obou případech přerušil.

Obratem ještě téhož dne byl doručen na ERÚ mj. Předávací protokol s datem 29. 11. 2010 mezi společnostmi XXXXX (objednatelem), zastoupenou A.Z. a společností XXXXX (zhotovitelem), zastoupenou J.H. s tím, že předmětem předání bylo kompletní konečné plnění předmětu díla FVE společnosti XXXXX v Chomutově s prohlášením, že dílo bylo převzato bez výhrad, a dále i Předávací protokol s datem 29. 11. 2010 mezi společnostmi XXXXX (objednatelem), zastoupenou Z.Z. a společností XXXXX (zhotovitelem), zastoupenou J.H. s tím, že předmětem předání bylo kompletní konečné plnění předmětu díla FVE společnosti XXXXX s prohlášením, že dílo bylo převzato bez výhrad. Oba předávací protokoly z 29. 11. 2010 velmi podrobně uvádějí výčet prací a dodávek v rámci kompletního konečného plnění předmětu díla, mj. jmenovitě i montáž nosných konstrukcí, montáž střídačů, montáž fotovoltaických panelů, dodávka a montáž VN kiosků a rozvaděčů, dodávka a montáž transformátorů, připojení k VN rozvodně a provedení oplocení areálu FVE. Oba dva tyto dokumenty je nutno vnímat jako účelově nepravdivé, reagující právě na uvedený požadavek ERÚ.

Tyto závěry lze učinit na základě dalších důkazů. K reálnosti obsahu je nutno zohlednit, že při prohlídce jiných prostor provedené policejním orgánem dne 1. 11. 2011 ve společnosti XXXXX v kanceláři obžalovaného J.H. byl nalezen dokument s názvem „Inventarizace dodávek a montáží FVE XXXXX, XXXXX“ z data 23. 11. 2010 vyhotovený dle textu V.Č. a schválený J.K. a také dokument Inventarizace dodávek a montáží FVE XXXXX, XXXXX z data 30. 11. 2010 vyhotovený opět V.Č. a schválený J.K. Z podrobné Inventarizace k datu 30. 11. 2010 vyplývá, že FVE společnosti XXXXX a FVE společnosti XXXXX nebyly ani zdaleka dokončeny. Konkrétně ke stavu FVE společnosti XXXXX k tomuto datu bylo uvedeno, že: blok B osazeno jen 40 % FV panelů, blok C osazeno jen 43 % FV panelů, nejsou transformátory, osazeno jen 60 % střídačů, blok D neosazen ani jeden FV panel, nejsou transformátory, osazeno jen 25 % střídačů, blok E prakticky neexistuje, kdy není osazen ani jeden FV panel, nejsou transformátory, chybí všechny střídače, blok F

prakticky také vůbec neexistuje, chybí všechny střídače, chybí všechny transformátory, není osazen ani jeden FV panel. Ke stavu FVE společnosti XXXXX k tomuto datu je uvedeno, že: blok B prakticky neexistuje, kdy nejsou ani vybudovány konstrukce, není osazen ani jeden FV panel, střídače a transformátory, blok C totožná situace jako u bloku B, blok D osazeno 64 % panelů, chybí patky a konstrukce celkem 35 %, blok E chybí patky a konstrukce celkem 35 %, osazeno 62 % FV panelů, chybí transformátor, blok F zcela chybí transformátory a trafokiosky, osazeno 78 % FV panelů, chybí 35 % konstrukcí, blok G osazeno 77 % FV panelů, chybí transformátory a trafokiosky.

Obžalovanými byly dané doklady napadeny jako nepravdivé s tím, že bylo poukázáno na jednotlivé nelogické údaje vzhledem k postupné výstavbě FVE. Soud je schopen akceptovat, že v jednotlivostech tyto dokumenty nemají pravděpodobně přesnou vypovídací hodnotu, ovšem jejich celkové vyznění je zřejmé. A toto pak jednoznačně vyplývá v kontextu dalších důkazů ve spojení s revizními zprávami ze dnů 5. 12. 2010 a 6. 12. 2010. Zde je naprosto nepřehlédnutelná reakce obžalovaného Č. po podání vysvětlení, který fakticky doznává nedostavěnost FVE a tím i nemožnost provést řádně jím deklarované revize. Tento důkaz je pak nutno hodnotit i v kontextu dalších dokladů zajištěných při citovaných prohlídkách, ze kterých vyplývá snaha danou situaci přesně vnímanou jako nedokončenost (právně) řešit a následného vlastního jednání obžalovaných.

Výše uvedené předávací protokoly přitom měly prokazovat na jedné straně vlastnictví uvedených FVE společnostmi XXXXX a XXXXX a na straně druhé pro ERÚ i kompletnost a dokončenost obou FVE, (nepřímo pak potvrzovat možnost provedení revizi).

K realnosti znalosti osob, které tyto dokumenty podepsaly, o skutečném stavu výstavby při podpisu těchto protokolů, je třeba zdůraznit, že H. měl tyto doklady k dispozici a muselo mu být zřejmé, že předávací protokoly nereflexují skutečný stav. Z.Z. byl v době podpisu předávacího protokolu jediným jednatelem společnosti XXXXX, která je majitelem jedné z předmětných FVE. Zároveň byl ale i členem představenstva společnosti XXXXX, tedy společnosti, která jako generální dodavatel dílo předávala společnosti XXXXX. Musel tudíž mít jak přehled o postupu prací na uvedených FVE z pohledu generálního dodavatele, tak i z pohledu přebírajícího investora. Obžalovaný Z.Z. pak jako jediný jednatel společnosti XXXXX tímto protokolem přebíral jediný majetek společnosti XXXXX v hodnotě v řádu několika stovek miliónů Kč, na který si společnost vzala značně vysoký úvěr od Commerzbank. Naznačená obhajoba, podle které Z.Z. podepsal protokol bez jakékoliv kontroly a informací k uvedenému majetku v důvěře ve své spolupracovníky je zcela nevěrohodná a dle soudu jednoznačně vyvrácena následným jednáním, kdy se absolutně nesnažil zjistit, co bylo důvodem tohoto údajného podvodu. Obdobná je situace u FVE společnosti XXXXX a u A.Z., kdy tento navíc byl ředitelem společnosti HESCO s.r.o., která dodávala na obě uvedené FVE konstrukce pro umístění FV panelů a k 29. 11. 2010 dle uvedených inventarizací značné množství konstrukcí ještě ani nebylo dodáno na místo výstavby.

Dne 5. 12. 2010 obžalovaný V.Č. jako revizní technik a zároveň technik společnosti XXXXX vyhotovil výchozí Zprávu o revizi elektrické instalace (Ev. č. – REA 158/2010) na FVE společnosti XXXXX s tím, že revizi provedl mezi 1. 12. až 4. 12. 2010 a dále 6. 12.

2010 i výchozí Zprávu o revizi elektrické instalace (Ev. č. – REA 159/2010) na FVE společnosti XXXXX s tím, že revizi provedl mezi 2. 12. až 5. 12. 2010. Obě revizní zprávy obsahovaly závěr, že elektrická instalace je z hlediska bezpečnosti schopna bezpečného provozu.

K výchozím revizním zprávám na elektrická zařízení bylo zjištěno v obecné rovině, že podle norem ČSN 33 1500:1990 a ČSN 33 2000-6: 2007 se výchozí revize elektrického zařízení provádí po dokončení nové instalace nebo po dokončení doplněných částí nebo po dokončení změn již existující instalace, kdy revize se provádí prohlídkou a zkouškami, přičemž následně je vypracována zpráva o provedených zkouškách a prohlídce. Účelem revize elektrických zařízení je ověřování jejich stavu z hlediska bezpečnosti. Je tedy zjevné, že výchozí revizní zprávy na FVE společnosti XXXXX a FVE společnosti XXXXX podle platné právní úpravy měly být vyhotoveny až poté, co revidovaná zařízení byla zcela dokončena.

V tomto směru proběhlo obsáhlé dokazování zejména znaleckými posudky, ze kterých vyplývá, že sama revizní zpráva, není tím, za co byla zejména pracovníky ERÚ vnímána, když se jedná pouze o dílčí revizi části NN. Takto na závěr upravil svoji obhajobu i obžalovaný K.Š., když po podání vysvětlení byl evidentně v šoku z dokumentace rozsahu dostavěnosti. Sama tato skutečnost (záznamy jeho odposlechu) jednoznačně svědčí pro stav, kdy jím zpracované revize nemohly být provedeny v jím prezentovaném rozsahu.

Při prohlídce jiných prostor ve společnosti XXXXX v Chomutově byl na počítači Ing. A.a K.e, předsedy představenstva společnosti XXXXX nalezen dokument Inventarizace dodávek a montáží FVE XXXXX, XXXXX z 4. 12. 2010 vyhotovený V.Č.a schválený J.K.s následujícím stavem FVE XXXXX – blok B osazeno pouze 40 % panelů, namontováno 85 % střídačů, blok C osazeno pouze 43 % panelů, schází trafokiosek a transformátor, blok D nemá osazen ani jeden FV panel, montáže kabelů na straně DC provedeny pouze z 10 %, blok E nemá osazen ani jeden FV panel, nemá ani jeden střídač, blok F nemá osazen ani jeden FV panel, nemá ani jeden střídač, nemá ani jeden rozvaděč. Stav FVE XXXXXs.r.o - blok B prakticky neexistuje, zcela chybí dokonce i konstrukce, blok C prakticky neexistuje, zcela chybí dokonce i konstrukce, blok D chybí 30 % konstrukcí a je osazeno 64 % FV panelů, blok E osazeno 62 % FV panelů, opět chybí i část patek a konstrukcí, blok F chybí transformátory, chybí patky a konstrukce, blok G chybí trafokiosek a transformátor, osazeno 77 % panelů. I pokud soud bude, v rozsahu výše popsaném, akceptovat výhrady obhajoby k reálnosti údajů, svědčí vlastní popis pro stav, kdy FVE nemohly být hotovy v rozsahu jejich revizí.

Obžalovaní V.Č. i J.K. tedy věděli (při autorství daného dokumentu), že uvedené revizní zprávy jsou zcela nepravdivé, kdy byly vyhotoveny k datům, ke kterým nebyla ani jedna z obou uvedených FVE dokončena a nemohla tedy být provedena revize, natož aby revizní technik mohl dojít k závěru, že elektrická instalace je schopna bezpečného provozu, když dané zařízení zčásti ani neexistovalo. Přesto V.Č. zaslal e-mailem uvedené revizní zprávy J.K. a ten je následně zaslal mj. J.H. a K.Š. do společnosti XXXXX aby následně dne 10. 12. 2010 po úpravě původních obžalovaným Č. a vložení údajů o FV panelech, byly doručeny uvedené obě revizní zprávy na ERÚ v Jihlavě do správních spisů jako jeden z vyžádaných podkladů pro vydání licence na výrobu elektřiny pro společnosti XXXXX na

provozovnu FVE společnost XXXXX a pro společnost XXXXX na provozovnu FVE společnosti XXXXXv Chomutově, kdy těmito zprávami bylo prokázáno splnění technických předpokladů podle § 7 odst. 4 písm. d) energetického zákona a podle § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů, kdy tyto výslovně požadují výchozí revizi. Výše uvedené vědění v případě obžalovaných K. a Č. pak lze dovodit i ze záznamu jejich komunikace, kdy žádný z nich nevyjádřil překvapení ze stavu FVE, naopak u obžalovaného K. je evidentní snaha, aby obžalovaný K.Š. příliš nekomunikoval, když tento netušil, že došlo ke zneužití jeho údajů.

Podle interních instrukcí ERÚ u FVE s výkonem nad 1 MW měla být před vydáním licence ke konci roku 2010 provedena předběžná prohlídka elektrárny za účelem zjištění, zda elektrárna je skutečně dokončena v souladu s dokumentací předloženou žadatelem do správního spisu. Z logiky věci vyplývá, že tato kontrola mohla být prováděna až poté, co žadatel deklaroval úplnou dokončenost a to bez vědomí žadatele. Za této situace tuto neformální kontrolu více FVE v oblasti Chomutova provedli dne 8. 12. 2010 P.P. a A.Z.z Odboru elektroenergetiky ERÚ. V dané oblasti zjistili, že nebyla dokončena ani jedna z kontrolovaných FVE, kdy identifikovali právě FVE společností XXXXX a XXXXX Z tohoto důvodu ERÚ dne 16. 12. 2010 vydal dvě rozhodnutí, kterými ukládal společnosti XXXXX a společnosti XXXXX strpět zajištění důkazu ohledáním věci nemovité – obou FVE.

Toto ohledání provedli dne 20. 12. 2010 P.P., R.K. Z.Z.. Kontrolní skupina zhotovila fotodokumentaci, audiovizuální záznam a vyhotovila na místě protokoly o zajištění důkazu ohledáním věci nemovité. Z protokolu o zajištění důkazu ohledáním věci nemovité č.j. 13917-13/2010-ERU k FVE XXXXX z 20. 12. 2010 vyplývá, že sekce B je z větší části nezapojena, sekce F nezapojena, chybí střídače, probíhají výkopové práce, sekce E nezapojena, chybí střídače, řady 24, 25, 26 částečně neosazeny panely, nezapojený hlavní vypínač, sekce C z větší části nezapojena, probíhají výkopové práce, nezapojen transformátor v trafostanici T5, sekce D nezapojen transformátor v T4. V protokolu je na závěr uvedeno, že FVE jako celek nesplňuje k danému dni podmínky pro udělení licence na výrobu elektřiny a že revizní zpráva neodpovídá skutečnému stavu. Obdobě z protokolu k FVE společnosti XXXXX č.j. 13916-13/2010-ERU z 20. 12. 2010 vyplývá, že sekce F (výkon 1,71MWp) má nezapojené solární panely, sekce G (1,94MWp) má nezapojené solární panely, chybí střídače, částečně nedokončena. I v tomto protokolu je na závěr uvedeno, že FVE nesplňuje k danému dni podmínky pro udělení licence na výrobu elektřiny a že revizní zpráva neodpovídá skutečnému stavu. Více zjištěných nedostatků, než je uvedeno ve shora citovaných protokolech, vyplývá z pořízeného videozáznamu z 20. 12. 2010. Navíc na videozáznamu z ohledání je na konci záznamu patrné, že na dotaz investora, jak dále postupovat, zaměstnanci ERÚ požadovali dokončit uvedené FVE a předložit nové revizní zprávy. Z výše uvedených důvodů ERÚ nevydal v daný okamžik licence společnosti XXXXX a společnosti XXXXX na výrobu elektřiny (a soud proto považuje toto jednání za ukončené ve stádiu pokusu, když oboje doklady jak revizní zprávy tak předávací protokoly jsou vnímány jako nepravdivé.

Zde je nutno uzavřít, že k datu 20. 10. 2012 byly uvedené FVE v rozsahu požadované licence nedokončeny. Ze strany obhajoby byly tyto závěry následně opakovaně napadány jak z formálního hlediska (neschopnost zástupců ERÚ posoudit rozpory s revizními zprávami),

tak faktického, kdy zjištěné nedostatky byly přisuzovány vandalismu, změnám v průběhu zkušebního provozu apod. Signifikantní je, že tato obhajoba navazuje až na již zmíněný rozbor, jak dále postupovat, a nebyla uplatněna v reálném čase, naopak došlo k akceptaci vytýkaných vad s poukazem na extrémní povětrnostní vlivy a to i v průběhu setkání s P., který o tomto vyhotovil zápis do spisu (viz ad 3). Opět při přihlédnutí k již výše popsaným důkazům nemá soud pochybnosti o reálné nedokončenosti obou FVE k danému datu.

Ad 2)

Ze strany investorů a zhotovitelů tak v době po 20. 12. 2010 vznikla nutná potřeba dokončit obě FVE, vyhotovit nové revizní zprávy na obě FVE, tyto následně předložit ERÚ a získat licence na výrobu elektřiny, to vše nejpozději do 31. 12. 2010, aby bylo možné nárokovat cenu za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu roku 2010, která byla podstatně vyšší než cena za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011.

Z e-mailové korespondence zajištěné na datových nosičích při prohlídkách jiných prostor - společnosti XXXXX a společnosti XXXXX a.s. bylo prokázáno, že J.H., který měl podle dokumentu zajištěného při prohlídce ve společnosti XXXXX na starosti mj. předávací protokoly a zajištění revizních zpráv NN a VN na obě elektrárny, dne 22. 12. 2010 v 12:01h. e-mailem požádal J.K. o nové zprávy o výchozí revizi na VN a NN s datem 27. 12. 2010, a to evidentně z důvodu proběhlé kontroly ERÚ. J.K. dne 23. 12. 2010 v 8:55 hod. e-mailem zaslal J.H. obě výše uvedené Zprávy o revizi elektrické instalace V.Č.z 5. 12. 2010 a 6. 12. 2010, přičemž výslovně uvedl, že je to k jejich úpravě. V.Č. totiž nemohl nové revizní zprávy vypracovat z důvodu, že byl od 18. 12. 2010 nemocen. Následně J.H. dne 23. 12. 2010 v 18:39 hod. e-mailem zasláným K.H., K.Š., M.Š.přeposlal tyto původní Zprávy o revizi elektrické instalace a vydal pokyn, že se musí opravit datum na uvedených revizních zprávách. Na počítači v kanceláři K.Š.pak byly nalezeny soubory obsahující právě tyto nově vytvořené padělané revizní zprávy, konkrétně Zpráva o revizi elektrické instalace (Ev. č. – REA 158/2010) s přeepsaným datem na 27. 12. 2010 a Zpráva o revizi elektrické instalace (Ev. č. – REA 159/2010) na FVE společnosti XXXXX s přeepsaným datem na 28. 12. 2010, kdy posledním uživatelem, který provedl dne 29. 12. 2010 změny v těchto souborech byl právě uživatel K.Š. (který tuto změnu i doznal). Poté byla ještě dne 29. 12. 2010 uvedená padělaná Zpráva o revizi elektrické instalace (Ev. č. - REA 158/2010) z 27. 12. 2010 na FVE společnosti XXXXX doručena na ERÚ v Jihlavě. Dne 30. 12. 2010 byla pak doručena padělaná Zpráva o revizi elektrické instalace (Ev. č. - REA 159/2010) z 28. 12. 2010 na FVE XXXXX na ERÚ v Jihlavě. Byly to mj. právě tyto nové (dle požadavku ERÚ) revizní zprávy, na základě kterých I.F. jménem ERÚ vydala dne 31. 12. 2010 ve večerních hodinách licence na výrobu elektřiny pro společnosti XXXXX a XXXXX. V.Č. o existenci těchto padělaných revizních zpráv vůbec nevěděl a ani je vyhotovit nemohl, neboť jak již bylo výše uvedeno, byl od 18. 12. 2010 nemocen. Z nařízeného odposlechu telefonního čísla užívaného V.Č.bylo zjištěno, že o existenci těchto revizních zpráv nevěděl až do okamžiku podání vysvětlení na policii. Skutečnost, že padělání revizní zprávy se podílel K.Š. a podklady mu k nim dodal prostřednictvím J.H.J.K., je patrná i z nařízeného odposlechu telefonního čísla užívaného J.K., zejména z nahrávky hovoru z 12. 8. 2011 mezi J.K. a K. Š., ve kterém řeší jinou dílčí revizní zprávu, na které schází podpis V.Č.. K.Š. navrhl, že by to řešili tak, že zprávu vytisknou,

schovají razítko, natisknou nové razítko a podpis, ale J.K. mu na to odpověděl, že „to už jsme jednou udělali a víte, co je z toho za průser.“ Obžalovaný Š.sice právě s ohledem na obsah hovoru použil obhajobu, že by reagoval jinak, pokud by předchozí postup znal, ale zde nelze přehlédnout jinak zcela nesmyslný akt změny data (zjevně související s pokynem H.), který jinak doznává. Také na počítači K.Š.zajištěném při prohlídce ve společnosti XXXXX byly nalezeny smazané nahrávky rozhovorů, které si K.Š. tajně pořizoval na svůj mobilní telefon v průběhu léta 2011, kdy probíhalo prověřování dané trestní věci ze strany policie a na kterých jsou zachyceny hovory mezi K. Š., J.H.. a Z.Z.. Na jedné z nahrávek se J.H. přiznal, že to odstartoval on a taky se řeší, kterým směrem se bude ubírat obhajoba s tím, že je zde poprvé zmínka o revizi třetí osoby už k tomu datu v roce 2010.

Ad 3)

Ze správních spisů žadatelů společností XXXXX a XXXXX bylo prokázáno, že dne 21. 12. 2010, tj. den po provedení zajištění důkazů formou ohledání věci nemovité - FVE společnosti XXXXX a XXXXX, na ERÚ proběhlo jednání mezi Z.Z., A.Z. a Z.Z. na straně jedné a L.P.coby ředitelem odboru licencí ERÚ na straně druhé. Na jednání zástupci společností XXXXX a XXXXX přiznali nedokončenost uvedených FVE a protokol o tomto jednání všichni na místě podepsali.

P. dále vydal dne 27. 12. 2010 jménem ERÚ Sdělení pod č.j. 13917-13/2010-ERU pro společnost XXXXX a pod č.j. 13916-13/2010-ERU pro společnost XXXXX, ve kterých zavázal ERÚ rozhodnout nejpozději do 31. 12. 2010, ačkoli podle § 71 odst. 5 správního řádu vzhledem ke zjištěnému stavu obou FVE formou ohledání, při kterém byl zjištěn rozpor s dokumenty předloženými do správních spisů, ERÚ nebyl vázán lhůtou pro vydání rozhodnutí. Podle § 71 odst. 5 správního řádu se totiž nedodržení lhůt pro rozhodnutí nemůže dovolávat ten účastník, který je způsobil.

Na operativní poradě vedení ERÚ konané dne 28. 12. 2010 za účasti J.F.a, předsedy úřadu, B.a N., místopředsedy ERÚ, P. a původně spoluobžalovaného P.byl obecně dohodnut postup jak v takových případech postupovat s tím, že ERÚ v takových případech není vázáno lhůtou pro vydání rozhodnutí do 30 dnů od podání žádosti v souladu se správním řádem a že do konce roku nebudou v takových případech nařizována opětovná ohledání FVE, neboť na to nejsou volné kapacity zaměstnanců a ERÚ by takovým postupem nezachoval rovný přístup ke všem žadatelům o vydání licencí na výrobu elektřiny. Ze svědeckých výpovědí je doložena i schůzka mezi Z.Z. a J.F.konaná na základě žádosti Z.Z.. Na této schůzce J.F.odmítl požadavek Z.Z. na opětovné ohledání obou FVE do konce roku 2010.

Přestože P. dne 29. 12. 2010 odevzdal správní spisy společnosti XXXXX a společnosti XXXXX I.F., neboť čerpal ve dnech 30. 12. a 31. 12. 2010 dovolenou, dále vyvíjel úsilí k rozhodnutí o vydání licencí ve prospěch uvedených společností. Nejprve v rozporu s uvedenými ustanoveními správního řádu, v rozporu s dohodnutým postupem na poradě vedení z 28. 12. 2010 a přes nesouhlasné stanovisko J.F.a dal I.F.pokyn, aby nařídila jménem ERÚ společnosti XXXXX a XXXXX strpět opakované ohledání obou FVE dne 31. 12. 2010, obě usnesení úřadu I.F.připravil a následně je F.zaslal e-mailem dne 30. 12. 2010 v 17:48h. I.F. vyhověla jeho pokynu a obě usnesení vydala.

Dne 31. 12. 2010 na telefonický dotaz dal P. obžalované I.F. pokyn setrvat v práci i po pracovní době a vyčkat na dokončení ohledání obou FVE. I.F. měla zjevně velké pochybnosti, zda licence vydat a proto po skončení ohledání obou FVE dne 31. 12. 2010 e-mailem zasláným v 20:18h. požádala P.o jednoznačný pokyn, zda licence vydat či nevydat. Ačkoliv P. e-mailem obdržel jak Protokoly o zajištění důkazu ohledáním FVE společnosti XXXXX a společnosti XXXXX z 31. 12. 2010, ze kterých vyplývaly značné nedostatky, tak i e-mail R.K., podle kterého z technického pohledu nesplňuje FVE XXXXX a FVE XXXXX předpoklady pro vydání licence, kdy nebyly propojeny měniče, přesto P. dne 31. 12. 2010 ve 20:43h. zaslal F.e-mail, podle kterého se jedná o drobné nedostatky a obává se, že negativní stanovisko v takto choulostivé věci neobstojí a z tohoto hlediska se přiklání k udělení licence. Zejména na základě uvedeného e-mailu I.F. jménem ERÚ ve večerních hodinách dne 31. 12. 2010 skutečně vydala licence na výrobu elektřiny společnosti XXXXX a XXXXX.

K jednání obžalované I.F. bylo prokázáno, že fakticky ve dnech 30. a 31. 12. 2010 zastupovala L. P., ředitele odboru licencí ERÚ a jako oprávněná úřední osoba ve správních spisech ohledně žádostí společností XXXXX a XXXXX byla oprávněna vydat jménem úřadu licence na výrobu elektřiny. I.F. byla nepochybně pod časovým tlakem, kdy do konce roku 2010 byla nucena rozhodovat o udělení licencí na výrobu elektřiny více žadatelů a ve věci společnosti XXXXX a XXXXX byla do značné míry uvedena v omyl zejména zcela nepravdivými předávacími protokoly a revizními zprávami a navíc byla nucena plnit pokyny svého nadřízeného L.P.. Na druhé straně však oba uvedené správní spisy nebyly nijak obsáhlé a ona měla zkontrolovat pouze klíčové dokumenty před vydáním licencí - mj. zprávy o revizi elektrické instalace, předávací protokoly mezi zhotovitelem a objednatelem, kdy kontrolu provedla nedbale v nedostatečném rozsahu, neboť zcela ignorovala skutečnosti, že ve správním spise č.j. 13917/2010-ERU – společnosti XXXXX jsou založeny dvě zprávy o revizi elektrické instalace, a to (Ev. č. – REA 158/2010) z 5. 12. 2010 vyhotovená V.Č. na FVE společnosti XXXXX a (Ev. č. - REA 158/2010) z 27. 12. 2010 vyhotovená V.Č. na FVE společnosti XXXXX se shodným evidenčním číslem, když navíc na druhé Zprávě o revizi elektrické instalace z 27. 12. 2010 byl zjevně na první pohled naskenovaný otisk razítka revizního technika V.Č. jakož i podpis V.Č. a tato vykazuje i další nesrovnalosti v grafice a že tedy tato zpráva nemůže prokazovat splnění technických předpokladů pro udělení licence podle § 5 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., energetického zákona, jakož i podle § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích. Zjevně této zprávě nevěnovala patřičnou pozornost i přesto, že původní zpráva ze dne 5. 12. 2010 byla také vyhotovena V.Č. a ohledáním provedeným dne 20. 12. 2010 ze strany ERÚ byla její objektivita zcela zpochybněna. Dále vůbec nevzala v úvahu předávací protokol s datem 29. 11. 2010 mezi společností XXXXX (objednatelem) a společností XXXXX (zhotovitelem), podle kterého předmětem předání bylo kompletní konečné plnění předmětu díla FVE společnosti XXXXX v Chomutově, kdy dílo bylo převzato bez výhrad, který je zjevně nepravdivý. Ve správním spise byl totiž založen protokol ERÚ o zajištění důkazu ohledáním věci nemovité FVE společnosti XXXXX z 20. 12. 2010, kdy zaměstnanci úřadu zjistili, že elektrárna není ani zdaleka dokončena a je ve výstavbě a také i protokol o ústním jednání z 21. 12. 2010 mezi L.P. Z.Z., A.Z. a Z.Z., ve kterém bylo uvedeno, že dokončení prací v termínu nebylo možné pro mrazivé počasí, což bylo z důvodu ohebnosti vodičů na

závadu při konečné fázi montáže kabelových propojení, přičemž tento protokol byl podepsán všemi zúčastněnými.

Prakticky totožná pochybení je možno shledat i u rozhodování obžalované I.F. ohledně udělení licence na výrobu elektřiny společnosti XXXXX. Jsou tak namísto pochybnosti, zda vůbec I.F. uvedené správní spisy zkontrolovala, neboť dne 31. 12. 2010, kdy rozhodovala o udělení licencí, neměla k dispozici originály těchto správních spisů, protože je s sebou měla po celý den kontrolní skupina zaměstnanců ERÚ provádějící opětovné ohledání obou FVE, když zaměstnanci kontrolní skupiny se vrátili do Jihlavy až po vydání licencí pro obě uvedené společnosti a neexistovaly kopie uvedených dvou správních spisů.

Je zřejmé, že I.F. rozhodla fakticky na doporučení P. na základě názoru jednoho/dvou (Ž. chtěl vydat licence na omezený výkon) ze tří zaměstnanců kontrolní skupiny ERÚ, která prováděla opakované ohledání FVE společností XXXXX a XXXXX a licence vydala. Podle všech zjištěných skutečností však nejednala úmyslně, kdy v její služební e-mailové schránce byl nalezen v konceptech rozepsaný e-mail pravděpodobně z 31. 12. 2010 určený pro L.P., ve kterém uváděla, že se jí ty zápisy na XXXXXa XXXXX nelíbí, ani negativní vyjádření ze strany ERÚ a ani to, že nebylo možné vše zkontrolovat, kdy obhajoba pana Z. je podle ní irelevantní. Tento e-mail však nebyl nikdy dopsán a odeslán a místo něj zaslala I.F. L.P. e-mail, ve kterém požádala o jednoznačný pokyn, zda licence vydat nebo nevydat.

Ke skutečnému průběhu výstavby předmětných FVE společností XXXXX a XXXXX byla zajištěna celá řada důkazů zejména z prohlídek společnosti XXXXX a společnosti XXXXX a.s. Podle dokumentu zachyceného v elektronické podobě „Montáže panelů XXXXX a XXXXX k 5. 12. 2010“ ještě k datu dokončení revizí V.Č.u FVE společnosti XXXXX z celkového počtu 26 100 kusů panelů bylo k danému datu na uvedené elektrárně nainstalováno pouze 7 680 panelů a např. na blocích E a F nebyl nainstalován ani jeden panel. U FVE společnosti XXXXX z celkového počtu 39 704 kusů panelů bylo k danému datu nainstalováno 29 240 kusů panelů a např. na bloku C nebyl nainstalován ani jeden FV panel. Z faktur vystavených společností XXXXX na společnost XXXXX a.s., ale zejména z faktur subdodavatelů na společnost XXXXX, konkrétně fyzické osoby podnikatele M.D.– Elin, společnosti SCHEL a společnosti SHIWER v.o.s., vyplývá, že výstavba probíhala jak po celou dobu prosince 2010, tak i v lednu 2011.

Z dokumentů zachycených v elektronické podobě Stav bloků FVE společnosti XXXXX a XXXXX vyplývá, že k 26. 12. 2010 jak u FVE společnosti XXXXX, tak u FVE společnosti XXXXX, nebyly dokončeny bloky B, C, D, E, F a u FVE společnosti XXXXX i blok G. Některé z uvedených bloků vykazovaly značnou nedokončenost jako např. blok G FVE společnosti XXXXX, kdy prakticky nebyly vůbec hotová zapojení a u montáže jednotlivých prvků, zejména u kabeláže DC a AC a střídačů je uváděna dokončenost pohybující se mezi 25% až 30%. Mírně lepší ale jinak obdobná byla situace u FVE společnosti XXXXX bloků F a E. Také z nalezených dokumentů k počtu dělníků nasazených na výstavbě FVE společnosti XXXXX k 27. 12. 2010 a 29. 12. 2010 vyplývá, že jen 27. 12. 2010 na obou elektrárnách pracovalo 146 osob a k 29. 12. 2010 120 osob.

Z nalezených e-mailů J.K. na spolupracovníky Hlubočana, H. a K., zejména z 4. 1. 2011 a na M.M. z 5. 1. 2011, je zjevné, že k 4. 1. 2011 pracovalo na obou fotovoltaických elektrárnách 86 elektrikářů, kteří kompletně předělávali zapojení z provedení, které bylo dle vyjádření J.K. „ze známých důvodů zapojeno do 31. 12. 2010 a že v 2. polovině prosince bylo nezbytné provést velice nestandardní kroky a zásahy do elektroinstalace výroben a nyní probíhá rekonstrukce těchto úprav, takže požadovaná dokumentace bude k dispozici až po provedení funkčních zkoušek a zprovoznění – 31.1.2011 a dokumentace k 15. 2. 2011“. Z uvedených e-mailů je evidentní, že na konci prosince 2010 elektrárny nejenže nebyly dokončeny, ale že byly i provedeny práce vytvářející dojem dokončenosti obou FVE. Dále bylo zjištěno, že se falšovala i samotná dokumentace provedení, neboť na počítači u J.K. ve smazaných souborech byl nalezen soubor obsahující u elektročásti FVE XXXXXa XXXXXprůběh realizace výstavby, kde jsou uvedena data předání, ale navíc i kolonka skutečnost předání, přičemž data se liší u těch samých součástí FVE i o 2 měsíce.

Podle dílčích předávacích protokolů mezi společnostmi XXXXX a společností XXXXX a.s. u FVE společnosti XXXXX kompletní montáž rozvaděčů trafokiosků a uzemnění byla dokončena a předána až 11. 2. 2011. V případě elektrárny společnosti XXXXX montáž rozvaděčů trafokiosků byla dokončena a předána až 14. 2. 2011 a uzemnění až 25. 2. 2011. Z dokumentů zachycených v elektronické podobě bylo zjištěno, že ještě 25. 1. 2011 V.Č. objednal 3000ks konektorů určených podle čísla objednávky pro FVE společnosti XXXXX. Kompletní předávací protokol mezi společnostmi XXXXX a XXXXX na FVE XXXXX byl podepsán až dne 21. 2. 2011 a v případě FVE společnosti XXXXX dokonce až dne 7. 3. 2011.

Ad 4)

S ohledem na zjištěné skutečnosti dne 20. 6. 2011 zaslal policejní orgán podnět ERÚ k zahájení řízení o nařízení obnovy řízení ohledně udělení licencí na výrobu elektřiny společnosti XXXXX a XXXXX, neboť bylo zjištěno, že revizní zprávy V.Č.z 5. a 6. 12. 2010 vydal revizní technik pouze na základě projektové dokumentace s vědomím, že elektrárny nebyly dokončeny a druhé revizní zprávy z 27. a 28. 12. 2010 jsou padělky, které vůbec V.Č. nevyhotovil. ERÚ oznámením z 1. 7. 2011 zahájil řízení o nařízení obnovy řízení ve věci žádostí společnosti XXXXX a společnosti XXXXX o vydání licencí.

Následně v průběhu řízení o nařízení obnovy řízení se poprvé objevila tvrzení společnosti XXXXX a společnosti XXXXX o tom, že v prosinci roku 2010 čelili krádežím na fotovoltaických elektrárnách společností XXXXX a XXXXX a z tohoto důvodu při jednotlivých ohledáních obou FVE provedených zaměstnanci ERÚ ve dnech 20. 12. a 31. 12. 2010 byly nalezeny nedokončené části FVE. Až do zahájení řízení o nařízení obnovy řízení jak ve věci žádosti společnosti XXXXX o vydání licence, tak i ve věci žádosti společnosti XXXXX o vydání licence, nebyly totiž ze strany žadatelů zmíněny krádeže na FVE kromě jediného případu na bloku A FVE společnosti XXXXX, který byl popsán ve vyjádření společnosti XXXXX ke zjištěním z opakovaného ohledání z 31. 12. 2010. Taktéž o krádežích nepadla žádná zmínka při osobním jednání Z.Z., Z.Z. a A.Z. s L.P. na ERÚ dne 21. 12. 2010 ani při jednání Z.Z. s Ing. Josefem F., tehdejší předsedou úřadu na konci prosince 2010.

K možné relevanci takto uplatněné obhajoby bylo provedeno šetření v databázích policie se zaměřením na krádeže provedené na obou uvedených FVE na přelomu let 2010 a 2011 a připojeny kopie částí příslušných spisů (č. l. 3720-3810). Z tohoto bylo prokázáno, že ve skutečnosti došlo prokazatelně v roce 2010 pouze ke dvěma krádežím, přičemž je evidentní, že drobná krádež z 30. 10. 2010 neměla na stavbu obou FVE žádný vliv a důsledky druhé krádeže byly ERÚ odhaleny při opakovaném ohledání provedeném dne 31. 12. 2010. Nelze přehlédnout, že v tomto spise oznamovatelka Z. dne 18. 12. 2010 uvedla, že momentálně probíhá výstavba FVE, A. H. uvedl, že se staví FVE. U všech ostatních nedostatků zaznamenaných v protokolech, na fotografiích a v případě ohledání z 20. 12. 2010 i na videozáznamu se jednalo o zjevnou nedokončenost díla. S ohledem na míru nedokončenosti elektráren tak mohly popsané krádeže hrát jen zcela zanedbatelnou roli. Zásadnější krádež měla proběhnout v blíže nezjištěné době od 20. 12. 2010 do 10. 1. 2011, kdy mělo být odcizeno 64ks střídačů na XXXXX bez poškození s tím, že byly odborně demontovány nebo nebyly ještě vůbec nainstalovány (oznamovatel H. krádež nahlásil až 12. 1. 2011). Další krádeže pak probíhaly v roce 2011. I pokud by soud akceptoval údaje, že část krádeží nebyla hlášena, nemohlo se jednat o zásadní zásahy do struktury FVE.

J.V., který od 26. 1. 2011 do 30. 11. 2011 řídil odbor licencí ERÚ, a jeho zástupce R.M. dospěli k závěru, že jsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí ERÚ o nařízení obnovy řízení ve věci společností XXXXX a XXXXX, neboť provedené důkazy se ukázaly nepravdivými ve smyslu § 100 odst. 3 správního řádu s odkazem na ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, protože bylo prokázáno, že původní revizní zprávy na FVE XXXXX z 5. 12. 2010 a na FVE XXXXX z 6. 12. 2010 vyhotovené V.Č. neodpovídaly skutečnosti, kdy ERÚ dne 20. 12. 2010 provedl ohledání obou FVE podle správního řádu a zjistil, že obě nejsou dokončeny a že zjištěné skutečnosti při ohledání neodpovídají těmto předloženým revizním zprávám. U dalších revizních zpráv z 27. 12. 2010 a 28. 12. 2010 pak ERÚ dodatečně až po udělení licencí zjistil, že se jedná o padělky. J.V. připravil koncept rozhodnutí ERÚ o nařízení obnovy řízení ve věci společností XXXXX a zaslal jej svému nadřízenému A. u P..

Dne 1. 12. 2011, tedy v době, kdy ERÚ mělo být rozhodováno o obnově řízení a odebrání licencí oběma FVE, však obžalovaná A.V. jmenovala obžalovanou M.S. novou ředitelkou odboru licencí úřadu. S. byla jmenována do této funkce, ačkoli postrádala jakékoliv zkušenosti se správním řízením a aniž by měla jakékoliv znalosti s řízením oddělení nebo odboru státní správy.

Ke kontaktům obžalovaných S.V. s Z.Z. (otcem obžalovaných A. a Z. Z.) bylo prokázáno, že A.V. před 1. 8. 2011, tj. před okamžikem, kdy začala vykonávat funkci předsedkyně ERÚ, byla jediným společníkem a jednatelem společnosti Klub plynárenských podnikatelů ČR, a M.S. vykonávala práci pro tuto společnost jako podnikající fyzická osoba a používala vizitky manažerky této společnosti. Z e-mailové korespondence zajištěné v soukromé e-mailové schránce M.S. bylo zjištěno, že se v období 1. poloviny roku 2011 seznámila s Z.Z. za účelem získání zakázek od společností ovládaných Z.Z. pro společnost Klub plynárenských podnikatelů ČR. Opakovaně měli mít vzájemné kontakty, kdy Z.Z. měl zájem stát se členem společnosti Klub plynárenských podnikatelů ČR, a byl osobně pozván

S. na základě pokynu A.V. na oficiální setkání klubu, které se uskutečnilo ve Zlaté Huse v Praze. M.S. pracovala na získání zakázek od společností ovládaných Z., a to na zpracování analýzy současného odběru plynu a na výběr dodavatele zemního plynu. Všechny své kroky S.konzultovala s A.V. prostřednictvím e-mailů, které se podařilo zajistit, a řídila se jejími pokyny. Obžalovaná A.V. věděla, že Z.Z. má velký zájem na zachování licencí společnosti XXXXX a XXXXX z 31. 12. 2010, neboť si na 25. 8. 2011 sjednal schůzku s A.V. na ERÚ, což bylo zjištěno z ručně psané poznámky nalezené u Z.Z. v kanceláři při prohlídce společnosti XXXXX. Této schůzky se zúčastnili Z.Z., A.V. a na základě jejího pokynu po část jednání i A. P.. Na schůzce Z.Z. obhajoval výstavbu obou FVE společností XXXXX a XXXXX a ptal se na další průběh řízení o nařízení obnovy řízení. Obžalovaná M.S. neinformovala P., ředitele Legislativněsprávní sekce ERÚ a místopředsedu úřadu a zároveň svého přímého nadřízeného, o předchozích osobních kontaktech s Z.Z..

A. P., souhlasil s navrženým postupem J. a V., nicméně obžalovaná M.S. nechtěla jakékoliv rozhodnutí vydat s odkazem, že nebylo zatím rozhodnuto o tom, že by původní rozhodnutí ERÚ o udělení licencí společnosti XXXXX a XXXXX bylo dosaženo trestným činem (jedná se o jeden z možných důvodů obnovy řízení podle § 100 odst. 4 správního řádu, jehož aplikace by opodstatňovala vyčkávání pravomocného rozhodnutí soudu v trestním řízení). M.S. i přes vysvětlení P. zcela přehlížela skutečnost, že existuje i další důvod pro obnovu řízení, a to, že se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, který vyčkávání úřadu na rozhodnutí trestní věci neopodstatňuje. Navíc tento důvod obnovy řízení byl výslovně uveden v podrobně zpracovaném odůvodnění konceptu rozhodnutí o nařízení obnovy, který M.S. obdržela již 1. 2. 2012. A. P. totiž tohoto dne dokončil úpravu původní verze usnesení ERÚ o nařízení obnovy řízení ve věci společnosti XXXXX a zaslal jej elektronickou poštou M.S. s úkolem, aby uvedené rozhodnutí vydala v pátek dne 2. 2. 2012. Předchozí činnost ERÚ tak prokazatelně směřovala k vydání rozhodnutí o obnově řízení a odejmutí licencí oběma elektrárnám. Usnesení bylo připraveno V. a jeho podoba byla konzultována s dalšími zaměstnanci úřadu M. a P..

Obžalovaná M.S. dne 2. 2. 2012 elektronickou poštou zakázala svému zástupci R.M. výše uvedené rozhodnutí odesílat. Od 4. 2. 2012 do 12. 2. 2012 M.S. čerpala dovolenou a v průběhu dovolené nejprve elektronickou poštou dne 4. 2. 2012 v 18:34 hod. ze své soukromé e-mailové schránky zaslala předsedkyni ERÚ A.V. do její soukromé e-mailové schránky zprávu, ve které v příloze zaslala Rozhodnutí úřadu o zastavení řízení o nařízení obnovy řízení ve věci žádosti jedné z elektráren - společnosti XXXXX, které bylo zcela opačné než dříve připravené rozhodnutí. V samotném e-mailu resp. v jeho úvodní zprávě A.V. sdělila, že „...další P. chystá na příští týden, je třeba to zastavit, ještě napíšu paní B., že do rozhodnutí neprojde nic od těchto dvou společností“. Součástí přílohy tohoto e-mailu bylo nejen již zmiňované přepracované Rozhodnutí ERÚ M.S. s tím, že řízení o nařízení obnovy se zastavuje, ale na dalších stranách dokumentu i část původního odůvodnění rozhodnutí ERÚ o nařízení obnovy řízení včetně precizně uváděné argumentace s odkazem na důkazy ve správním spisu, proč se má nařídit obnova řízení v dané věci. Obdobné rozhodnutí přitom bylo možné očekávat i ve vztahu k elektrárně XXXXX, neboť důvody obsažené v odůvodnění nástinu rozhodnutí byly plně aplikovatelné i ve vztahu k ní. Je evidentní, že v okamžiku, kdy M.S. před vydáním rozhodnutí kontaktovala předmětným mailem obžalovanou A.V., bylo by zcela v rozporu se zásadami formální logiky, aby předmětem jejich konverzace nebyla podoba

vydaného rozhodnutí a souhlas obžalované s jeho vydáním, když o tento žádala M.S. v e-mailu, který současně obsahoval koncept rozhodnutí. Z dalších vět předmětného e-mailu resp. v úvodní zprávě (srov. „Pokud by jste souhlasila s návrhem, mohla bych jej podepsat dne 13. 2. 2012, hned v pondělí.“) lze a contrario dovodit, že pokud by nebyl souhlas obžalované A.V. dán, k vydání rozhodnutí dne 13. 2. 2012 by nedošlo. M.S. v něm také uvádí mj., že „... nebude problém řízení zastavit již na úrovni ředitele licencí...“ a avizuje také budoucí podjatost P. („...ve spise je uveden protokol o nahlížení do spisu na útvaru pro odhalování korupce...pro P., že tento se nemůže účastnit rozkladové komise.“). Obžalovaná M.S. pak v mailu uvedla i informace k možnosti ji kontaktovat: „V ČR budu už ve čtvrtek 9. 2. 2012. Do té doby nebudu na telefonu, ale každý večer na mailu.“ Z předmětného e-mail lze jasně dovodit, do jakých podrobností byla obžalovaná A.V. o celé věci od M.S. informována a jak detailně byla mezi oběma celá věc probírána – vedle níže uvedeného e-mailu R.M. a J. B. lze zejména z dikce tohoto e-mailu usuzovat dokonce i na předcházející komunikaci obžalovaných M.S. a A.V. mj. o nutnosti či možnostech zastavení řízení a procesním stádiu, ve kterém tak lze učinit, případně o možnostech vyloučení P. z následných fází rozhodovacího procesu. E-mail taktéž vylučuje, že by jednání M.S. v podobě zastavení obou řízení bylo jejím osamoceným individuálním krokem (vedeným dobrou vírou, jak prezentuje), ale že se jednalo o pokračování předchozí komunikace. Je evidentní, že bez obdržení vyžádaného souhlasu obžalované A.V. by si M.S. nedovolila vydat rozhodnutí zcela opačné než bylo připraveno, zvláště pak v rozporu s důkazy ve správním spisu, v rozporu s názory kolegů J.a V., R.M., kteří dospěli k opačnému názoru a v rozporu s názorem a pokynem jejího přímého nadřízeného P. bez toho, že by jej o tomto kroku vůbec informovala, zvláště pak, když ještě 2. 2. a 4. 2. 2012 ve své e-mailové korespondenci uváděla, že se nebude žádné rozhodnutí odesílat.

Obžalovaná M.S. vyhotovila rozhodnutí ERÚ a ještě tentýž den v sobotu 4. 2. 2012 v 20:15 hod. zaslala pokyn R.M. a J.B.s tím, že zakázala odeslat rozhodnutí o nařízení obnovy, než o něm rozhodne A.V., předsedkyně úřadu (mail byl později smazán). Zapojení předsedkyně úřadu do daného rozhodování tak před spolupracovníky nikterak netajila.

Po návratu z dovolené M.S. v pondělí 13. 2. 2012 využila situace, že její nadřízený A. P. odjel na poradu užšího vedení ERÚ na dislokované pracoviště do Prahy. Nechala zkontrolovat již připravené rozhodnutí o zastavení řízení o nařízení obnovy řízení ve věci společnosti XXXXX svému zástupci R.M. a následně mu zadala úkol vyhotovit obsahově stejné rozhodnutí o zastavení řízení o nařízení obnovy řízení ve věci společnosti XXXXX. Ještě dopoledne obě rozhodnutí jménem ERÚ vydala a podepsala a M. je nechala zaevidovat do informačního systému úřadu. Poté byl M. telefonicky kontaktován JUDr. Gazárek právním zástupcem společnosti XXXXX a XXXXX s tím, že JUDr. Gazárek požadoval nahlédnout do správních spisů. JUDr. Gazárek se následně dostavil na ERÚ a převzal obě rozhodnutí, kdy se na místě vzdal práva na podání rozkladu proti uvedeným usnesením. A. P. o situaci nevěděl, neboť ještě téhož dne v 14:56 hod. elektronickou poštou zaslal pokyn M.S.a R.M., aby urychleně vydali rozhodnutí o nařízení obnovy řízení ve věci XXXXX, a to nejpozději do 15. 2. 2012 a poté připravili analogické rozhodnutí ve věci společnosti XXXXX, a to nejpozději do 20. 2. 2012. Když jej následně R.M. telefonicky informoval, že není možné jeho pokyn provést, protože již byla vydána a doručena zcela opačná rozhodnutí, A. P. okamžitě inicioval setkání s předsedkyní úřadu A.V. a s M.S.. Na tomto jednání V. omlouvala postup M.S. a

S. nedokázala svůj postup věrohodně vysvětlit. M.S. ze strany A.V. nebyla za svůj postup nikterak postižena a naopak celý Odbor licencí ERÚ byl následně vyňat z pravomoci P.. Následně na základě iniciativy A.V. k 31. 3. 2012 ukončil dohodou pracovní poměr k ERÚ A.P. a poté i R.M.. Pracovní poměr pak byl postupně ukončen i v případě dalších zaměstnanců úřadu, kteří mj. zastávali názor o neoprávněnosti udělení licencí oběma elektrárnám, v neposlední řadě s J.V., který byl v roce 2013 odvolán z funkce ředitele sporných řízení a následně ukončil pracovní poměr na úřadu dohodou.

Na svoji obhajobu obžalovaná S. uvedla, že dne 12. 2. 2012 telefonicky kontaktovala V., která ji sdělila, že musí urychleněv pondělí tj. 13. 2. 2012 vydat rozhodnutí, ale že jí nebylo sděleno jaké rozhodnutí má vydat. Obžalovaná A.V. popřela, že by tento e-mail ze dne 4. 2. 2013 četla. Z vyjádření společnosti Seznam.CZ a.s., u které byla e-mailová schránka evidována, je patrné, že není možné zjistit informaci, kdy byl e-mail poprvé přečten. Soud nebude v tomto směru spekulovat o reálnosti údajů obžalované, když zásadní je samotný obsah e-mailu a navazující následně jednání obžalované S., které jednoznačně svědčí pro variantu souhlasu obžalované V..

Po přezkoumání obou rozhodnutí o zastavení řízení o nařízení obnovy řízení vydaných dne 13. 2. 2012 jménem ERÚ obžalovanou M.S. je evidentní, že tato obsahují zásadní rozpory se zjištěnými skutečnostmi ve správních spisech. Obžalovaná M.S. v nich rozhodla, že revizní zpráva obžalovaného V.Č.z 5. 12. 2010 (na FVE XXXXX) a revizní zpráva z 6. 12. 2010 (na FVE XXXXX) jsou řádným prokázáním technické způsobilosti provozoven, ačkoli z Protokolů ERÚ o zajištění důkazu ohledáním věci nemovitě - obou FVE z 20. 12. 2010 je evidentní pravý opak. Oba dva protokoly jednoznačně uvádějí, že zjištěný stav obou FVE je v rozporu s předloženými revizními zprávami a popisují nedokončené části obou FVE. Dále oba správní spisy obsahují Protokol o ústním jednání z 21. 12. 2010 o jednání mezi L.P.Z.Z., A.Z. a Z.Z. mladším, ve kterém zástupci společností uvedli, že dokončení prací v termínu nebylo možné pro mrazivé počasí, což bylo z důvodu ohebnosti vodičů na závadu při konečné fázi montáže kabelových propojení. Protokol byl podepsán všemi zúčastněnými. Obžalovaná M.S. tak porušila ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu, podle kterého měla při rozhodování pečlivě přihlížet ke všemu, co v řízení vyšlo najevo.

Na základě shora provedeného dokazování proto dospěl soud k jednoznačnému závěru, že obžalovaní se dopustili trestného jednání tak, jak je výše uvedeno, a proto je uznal vinnými v rozsahu popsaném ve výrokové části rozsudku. Soud vycházel při absenci doznání obžalovaných zejména z listinných důkazů a záznamů telekomunikačního styku ve spojení se svědeckými výpověďmi. Každý z provedených důkazů hodnotil soud jednotlivě, a to zejména z hlediska toho, které významné skutečnosti jsou jím prokázány. Jednotlivé důkazy pak hodnotil v celkovém kontextu a dospěl k závěru, že tyto na sebe vzájemně navazují a tvoří tak logický řetěz důkazů, který přesvědčivě prokazuje vinu obžalovaných. Obhajoba obžalovaných, která poukazuje na reálnost prvních revizí je jednoznačně vyloučena a za této situace soud považoval z hlediska hodnocení za nadbytečné úvahy mnoha předložených znaleckých posudků, kdy tyto operují v principu s řádně provedenými výchozími revizemi obžalovaného Č.. V kontextu dalších důkazů pak soud nemohl ani akceptovat naznačené obhajoby o omylech, nevhodných vyjádřeních apod. (obžalovaný K., H.či Š.), když z následného jednání a příslušných důkazů lze dovodit srozumění s tehdejší stavem a

fakticky aktivní spolupůsobení. Ono aktivní spolupůsobení vyplývající z vyhodnocení vzájemné komunikace pak vyvrací i obhajobu obžalované V., kdy je zjevné, že tato měla k dispozici potřebná fakta a tím, že akceptovala postup obžalované S., byla s tímto srozuměna. Její aktivní jednání je přitom v rozporu s její obhajobou zejména z hlediska víceetapovosti řízení, když fakticky zasahovala do rozhodnutí orgánu I. stupně.

Soud s ohledem na provedené dokazování částečně pozměnil skutkovou větu oproti obžalobě, kdy s ohledem na údaje obžalovaných Z. o podpisu předávacího protokolu v pozdější době místo údaje o podpisu dne... použil údaj o podpisu dokumentu s datem... S ohledem na charakter revizních zpráv obžalovaného Č. popsal skutečnost, že nebyly FVE dokončeny a nebyly tak podmínky pro úplnost revizních zpráv. Mimo těchto drobných upřesnění pak výrazně pozměnil skutkovou větu v bodech 4 a 5, kde samostatně rozdělil jednání obžalovaných S.a V., kdy zároveň vypustil údaje o jednání S.v rozporu s pokynem a bez vědomí nadřízeného, když obžalovanou jako samostatně rozhodující oprávněnou úřední osobu tento nemohl zavazovat a zasahovat tak do její výlučné pravomoci. V případě obžalované V. pak vypustil údaje o neinformování nadřízeného S., P., o možné podjatosti této. Zde soud zastává názor, že otázka podjatosti je primárně otázkou rozhodující osoby a nikoli osob dalších, soudu známý rozsah kontaktů či vazeb této obžalované na osobu Z. by v případě korektního rozhodování nemusel představovat zásadní problém. S ohledem na zjevnou předchozí domluvu těchto obžalovaných na dalším postupu logicky vyplývající z vlastního obsahu předmětného e-mailu, pak ani není možná kolize těchto požadavků (souhlasit s postupem ve prospěch, tedy být s tímto minimálně srozuměna a zároveň vytvořit situaci tomuto bránící). Okolnosti dokreslující možné vazby a tedy potenciální podjatost obžalované S.však ve výroku ponechal, když tyto dokumentují vlastní jednání obžalované V..

Soud neprováděl další dokazování zejména navrženými výslechy svědků či znaleckými posudky, když tyto považuje s ohledem na dosavadní rozsah dokazování za nadbytečný. Zde se jedná o několik návrhů vztahujících se k různým skupinám důkazů. Ve vztahu k pracovníkům zabývajícím se prvním paralelním připojením soud uvádí, že tito by se mohli teoreticky vyjádřit k rozsahu výstavby, ovšem skutková zjištění v vztahu k obžalovaným se týkají fiktivnosti revizí a dalších dokladů nikoli přímo faktického stavu FVE. Je evidentní, že ani opakované výslechy svědků (k údajným rozporům jejich údajů s jejich následnými vyjádřeními - analýza společnosti Ernst&Young, případně k jejich další konfrontaci s prezentací obžalovaných o obsahu fotodokumentace), nemohou změnit nic na konkrétních skutkových závěrech, když tyto jsou logicky primárně vystaveny na listinných důkazech. Stejně tak nelze očekávat změnu důkazní situace výslechy dalších osob, které by se vyjadřovaly ke stavu FVE, když v tomto rozsahu byl proveden enormní rozsah dokazování, ovšem základ důkazní situace je soudem konstruován na zajištěných listinách a reakcích obžalovaných, jak byly popsány výše. V případě navrženého svědka Z. (spolumajitele společnosti XXXXX) právě k relevanci listin dokumentujících postup výstavby je nutno uvést, že tyto listiny (i přes jejich opakované zpochybňování) korespondují nikoli v konkrétní (číslech), ale stavu (nedokončenost) s reakcemi obžalovaných a dalšími listinami a na těchto závěrech ani tento výslech nemůže nic změnit. Obdobné lze uvést i u znaleckých posudků, kdy v části soud poskytl dostatečný prostor pro zajištění účasti znalce, procesní postoj obžalovaných však neumožnil provedení tohoto důkazu, při znalcově dlouhodobější neschopnosti se k soudu dostavit. Obecně k nově předkládaným a zde i navrženým

znaleckým posudkům (i listinám) je nutno uvést, že tyto v intencích obhajoby se vyjadřují k právním otázkám, případně jsou i mimo konkrétní znalecké oprávnění, ovšem jejich význam z hlediska skutkových závěrů je marginální vzhledem k primárnímu posouzení jednání obžalovaného Č., kdy závěry jeho revizních zpráv jsou zpochybněny nikoli technickými či právními pochybnostmi, ale skutkovými závěry (FVE v době revizí nebyly ve stavu, který je prezentován). Ani navrhované listiny k obdobným jednáním (připojení spisu jiné FVE) stejně tak, jako předložené a provedené obdobné důkazy, nemají přímou relevanci k projednávané věci.

B/ Právní hodnocení

V rámci právního hodnocení je nutno shora popsany skutkový děj rozdělit na jednotlivé samostatné (byť vzájemně provázané) jednání jednotlivých obžalovaných, respektive skupin obžalovaných (zaměstnanci ERÚ rozhodující o licenci případně o následných krocích - obnova řízení a osoby podílející se na vytvoření rozhodujících podkladů k získání licence a uplatňování výkupní ceny roku 2010) kdy jejich jednání je nutno hodnotit jako (částečně) samostatné a z hlediska trestní odpovědnosti i na sobě nezávislé, když provedeným dokazováním nebylo jednoznačně prokázáno, že by tyto skupiny v rámci vlastního trestného jednání postupovaly koordinovaně.

Z hlediska historické posloupnosti se tak jedná nejprve o prvotní revize obžalovaného Č. ve spojení s předávacími protokoly, které spolupodepsali obžalovaní H., A. Z. a Z. Z. při součinnosti obžalovaného K., které měly vytvořit podklady pro vydání licence ERÚ. Vzhledem k následné fyzické kontrole obou FVE ze strany zaměstnanců ERÚ, jsou tyto vnímány jako nepravdivé a toto jednání tak nemá za následek přímé vydání licencí, takže je posuzováno jako ukončené ve stádiu pokusu. Následuje jednání v souvislosti s fiktivními druhými revizními zprávami, na kterém se podílí obžalovaní H., K. a Š., které vede následně k vydání licencí obžalovanou F.a v konečném důsledku navazující (při existenci prvního paralelního připojení) získání cen roku 2010. Poslední část zažalovaného jednání pak tvoří postupy obžalované S.v rámci řízení o povolení obnovy řízení včetně ingerence obžalované V..

Obžalovaný K.Š. :

Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaný K.Š. vyhotovil předmětné revize za situace, kdy nebyly reálné podmínky pro řádné provedení revize a to ani v jím prezentovaném rozsahu, když FVE v dané době nebyly v příslušném rozsahu dokončeny. Takto postupoval za situace, kdy si musel být minimálně vědom, že tyto jím vyhotovené revize budou podkladem pro řízení vedoucí k zajištění výkupních cen roku 2010 a následně při vyhotovení upravených revizi si byl vědom, že tyto jsou určeny jednoznačně konkrétně pro licenční řízení ERÚ.

Obžalovaní K., H., Š., A. Z. a Z. Z. :

Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaní K., H., A. Z. a Z. Z. (ad 1) se pokusili uvést v omyl příslušné oprávněné osoby jednající za ERÚ, když vyhotovili (či nechali vyhotovit - obžalovaný K.) nepravdivé revizní zprávy (obžalovaný K.) a nepravdivé předávací protokoly (obžalovaní H., A. Z. a Z. Z.) v úmyslu získat licenci od ERÚ na plný výkon FVE. Tohoto jednání se dopustili v úmyslu získat vyšší výkupní cenu za výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů (ze slunečního záření) uvedených do provozu v roce 2010 a jejich jednání přitom bezprostředně směřovalo k tomu, aby společností XXXXXa XXXXXbyla vyplácena výkupní cena za výrobu elektřiny z fotovoltaického zdroje uvedeného do provozu v roce 2010, i když v době podání těchto podkladů ani jedna FVE nebyla dokončena. Takto koordinovaně jednali ke způsobení škody velkého rozsahu příslušné distribuční společnosti (zde nejprve společnosti XXXXX), primárně na jejíž úkor by se společnosti XXXXXa XXXXXobohatily o částku nejméně ve výši rozdílu výkupních cen let 2010 a 2011 a to při garantované ceně na dobu 20 let. K získání příslušného obohacení nedošlo ani z části jen proto, že pracovníci ERÚ v rámci kontroly dne 20. 12. 2010 zjistili nedokončenost obou FVE, vnímanou jako zásadní rozpor s v licenčním řízení předloženými doklady a licence nebyla v této fázi (na podkladě těchto falešných dokladů vydána), čímž nebyla splněna jedna z podmínek v dané době vyžadovaná pro získání nároku na výše uvedenou výkupní cenu. Následně obžalovaní K., H.a Š.(ad 2) uvedli v omyl příslušné oprávněné osoby jednající za ERÚ, když vyhotovili (Š.) či nechali vyhotovit - (obžalovaní K. a H.) nepravdivé revizní zprávy v úmyslu získat licenci od ERÚ na plný výkon FVE. Tohoto jednání se dopustili za situace, kdy již došlo k tzv "prvnímu paralelnímu připojení", v úmyslu získat vyšší výkupní cenu za výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů (ze slunečního záření) uvedených do provozu v roce 2010, tedy, aby společností XXXXXa XXXXXbyla vyplácena výkupní cena za výrobu elektřiny z fotovoltaického zdroje uvedeného do provozu v roce 2010. Takto koordinovaně jednali ke způsobení škody velkého rozsahu příslušné distribuční společnosti (zde nejprve společnosti XXXXX), primárně na jejíž úkor by se společnosti XXXXXa XXXXXobohatily o částku nejméně ve výši rozdílu výkupních cen let 2010 a 2011 a to při garantované ceně na dobu 20 let. V důsledku jejich jednání došlo k neoprávněnému vydání licence, čímž byla splněna jedna (zde časově druhá, tedy poslední rozhodující) z podmínek v dané době vyžadovaná pro získání nároku na výše uvedenou výkupní cenu.

Trestné jednání těchto obžalovaných tak spočívalo v tom, že při vzájemné koordinaci uvedli a fakticky předložili v podkladech podstatných pro rozhodnutí o udělení licence nepravdivé, hrubě zkreslené údaje, a stejně tak podstatné údaje zamlčeli, kdy v případě znalosti pravdivých údajů by nedošlo k vydání licence, kdy následný postoj úředníků ERÚ, již nebyli schopni ovlivnit. Z hlediska reakce ERÚ je pak jednání posuzováno jak pokus či dokonaný trestný čin, když licence při existenci prvního paralelního připojení byla posledním všemi zúčastněnými subjekty (včetně ERÚ) v dané době vyžadovaným zákonným předpokladem a následně došlo k uplatnění příslušných úhrad.

Soud v daném případě posuzoval jednání obžalovaných jako uvedení nepravdivých (hrubě zkreslených) údajů, když vycházel z podkladů předložených ERÚ. Tedy jedná se o aktivní vytváření nepravdivých údajů s vědomím jejich následného předložení ERÚ a stejně

tak zamlčení podstatných údajů, když případná znalost reálného stavu by bezpochyby nevedla k udělení licence.

Obžalovaní svým jednáním porušili zájem společnosti na ochraně cizího majetku, který je objektem trestného činu podvodu, tedy zájmem chráněným příslušným ustanovením trestního zákona.

Podle 23 trestního zákoníku byl-li trestný čin spáchán dvěma nebo více osobami, odpovídá každá z nich, jakoby trestný čin spáchala sama. Tedy lze říci, že spolupachatelství předpokládá spáchání trestného činu společným jednáním, kdy však není nutné, aby každý ze spolupachatelů naplnil svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty trestného činu, ale stačí, jestliže jednání každého ze spolupachatelů je alespoň článkem řetězu, přičemž jednotlivé činnosti - články řetězu směřují k vykonání trestného činu a ve svém celku tvoří jeho skutkovou podstatu a působí společně. Není třeba, aby se všichni spolupachatelé zúčastnili na trestné činnosti stejnou měrou, stačí i částečné přispění třeba i v podřízené roli, jen když je vedeno stejným úmyslem jako činnost ostatních pachatelů a je tak objektivně a subjektivně složkou děje tvořícího ve svém celku trestné jednání. Stejně tak spolupachatelství předpokládá i úmysl směřující ke spáchání trestného činu. V daném konkrétním případě dle názoru soudu ze strany obžalovaných tyto podmínky splněny byly. Obžalovaným bylo prokázáno, že na trestné činnosti se podíleli společně, kdy míra vědomosti o následných krocích (co bude konáno) mohla být (v minimální míře) odlišná, ovšem měli společný záměr, všichni museli znát faktický stav FVE, kdy toto srozumění mimo jejich vlastního jednání vyplývá i z následné minimální snahy odhalit a potrestat případného viníka vzniku nepravdivých údajů, i podmínky pro získání výkupních cen roku 2010 a tedy fakt, že tyto FVE nesplňují. Proto všem muselo být zřejmé, že prezentací reálných faktů nemohou dosáhnout do konce roku 2010 vytvoření podmínek pro získání těchto cen (zde zisk pravomocné licence) a jejich podíl na jednání, kdy neuvedli reálný stav (minimálně zamlčeli podstatné údaje), či přímo se podíleli na vzniku fiktivních podkladů a tyto předkládali ERÚ, vytváří podmínky pro jejich podvodné vylákání. Vlastní okolnosti, ze kterých soud dovozuje toto spolupachatelství, jsou podrobně rozebrány v části skutkových zjištění u těchto obžalovaných, kdy je nutno konstatovat, že bez společného jednání všech obžalovaných (v jednotlivých skutcích (ad 1-2) by nemohly fiktivní doklady vzniknout.

V příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaných mohla vzniknout škoda představující částku až cca 2.000.000.000,- Kč, kdy se jedná o částku, představující rozdíl mezi výkupní cenou platnou pro rok 2010 a pro rok 2011 při zohlednění doby garantované ceny a možného výkonu příslušných FVE (ve vztahu k obžalovaným Z. pak se jedná o částky cca 868.500.000,- Kč u obžalovaného A. a 1.013.200.000,- Kč u obžalovaného Z.). Uvedená škoda je následkem trestného jednání jednotlivých obžalovaných.

V souladu s ustanovením § 138 odst. 1 trestního zákoníku se jedná o tzv. škodu velkého rozsahu, neboť dosahuje nejméně částky 5,000.000,- Kč, která je dolní hranicí pro užití předmětného kvalifikačního znaku.

Obžalovaná F.:

Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaná I.F., i když byla uváděna v omyl, a jednala ve značném (nejen) časovém tlaku, vykonávala svoji pravomoc oprávněně

úřední osoby nedbale a zcela zmařila splnění důležitých úkolů při přezkoumání dokumentů ve správním spise v rámci rozhodování o udělení licence na výrobu elektřiny, když bez řádné kontroly vydala rozhodnutí o udělení licence, kdy následkem jejího jednání bylo vydání nezákonného rozhodnutí o udělení licence na výrobu elektřiny společností XXXXX a XXXXX F.se při svém rozhodnutí řídila stanovisky dalších osob, které se zabývaly dílčí otázkou (byť v mnohém zásadní) a provedla (pokud vůbec) při rozhodování o licenci zcela nedbale kontrolu (všech) podkladů, kdy na základě podkladů, které byly mezi sebou v rozporu, vydala, za stavu nesplňujícího podmínky pro vydání pozitivního rozhodnutí, rozhodnutí o udělení licence.

Trestné jednání této obžalované tak spočívalo v tom, že vykonávala svoji pravomoc (rozhodování v konkrétním správním řízení o udělení licence) v rozporu se svými povinnostmi nedbale, a v důsledku tohoto přístupu k plnění povinností došlo k vydání nezákonného rozhodnutí, tedy rozhodnutí, které akceptovalo skutečnosti, které neodpovídaly realitě za situace, kdy bylo povinností této před podpisem licence se tímto dostatečně podrobně zabývat (formálně § 50 odst. 4 zák. č. 500/2004 Sb.). Povinností obžalované mimo obecného respektování pokynů nadřízených, které nejsou v rozporu se zákonem, bylo i postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 zákona č. 500/2004 Sb. – správní řád), kdy toto představuje základní zákonný požadavek na její činnost a nikoli pouhé mechanické shromáždění podkladů bez jejich rozumového posouzení jak nepřímo naznačili obžalovaní. V případě, že by vykonávala svoji pravomoc v mezích schopností a možností, bylo v jejich silách vydání takového rozhodnutí zamezit. V důsledku jejího jednání tak vydáním licence, při následných krocích oprávněného subjektu, které logicky navazovaly na její jednání (když k ničemu jinému vydání licence nemohlo směřovat) vznikla škoda ve výši výše uvedené. Obžalovaná F.přitom takto jednala za situace, kdy byla informována mimo jiné Ž. o vizuální kontrole FVE a jeho vnímání výsledku, (tedy upozorněním na tuto skutečnost, tedy rozpor předkládaných podkladů s realitou viz návrh na pouze "částečnou licenci", varována před důvěrou v další podklady) přitom převzala správní spis s vědomím, že tento není úplný a v tomto tedy musela vyvíjet další aktivitu k jeho doplnění, tedy spis fakticky dále zpracovávala a následně rozhodla a nikoli, že by pouze „potvrzovala podpisem“ licenci. Za situace, kdy má (měla mít) formálně k dispozici všechny doklady, při vědomí jejich vnitřního logického nesouladu (viz koncept e-mailu P.) licenci vydává.

Obžalovaná F. tak svým jednáním porušila zájem společnosti na řádném a důsledném plnění úkolů úředními osobami, které jsou objektem trestného činu maření úkolu úřední osoby z nedbalosti, tedy zájem chráněným příslušným ustanovením trestního zákona. Její jednání (vzhledem k předchozímu splnění další, v dané době všemi subjekty akceptované podmínky) pak vedlo k závažnému následku způsobení škody velkého rozsahu, když takto je nutno vnímat reálný důsledek jejího jednání spočívající ve vydání zásadního (a zde i posledního) podkladu pro realizaci neoprávněného výnosu (v rozsahu rozdílu výkupních cen let 210-2011) pro žadatele o licenci. Tato skutečnost, tedy k jakému následku v konečném důsledku její jednání vedlo, kdy této si byla vědoma (ostatně jiný význam licence ve své podstatě nemá než legální možnost vyrábět energii a s tím spojený nárok na výkupní ceny), je soudem vnímána z hlediska závažnosti konkrétního jednání jako zásadní, znemožňující toto jednání posuzovat dle zásady ultima ratio jako jednání nedosahující minimální škodlivosti trestného činu.

Obžalovaná S.:

Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaná M.S. jako úřední osoba vykonávala svoji pravomoc v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu (správnímu řádu), když úmyslně vydala rozhodnutí o zastavení řízení o povolení obnovy řízení přestože byla seznámena s příležitou argumentací „opačného“ rozhodnutí a způsobila takovým činem škodu velkého rozsahu (v rozsahu nezamezení neoprávněného stavu, kdy v případě řádného postupu by došlo, při zániku licencí, k nutnosti vrátit neoprávněný prospěch v rozsahu výše uvedeném a fakticky tak svým jednáním tomuto zabránila).

Trestné jednání této obžalované tak spočívalo v tom, že vykonávala svoji pravomoc (rozhodování v konkrétním správním řízení o povolení obnovy řízení) v rozporu se svými povinnostmi, kdy účelově (v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch) vydala vědomě nesprávné rozhodnutí. Formálně nevyužila ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) ve spojení s ustanovením § 100 odst. 3 správního řádu (zák. č. 500/2004 Sb.), když se provedené důkazy ukázaly nepravdivými a na novém řízení je veřejný zájem, kdy tento je prezentován výši újmy získané takovýmto jednáním na úkor státu a nelze jej „neutralizovat“ úvahou o možné teoretické újmě při nejasném výsledku budoucích sporů. (Dle konstantní judikatury je přitom veřejný zájem dán vždy, když dochází k dispozici s veřejnými prostředky).

Obžalované S.a F.:

Obžalované M.S. a I.F. vystupovaly jako pověřené zaměstnanci jednající za ERÚ ve správním řízení o udělení licence na výrobu elektřiny příp. o povolení obnovy (oprávněné úřední osoby), tedy jako úřední osoby ve smyslu § 127 odst. 1 písm. d) trestního zákona (odpovědní úředníci orgánu státní správy). Přestože jednání V. bylo dáno právě jejím postavením v hierarchii ERÚ a směřovalo vůči konkrétním jednáním v rámci řízení ERÚ, soud v jejím případě s ohledem na charakter jednání (forma psychické pomoci) tuto skutečnost neshledal.

Obě obžalované svým jednáním porušily zájem společnosti na řádném a důsledném plnění úkolů úředními osobami, které jsou objektem trestného činu maření úkolu úřední osoby z nedbalosti, či zájem společnosti na řádném výkonu pravomoci úředních osob, které jsou objektem trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby tedy zájem chráněným příslušným ustanovením trestního zákona. Jejich jednání pak vedlo k závažnému následku způsobení škody či zajištění prospěchu jinému, tato skutečnost, tedy k jakému následku v konečném důsledku mohla vést či měla vědomě vést, je soudem vnímána z hlediska závažnosti konkrétního jednání obou obžalovaných jako zásadní.

Obžalovaná V.:

Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaná A.V., jako předsedkyně ERÚ, ačkoli věděla o předchozích četných kontaktech v roce 2011 mezi M.S. a Z.Z., který mj. zastupoval na základě plné moci společnosti XXXXX a XXXXX při úkonech ve

správním řízení před ERÚ a který je zároveň otcem A.Z., jednatele společnosti XXXXX a Z.Z., jednatele společnosti XXXXX a ačkoli věděla, že na ERÚ byla vedena správní řízení týkající se předmětných FVE a bylo připraveno rozhodnutí o nařízení obnovy řízení týkající se předmětných FVE, neboť důkazy, na základě kterých byla vydána licence, se ukázaly jako nepravdivé, poté, co dne 4. 2. 2012 obdržela email od M.S., který obsahoval v příloze návrh zcela opačného rozhodnutí o zastavení řízení o nařízení obnovy řízení (ve věci XXXXX), ačkoli věděla, že navrhované rozhodnutí je v rozporu s tím, co v řízení vyšlo najevo, neboť obsahem emailu byla i citace původní adekvátní argumentace úřadu, v době od 4. 2. 2012 do 13. 2. 2012 blíže nezjištěnou formou udělila M.S. souhlas s vydáním tohoto rozhodnutí a dále i souhlas s vydáním obdobného rozhodnutí ERÚ o zastavení řízení o nařízení obnovy řízení ve věci žádosti společnosti XXXXX o vydání licence na výrobu elektřiny, čímž umožnila, aby následně obžalovaná S.tato rozhodnutí s příslušnými procesními důsledky vydala.

Její jednání soud vnímá jako účastenství minimálně ve formě pomoci k trestnému jednání hlavní pachatelky S., kdy za pomocníka dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku je považován ten, kdo úmyslně umožnil nebo usnadnil jinému spáchání trestného činu, zejména (při demonstrativním výčtu) opatřením prostředků, odstraněním překážek, vylákáním poškozeného na místo činu, hlídáním při činu, radou, utvrzováním v předsevzetí nebo slibem přispět po trestném činu. V tomto konkrétním případě se jedná o vyslovený souhlas s protiprávním postupem, kdy V. byla informována o připravovaném rozhodnutí povolit obnovu (viz údaje svědka P. a nepřímo i S.), tedy psychická pomoc a tím umožnění či usnadnění vlastního činu.

Jednotlivé skutky (samostatné licence k jednotlivým FVE) musel soud považovat za dílčí útoky pokračujícího trestného činu. Tedy vnímat je tak, že tyto naplňují podmínky pokračování jak z hlediska hmotně právního, tak z hlediska procesního. Zde soud musí přihlížet k otázce sdělení obvinění, kdy mezi spáchanými útoky nesmí dojít ke sdělení obvinění (§ 12 odst. 11 trestního řádu), tak k podmínkám pokračování vymezeným v ustanovení 116 trestního zákoníku. Citované zákonné ustanovení vymezuje pokračování čtyřmi pojmovými znaky, které musí být dány současně, tedy útoky musí naplňovat stejnou skutkovou podstatu trestného činu, musí být vedeny jednotným záměrem, musí být spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a rovněž blízkou souvislostí časovou a předmětu útoku. Tyto skutečnosti splněny byly u všech obžalovaných a soud takto jako pokračující trestný čin jejich jednání posoudil, byť jej lze vnímat i se znaky hromadnosti. V případě úmyslných trestných činů je situace jednoznačná, problematičtější je v případě nedbalostního jednání, které by pojmově pokračování vylučovalo, když chybí onen prvotní jednotící úmysl. V dané konkrétní věci však soud dovedl i tento, když obžalovaná rozhodovala prakticky totožně o obdobných FVE, kdy rozhodující důkazy byly opět obdobné a bylo zřejmé, že propojenost subjektů a řízení povede k rozhodnutí s jednotným úmyslem.

Dalším formálním znakem trestného činu je pak jeho subjektivní stránka, která zahrnuje znaky, týkající se psychiky pachatele. Obligatorním znakem této subjektivní stránky je zavinění. Naplnění znaku zavinění je nezbytné z hlediska trestní odpovědnosti, která je v trestním právu konstruována jako odpovědnost subjektivní, tedy za zaviněné jednání. Zavinění je pak z pohledu právní teorie považováno za vnitřní psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu, zejména k jeho objektivní stránce, tedy jednání, následku a příčinné souvislosti mezi nimi, a k objektu. Zavinění v sobě obecně zahrnuje složku

intelektuální, tedy vědění pachatele, vnímání pachatele, a dále složku volní, která zahrnuje chtění nebo srozumění, tedy rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem. Trestný čin maření úkolu úřední osoby z nedbalosti, jímž byla obžalovaná F. uznána vinnou, je pak konstruován jako trestný čin nedbalostní (§ 13 odst. 2 trestního zákoníku). To znamená, že z hlediska znaků subjektivní stránky musí být splněny minimálně podmínky buď nedbalosti vědomé, jak vyžaduje § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, nebo podmínky nedbalosti nevědomé, jak vyžaduje § 16 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Trestný čin zneužití pravomoci úřední osoby, jímž byly obžalované S. a V. (v rozsahu pomoci k tomuto) uznány vinnými, je pak konstruován jako trestný čin úmyslný (§ 13 odst. 2 trestního zákoníku) stejně tak, jako trestný čin podvodu, jímž byly uznány vinnými obžalovaní K.Š., K., H., Š., A. Z. a Z. Z.. To znamená, že z hlediska znaků subjektivní stránky musí být splněny podmínky buď přímého úmyslu, jak vyžaduje § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, nebo podmínky úmyslu nepřímého, jak vyžaduje § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.

Obžalovaná F., dle závěrů soudu, si musela být vědoma, že nedůsledným postupem ve správním řízení může být ohrožen zájem na důsledném plnění povinností úřední osoby a může dojít k vydání nezákonného rozhodnutí (při jejím vzdělání a postavení se jedná o skutečnost obecně známou), přičemž bez přiměřených důvodů spoléhala, že takového porušení nezpůsobí, což i při absenci doznání lze dovést z provedeného dokazování, zejména s ohledem na její konkrétní postupy při konkrétních úkonech správního řízení. Soud proto její zavinění hodnotil jako vědomou nedbalost.

Všichni ostatní obžalovaní nepochybně v tomto případě věděli, že svým jednáním způsobí porušení zákona a takto jednat chtěli, a to i v rozsahu způsobeného následku, což i při absenci doznání lze dovést z provedeného dokazování, zejména s ohledem na předložení nepravdivých či padělaných dokladů. Soud proto jejich zavinění hodnotil jako úmysl přímý.

K vyčíslení škody je dále nutno, i s ohledem na obhajobu obžalovaných uvést, že výpočet předpokládané škody je vždy jistým způsobem hypotetický. V daném případě však byly vzaty do úvahy všechny relevantní podklady pro stanovení možného výkonu solárních panelů a to ve variantě pro obžalované výhodnější. Soud si je vědom, že tento hypotetický stav přitom nastat nemusí a to jak ve směru reálného stavu nevýhodnějšího pro obžalované tak i případně příznivějšího. Z mnoha technických či jiných důvodů nemusí dojít k plnému výkonu v mezích možností (zejména osvitu příslušné lokality apod.) a to ani v rozsahu předpokládaném znaleckým posudkem. Ale tato budoucí reálná situace nemá vliv na vnímání trestného jednání obžalovaných, kdy tito vytvořili všechny předpoklady proto, aby mohli až do příslušné výše neoprávněně získat (s ohledem na podvodné jednání vylákat) cizí finanční prostředky. V daném případě přitom škoda v konečném důsledku mimo primárních poškozených tedy distributora (při zvýšení ceny energie i všech odběratelů této společnosti a při rozložení na další distributory i dalších distributorů) vznikla i českému státu v důsledku dotace ze státního rozpočtu pro distributora (§§ 6 - 6b zákona č. 180/2005).

Vedle zavinění, jakožto obligatorního znaku subjektivní stránky trestného činu se soud zabýval i motivem, který je znakem fakultativním. Motiv, v psychologickém pojetí označovaný jako pohnutka, je v rovině trestněprávní chápán jako určitý podnět, který vedl pachatele ke spáchání (úmyslného) trestného činu. Vyhodnocení všech důkazů souvisejících s průběhem realizace FVE a případného jejich dalšího jednání umožňují otázku motivu

dostatečně objasnit v případě majetkového deliktu. V tomto konkrétním případě motivem jednání obžalovaných byla snaha získat do konce roku 2010 všechny potřebné formální náležitosti k následnému uplatňování vyšších výkupních cen (cen roku 2010) a tím získat neoprávněný majetkový finanční prospěch za situace, kdy věděli, že na toto nemají, s ohledem na stav FVE, zákonný nárok. V případě trestného jednání obžalovaných S.a V., je sice zjevná snaha zachovat status quo udělených licencí, při jistých vazbách na subjekty spojené s obžalovanými (Z. či jeho společnosti) ovšem bližší okolnosti motivace se objasnit nepodařilo.

Soud se dále zabýval, vedle znaků objektu a objektivní stránky (jednání, následek, příčinná souvislost) jak byly popsány výše samostatně ke skupinám pachatelů i tím, zda byly splněny ve vztahu ke všem obžalovaným podmínky dalšího z obligatorních formálních znaků trestného činu, tedy podmínky subjektu, jimiž se rozumí věk a přičetnost pachatele. Provedeným dokazováním soud zjistil, že všichni obžalovaní v době spáchání trestného jednání již byli zletilými, tedy naplnili podmínku ustanovení § 25 trestního zákoníku.

Obsahem spisu k posouzení otázky přičetnosti (duševního stavu a osobnostní struktury) obžalované F. a obžalovaného Č. byly v přípravném řízení trestním zpracovány znalecké posudky MUDr. Vostatkové z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie (č.l. 3697-3706 a 3719-3726).

O duševním stavu všech obžalovaných však nebyly soudem shledány žádné pochybnosti a z toho důvodu ani znalecké posudky prováděny nebyly. Ustanovení § 26 trestního zákoníku totiž vyžaduje, aby pachatel v době spáchání trestného činu byl schopen rozpoznat jeho protiprávnost a svoje jednání ovládat. V případě všech obžalovaných tak dospěl soud k závěru, že v době spáchání trestného jednání byli se zřetelem ke svému věku i duševnímu stavu plně trestně odpovědnými.

Obžalovaná F. tak naplnila po subjektivní i objektivní stránce formální znaky skutkové podstaty přečinu maření úkolu úřední osoby z nedbalosti podle § 330 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaná M.S. zvláště závažného zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku zčásti dokonaného a zčásti ukončeného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a obžalovaná A.V. znaky zvláště závažného zločinu účastenství ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k trestnému činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, zčásti dokonaného a zčásti ukončeného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

Ostatní obžalovaní pak svým jednáním popsaným ve výroku rozsudku naplnili po objektivní i subjektivní stránce formální znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku (částečně u části pachatelů) ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a to formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

Jednání všech obžalovaných je ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku společensky škodlivé, přičemž v daném případě nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.

S ohledem na obsáhlé procesní či procesněprávní námitky jednotlivých obžalovaných uplatněné procesně řádnou formou (a to mimo jiné již formou návrhu na postup dle § 185 trestního řádu), se soud v této části rozsudku, nad rámec pozitivního hodnocení (proč daným způsobem postupoval a rozhodl) bude věnovat i formálně negativnímu hodnocení (tedy proč nepostupoval tak, jak požadovali obžalovaní či jejich obhájci, či proč jimi prezentované údaje nepovažoval za v dané věci relevantní).

Ve vztahu k jednání obžalované V. (kdy se tato forma obhajoby týká samozřejmě i S.) byla uplatněna námitka nezákonnosti části důkazů – zajištění obsahu konkrétních e-mailů s poukazem na rozhodnutí Ústavního soudu, kterým bylo zrušeno ustanovení § 97 odst. 3, 4 zákona č. 127/2005 Sb. a prováděcí vyhláška č. 485/2005 Sb. Dle obhajoby této obžalované tak záznam komunikace získaný postupem dle § 88a odst. 1 trestního řádu nelze jako důkaz použít. Nálezem pléna Ústavního soudu č. 24/10 ze dne 22. 3. 2011 bylo zrušeno ustanovení § 97 odst. 3, 4 zákona č. 127/2005 Sb. ve znění pozdějších předpisů a prováděcí vyhláška č. 485/2005 Sb. s účinností dnem vyhlášení ve Sbírce zákonů. K vyhlášení ve Sbírce zákonů pod číslem 94/2011 došlo dne 11. 4. 2011. Příslušná ustanovení přitom poskytovala mimo jiné orgánům činným v trestním řízení možnost získat provozně-lokalizační údaje v souvislosti s provozem komunikačních sítí (nikoli vlastní obsah komunikace). V reakci na tento nálezn pak došlo k úpravě konkrétních ustanovení zákonem č. 273/2012 ze dne 18. 7. 2012, s účinností od 1. 10. 2012, kdy došlo k jejich podrobnější specifikaci v souladu s výše uvedeným nálezem, kdy v této podobě platí dodnes. Je evidentní, a to i z hlediska argumentace Ústavního soudu, že předmětný nálezn se týkal právě provozně lokalizačních údajů, které jsou v příslušné normě i legislativně odděleny od vlastního obsahu zpráv. Pokud tedy příslušným zákonným postupem (dle § 88a trestního řádu, který v dané době platil a umožňoval vyžadovat příslušná data, a který je určen právě pro získání údajů o již uskutečněné komunikaci na rozdíl od § 88 trestního řádu, který je i dle teorie určen k záznamu budoucí komunikace) došlo dne 5. 9. 2012 (s reakcí až dne 5. 10. 2012) k vyžádání údajů nikoli typu data retention, ale dostupného obsahu účtu, e-mailových schránek, tedy uložených zpráv již proběhlé komunikace) bez provozně-lokalizačních údajů (tedy § 90-91 z. č. 127/2005 Sb., viz sdělení společnosti Seznam.cz č. 1. 713) nelze tento postup považovat, dle názoru soudu, za postup v rozporu s daným právním stavem a dané zprávy v listinné podobě za nezákonně získaný důkaz s příslušnými procesními důsledky.

Ze strany obžalovaných byla opakovaně namítána odpovědnost dřívějšího vedení ERÚ za celkový stav a fakticky i rozhodnutí (ať již původní, tak v rámci řízení o obnově) ve věci. Přestože lze částečně souhlasit s tím, že podmínky licenčního řízení nebyly zjevně ideální, není tato skutečnost předmětem tohoto rozhodování. Namítaná možnost rozhodnout v řízení o povolení obnovy řízení dříve (a tedy jinou osobou) je sice teoreticky dána, ale v daném případě opět nemůže být ve věci relevantní, když je posuzováno konkrétní jednání konkrétní osoby, soud je navíc vázán zásadou obžalovací. Ovšem pro úplnost je nutno zmínit, že soud v postupu dřívějšího vedení (v jmenovitém rozsahu námitek) ve vztahu k těmto řízením neshledal skutečnosti, které by bylo možno vnímat jako protiprávní.

K námitkám ohledně oprávněnosti v rámci trestního řízení přezkoumávat zákonnost postupu správního orgánu, tedy soulad postupu oprávněných úředních osob s § 50 odst. 4 správního řádu, je nutno uvést, že možnost úvahy v rámci správního rozhodnutí není bezbřehá, ale zde není posuzován různý právní názor, ale vlastní výkon činnosti daný

obecnými ustanoveními (zákonost). V rámci trestního řízení přitom orgány činné v trestním řízení samostatně posuzují předběžné otázky, které se v řízení vyskytnou, a případným pravomocným rozhodnutím státního orgánu jsou vázány pouze v případě, že nejde o posouzení viny obviněného (§ 9 odst. 1 trestního řádu), což by v daném případě bezpochyby dáno bylo.

Na úplný závěr k tomuto bodu je nutno konstatovat, že obhajoba účelově zaměřuje povinnosti žadatele dokládat příslušné doklady s možností (oprávněním) správního orgánu tyto doložené doklady hodnotit, když tvrdí, že při předložení takového dokladu je jím správní orgán vázán. Z toho se pak odvíjí naznačená teze, že ERÚ nesmí zajímat skutečný stav, nýbrž pouze to zda má zákonným způsobem doloženy (taxativně vyjmenované) podklady pro udělení licence (v případě technických předpokladů rozhodnutí stavebního úřadu a revizní zprávu). Tyto „právní“ úvahy je nutno odmítnout právě s poukazem na ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb. – správní řád.

C/ Trest

Při úvaze o druhu a výši trestu hodnotil soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1, odst. 6 písm. a), b), c) trestního zákoníku kromě povahy a závažnosti spáchaného trestného činu i osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry každého z obžalovaných, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy, dále přihlédl k chování pachatele po činu, v případě pomocníka též k významu a povaze jeho účasti na spáchání činu a v případě spolupachatelství i jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání trestného činu, v případě pokusu trestného činu, do jaké míry se jednání pachatele přiblížilo k dokonání a k okolnostem a důvodům proč k dokonání nedošlo, a současně vzal v úvahu i účel trestu, jímž je i ochrana společnosti před pachateli trestných činů, snaha zabránit odsouzenému v dalším páčání trestné činnosti a vychovat jej k tomu, aby vedl řádný život a tím působit výchovně i na ostatní členy společnosti, tedy generální i individuální prevence.

Povaha a závažnost trestného činu jsou pak určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Z pohledu jednotlivých kritérií závažnosti trestného činu považuje soud jednání pachatelů za velmi závažné a to jak způsobeným následkem (z hlediska možných úhrad ve prospěch subjektů, které neoprávněně získaly licenci a tím splnily i druhou, tehdy akceptovaně požadovanou podmínku úhrad cen roku 2010), tak z hlediska postavení v rámci nejen řetězce vlastní činnosti, kde je nutno zohlednit v čí prospěch primárně získané prostředky směřovaly, tedy odlišit pouhé zaměstnance podílející se na manipulacích od obžalovaných, kteří díky svému postavení v orgánech společnosti měli řádově jiný prospěch, ale i v rámci struktury ERÚ při rozhodování či konání vedoucím k jednotlivým trestným jednáním.

K osobě obžalovaného V.Č.soud zjistil, že tento je ženatý, otec jednoho zletilého dítěte. Má střední odborné vzdělání elektro a je zaměstnán jako technik ve společnosti

XXXXX, s měsíčním příjmem 17.000,- Kč čistého. Dle vlastních údajů nevlastní žádný větší movitý ani nemovitý majetek, pouze s manželkou má družstevní byt. V evidenci přestupků v místě trvalého bydliště nemá záznam (č. l. 6870). Z opisu rejstříku trestů (č. l. 6880, 8649) bylo prokázáno, že obžalovaný nebyl v minulosti soudně trestán.

Soud proto obžalovanému přiznal jako polehčující okolnost podle § 41 písm. a), o) trestního zákoníku to, že spáchal trestný čin poprvé a dosud vedl řádný život. Jako přitěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. a), e), f), k) trestního zákoníku pak soud zhodnotil skutečnost, že trestný čin spáchal po předchozím uvážení, a zneužil své funkce (revizního technika) a směřoval ke způsobení vyšší škody (zde se jedná o škodu řádově převyšující minimální kvalifikační znak škody velkého rozsahu) a že mohla být ohrožena bezpečnost osob u vysokonapěťového zařízení. Naopak ve smyslu ustanovení § 42 písm. e) trestního zákoníku pak soud nehodnotil jako přitěžující skutečnost okolnost, že porušil zvláštní povinnost (povinnost revizního technika – zde provést kvalitně a důsledně kontrolu), když tato je fakticky obsahem skutku a jednalo by se o dvojí přičítání téže skutečnosti. Jiné polehčující či přitěžující okolnosti soud neshledal. Jako okolnost polehčující nemohl soud akceptovat ani doznání, upřímnou lítost či chování obžalovaného po trestném činu, když tento trestnou činnost popřel.

Se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu i osobě obžalovaného, kdy zejména akcentoval dosavadní zachovalost obžalovaného, mu pak uložil trest odnětí svobody v trvání pěti let a pěti měsíců, tedy nepatrně nad samou spodní hranicí zákonné trestní sazby podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku, což odpovídá jak povaze a závažnosti trestného činu, která je jinak hodnocena v horní polovině stupně typového (zejména s ohledem na plánovanou škodu), tak zejména osobě obžalovaného a jeho vlastnímu podílu na trestné činnosti, který soud hodnotil v kontextu jednání skupiny pachatelů jako nejméně závažný v jistým způsobem podřízené roli a vlastnímu následku, kdy jednání zůstalo (byť nezávisle na vůli tohoto obžalovaného), ve stádiu pokusu. Mimo to soud přihlédl i možnostem jeho resocializace, tedy možnosti výchovného působení na něj, a to i s přihlédnutím k jeho postoji k trestné činnosti, když shledal, že obžalovaný nemá dostatečný náhled této trestné činnosti (tuto fakticky neguje a svůj podíl bagatelizuje) a nelze tak předpokládat lepší prognózu resocializace.

S ohledem na skutečnost, že při této výměře trestu se ze zákona jedná o trest nepodmíněný, rozhodoval soud pouze o typu věznice, do které bude obžalovaný zařazen. Vzhledem k tomu, že je mu ukládán trest za úmyslný trestný čin (zvláště závažný zločin) ve výměře převyšující tři léta, jsou ze zákona splněny podmínky pro zařazení do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku a soud jej do tohoto typu věznice zařadil, když neshledal podmínky pro užití moderačního ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku, tedy zařazení do mírnějšího typu věznice u osoby tohoto obžalovaného, a to jak s přihlédnutím k závažnosti trestného činu tak k postoji obžalovaného k této.

S ohledem na charakter trestné činnosti, kdy této se dopustil ve výkonu funkce revizního technika, rozhodl soud i o uložení trestu zákazu činnosti spočívajícím právě v zákazu výkonu funkce revizního technika na dobu osmi let. Právě s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti a osobu obžalovaného považuje soud za nutné uložení i tohoto trestu, kdy tento ve vzájemné kombinaci s trestem odnětí svobody by měl vytvářet

dostatečnou ochranu společnosti před obdobným jednáním ze strany obžalovaného a stejně tak i formu ochrany obžalovaného před podobným jednáním v budoucnu.

Vzhledem ke skutečnosti, že tuto trestnou činnost páchal s vědomím nelegálního získání majetkového prospěchu (§ 39 odst. 7, § 67 odst. 1 trestního zákoníku), mu soud uložil i peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb, kdy zde hodnotil zejména vysokou společenskou škodlivost jeho jednání, ve výši denní sazby 1.000,- Kč, která byla stanovena této nižší výměře zejména s přihlédnutím k majetkové situaci tohoto obžalovaného. Pro případ neuhrazení pak byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců.

Tento trest, tak, jak byl uložen, dle názoru soudu splňuje podmínky účelu trestu, tedy jak generální, tak individuální prevence, když sice bylo možné uložit i trest (ve výměrách) přísnější, ale soud dospěl k závěru, že tento trest je všem okolnostem případu přiměřený.

K osobě obžalované I.F. soud zjistil, že tato je rozvedená, matka dvou dětí, kdy jeden syn je narozen v roce 1990 a druhý v roce 1999 (nezletilý). Dosáhla vysokoškolského vzdělání a je jednatelkou ve společnosti Czech Info Energy s.r.o. a DIA produkt s.r.o., s čistým měsíčním příjmem 20.000,- až 30.000,- Kč. Má spoluvlastnický podíl rodinného domu a chaty. V evidenci přestupků v místě trvalého bydliště nemá záznam (č. l. 6871). Z opisu rejstříku trestů ke dni 10. 6. 2013 (č. l. 6881) a ke dni 7. 7. 2015 (č. l. 8651) neměla obžalovaná zaznamenán žádný trest. Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 27. 6. 2014 sp. zn. 46 T 5/2013 však byla uznána obžalovaná vinnou obdobným jednáním (v rámci rozhodování o licenci) podle § 330 odst. 1 trestního zákoníku, kdy jí byl uložen trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, podmínečně odložený na 4 roky a zákaz výkonu zaměstnání, v němž rozhoduje jako úřední osoba ve správním řízení na dobu 4 let. Tento trest Vrchní soud v Olomouci (odvolací soud) v rozsudku ze dne 21. 10. 2015 sp. zn. 5 To 54/2015 částečně zrušil a uložil podle § 330 odst. 1 trestního zákoníku a § 73 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku pouze samostatný trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání, v němž rozhoduje jako úřední osoba ve správním řízení, a to na dobu 4 let.

Soud proto této obžalované přiznal jako polehčující okolnost podle § 41 písm. c), o) trestního zákoníku to, že jednala pod tlakem závislosti (pod vlivem zkreslených informací a stanoviska nadřízeného) a dosavadní řádný život (do doby nyní projednávané trestné činnosti). Jako přitěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. k), n) trestního zákoníku pak soud zhodnotil skutečnost, že v důsledku jejího jednání mohlo dojít ke vzniku vyšší škody (zde se jedná o škodu řádově převyšující minimální kvalifikační znak škody velkého rozsahu) a spáchala více trestných činů (viz předchozí odsouzení). Jiné polehčující či přitěžující okolnosti soud neshledal. Jako okolnost polehčující nemohl soud akceptovat ani doznání, upřímnou lítost či chování obžalované po trestném činu, když tato trestnou činnost fakticky popřela.

Se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu i osobě obžalované soud upustil od uložení souhrnného trestu k trestu, který jí byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Brně sp. zn. 46T 5/2013 ze dne 27. 6. 2014 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 5To 54/2015 ze dne 21. 10. 2015, kdy tento trest, tak, jak byl uložen, dle názoru soudu splňoval dostatečně podmínky účelu trestu, tedy jak generální, tak individuální prevence, když sice bylo možné uložit i trest přísnější, ale soud dospěl k závěru, že tento trest je všem okolnostem případu (faktického vystavení této obžalované nátlaku ze strany přímého

nadříceného s ohledem na nutnost rozhodnout v konkrétním termínu, za konkrétních skutkových okolností) a osobě obžalované přiměřený. V rámci tohoto rozhodnutí tak fakticky postupoval ve smyslu § 58 odstavec 1 trestního zákona, byť jej výslovně ve výroku necitoval, když snížení trestu odnětí svobody není v případě tohoto konkrétního trestného činu s trestní sazbou 1-5 let limitováno, tedy lze stanovit i jeho limitní (nulovou) výměru a za dané situace (dle stávající judikatury – TR NS 55/2009) rozhodl pouze o upuštění od souhrnného trestu. Při tomto rozhodnutí o trestu pak zohlednil i nedbalostní formu jednání, která formálně vylučuje možnost pokračování v trestné činnosti (chybí společný úmysl), kdy jinak by nastala nutnost ukládat společný trest, tak jak soud zmiňoval výše, kdy zde je evidentně odlišná situace od společného úmyslu rozhodovat fakticky shodně o „shodných“ žádostech v nyní projednávané věci.

K osobě obžalovaného J.H. soud zjistil, že tento je ženatý, otec dvou zletilých dětí. Dosáhl vysokoškolského vzdělání a v současné době je výkonný ředitel firmy XXXXX, a.s. s čistým měsíčním příjmem 53.000,- Kč. Dle vlastních údajů vlastní rodinný dům v hodnotě kolem 3.000.000,- Kč, dále osobní vozidlo Mercedes typ C v hodnotě 300.000,- Kč. V evidenci přestupků v místě trvalého bydliště nemá záznam (č. l. 6872). Z opisu rejstříku trestů (č. l. 6882, 8650) bylo prokázáno, že obžalovaný nebyl v minulosti soudně trestán.

Soud proto obžalovanému přiznal jako polehčující okolnost dosavadní řádný život podle § 41 písm. o) trestního zákoníku. Jako přitěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. a), k) trestního zákoníku pak soud zhodnotil skutečnost, že trestný čin spáchal po předchozím uvážení, směřoval ke způsobení vyšší škody (škoda značně převyšovala minimální kvalifikační znak škody velkého rozsahu), a musel si být vědom, že může být ohrožena bezpečnost osob u vysokonapětového zařízení (z hlediska celkového zařízení, byť fiktivní doklady se týkaly pouze nízkonapětové části FVE). Jiné polehčující či přitěžující okolnosti soud neshledal. Jako okolnost polehčující nemohl soud akceptovat ani doznání, upřímnou lítost či chování obžalovaného po trestném činu, když tento trestnou činnost popřel.

Se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu i osobě obžalovaného, kdy zejména akcentoval dosavadní zachovalost obžalovaného, mu pak uložil trest odnětí svobody v trvání 6 let, tedy v cca 1/4 zákonné trestní sazby podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku, což odpovídá jak povaze a závažnosti trestného činu, která je jinak hodnocena v horní polovině stupně typového (zejména s ohledem na plánovanou škodu), tak zejména osobě obžalovaného a jeho vlastnímu podílu na trestné činnosti, který soud hodnotil v kontextu jednání skupiny pachatelů jako závažný a vlastnímu následku, kdy jednání zůstalo (být nezávisle na vůli tohoto obžalovaného) ve stádiu pokusu.

Mimo to soud přihlédl i k možnostem jeho resocializace, tedy možnosti výchovného působení na něj, a to i s přihlédnutím k jeho postoji k trestné činnosti, když shledal, že obžalovaný nemá dostatečný náhled této trestné činnosti (tuto fakticky neguje a svůj podíl bagatelizuje) a nelze tak předpokládat lepší prognózu resocializace.

S ohledem na skutečnost, že při této výměře trestu se ze zákona jedná o trest nepodmíněný, rozhodoval soud pouze o typu věznice, do které bude obžalovaný zařazen. Vzhledem k tomu, že je mu ukládán trest za úmyslný trestný čin (zvláště závažný zločin) ve výměře převyšující tři léta, jsou ze zákona splněny podmínky pro zařazení do věznice

s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku a soud jej do tohoto typu věznice zařadil, když neshledal podmínky pro užití moderačního ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku, tedy zařazení do mírnějšího typu věznice u osoby tohoto obžalovaného, a to jak s přihlédnutím k závažnosti trestného činu tak k postoji obžalovaného k této.

Vzhledem ke skutečnosti, že tuto trestnou činnost páchal za účelem nelegálního získání majetkového prospěchu (§ 39 odst. 7, § 67 odst. 1 trestního zákoníku), mu soud uložil i peněžitý trest ve výměře 500 denních sazeb, kdy zde hodnotil zejména vysokou společenskou škodlivost jeho jednání, ve výši denní sazby 1.000,- Kč, která byla stanovena zejména s přihlédnutím k majetkové situaci tohoto obžalovaného. Pro případ neuhrazení pak byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců.

Tento trest, tak, jak byl uložen, dle názoru soudu splňuje podmínky účelu trestu, tedy jak generální, tak individuální prevence, když sice bylo možné uložit i trest (ve výměrách) přísnější, ale soud dospěl k závěru, že tento trest je všem okolnostem případu přiměřený.

K osobě obžalovaného J.K. soud zjistil, že tento je ženatý, otec jednoho zletilého dítěte. Dosáhl středoškolského vzdělání v oboru elektro. Je jednatel společnosti AC-inženýring s.r.o. s měsíčním příjmem 20.000,- Kč čistého. Dle vlastních údajů vlastní byt v Chomutově v hodnotě 400.000,- Kč, který užívá, a jeden byt v Praze v hodnotě 2.000.000,- Kč, který užívá jeho syn. Oba byty jsou v osobním vlastnictví a vlastní je společně s manželkou. V evidenci přestupků v místě trvalého bydliště má záznam z roku 2001 pro malou dopravní nehodu (č. l. 6873), ke kterému soud, i s ohledem na časový odstup a odlišnost jednání, nepřihlížel. Z opisu rejstříku trestů (č. l. 6883, 8652) bylo prokázáno, že obžalovaný nebyl v minulosti soudně trestán.

Soud proto obžalovanému přiznal jako polehčující okolnost dosavadní řádný život podle § 41 písm. o) trestního zákoníku. Jako přitěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. a), k) trestního zákoníku pak soud zhodnotil skutečnost, že trestný čin spáchal po předchozím uvážení a směřoval ke způsobení vyšší škody (škoda značně převyšovala minimální kvalifikační znak škody velkého rozsahu) a musel si být vědom, že může být ohrožena bezpečnost osob u vysokonapětového zařízení (viz výše). Jiné polehčující či přitěžující okolnosti soud neshledal. Jako okolnost polehčující nemohl soud akceptovat ani doznání, upřímnou lítost či chování obžalovaného po trestném činu, když tento trestnou činnost popřel.

Se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu i osobě obžalovaného, kdy zejména akcentoval dosavadní zachovalost obžalovaného, mu pak uložil trest odnětí svobody v trvání 6 let, tedy v cca 1/4 zákonné trestní sazby podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku, což odpovídá jak povaze a závažnosti trestného činu, která je jinak hodnocena v horní polovině stupně typového (zejména s ohledem na plánovanou škodu), tak zejména osobě obžalovaného a jeho vlastnímu podílu na trestné činnosti, který soud hodnotil v kontextu jednání skupiny pachatelů jako závažný a vlastnímu následku, kdy jednání zůstalo (byť nezávisle na vůli tohoto obžalovaného) ve stádiu pokusu. Mimo to soud přihlédl i k možnostem jeho resocializace, tedy možnosti výchovného působení na něj, a to i s přihlédnutím k jeho postoji k trestné činnosti, když shledal, že obžalovaný nemá dostatečný náhled této trestné činnosti

(tuto fakticky neguje a svůj podíl bagatelizuje) a nelze tak předpokládat lepší prognózu resocializace.

S ohledem na skutečnost, že při této výměře trestu se ze zákona jedná o trest nepodmíněný, rozhodoval soud pouze o typu věznice, do které bude obžalovaný zařazen. Vzhledem k tomu, že je mu ukládán trest za úmyslný trestný čin (zvláště závažný zločin) ve výměře převyšující tři léta, jsou ze zákona splněny podmínky pro zařazení do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku a soud jej do tohoto typu věznice zařadil, když neshledal podmínky pro užití moderačního ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku, tedy zařazení do mírnějšího typu věznice u osoby tohoto obžalovaného, a to jak s přihlédnutím k závažnosti trestného činu tak k postoji obžalovaného k této.

Vzhledem ke skutečnosti, že tuto trestnou činnost páchal za účelem nelegálního získání majetkového prospěchu (§ 39 odst. 7, § 67 odst. 1 trestního zákoníku), mu soud uložil i peněžitý trest ve výměře 500 denních sazeb, kdy zde hodnotil zejména vysokou společenskou škodlivost jeho jednání, ve výši denní sazby 1.000,- Kč, která byla stanovena zejména s přihlédnutím k majetkové situaci tohoto obžalovaného. Pro případ neuhrazení pak byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců.

Tento trest, tak, jak byl uložen, dle názoru soudu splňuje podmínky účelu trestu, tedy jak generální, tak individuální prevence, když sice bylo možné uložit i trest (ve výměrách) přísnější, ale soud dospěl k závěru, že tento trest je všem okolnostem případu přiměřený.

K osobě obžalované M.S. soud zjistil, že tato je rozvedená, matka jednoho zletilého dítěte. Dosáhla vysokoškolského vzdělání v oboru ekonomika a je nadále zaměstnankyní ERÚ, ředitelkou odboru s čistým měsíčním příjmem 30.000,- Kč. Dle vlastního vyjádření vlastní automobil v hodnotě cca 90.000,- Kč, a družstevní byt, který koupila od obce za 80.000,- Kč v hodnotě asi 800.000,- Kč. V evidenci přestupků v místě trvalého bydliště nemá záznam (č. l. 6875). Z opisu rejstříku trestů (č. l. 6885, 8653) bylo prokázáno, že obžalovaná nebyla v minulosti soudně trestána.

Soud proto této obžalované přiznal jako polehčující okolnost dosavadní řádný život podle § 41 písm. o) trestního zákoníku. Jako přitěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. a), k) trestního zákoníku pak soud zhodnotil skutečnost, že trestný čin spáchala po předchozím uvážení, v rozporu s veřejným zájmem, při současném upřednostnění zájmu soukromého a směřoval ke způsobení vyšší škody (zde se jedná o škodu řádově převyšující minimální kvalifikační znak škody velkého rozsahu). Jiné polehčující či přitěžující okolnosti soud neshledal. Jako okolnost polehčující nemohl soud akceptovat ani doznání, upřímnou lítost či chování obžalované po trestném činu, když tato trestnou činnost popřela.

Se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu i osobě obžalované jí pak uložil trest odnětí svobody v zákonné trestní sazbě podle § 329 odst. 3 trestního zákoníku, a to v trvání osmi let a šesti měsíců, tedy v polovině trestní sazby, která zde činí až dvanáct let. Při této úvaze soud zohlednil závažnost jejího protiprávního jednání, zmaření legitimního úsilí vyvíjeného správním úřadem (zmaření nápravy vzniklého škodlivého stavu, který vznikl vydáním licenci), rozsah tohoto jednání a zejména jeho možný následek.

S ohledem na skutečnost, že při této výměře trestu se ze zákona jedná o trest nepodmíněný, rozhodoval soud pouze o typu věznice, do které bude obžalovaná zařazena. Vzhledem k tomu, že je jí ukládán trest za úmyslný trestný čin (zvláště závažný zločin) ve výměře převyšující osm let, jsou ze zákona splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. Soud však v jejím případě využil moderačního ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku, a obžalovanou zařadil do mírnějšího typu věznice, když dospěl k závěru, že s ohledem na typ trestné činnosti a osobu obžalované (prvotrestaná), lze očekávat nápravu i v tomto typu věznice.

S ohledem na charakter trestné činnosti, kdy této se dopustila právě s ohledem na své postavení oprávněné úřední osoby v rámci řízení o nařízení obnovy řízení (výkonu státní správy), rozhodl soud i o uložení trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu zaměstnání či funkce, v němž rozhoduje jako úřední osoba ve správním řízení na dobu deseti let. Právě s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti a osobu obžalované považuje soud za nutné uložení i tohoto trestu, kdy tento právě ve vzájemné kombinaci s trestem odnětí svobody by měl vytvářet dostatečnou ochranu společnosti před obdobným jednáním ze strany obžalované a stejně tak i formu ochrany obžalované před podobným jednáním v budoucnu.

Tento trest, tak, jak byl uložen, dle názoru soudu splňuje podmínky účelu trestu, tedy jak generální, tak individuální prevence, a je přiměřený všem okolnostem případu.

K osobě obžalovaného K.Š. soud zjistil, že tento je ženatý, otec jednoho nezletilého dítěte. Dosáhl vysokoškolského vzdělání. Je zaměstnán ve firmě XXXXX jako projektový specialista s měsíčním příjmem 28.000,- Kč čistého. Dle vlastních údajů vlastní dům v hodnotě 3.000.000,- Kč na hypotéku, kterou má na 2.000.000,- Kč. Dále má vozidlo Audi A3 z roku 1999 v hodnotě asi 50.000,- Kč. V evidenci přestupků v místě trvalého bydliště nemá záznam (č. l. 6877). Z opisu rejstříku trestů (č. l. 6886, 8654) bylo prokázáno, že obžalovaný nebyl v minulosti soudně trestán.

Soud proto obžalovanému přiznal jako polehčující okolnost podle § 41 písm. c), o) trestního zákoníku spáchání trestného činu v rámci výkonu závislé činnosti ve prospěch nadřízených a dosavadní řádný život. Jako přitěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. a), k) trestního zákoníku pak soud zhodnotil skutečnost, že trestný čin spáchal po předchozím uvážení a směřoval ke způsobení vyšší škody (škoda značně převyšovala minimální kvalifikační znak škody velkého rozsahu). Jiné polehčující či přitěžující okolnosti soud neshledal. Jako okolnost polehčující nemohl soud akceptovat ani doznání, upřímnou lítost či chování obžalovaného po trestném činu, když tento trestnou činnost popřel.

Se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu i osobě obžalovaného, kdy zejména akcentoval dosavadní zachovalost obžalovaného, mu pak uložil trest odnětí svobody v trvání pěti let a šesti měsíců, tedy nepatrně nad samou spodní hranicí zákonné trestní sazby podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku, což odpovídá jak povaze a závažnosti trestného činu, která je jinak hodnocena v horní polovině stupně typového (zejména s ohledem na plánovanou škodu), tak zejména osobě obžalovaného a jeho vlastnímu podílu na trestné činnosti, který soud hodnotil v kontextu jednání skupiny pachatelů jako závažný a vlastnímu následku, kdy jednání zůstalo (byť nezávisle na vůli tohoto obžalovaného) ve stádiu pokusu. Mimo to soud přihlédl i možností jeho resocializace, tedy možnosti výchovného působení

na něj, a to i s přihlédnutím k jeho postoji k trestné činnosti, když shledal, že obžalovaný nemá dostatečný náhled této trestné činnosti (tuto fakticky neguje a svůj podíl bagatelizuje) a nelze tak předpokládat lepší prognózu resocializace.

S ohledem na skutečnost, že při této výměře trestu se ze zákona jedná o trest nepodmíněný, rozhodoval soud pouze o typu věznice, do které bude obžalovaný zařazen. Vzhledem k tomu, že je mu ukládán trest za úmyslný trestný čin (zvláště závažný zločin) ve výměře převyšující tři léta, jsou ze zákona splněny podmínky pro zařazení do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku a soud jej do tohoto typu věznice zařadil, když neshledal podmínky pro užití moderačního ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku, tedy zařazení do mírnějšího typu věznice u osoby tohoto obžalovaného, a to jak s přihlédnutím k závažnosti trestného činu tak k postoji obžalovaného k této.

Vzhledem ke skutečnosti, že tuto trestnou činnost páchal za účelem nelegálního získání majetkového prospěchu (§ 39 odst. 7, § 67 odst. 1 trestního zákoníku), mu soud uložil i peněžitý trest ve výměře 500 denních sazeb, kdy zde hodnotil zejména vysokou společenskou škodlivost jeho jednání, ve výši denní sazby 1.000,- Kč, která byla stanovena zejména s přihlédnutím k majetkové situaci tohoto obžalovaného. Pro případ neuhrazení pak byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců.

Tento trest, tak, jak byl uložen, dle názoru soudu splňuje podmínky účelu trestu, tedy jak generální, tak individuální prevence, když sice bylo možné uložit i trest (ve výměrách) přísnější, ale soud dospěl k závěru, že tento trest je všem okolnostem případu přiměřený.

K osobě obžalované A.V. soud zjistil, že tato je rozvedená, matka jednoho zletilého dítěte. Dosáhla vysokoškolského vzdělání a je zaměstnána jako předsedkyně ERÚ s čistým měsíčním příjmem asi 120.000,- Kč. Dle vlastního vyjádření vlastní majetek v souhrnné hodnotě asi 50 milionů Kč, kdy součástí jsou nemovitosti v hodnotě 20-30 milionů Kč, kdy má další příjmy z pronájmu nemovitostí. V evidenci přestupků v místě trvalého bydliště nemá záznam (č. l. 6878). Z opisu rejstříku trestů (č. l. 6887, 8655) bylo prokázáno, že obžalovaná nebyla v minulosti soudně trestána.

Soud proto obžalované přiznal jako polehčující okolnost dosavadní řádný život podle § 41 písm. o) trestního zákoníku. Jako přitěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. a), k) trestního zákoníku pak soud zhodnotil skutečnost, že trestný čin spáchala po předchozím uvážení, v rozporu s veřejným zájmem, při současném upřednostnění zájmu soukromého a směřoval ke způsobení vyšší škody (zde se jedná o škodu řádově převyšující minimální kvalifikační znak škody velkého rozsahu). Jiné polehčující či přitěžující okolnosti soud neshledal. Jako okolnost polehčující nemohl soud akceptovat ani doznání, upřímnou lítost či chování obžalované po trestném činu, když tato trestnou činnost popřela.

Se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu i osobě obžalované jí pak uložil trest odnětí svobody v zákonné trestní sazbě podle § 329 odst. 3 trestního zákoníku, a to v trvání osmi let a šesti měsíců, tedy v polovině trestní sazby, která zde činí až dvanáct let. Při této úvaze soud zohlednil jak formu účastenství, tak závažnost protiprávního jednání ke kterému se vztahovala, a to i z hlediska jejího postavení (maximální ve struktuře úřadu a

postavení ERÚ obecně, když tento úřad a jeho nejvyšší představitel má být garantem zákonnosti v energetice), zmaření legitimního úsilí vyvíjeného správním úřadem (zmaření nápravy vzniklého škodlivého stavu, který vznikl vydáním licencí), rozpor s veřejným zájmem, rozsah tohoto jednání a zejména jeho následek.

S ohledem na skutečnost, že při této výměře trestu se ze zákona jedná o trest nepodmíněný, rozhodoval soud pouze o typu věznice, do které bude obžalovaná zařazena. Vzhledem k tomu, že je jí ukládán trest za úmyslný trestný čin (zvláště závažný zločin) ve výměře převyšující osm let, jsou ze zákona splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. Soud však v jejím případě využil moderačního ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku, a obžalovanou zařadil do mírnějšího typu věznice, když dospěl k závěru, že s ohledem na typ trestné činnosti a osobu obžalované (prvotrestaná), lze očekávat nápravu i v tomto typu věznice.

Tento trest, tak, jak byl uložen, dle názoru soudu splňuje podmínky účelu trestu, tedy jak generální, tak individuální prevence, když bylo možné uložit vedle trestu odnětí svobody i další tresty jako zákaz činnosti či peněžitý trest, ale soud dospěl k závěru, že tento trest je všem okolnostem případu přiměřený.

K osobě obžalovaného A.Z. soud zjistil, že tento je ženatý, otec dvou dětí (ročník narození 1997 a 2000). Dosáhl středního odborného vzdělání s maturitou. Je zaměstnán ve společnosti HESCO jako vedoucí marketingu s měsíčním příjmem kolem 100.000,- Kč čistého. Je jednatelem společnosti XXXXX Dle vlastních údajů vlastní dům s poZ. (odhad znalce pro hypotéku 13.000.000,- Kč) a má podíly v různých společnostech (podíly mají dle vlastních údajů hodnotu přes 100.000.000,- Kč). V evidenci přestupků v místě trvalého bydliště nemá záznam (č. l. 6879). Z opisu rejstříku trestů (č. l. 6888, 8656) bylo prokázáno, že obžalovaný nebyl v minulosti soudně trestán.

Soud proto obžalovanému přiznal jako polehčující okolnost dosavadní řádný život podle § 41 písm. o) trestního zákoníku. Jako přitěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. a), b), k) trestního zákoníku pak soud zhodnotil skutečnost, že trestný čin spáchal po předchozím uvážení, ze ziskuchtivosti a směřoval ke způsobení vyšší škody (zde se jedná o škodu řádově převyšující minimální kvalifikační znak škody velkého rozsahu). Jiné polehčující či přitěžující okolnosti soud neshledal. Jako okolnost polehčující nemohl soud akceptovat ani doznání, upřímnou lítost či chování obžalovaného po trestném činu, když tento trestnou činnost popřel.

Se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu i osobě obžalovaného, kdy zejména akcentoval dosavadní zachovalost obžalovaného, mu pak uložil trest odnětí svobody v trvání sedmi let a šesti měsíců, tedy v polovině zákonné trestní sazby podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku, což odpovídá jak povaze a závažnosti trestného činu, která je hodnocena v horní polovině stupně typového (zejména s ohledem na plánovanou škodu), tak zejména osobě obžalovaného a jeho vlastnímu podílu na trestné činnosti, který soud hodnotil v kontextu jednání skupiny pachatelů jako závažný a vlastnímu následku, kdy jednání zůstalo (byť nezávisle na vůli tohoto obžalovaného) ve stádiu pokusu. Mimo to soud přihlédl i možnostem jeho resocializace, tedy možnosti výchovného působení na něj, a to i s přihlédnutím k jeho postoji k trestné činnosti, když shledal, že obžalovaný nemá dostatečný

náhled této trestné činnosti (tuto fakticky neguje a svůj podíl bagatelizuje) a nelze tak předpokládat lepší prognózu resocializace.

S ohledem na skutečnost, že při této výměře trestu se ze zákona jedná o trest nepodmíněný, rozhodoval soud pouze o typu věznice, do které bude obžalovaný zařazen. Vzhledem k tomu, že je mu ukládán trest za úmyslný trestný čin (zvláště závažný zločin) ve výměře převyšující tři léta, jsou ze zákona splněny podmínky pro zařazení do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku a soud jej do tohoto typu věznice zařadil, když neshledal podmínky pro užití moderačního ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku, tedy zařazení do mírnějšího typu věznice u osoby tohoto obžalovaného, a to jak s přihlédnutím k závažnosti trestného činu tak k postoji obžalovaného k této.

S ohledem na charakter trestné činnosti, kdy této se dopustil ve výkonu funkce jednatele společnosti, rozhodl soud i o uložení trestu zákazu činnosti spočívajícím právě v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu, prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu deseti let. Právě s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti a osobu obžalovaného považuje soud za nutné uložení i tohoto trestu, kdy tento ve vzájemné kombinaci s trestem odnětí svobody by měl vytvářet dostatečnou ochranu společnosti před obdobným jednáním ze strany obžalovaného a stejně tak i formu ochrany obžalovaného před podobným jednáním v budoucnu.

Vzhledem ke skutečnosti, že tuto trestnou činnost páchal za účelem nelegálního získání majetkového prospěchu (§ 39 odst. 7, § 67 odst. 1 trestního zákoníku), mu soud uložil i peněžitý trest ve výměře 700 denních sazeb, kdy zde hodnotil zejména vysokou společenskou škodlivost jeho jednání, ve výši denní sazby 10.000,- Kč, která byla stanovena zejména s přihlédnutím k majetkové situaci tohoto obžalovaného a předpokládanému zisku z trestné činnosti. Pro případ neuhrazení pak byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání dvou let.

Tento trest, tak, jak byl uložen, dle názoru soudu splňuje podmínky účelu trestu, tedy jak generální, tak individuální prevence, když sice bylo možné uložit i trest (ve výměrách) přísnější, ale soud dospěl k závěru, že tento trest je všem okolnostem případu přiměřený.

K osobě obžalovaného Z.Z. soud zjistil, že tento není ženatý, má družku. Je otec tří nezletilých dětí (ročník narození 1998 a 2005, 2009). Je vyučen v oboru mechanik elektronických zařízení, bez maturity. Je zaměstnán ve společnosti HESCO a je jednatel společnosti XXXXX. Čistý měsíční příjem má kolem 150.000,- Kč čistého (v přípravném řízení uvedl 200. – 300.000,- Kč jako předseda družstva Morava Zlín). Dle vlastního vyjádření vlastní dům s poz. a má podíly v různých společnostech (podíly mají dle vlastního vyjádření hodnotu přes 100.000.000,- Kč). V evidenci přestupků v místě trvalého bydliště nemá záznam (č. l. 6877). Z popisu rejstříku trestů (č. l. 6889, 8657) bylo prokázáno, že obžalovaný nebyl v minulosti soudně trestán.

Soud proto obžalovanému přiznal jako polehčující okolnost dosavadní řádný život podle § 41 písm. o) trestního zákoníku. Jako přitěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. a), b), k) trestního zákoníku pak soud zhodnotil skutečnost, že trestný čin spáchal po předchozím uvážení, ze ziskuchtivosti a směřoval ke způsobení vyšší škody (zde se jedná o

škodu řádově převyšující minimální kvalifikační znak škody velkého rozsahu). Jiné polehčující či přitěžující okolnosti soud neshledal. Jako okolnost polehčující nemohl soud akceptovat ani doznání, upřímnou lítost či chování obžalovaného po trestném činu, když tento trestnou činnost popřel.

Se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu i osobě obžalovaného, kdy zejména akcentoval dosavadní zchovalost obžalovaného, mu pak uložil trest odnětí svobody v trvání sedmi let a šesti měsíců, tedy v polovině zákonné trestní sazby podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku, což odpovídá jak povaze a závažnosti trestného činu, která je hodnocena v horní polovině stupně typového (zejména s ohledem na plánovanou škodu), tak zejména osobě obžalovaného a jeho vlastnímu podílu na trestné činnosti, který soud hodnotil v kontextu jednání skupiny pachatelů jako závažný a vlastnímu následku, kdy jednání zůstalo (byť nezávisle na vůli tohoto obžalovaného) ve stádiu pokusu. Mimo to soud přihlédl i možnostem jeho resocializace, tedy možnosti výchovného působení na něj, a to i s přihlédnutím k jeho postoji k trestné činnosti, když shledal, že obžalovaný nemá dostatečný náhled této trestné činnosti (tuto fakticky neguje a svůj podíl bagatelizuje) a nelze tak předpokládat lepší prognózu resocializace.

S ohledem na skutečnost, že při této výměře trestu se ze zákona jedná o trest nepodmíněný, rozhodoval soud pouze o typu věznice, do které bude obžalovaný zařazen. Vzhledem k tomu, že je mu ukládán trest za úmyslný trestný čin (zvláště závažný zločin) ve výměře převyšující tři léta, jsou ze zákona splněny podmínky pro zařazení do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku a soud jej do tohoto typu věznice zařadil, když neshledal podmínky pro užití moderačního ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku, tedy zařazení do mírnějšího typu věznice u osoby tohoto obžalovaného, a to jak s přihlédnutím k závažnosti trestného činu tak k postoji obžalovaného k této.

S ohledem na charakter trestné činnosti, kdy této se dopustil ve výkonu funkce jednatele společnosti, rozhodl soud i o uložení trestu zákazu činnosti spočívajícím právě v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu, prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu deseti let. Právě s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti a osobu obžalovaného považuje soud za nutné uložení i tohoto trestu, kdy tento ve vzájemné kombinaci s trestem odnětí svobody by měl vytvářet dostatečnou ochranu společnosti před obdobným jednáním ze strany obžalovaného a stejně tak i formu ochrany obžalovaného před podobným jednáním v budoucnu.

Vzhledem ke skutečnosti, že tuto trestnou činnost páchal za účelem nelegálního získání majetkového prospěchu (§ 39 odst. 7, § 67 odst. 1 trestního zákoníku), mu soud uložil i peněžitý trest ve výměře 700 denních sazeb, kdy zde hodnotil zejména vysokou společenskou škodlivost jeho jednání, ve výši denní sazby 10.000,- Kč, která byla stanovena zejména s přihlédnutím k majetkové situaci tohoto obžalovaného a předpokládanému zisku z trestné činnosti. Pro případ neuhrazení pak byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání dvou let.

Tento trest, tak, jak byl uložen, dle názoru soudu splňuje podmínky účelu trestu, tedy jak generální, tak individuální prevence, když sice bylo možné uložit i trest (ve výměrách) přísnější, ale soud dospěl k závěru, že tento trest je všem okolnostem případu přiměřený.

Obiter dictum soud uvádí, že v dané věci nelze přehlédnout masivní, zejména mediální kampaň, a to z části již v průběhu vlastního řízení, v jejímž rámci část obžalovaných či jejich obhájců napadá zejména procesní postup soudu (primárně otázku zákonného soudce), kdy z obdobných důvodů je konstruováno i již předložené odvolání části obžalovaných. Tato forma postupu, tedy snahy vést trestní řízení nikoli v rámci relativně striktních pravidel a postupů v řízení před soudy, ale v rámci prakticky žádných pravidel v mediálním prostoru, která je od určité doby zjevně preferovaná jistou skupinou advokátů a stejně tak zjevně minimálně nepřímo aprobována i příslušnými dohledovými orgány, je pro soud neakceptovatelná. Soud proto v daném rozhodnutí reaguje pouze na řádně prezentovanou obhajobu a důkazy provedené a hodnocené a nikoli na naznačenou formu obhajoby prezentovanou jiným způsobem.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí.

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést zda odvolání podává byť i z části ve prospěch či neprospěch obžalovaného.

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Krajský soud v Brně
dne 22. února 2016

Mgr. Aleš Novotný, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kleinová

